

سه‌مای مهرگ

دهزگای توژیینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

● سهمای مه‌رگ

● کۆمه‌له چیژکینکی وه‌رگیت‌دراو له فارسییه‌وه

● وه‌رگیت‌رانی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری

● نه‌خسه‌سازی نارده‌وه: طه‌ه‌ حسین

● پیته‌چنین: ریت‌دار جه‌عه‌فه‌ر

● به‌رگ: ناسۆ مام‌زاده

● ژمارده‌ی سپاردن: (٣٩٦)

● نرخ: (٢٧٥٠) دینار

● چاپی به‌که‌م: ٢٠٠٨

● تیراژ: ٧٥٠ دانه

● چاپخانه: چاپخانه‌ی خانی (دهۆک)

زنجیره‌ی کتیب (٢٢٢)

هه‌موو مافیکی بۆ ده‌زگای موکریانی پارێزراره

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

سه‌مای مه‌رگ

کۆمه‌له چیژکینکی وه‌رگیت‌دراو له فارسییه‌وه

وه‌رگیت‌رانی: غه‌ریب پشه‌ده‌ری

پىراست

- ۱- ژىنىكى بەختەوەر ۱
- ۲- گىلانى ۲۹
- ۳- سەماي مەرگ ۵۹
- ۴- قوربانى ۱۱۹
- ۵- شەوى نەخۇشخانە ۱۳۷
- ۶- نەمەكى ۱۴۵
- ۷- كۆنە كىتەپ ۱۵۱
- ۸- دەبىي بيت ۱۶۳
- ۹- جارى تۆتىنجا من ۱۶۹
- ۱۰- پىس پىسۆك ۱۷۵
- ۱۱- لافار ۱۸۱
- ۱۲- مائە باوان ۱۸۹
- ۱۳- دەھۆى سىياسى ۱۹۵
- ۱۴- پشورى ھەفتانە ۲۰۱
- ۱۵- پاچ ۲۱۳

بۇ: شەبەبى ۋەشتى وشە و دىپرى نوسىنەكانم خاتوو"شەرا"ى مەزن...

دىارى و يادگارە

- غەرىب -

کاتیکی که له‌ش ولاره باریکه‌له نه‌ژاکاوه‌که‌ی له‌سهر تاته‌شورئ دریژ کرابوو و که‌سوکاره‌کانی له‌دهوران دهوری‌ه‌وزه‌که‌وه راوه‌ستابوون و ده‌گریان، حوسنیه‌خان که‌خهریکی ده‌ست بلندرانی پیتشوازییه‌بوو، هه‌روا له‌خووه‌شیرعی هه‌لله‌قی مه‌لله‌قی ده‌گوتن، خوشکه‌کانی ئه‌قده‌س خانمی له‌په‌نایه‌کیه‌وه‌دانیشتبوون و شینیان ده‌گیترا و دایکیشی سهر و پرچی خوئی ده‌رنیه‌وه و زمانی له‌گۆکه‌وتبوو. یه‌ک له‌قه‌ره‌واشه‌کان به‌ویدیکه‌ی ده‌گوت: "چ دلئیکی هه‌یه؟ ئه‌وه چۆن ده‌توانی گۆرانییان بلی؟"

حوسنیه‌خان که‌سهر و پرچه‌بژ و ئالۆزکاوه‌کانی به‌ده‌سته سپییه‌ته‌ره‌کانیه‌وه‌ده‌دانه‌وه‌پشتگویی، سهری وهرچه‌رخاند. زه‌رده‌یه‌کی گیلانه‌ی کرد و به‌بی هیچ گۆیدانه‌شیره‌نیکی ژنه‌کان، به‌ده‌م پیکه‌نینیوه‌گوتی "وايه، من هه‌میشه ئه‌وه‌پیشه‌ی خو‌مه، جا ئه‌گه‌ر بریار وایی من هه‌ر بگریه‌م و بنالینم و شیوه‌نی بکه‌م، ئیدی ئه‌وه‌به‌رگه‌ی چ ناگرم و هیچم پیوه‌نامینی." ده‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، کاتی که‌حوسنیه‌خان رووی کیژۆله‌مردووه‌که‌ی بلندرک، گوتی: "وای، دایکت بمرئ، که‌جوان و جحیله"

له‌نیوان ئه‌وه‌حه‌وت هه‌شت کچانه‌ی بنه‌ماله‌ی ئه‌قه‌ده‌س خانمی، (به‌سی خوشکی دیکه‌ی ئه‌وه‌وه)

ده‌چهند سالیکاندا یه‌ک به‌دوای یه‌کدا شویان کرد و چوونه‌مال و میردان، هه‌موو تیکرا ئه‌قه‌ده‌س خانمیان به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانی، چونکه‌شیره و ره‌وشی شووکردنی ئه‌قه‌ده‌س خانمی ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌ی دیکه‌دا جیا بوو. ئه‌وانیدی داک و بابیان به‌می‌ردیان دابوون. پرس و رای به‌می‌رد دانییان به‌خال و مام و پووران

((ژنیکی به‌خته‌وه‌ر))

نوسینی / بزورگی عه‌له‌وی

له‌و بیره‌وه‌ریانه‌ی که‌ده‌و پینج شه‌ش مانگانه‌ی مردنی ئه‌قه‌ده‌س خانمیوه‌م کۆکردبوونه‌وه، داستانیکی تابلئی خوش و شیرینیان لی په‌یدا ده‌بوو، ئه‌وه‌ی بۆ نوسینی داستانیکی وا پیویست بوو ده‌دنیای ده‌ره‌وه‌دا (نه‌ک به‌بۆچوونی من) رووی دابوو، هه‌بوو و له‌به‌ر ده‌ستاندا بوو. ئه‌وین و خو‌شه‌ویستی و فیل و ته‌له‌که‌بازی و ده‌سیسه، ئه‌وجا مه‌رگیش. ده‌متوانی زۆر به‌راشکاووی و به‌زمانیکی زۆر دلپه‌سه‌ندانه‌وه‌له‌عیشق و ئه‌وینی ئه‌قه‌ده‌س خانمیوه‌بدویم؛ دوايه‌ش بچه‌بنج و بناوانی په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌می‌رده‌که‌یه‌وه، ئه‌وجا بینه‌سهر پزیشکی خانه‌واده‌که‌پیاویکی زانا و دانا و تیگه‌یشتوو بوو و به‌راستیش ئه‌قه‌ده‌س خانمی خو‌شده‌ویست و ریزی لیده‌گرت، بناستیم. و دوايه‌ش به‌سوود وهرگرتنیکی که‌م تاکورت له‌هونه‌ری نوسینی، رووداوه‌دلته‌زینه‌کانی که‌به‌مردنی ئه‌و کیژۆله‌ناکامه‌دوایی هات تۆمار بکه‌م. به‌لام خه‌وشه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که‌داستانه‌که‌ی هه‌رچۆنیکی بایه‌هه‌ر ده‌نووسرا، به‌لام ره‌ونه‌قه‌راستییه‌که‌ی پیوه‌نه‌ده‌ما. به‌کورتییه‌که‌ی وینه‌یه‌ک بوو له‌ژیان، به‌لام خودی ژیانه‌که‌ی نه‌بوو. هه‌ر بۆیه‌ش بریارمدا که‌بیره‌وه‌رییه‌کان وه‌کو خو‌یان چۆن هه‌روایان بلاو بکه‌مه‌وه.

کرابوو داخوا زاوا چونه و چون نییه، نه وان په سه ندیان نه کردبایه نه ده بوو، ته نانه ت جاری واشبوو که که ل و پهل و جل و بهرگ و تا گولی سهری بووکئ و ته ووقه و قالیچهی همامئ و تاس و سینی و ته نانه ت سپیا و وئای و سلئش ده بوو هم مووی به گویره ی رینمایی و ناره زوو و دستور و قسه ی وان بایه. خو و خده ی نه و بنه مالهی و ابوو که هر له ته مه نی دوازه سالیه وه جیازی بوکینییه دانین. راسته کچیان دهنار دهنه قوتابخانه ی، به لام شه و روژیش هر چاوه پئی هاتنه خوازینییه ش بوون. هرکاتیکیش یه کیکی وا که به دلی که سوکار و خزم و خویش و بابی کچه ی بایه، ئیدی نه وه خویندن و قوتابخانه ته و او ده بوون و نه و جا نوره ی بازار و دوکان و سهر شه قامان بوو. نه و بنه مالیه له ته و او ی شاریدا دیار بوون و هم موو لاهوکان ده یانزانی که جوان و شوخ و شه نگرین کچی شاری له وئ و ده دست ده که وئ. نه وان کارگه یه کی کیژوکال دروستکردنیان هه بوو. کچیان هر بویه دروسته کردن تا به میردیان دهن. کچانی نه و بنه مالیه ته نیا هر مؤره یه ک بوون که داک و بابه کانیان یاریان پیده کردن و قور به سهر نه و کچه ی بیویرابایه پئی له خه تی تیپه پئ. بریار بوو نه قدهس خانمیش هه روا به و شیوه یه میردی بکات. به لام مردنی له ناکاو و کتوپری بابی وایکرد چاره نووسیکی دیکه چاوه پئی بیت. مردنی بابی به هوی زور خواردنیوه بوو و هر نه وهش وایکرد که نه قدهس خانم ری ژیانیکی دیکه بدوزیته وه، نه وه بابی به جیی خوی گهی، به لام برایه که ی که به ریوه به ری گشتی یه کیکی له وه زاره تخانه کان بوو و ناماده گی نه وه ی تیدابوو که به سهر

بنه مالیه که رابگات و بیته جینشینی بابی. به لام نه قدهس خانم له وانه نه بوو هه روا زوو و واش به ئاسانی بکه ویته ژیرکاریگه رییه ده سه لاتی برایه که یه وه و ملکه چی توانا و چاو سوورکردنه وه ی وی بیت. نه قدهس خانم بو خوی نه میرخانی دیته وه. کارمان به وه ی نییه که دهنیو بنه مالیه دیا پاشه مله چه ندیان تانه و ته شهر و تیرو تواج هاویشتونئ. به لام هینده هه بوو که هه موو کچانی بنه مالیه نه و میرده که یان به به خته وهر دهنانین. نه ویش هر له بهر نه وه ی که توانیبووی به دلی نه میرخان بیت و بو خوشی میرد بوخوی هه لژی ری و به ناره زوی خوی شووبکات.

خوشک و که سوکار و خویشانیسی هه موو ئیره یی و رشکیان به نه قدهس خانمئ دهرد. به لام نه قدهس خانم دوو دل بوو زور که م دهدا و کاتیکیش که کچ و کال و هاوته مه نه کانیسی ته نگیان پئ هه لده چنی و زوریان بو دینا، تا نه وه ی ده دلیدایه بیلی و ئاشکرایکا، ئیدی نه وه ده می ده بووه و هه رمه پرسه، ده گیوت: "وه لاهی، نازانم چ بلیم. ئیدی هه رچی هه بی خو نه وه له خوازینییه یه کیکی دیکه ی نه دیته و نه ناسیا و هه رچاکتره"

میرده که ی لاویکی جوان و به ژن و بالا به رزبوو. رهنگ و رواژا و روخساری مات دیار بوو و چاوه کانی له سهر مهستییه بوون. قیت و قنج به پئییه دا دهروی و زوری ده گوت و زوریش پیده که نی، زور خور بوو و زوریشی ده خوارده وه، ئوتومیلی هه بوو، به خت و ناوچه وان و شانسیکی چاکی ده ئیش و کاراندا هه بوو. دهو دوو سالانه ی دواپییدا چهن جاریکان هه رجاره ی سه ده ها هه زار تومانی قازانج کردبوو. هه رپارچه زه وپییه کی له شه میرانی به بیست و پینج

هه زاریکی کرپیوو و دابوویه وه به نه وه دو دو هه زاریکی. هیچ شه ویک نه بوو ده گه ل ژنه کهیدا به ئوتومبیلی بیوک سهر له چند ریستورانیکی سه ما کردنی دهرجه یهک هه لئه هینن که دهو سهردهمی جهنگهیدا پر ده بوون له ئه فسه ری ئینگلیزی و ئه مه ریکی. هه رهینده بهس بوو که ئه قدهس خانم حهزی بچته جل و بهرگی ژنیکی و پی جوان بی، ئیدی ئه وه چه ند روژیکی نه دهربرد که ئه میرخان هه مان جو ره جل و بهرگی له موغازهی "لامد نوول"، یا له سالوونی بهرگدرووی "مادام تریز" ه وه بو دهرکی و بوی دینایه وه، خو ئه گهر واش ریکه وتبایه و ئه قدهس خانم جله کانی به دلای نه بایه، ئه میرخان به تورهبییه وه، وه بهر نووکه مقهستانی ده دا و هه مووی ری ری دهرکردن و هه زار تومانی دیکه یا زیاتری بو له سهر میزی داده نا و دهیگوت: "برو بوخوت حهزت له چ جل و بهرگیکه بیکره." ئه وکاته ئه قدهس خانم ده چوو له په نایه کیه وه دوو سح سه عاتان به دزیه وه تیروپر ده گریا، به لام بو ئه وهی شه پ و هه راشیان ده گه ل میرده کهیدا لی پهیدا نه بی، ده چوو و هه مان جو ره جل و بهرگی که میک جیاوازتری دهرکییه وه و جاریکی ده بهر ده کرد و بو ماوه یهک هه موو شته کان بیر ده چوونه وه.

هه مووان ئه قدهس خانمیان به بهخته وهر ده زانی. هه موو خوشک و کیژ وکاله کانی بنه ماله و دهسته خوشکه کانی سهردهمی قوتابخانهی ئیره بیان به ئه قدهس خانم دهربرد و ته شه ری ئه وه بیان لیده دا، که ئه گهر نه توانی ده گه ل ئه و میردهیدا که زیپی له دهست و په نجان ده بارئ هه لکه ی، ئه وه دیاره وهک له قهت له به ختی خوت دابی. هوی ئه و ته شه ر و گازاندانهش ئه وه بوو که دهو دوا دوا بیانه

جار و باره ئه میرخانیان له وجیی سه ما کردانه دا به ته نی و به بی ئه قدهس خانم دیوو یا ئه وه تا واریکه وتبوو که ده سات و کاتی نیوه شه ویدا ئه میرخانیان ده کابارهیدا به سهر خو شی، یا ماندوو و شه پرپیو له سهر میزی پوکه ریئاندا دیوو هاتیوه مالی. به تاییه تی شه ویکیان که ته واوی بنه ماله و برایه که ی ئه قدهس خانم هه موو ویکرا له مالی ئه و کچه شوخه ی میوان ده بن و نزیکه ی هه زار تومانی که خه رجی ئه و شه وه میوانییه ی دهرکی، که چی میردی خاوه ن مالی هه رنایه ته وه. جابویه ئه گهر هه مووشیان پیان وابوو که ئه قدهس خانم بهخته وهره، ئه وه برایه که ی که پیاوکی کارامه و به هوش و گوش بوو، له وانه نه بوو فریوبخوات و هه لبخه له تی. ئه و پیو ابوو ژیان ی ئه و دوو که سانه ی به و جو ره نییه که هه ندی که س بیر لیده که نه وه و بوی ده چن. جگه له وهش پزیشکی بنه ماله که ش یه کیک بوو له خو شه ویستانی هه ره نزیکه ئه قدهس خانم و پیاوکی زور تیگه یشتوو بوو و سارد و گهرمی روژگاری زور چیشتبوو و له هووی مووی دهرده وه. ئه ویش جاریکی به کاک ی به ریوه به ری گشتی گوتبوو: "ئه قدهس خانمتان به ختوخو رایی له دهست دا." و ئه و برایه ده وه لامدا ته نیا به و رسته یه ی لیگه رابوو: "کاک دکتور، من بلیم چی من هیچم له دهست نایه. مندالانی ئیستا گوئ ناده نه قسه ی گه وران و له خو گه وره تران. ده نا له ئه میر خانیش شایسته تر بو ئه قدهس پهیدا هه ر ده بوو"

*

بابی ئه قدهس خانم هه رئه وه نده ی هه بوو که دهی توانی ژیانکی مامناوهندی بو خاو وخیزانه که ی دابینبکات و منداله کانی

پهروه ده و به ځیو بکات و کاتیکیش مرد، هیچ جوړه پاشه که و ټیکي بو ځیزانه که ی به جی نه هیشت و هر له بهر نه وهش بوو که به ځیو کردن و سه رپه شتییه نه قدس خانمی به ملی براکه پیداهات. نه و کیژه تا نه و دمی په رستاری ژیر دهستی پزیشکی بنه مال که بو و له لای نه وی کار ده کرد، که چووه لای برایه که ی بریاریدا نه ویش بچیته نه و هزاره تخانه یه ی برایه که ی لی به رپوه بهری گشتییه و له وی کاریکی باشت رپه پیداکات و له منه تی نه موئه و بیته ده ری.

ده و فرمانگایه دا نه قدس خانم نه میرخانی ناسی و پیکتر ناشنا بوون. فرمانگه که هو یه کی له باری سه رکه وتن و پیشکه وتی نه میرخان بوو؛ هو یه ک بوو تابتوانی کاره بازرگانی و مولکایه تییه کانی تیدا نه جامدات. دوی دوو سی مانگان نه میرخانیان گواسته وه فرمانگه یه کی دیکه. نه قدس خانم دهسته و داوینی برایه که ی بوو نه یه لی بیگوازه وه، زوری نه خایاند هه ردو وکیان له ژووریکی به ته ک دوو میزه وه که به رامبه ر یه کتری بوون سه رقالی کاری بوون.

هه رچنده جه نابی به رپوه بهری گشتی نه و داوا و دهسته و داوینییه ی خوشکه که شی پیخوش نه بوو، به لام له بهرویه نه و لووتی خوی ده بچوو کترین کاری هه رزه کار و لاوانه وه ده ژه نی، نه و پیاوه نه بوو که به سه رخوی بینی.

نه و جا جه نگ هه لایسا و سات و سه ودای بازاری وه گه رکه وت و گه شه ی کرد، نیدی نه میرخان پیویستی به وهی نه ما روژی چهند سه عاتیکان له پشت میزی دایه ره وه ده برویه که وانی و چاوه مه ست

و بسکه ره شه بریقه داره کانی نه قدس خانمیوه رامینی و کچه ی گیژ و ویژکا. له جیاتیان، نه و چهند سه عاتانه به ته نی به شه قامه کاندای ده گه را و پارهی په پیدای ده کرد و دوایه شی یان ده نه تومبیلیدا یان ده گازینو و نیره و نه وییاندای ده گه ل نه قدس خانمیدا به سه ر ده برد.

دوی ماوه یه ک نه قدس خانم ده بانگ هیشتنیکیدا که له ته و اوی ناشناو رو شنایانی فرمانگه که ی خوی کرد بوو له مالی نه میرخانی به دایک و خوشکه کانی و دوی نیو سه عاتی پیش هه ستانیشیان به برایه که شی ناساند و دیاریش بوو که به رپوه بهری گشتی که یفی به و په یوه ندییه تاییه تی و ناشنا یه تییه ی خوشکه که ی ده گه ل نه و لاهیدا نایه ت.

هه ر بو یه ش بوو ته و اوی بنه مال و ناسیاوان، نه قدس خانمیان به به خته وهر ده زانی، نه مه جگه له برایه که ی. هه ر ته نیا پزیشکی بنه مال ش بوو که هه رگیز به شایسته ی نه ده زانی قسه شی ده گه ل دابکات، نه وهش نه ک له بهر نه وهی که پزیشکی بنه مال یه کیک بوو له خواز یارانی وه ک تای ته ورداسی نه قدس خانم، به لکه له بهر وهی بوو که نه و نه میرخانی به شایسته ی پله و پایه و هاوشانی نه قدس خانمی نه ده زانی. خوشکه کانی شی ده یانگوت: "کاتی بو خوی ناگاداری نار ه زایه تییه براکه یه تی و هه ر سووریش هه له سه ر نه و په یوه ندییه ی دیاره، که ده یه وهی" و نه وهش خوشیه ک بوو که خوشکه کانی چیژیان لینه رده گرت، چونکه بو خویان لینی ناکام بوون، نه قدس خانمیان به به خته وهر ده زانی و ده یانگوت: "هه رنه بی خوی یه کیک له نیمه توانی میرد به و که سه ی بکا، که به نار ه زوو و به دلی خویه تی و بو خوی هه لیبژاردوو ه."

دایکی ئەقدهس خانمی ته نیا که سیکی ئەو بنه ماله یه بوو که دهیتوانی پهی به جیهانی دیوی ناوه وهی ناخ و گیانی کچه که ی بهرئ، ئەوانیدی ژیان چۆن بوو ههروایان دهروانییه و وهک ماری بۆ پیشقه چوونی خۆیان دهیانتوانی سوود له تهواوی پیچ و پهناو ناهه موارییه کان وهرگرن. دهکاتیکیا هه ر ئەو ژنه بوو که له تهواوی ئەو شتانهی دهوربهری خۆی غه م دهخوارد و ئازاری پیوه دهکیشا و زالهی بوو ئەو زۆری رهنج کیشا بوو و سی سالی ژیان ده یهک خیزانی سازشکاردا له ملکه چی و ته سلیم بوونی به ولاره چیدیکه ی بۆ نه هیشته بووه. رهفتاریکی که ئەقدهس خانم له تیکه لیه یدا دهگه ل ئەمیر خانیدا ده نواند له هه رچی خو و خده و نه ریتیکی بنه ماله ی هه یه جودا بوو و ئیدی وای لینه اتبوو و گه یبووه ئەندازیکی که کاکای بهرپیوه بهری گشتی نه توانی خۆی تیدا راگرئ. هه ربیوه هس روژیکی دهگه ل خانمی دایکیا تهک بوونه وه و ئاوا ی گوت: "خانم گیان، ئیدی ئەوه ئەقدهس خه ریکه تا دئ پی پی لی هه لده برئ، تو ده بی دهست پیشخه ریه بکه یت و هه نگاوئ باوئی. ئەوه هه یچ که گوئ ناداته من و هه یچم به قسه ناکا. ئی باشه ئاخ من دهوشاره یدا شه رم و ئابروویه کم هه یه، جا بۆیه ده بی یهک لای کاته وه. هه موو شه و و روژیکی هه ر دهگه ل ئەو هه تیوه ی ده ئوتومبیلیدا، کاریکی نه شیاهه، ئەگه ر ده یه وئ ببیته هاوسه ری، ئیدی چاوه رپی چیه و له سه رچی راهه ستاوه؟ باشه خۆمن قسه یه کم نییه و ریگریان نیم."

دایکی ئەقدهس خانمی کوره که ی خۆی چاک ده ناسی. ده یزانی که له به خۆنا زینیدا هه یچی له بابی هه لئه بواردووه و له وی که متر نییه و ناکرئ دهگه لی تیوه گلی. ده شیزانی که ئەقدهس خانم هه ر

له وده میه وه که بابی مردووه ئیدی قسه ی که سی به گویدا ناچی، به لام ئەو ژنیکی بی توانا و لاواز بوو و نه یده توانی ئەو شته ی به و دژواری و سه ختییه یه وه به کچه که ی بلئ.

ئەقدهس له هه موو ئەوانیدیکه بزۆز و سه سه خت و که لله شه قتر بوو، پرسی: "جاباشه چی لیکه م؟"

- چی لیکه م، چیه، داوا ی لیکه و پی پی بلئ که ئەو کاره ی یهک لا کاته وه، یا ئا یا نا.

داکه ده یزانی له وه ی زیاتر ئیدی ناکرئ دهگه ل بهرپیوه به ری گشتیدا پیوه بچی و کاتیک که ئەقدهس خانم یهک دوو سه عات درهنگتر له دهوامی هاته وه مالی، بانگی کرده لای خۆیه وه و پییگوت: "ئەقدهس گیان، ئەوه تائسته له کوئ بوو؟"

- دهگه ل ئەمیرخانی پیکه وه بووین.

- ئەو ئەمیرخانه، چ جوره پیاویکه؟

- چوزانم؟ بلئم چی؟

- ئەوه تو چه ند مانگیکه که دهگه ل ویدا له فه رمانگه یه کیدا پیکه وه ئیش ده که ن و جار جاره ش ده بیه مه وه که پیکه وه وه ده رده که ون و ده چنه گه رانی.

ئەقدهس خانم بیده نگ بوو و سه ری به ردا یه وه. ئەو بیده نگیه ی چه ند ده قیقیکانی خایاند و دایکیشی هه روا بیر ی ده کردنه وه، چۆنی ئەوه ی ده دلیدایه پیبلئ.

- ئەقدهس، ئاخ ر ئەو رو کاکت ده رباره ی تو قسه ی دهگه لدا کردم.

دیسانه وه ئەقدهس خانم وه لامیکی نه بوو بیداته وه.

- دهیگوت که تو خهریکی ئابرووی دهبهی.

- باشه بۆ من چیم کردوه؟

- ههقیشیهتی، باش نییه، ئەگەر دهشتهوی بییه هاوسه‌ری، خۆ

ئەو قسه‌یه‌کی نییه و ریگرتان نییه.

- ئی باشه خانم گیان، من له کوپرا بزاتم. من ئاگام له چیه؟ هەر

نەبی مۆله‌تیکم بدهنی.

ئەقدهس خانم زۆری پیبوو بیلئ، به‌لام نه شاره‌زا بوو، شهرم.

دوودلی که له پووری که‌له‌که بووی چه‌ندین سه‌دان ساله برستی له

ژنان بریبوو و هه‌موو شتیکی له ده‌ست ده‌رینا‌بوون، هه‌موو ئەو

شتانه ریگری ئەوه بوون که بتوانی ده به‌سه‌رهات و رووداو‌ه‌کان

بگات و بچیته ناو ناخی که‌سانی دییه‌وه. به‌لام هه‌ستیک ره‌گ و

پیشه‌ی ئەوی هه‌له‌ده‌قرچاند که ئەو ئەوا خه‌ریکه تازه هه‌نگاوئیکی

گه‌وره ده‌ژیانی خۆیدا باوی. له جیاتی ئەوه‌ی چی ده‌لدایه

هه‌له‌ریژی که چی به‌دریژی شه‌وی خه‌وی نه‌چوه چاوان و

شه‌ونخونی کیشا، چه‌ند روژیکانیشی هه‌ر خۆ خوارده‌وه و ئەوجا

برپاری خۆیدا.

دووسه هه‌فته دواتر ئەمیرخان به‌ فه‌رمی ناریدییه خوازینییه و

جه‌نابی به‌ریوه‌به‌ری گشتیش هه‌ر به‌و تاکه رسته‌یه بیر و را و

سه‌رنجی خۆی به‌یانکرد: "بۆ خۆی ده‌زانی."

یه‌ک له خوازیرانی هه‌وه‌لین جاری ئەقدهس خانم و زۆر پیش

ئەمیر خانیش، پزیشکی بنه‌ماله بوو. ئەو کچه له سه‌رده‌می ژیا‌نی

بابیدا ده‌ نه‌خۆش‌خانیکدا په‌رستار بوو که ئەو پزیشکه‌ی تیدا

سه‌روکی په‌خش بوو و ده‌ به‌رامبه‌ر ئەو ئوگری و خۆشه‌ویستی و

یارمه‌تییه بی مه‌به‌ستانه‌ی دکتۆریدا له‌وی مابوو و درێژه‌ی

به‌کاره‌کانی ده‌دا، خۆ ئەگەر وا له‌ پر بابی نه‌مردبا، له‌وانه‌بوو ئەو

داوایه سه‌ری گرتبا. ئەقدهس خانم دوو دل بوو. بۆ خۆیشی

نه‌یده‌زانی داخوا ده‌بی می‌رد به‌ پیاوئیکی چل و دوو سالانه بکات و

ده‌گه‌لیدا بژیت. خۆ ئەگەر دلئیشی نه‌ده‌دایه و چه‌زیشی پینه

ده‌کردله‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌بووکه دکتۆریش وه‌ک می‌ردی کچانی دیکه‌ی

بنه‌ماله‌ی ئەقدهس خانم ناتوانی دلی ده‌زاگیران و بووکی ئابنده‌ی

خۆی راکیش، نا، دکتۆر پیاوئیکی تیگه‌یشتوو بوو تا نه‌چوو‌بایه‌ته

بنج و بناوانی هه‌رشتیکه‌وه، تیدا ده‌ست به‌کار نه‌ده‌بوو. دکتۆر

ده‌ویست و هه‌ولیشی ده‌دا ئەقدهس خانم رازیکا، ئەو هه‌ر

له‌زووه‌وه ده‌یزانی که بنه‌ماله‌ی بووکی به‌ باب و مامه‌وه ئەویان

له‌لا په‌سه‌نده، له‌هه‌مان کاتیشدا ئەقدهس خانم دکتۆری پی خراب

نه‌بوو رکی لی نه‌ده‌بووه. چون ده‌کرا دکتۆری ده‌گه‌ل می‌ردی

خوشک و ده‌سته خوشکه‌کانی راگرتبایه و به‌راوردی کردبان؟

به‌تایبه‌تی له‌و لایه‌نانه‌وه که ده‌یدیت دکتۆر به‌ چ ورده‌کارییه‌که‌وه

ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وت و دانیشتنی وی ده‌خوینتیه‌وه و به‌ چ

تامه‌زرۆییه‌که‌وه له‌حه‌زه گیانییه ناسکه‌کانی وی ده‌گا. ئەو پزیشکه

دانا‌یه ده‌یتوانی چه‌ندین سه‌عاتان ده‌گه‌ل ئەقدهس خانمیدا دانیشی و

ده‌مه‌ته‌قی و قسه‌و باس و گفتوگۆیان بکات، به‌بی ئەوه‌ی له‌ته‌واوی

ئەو قسانه‌یدا شتیکی بی سه‌ر و پا، یا وشه‌یه‌کی سواری له‌و وشانه

به‌ زاریدا بیت که زۆر جاران له‌ نیوان دوو گراو‌بیاندا ناز و نوز و

خۆ بادانی پی له‌ سه‌ر یه‌ک ده‌کری. خۆ ئەو پزیشکه‌ ده‌یتوانی

هه‌رچی که‌ف و کۆل و هه‌لچوون و شو‌ریکی ده‌لدایه به‌و کیژه

ناسکه ههستیاره ی بلێ و تییگه یه نئ چۆنی ئاور بۆ تیبهر بووه و چۆن دهسووتی. دکتور ئه و شته ی ده دیت که له لای هه مووانه وه رت ده کرایه وه. ده گه ل ئه وه شدا دکتور ئازا و بویرو به غیرهت بو. روژیکێ راسته و راستی به ئه قدهس خانمێ گوت: "ئه قدهس خانم، من زۆر چاک ده زانم که ئیوه بۆ ده گه له مندا نایه نه ره دایه و به من قایل نین"

کاتی که ئه قدهس خانم سه ری به ردایه وه، دکتور گوتی: "بیگومان هۆیه که ی هه ر ئه و جیاوازی ته مه نه یه که له نئوانماندایه. هه ر بۆیه ش شتیکی گرینگ هه یه ده بی پیت بلیم. ده بی ئه وه ش بزانی که من ئه وشتهت له بهر خاتری خۆم پینالیم. به لکه زیاتر له بهر ئه وه یه که من ده گه له وه تیکه لاوم و خۆشی و به خته وه ریه وه م ده وی بۆیه ده مه وه ی پیت بلیم..."

تاویک راما. له جیی خۆی قیت بۆوه. له ژووره که ی ته نیشتیوه بابی ئه قدهس خانمێ ده شه رای سه ره مه رگیندا بوو و دوا ساته کانی ته مه نی به ری ده کرد. دکتور پزیشکی چاودیر و ئه قدهس خانمیش په رستار بوو.

ته واوی ئه ندامانی بنه ماله له هه یوانی خه ر ببوونه وه. به سپایی و زۆر له سه ره خۆ ده دوان. پزیشک له درزی ده رکئیرا چاویک به نه خۆشیدا خشاندا و ئه و جا هاته وه. ده رگایه ک که به سه ر هه یوانه که دا ده کرایه وه، داخست و به سپایی گوتی: "ئه گه ر من جحیلتر بام توم نه ده خواخست، و نه شمه ده توانی خوازیاری ئیوه بام."

ئه و قسه ی دکتوری شتیکی تازه بوو به لای ئه قدهس خانمێوه. سه ری هه لێنا و به دوو چاوی کراوه وه ی سه رسامه وه ده دکتوری رووانی و گوتی: "بۆ؟"

پزیشک چاوه رپی کاریگه ریه قسه که ی خۆی بوو. سه رنجیکی که ی دایه وه ئه قدهس خانمێ که هه روا به چاوی چاوه روانیه وه سه ریری ده کردی و ئه و جا گوتی: "هیور به وه، بابت ده شه رای سه ره مرگیندایه. خۆ ئه گه ر هه ر راست نه بیته وه چاکتر. خۆ ئیمه هیچمان له ده ست نایه. به لام بۆ من خوازیاری ئیوه نه ده بووم؟ ئه قدهس خانم، وه لامی ئه مه هه روا ئاسان نییه. نازانم چۆنتان ئه وه تیبگه یه نم که تیبگه ن."

من چاک ده زانم که ئیوه نابێ وه ک خوشکه کانتان به شوو بدرین. ئه وه راسته. من ئه وه تان بۆیه پیده لیم تا چاو و گۆنتان کراوه بن....

ئاخ، هه موو ئه م قسانه زیاده ن که من ئیستا ده یانکه م و ئه و شته ی ده مه وی بلیم، هیچیان هه ونین. پیتوانه بی که من هه ر ئه و پۆ و تازه به تازه، که وتبه سه ر که لکه له ی ژن هینانێ. ئه وه زۆر ده میکه. له وانیه شازده سال و به لکه زیاتریشه. ئه قدهس خانم، داخوا ده زانیت؟ من به دوا ی کچیکی وه کو ئیوه وه بووم. ره نگه هه لم بۆ نه ره خسابی... ره نگه ئه وه ی ده شمه ویست، دیبیتم، یا ره نگه هه ر نه شمنا سییی، یا من ئه م قسانه بۆ به تو ده لیم؟ باشه بۆ، خۆ تازه من ئه وه ی ده زانم که تۆمنت رت کردۆته وه. نابا هه ر بیشیان لیم تا ئیوه له ژیا نی خۆ تاندا سوودیک له و ئه زموونانه ی من وه رگرن. ئه قدهس خانم ئه وه بابتان خه ریکه ئه م دنیا یه به جیدیلێ... مه گریه ن. ئیوه بۆ

خۆشتان دهران. رهنگه ئهوانه ی له دهره وه وه ستاون هیواو ئاواتیکیان هه بی، به لام من و تو ناتوانین چ هیواو ئاواتیکیشان پیکتر هه بی. جا هه رچۆنیکه ئه واه و ره وته نییه. ئیدی ئیوه ئازادن و ده بی میردیکی بکه ی که ده گهل چه ز و ئاره زوو و بۆ چوونه کانتاندا چوونیه که بیه وه و ده گهلاندا بگونجی. ئه قدهس خانم، که سیکه ی وا هه لیزین، که گیانی ئیوه دهرک بکا؛ که سیکه که له پتویستییه کانی ناخی ئیوه بگات. دهمه ویست ئا ئه وه تان پی بلیم. من هه میشه ریزم بۆ ئه و ئازادییه ی ئیوه هه یه و زۆریشی چه ز پیده که م. من ئه گهر هاوسه ری ئیوه ش نیم براگه و ره ی هه میشه بی ئیوه ده بم.

من به دوا ی کچیکی وه ک ئیوه وه بووم، جا سه یرکه به د به ختییه که له کوئییه؟ ئیستا ئه قلم به شتی ده شک، تازه تیده گهم ژیان چییه؟ ئیستاش که دۆزیومه ته وه، بۆ به ده ختیان تازه درهنگ بووه و تییه ریوه. من هه رگیز ناتوانم ژنیکی چارشینو به سه ری نه دیته و نه ناسیاو بینم. ئا له م لایه نه وه یه که ئیمه هه ردوو کمان تووشی یه ک به ده ختییه بوو وین.

تو هیشتا هه لته له بهر ده مده هه رماوه. ئیستا ده زانی که دهمه وی چ بلیم. ئه گهر ته مه نم که م بوایه، نه مده توانی خوازیاری ئیوه بوومایه ئه ویش له به ره وه ی بوو ئه و ده می نه مده توانی هه ست به وه بکه م و بزانه که ئیوه چین و چی نین. ئه قدهس خانم، زۆر شتی دیکه ش هه ن، به لام من ناتوانم بیانلیم، و ناشی بگوترین...

ئه قدهس خانم زۆری چه ز ده کرد دکتور هه روا سکالا و دهرده ده لکهانی خۆی بۆ بکا. چه زی لیبوو که ده گهل ئه و پیاوه ی لیک نزیک بایه و هه ر وانه و په ند و ئامۆژگارییه کانی ژیا نی لیه فیربایه. هه ر

ئه و رۆژه بابی ئه قدهس خانمی مرد، رهنگه ئه گهر نه مردبایه ئه و هاوسه رییه تیه سه ری گرتبایه.

*

هه والی سه خته و ناخۆشی چه ند رۆژ له مه و پیتی نه خۆشی ئه قدهس خانمی شتیکی تازه بوو بۆ من. گوتیان که دوو چاری ره وانییه خوین بهر بوونی بووه و هه ر خوین داده نیشی و حال ی یه کجار شه ر. له چرپ و چۆپان و فسکه فسکی کچه پوور و پیره دایی و شله ژانی براو دایک و خوشکه کانیشه وه دیار بوو که ئاریشه که وه ک ده لێن هه روا ساده و ساکار نییه.

کچه پوریکیان به لای مندا تیده په ری و له به رخۆیه وه قسه ی ده کرد و ده یگوت: "ئای کاکلیه، ره وانی خۆ هه ر نه خۆشییه هه ژار و بی دهره تان و نه دار و بیکهس و بیده رانه. هه مووشتیکی له مه ده شار نه وه. سه یرکه ن میرده که ی چ داریکی له رووحی داوه، ناشیا نه وی بیلین"

"به و په ری داخی گرانه وه مه رگی ئه قدهسی... خوشک و کچی... ناکاممان به ئیوه ی ئاشناو رۆشناو کهس و نزیکانمان راده گه یه نین. پرسه ی ژنان له مالی خوالی خۆشبوو... پرسه ی پیاوان له مزگه وتی... یه... رۆژه ی... ده ست پیده کات."

ئه و هه واله که ده رۆژنامه یدا بلاکرا بووه، زۆری دلگیر کردم. ئه و ژنه ی که هه موو هینده یان به به خته وه ر ده زانی، کچیک که به چه ز و ئاره زووی خۆی میردی کردبوو و یه ک هه نگاوی شۆرشگیرانه ی نابوو، هه روا زوو، دوا ی سالیک و چه ند مانگیک مال و میردایه تیه، چۆن ده بی بمری؟

*

له پرسه‌ی له‌بەر دهرکئ ده ئه‌میرخانیه‌وه هه‌له‌نگوتم. ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که زۆرم رق له‌وه‌تیوه‌ی ده‌بۆوه، ده‌سته ئاره‌قارییه‌که‌یم گۆشی. دواییش کاتی روینی ده‌گه‌ل پزیشکی بنه‌ماله‌یدا، که یه‌کیکه‌ له‌ ئاشنا و دۆسته‌کانم تووشی یه‌ک بووین. پیکه‌وه له‌ مزگه‌وتی و ده‌رکه‌وتین و هه‌رواماوه‌یه‌ک رووبووین. ده‌ستیم توندگۆشی و ئه‌ویش زوو تیگه‌یشت که ده‌مه‌وئ سهره‌خۆشی مه‌رگی ئه‌قده‌س خانمی لیکه‌م. پزیشک به‌ چاکی ده‌یزانی که من ئاگام له‌و خوازینییه‌ی وی هه‌یه، چه‌ند سه‌ده‌نگاوینکان پیکه‌وه، به‌بی ئه‌وه‌ی ورته‌مان له‌ زارییه‌وه‌ بیت، رویشتین. ئیدی من خۆم رانه‌گرت و گوتم: "کاکئ دکتۆر، تا خوا چه‌زده‌کا دلگیرم. به‌راستی مردنکی ناخۆش بوو."

- به‌ناکامی مرد.

- ئه‌رئ دکتۆر، چی بوو؟ ئه‌وه‌ چۆن بوو؟

دکتۆر: "بۆ ئیوه‌ نازانن؟"

- نه‌، من ئاگام له‌ هیچ نییه‌. ته‌نیا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م بیست که تووشی ره‌وانییه‌ بووه، به‌لام... سه‌یره!

به‌و ته‌نیا وشه‌یه دکتۆر قسه‌که‌ی پی بریم و من تیگه‌یشتیم که نایه‌وئ له‌م باره‌یه‌وه‌ شتیکم ده‌گه‌لدابلئ - دووباره‌ بیده‌نگ بووینه‌وه و کاتی ریگاکه‌مان لیک جودابۆوه. مالئاواییم کردو رویشتم ئه‌و ده‌می دکتۆر گوته‌ی: "روژیکی وه‌ره‌وه هیندیک قسان پیکه‌وه ده‌که‌ین."

*

چوار پینچ مانگیک دوای مردنی ئه‌قده‌س خانمی. دوئ شه‌وئ ئه‌میرخانم له‌ ئوتیل "گیتی" دا دیت. دکتۆرم وه‌بیره‌اته‌وه. بریارمدا به‌ ده‌نگ بانگه‌یشتنه‌که‌یه‌وه‌ بچم و سه‌ریکی لی هه‌لینم. هه‌ر له‌ ئیواریه‌وه‌ چوو مه‌ مالئیان. عه‌یاده‌که‌ی هه‌یشتا هه‌ر پرپوو. هه‌روا چاره‌که‌ سه‌عاتیکی هه‌یشتمه‌وه و کاتی نه‌ خۆشه‌کانیسی به‌ریکردن، هاته‌ لای من.

گوتم که دوئ شه‌وئ ئه‌میرخانم دیوه که هه‌مدیس ده‌نیو کابارییاندا ویل و وه‌یلانه و به‌بیرم هاتۆته‌وه‌ که بيم و که‌میک پیکه‌وه‌ بدوین. دکتۆر دلئ پر بوو. هه‌ر ناو هینانی ئه‌میرخانم به‌س بوو بۆوه‌ی قسه‌کانمان دهرباره‌ی ئه‌قده‌س خانمی بن و له‌ ده‌ور و خولی وی وه‌سورین، شتیکی سه‌یری پینگوتم. له‌و خوین ساردییه‌ی دکتۆر ترسام. پرسیم: "باشه دکتۆر ئیوه‌ چۆنتان و یرا؟"

- ویرانی نه‌ده‌ویست.

- ئاخ‌ر به‌لکه‌ چاک بووبایه‌وه. باشه ئه‌گه‌ر که‌سیک "سوله‌مه‌" ی

بخوا له‌وانه‌ نییه‌ چاک بیته‌وه‌؟

- قسه‌که‌ لیره‌دایه، ئه‌وه‌ گریمان چاک ده‌بیته‌وه، لیره‌ به‌زمانی هاملیتانه‌وه‌ت ده‌دوینم. ئایا ژیان به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ئازاره‌ کوشنده‌یه به‌ نرخه‌ که‌ مروف ده‌یچیژئ! ئه‌مه‌یانم به‌ گالته‌وه‌یه، به‌لام باسه‌که‌ ئه‌وه‌یه که‌ ئایا ده‌کرا ئه‌قده‌س خانمی له‌و ئازاره‌ی رزگارکه‌ی و هیوری که‌یه‌وه، یان نا. ئه‌وه‌ گریمان چاکیش بۆوه، تازه له‌وه‌ی ده‌رچوو بوو ده‌ ژیاندا ئاسووده‌ بیت.

پرسیم: "باشه دکتۆر، تۆ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک و یژدانت ناراحه‌ت

نییه‌؟ خۆتان به‌ بکوژ نازانن؟"

- راستییییه که ی ئه گهر بمزانیبایه تۆش هه روا بیرده که یته وه هیچم به تۆش نه ده گوت. کهس ئاگای له وه ی نییه که من ئه وم رزگار کردووه وانیه.

- دکتور: ئه وه یانی چی؟ تۆ مرۆفیکت له ژیان کردووه وه ده شلیی گوایه رزگارت کردووه؟ پزیشک قسه که ی منی پیخۆش نه بوو.

- وانیه، کۆمه لگایه ک کچیکی پر که ف و کولی سه رزه نشت ده کرد و گیانی هاتبووه سه رلیوی، من ئازاره کانیم که م کرده وه. وه لآمی دکتوری منی ده بیره وه برد. ئیدی له سه ر رویشتنی بی سود بوو. دکتور له وانه نه بوو. ئه گهر بۆ خۆی نه یه وی بکری قسه ی لی ده ربینی.

پرسیم، جا باشه ئه دی هۆی خۆکوشتنه که ی چ بووه، هه ر خیرا گوتی: "بلیم چی؟ که سوکاره که ی ده لین گوایه له به ر ده ست بلاوییه ئه میر خانی وه زاله هاتووه."

- ئی باشه، دکتور ئه و شتانه ئه وه نده ناهینن تا مرۆف خۆی له پیناودا بکوژی.

*

خۆ تیهه لقورتانده نه کانم دانه ده مرکانه وه. که و تمه سه ر و سو راغی قه ره واشه که ی ئه قده س خانمی، له قسه ی فاته مه سولتانیه ئاویان بۆ گنیرامه وه: "وای، بۆ مرۆف له به ر ئه و قسه نه خۆی ده کوژی؟ نانت نه بوو، ئاوت نه بوو، له چیت که م بوو؟ به تاو بار میوه و شیرینی دینایه وه مالی. شیرری بالنده و رۆحی بنیاده مانی ویستبایه، بۆی دینایه وه. جل و به رگ، پۆشاک ئه وه هه ر مه پرسه، ئیدی چ بلیم، ره نگه هه رچی بلیم باوه ر نه که ن. بریا روژیکی بۆ خۆتان

ده هاته نه ماله که ی و به چاوی خۆتان ده تاندیت، داخوا چ جو ره موبیلیاتیک و کورسی و قالی، چ په رده هایه کتان ده دیتن! وه ک زیخ و چه وانی پاره خه رجه کرد. چوو زانم بۆ چی خۆی کوشت؟ ئه و کچانه هه روان. ئه و خۆشییه ی. به خۆی ره وانه دیت. دلای پی تیکه ل ده هات. به لای ماوه یه ک بوو پیکه وه نه ده چوونه ده ری. ئای ئه قده س خانم به بیت نه ژیم، پینده گوتم: فاته مه سولتان ده زانی من بیژم له خواردنی ئه و ئوتیلانه ده بیته وه. ئیدی له مه ودا ناچم. راستیه که شی هه روا بوو. هه رچه ندجاریکی ده چوو و ده هاته وه دوو سی روژان نه خۆش ده بوو، به لام ئاغا حه زی لیبوو. که یفی پینده هات، ده چوو. منیش ده مگوت: خانم گیان، غه می پی مه خۆ، لینگه ری بائاغا بۆ خۆی بچی. هه ر ده گه ریته وه. قه یدی چییه؟ ئاخ ژنیان ژن گوتووه و پیاویش پیاو. گوتوو یانه ژن بۆ مالی. پیاویش بۆ ده ری. ئه وه ده ست بلاویش بوو، تۆ هه قت نه بی، به تۆ چی؟ خۆ پارهی تۆ خه رج ناکا؟ خۆ له ده می تۆی ناگیریته وه؟ چ روژیکی بووه چله و که بابی چه ور و گه رمه ت وه پیش نه نی؟ ئه وه داشماننا شه ویکی قۆلی ده قۆلی ژنیکی نا و چوو ه گه رانی، به تۆ چی؟

"ده مگوت: خانم، روژیکی هه ر ده گه ریته وه. لینگه ری با چ ده کا بیکا، که چی ئه و هه ر خۆی ده خوارده وه. سه رده می مه چ وانه بوو. ژنانی ئه م سه رده مه، هه ی با به جو ریکی دیکه ن.

ئاخ. با هه ستم بچم ئیشه کانم بکه م. هیشتا ژووره که م هه لنه ویژاردووه، بیژت لینی ده بیته وه." فاته مه سولتان ده میکه له و خانووه ی نه ماوه که ئه قده س خانم و ئه میر خانی پیکه وه تیدا ده ژیان، هه رچه ند روژیکیان دوا ی مردنی ئه قده س خانمی ده رکه وت

که ئەمیرخان مندالیکی له ژنه پۆله نده بییه کی بووه و داکئ
ئەمیرخانی هاتبوو فاته سولتانی بهریت و سه ره پرستی و دایه بییه
ئەو مندالی بو وه خو بگری.

*

پزیشکی بنه ماله ئاگای له هه موو نه بییه کانی نه خوشه کانی خو
هه یه. کاتی ئەو راستییه م پیگوت، پی شتیکی سه یر نه بوو. به
پیچه وانه وه پی گوتم: "من هه ر له هه وه ل روژه وه ده مزانی که
ئیشی ئەوانه تاسه ر نابئ. ئەگه ر ئیوه ش ئەقده س خانمتان وه ک من
ناسیایه، که ده یناسم، ده تانزانی که به راستی من ئەوم رزگار
کردوه."

- ئاخو دکتور، ئەمه وا شه و واش نییه، ئیوه چونتان رزگار
کردوه، ئیوه کوشتوو تانه.

پزیشک پیاویکی به ئارام و له سه رخو بوو و تووره بوونی من
چ کاریکی ده وی نه ده کرد.

- براله، ئیوه هه روا سه ری پی قه زاوه ت ده که ن. هۆیه که شی
هه ره وه یه که ئیوه هه موو شتیکی نازانن و ئاگاتان له هیچی وانیه.
ئوه گریمان ئەقده س خانم چاک ده بیته وه، ئەو ژنیکی نه بوو واز له
ئەمیرخانی بینیت و ده سته ردار ی بیت. ده مو یست له قسه کانی
دکتوریدا هه لده می و بلیم: به جه هه ننه م! باجوو بایه وه لای داکئ،
لای برایه که ی. بو خو ی کاری کردبایه. پارووه نانیک هه ر ده بوو
بیخوات، خو نان له قاتییه نه بوو.

به لام سه ر و رووه مه ردا نه که ی دکتوری مؤله تی قسه کردنی
نه دام، وه ک بزانی چ بیریکم ده که لله ی خو دا ئاماده کردوه و
ده مه وی چ وه لام یکی بده مه وه، درێژه ی به قسه کانیدا.

"یانی پیتان وایه داخوا ئەقده س خانم بو پارهی شوی به و
پیاوه ی کردوه. ئەقده س خانم نه یده توانی چیدی له و ماله داکه یدا
بمیته وه... برایه که ی ژیا نی تال کردبوو. له راستیدا هه ر
بنه ماله که یان بوو وای له ئەقده س خانم کرد که له هه وه لین هه لیکدا
هه ر پیاویک روویه کی خوشیی پيشاندات و لایه کی لیکاته وه، ئەو
خو ی پیدادا. ئەگه ر چاکیش بوو بایه وه، هه ر نه یده توانی بجیته وه ئەو
ماله.

به و توانسته یه وه که هه یبوو ناچار بوو ته مه نیک ده رده سه ری
بچیژی. ئەگه ر چاکیش بایه وه و رزگاریشی بایه، ئەو ده رده سه ری
و چه ره سه رییه ی که له مالی ئەمیرخانی ده و کومه لگایه دا که تیوه ی
گلابوو و له مالی برایه که ی ده یچیشت، هه زار جار توند و تیژی و
به ئیش و ئازارتر بوو له و ئەشکه نجانیه ی که له دوا ساته کانی
ژیا نیدا ده یکیشا."

- ده گه ل ئەوانه شدا تو هه قی ئەوه ت نه بوو بیکوژی. ره نگه
که وتبه ن ژیرکاریه گه رییه ئەو هه سته وه رییه که سیانه ی خو تانه وه که
بو ئەقده س خانمیتان ده لیدا بوو. هه ر نه بایه که میکتان له
ئازاره کانی که م کردبایه وه. به لام ری ده دیش ده ژیا ندا هه ن.

هیچ پیویستیش نه بوو بجیته وه مالی ئەمیرخانی، یا مالی
برایه که ی. پیویستیش نه بوو ئەو کومه لگایه ی که به بروای ئیوه

ئازاری دەدا، تئیدا نغرویت. ریی دیکه، ریی زۆرانبازی و مملانی دهگەل ئەو کۆمەلگایه و وەرگێرانی هیشتا هەر ماوه.

- ئاخ، کاکای خۆم. یه کێک سوبله مهی خواردین، رزگار ناکرئ. ئەوه قسه یه کی دیکه یه.

- جگه له وهش کاکای... من ئەقدهس خانمی چاک دهناسم... بۆ به دبه ختیهش به درهنگه وهم ناسی.

پرسیم: "دکتور چۆنت ناسی؟"

دکتور سه رنجی ده کتیه کانی سه رمیزه که وه بری. یاری به و قه له مه ده کرد که به پیچکه وهر شه و یه که ی میزه که وه شوپر بیوه خوارئ. که میکی بیر کرده وه و دوا یه ئاوا ی بۆ گێرامه وه: دووه مین روژی سه رجیی نه خوشی به که ی بوو، داوا ی له دایک و خوشکه کانی کرد که چهند ده قیقیکانی دهگه ل دکتوریدا به جی بیلن، و دوا ی ئه وه ی که دلنیا بوو ژووره که که سی لی نییه، ئاوا ی به دکتوری گوتبوو:

- هیشتا ش منت هەر خوشدهوی؟

- ئەقدهس خانم...

- دکتور وه لامم بده وه، هیشتا ش هەر ده ته ویم؟ به لی.

- دکتور ئەگەر من له میرده که م جیابمه وه، ناماده ی دهگه ل مندا بژیت؟

- به لی، به لام به و مه رجی تا ئه و کاته ی که له نه خوشخانه یه، به ته واوی گوێرایه ل بیت و هەر چه یه کی ده یلیم به قسه م بکه یه، تا چاک ده بیته وه.

- دکتور، ده ردی من بی ده رمانه. من سی ده نکه حه بی سوبله مه م خواردوه. تو خۆت، ئەو ده مه ی که له نه خوشخانه مدا ئیش ده کرد، پیت گوتم که ئەگه رکه سیک دوو ده نکه حه بی سوبله مه بخوات، ئیدی ته واو، هه موو چاره سه ریه کی بی سووده. دکتور من سی ده نکیشم خواردوه.

- له کویت بوون؟

- دکتور، ئیوه بۆ خۆتان ده زانن له کویم بووه؟ به بیرتانه که له نه خوشخانه سی ده نکه حه بی سوبله مه و نبوون و ئیوه هەر له منتان ده ویستنه وه و من گوتم: "ناگام لی نییه. من هه لم نه گرتوون". ده ته وی بلی که من هوی راسته قینه ی مه رگی ئیوه م؛

- نا، دکتور، ئەگه ر ئیوه منتان خوشده ویت و هەر وه ک که ئیستاش گوتت ناماده ی ده گه لمدا بژیت، رزگارم که. ئیوه ده بی من رزگار که ن. ئیوه ده بی له و ئازاره م رزگار که ن که ده یچیژم. دکتور ئەوه به لای ئیوه وه ئاسانه. خو ئیوه ده زانن که تازه من چاک نابمه وه.

- ئەقدهس خانم ئەو ده نکه حه بانه ت بۆ هه لگرتن! به مه به ستی خو کوشتینه وه ت هه لگرتن؟

- دکتور، ته نیا له به ر خاتری ئیوه م هه لگرتن. پیموا بوو که بۆ هینانیمت زۆر پی داده گری. ده گه ل ئەوه شدا که تو م نه ده ویست بریارمدا، داواکاریه که ت به خوشی و به ناخوشی هەر ده بی خو مان بفرۆشین. ئەو سی ده نکه حه بانه ش بۆیه بوون ئەگه ر روژیک له روژان ژیانم ده گه ل تودا پینه چووه سه ری، نه گه ریمه وه مالی.

دکتور من ئاماده بووم بۆ خاتری ئیوه گیانی خۆم دانیم. ئیوهش غیرهتتان بیته و ئاسووده م کهن.

دکتور پرسیبوو یه وه: "ئه قدهس خانم، باشه خۆ من زۆریم له ئیوه نه کردبوو و فشارم بۆ نه هینا بوون."

ئه قدهس خانم دیته نیو قسه کانیه وه: "ئیه فشارتان بۆ من نه هینا. به لām ئە گەر داوایه که تان بکردبایه، له وانه بووبیمه ژنی تو... به لām کاتی که بۆ یه کهم جار داوایه که تانم له دهموزاری بامه وه بیست، تۆش بۆمن بوویه "خوازیار"... دکتور "خوازیار" شتیکی زۆر گه وره یه. ده تو بیهینه بهرچاوی خۆت، پیاویکی ناناسی و دیته مائی. ئیستا دهرباره ی هاتنی که سو کاره کانی چ نالیم. وهک ئه وه ی که نیزه (جاریه) یه کی بیتنه بازاری و لهش و لار و ئەندامه کانی پیشانی خه لکی دهن.

له و دهمه یه وه که تویان به "خوازیار"ی من له قه له مدا. هه رکاتی که دهمدیتیت، پیموابوو خه ریکن به چاوه کانتان له سه ر جله کانمه وه، دهست به لهش و لار و ئەندامه کانی مندا دینن. پیاویکت نه دیوه و نه ناسیوه و دیته مائی، یه کسه ر خۆی به گه وره و فه رمانپه وای تو داده نی. به تایبه تی لاساریم ده کرد. بی ریزیم به رامبه ر ئیوه ده کرد. ئەو چایه ی که بۆم دینان، به ئانقه ست دهمپژانده نیو ژیر پیا له که وه. تله چایه که م به لیوی پیا له که وه ده لکاند... ناخ دکتور، جه رگم هاته ده ری، بیریک له حالی من بکه نه وه."

- زۆر چاکه. به لām کاتی که باوکتان مرد و ئیوه ئازاد بوون و ده تانتوانی میردی خۆتان هه لبژیرن، ئەو هه تیوه هه رزه و نه فامه تان بۆ هه لبژارد.

- دکتور، خۆ تو پیاویکی تیگه یشتووی، ئیوه بۆ وا به م شیوه یه قسه ده که ن؟ که ی ری منیان داوه؟ که ی وازیان لی هیناوم تیبگه م داخوا ئەو هه تیوه هه رزه یه یانه نا. هیشتا نه مناسیبوو هه ر چوار لایان لی ته نیم. هه موو شه و و روژیکی هه ر تانه و ته شه ر بوون تییان ده گرتم، سه ره تایی ئەو روژانه ی که ناسیم و منی گه یانده وه مائی، هه ر بیریشم له هاو سه ره ته یه ی و ده گه لدا ژیانپی نه ده کرده وه. به لām هینده یان سوژناژ و کردم ری گه رانه وه م نه ما، کاتیکیش که دایکم بۆی ساغ بۆوه که ده گه له ویدا ده چمه گه ران و سورانی، ئیدی هه ر به یه کجاره کی چاره م نه ما. ده گه ل ئەوه شدا که ده مزانی خه ریکم خۆ ده چالی باویم، ناخر دکتور، ئاسووده م که ... و دکتور ئاسووده ی ده کا.

سوربوونی من ئەوه یه که به هه ر نرخیک بووه، ئەو کاره ی تاوتوی که م، هه ر بۆیه ش وای لیکردم سه ریک له فامه سولتانی بده م. دهمویست دوایین به هانه ی خۆ کوشتنی ئەقدهس خانمی بدۆزمه وه. له دوا ی ئەمیرخانیه که من له دیتنی بیزار بووم، فامه سولتان یه کیک بوو له هه ره که سه نزیکه کانی ئەقدهس خانمی.

فامه سولتان دلنای کردمه وه له وه ی که هه یچ که سیک نه زانی و ته نانه ت خودی ئەمیرخانیش ئاگای لی نییه.

شه ویک پیش ئەوه ی که سوبله مه ی بخوا، دووباره له سه ر دهسته جلیکی لینیان بۆوه هه را. دیسانه وه ئاغا دهسته جله که ی به مقه ستان هه موو دادر دادر کرد و هه زار تومانی دایه وه خانمی تابه چی دهسته جلیکی دیکه بکری. ئیدی من ئاگام لیبرا:

ئاگات لییه تاریک و روون بوو که دکتور له ژووری خانمی هاته ده‌ری و گوتی: ته‌واو بوو. "ئه‌میرخان منی بانگکرد و گوتی: برۆ جله ره‌شه‌کانم بو ده‌رینه و بیهینه. چووم ئه‌و جلانه‌ی داوای کرد بوون بووم هینا. کاتی که پانتوله‌که‌ی له پیکرد، ده‌ستی ده‌گیرفانه‌که‌ی نا، وه‌ک ماری پیوه دابی، ده‌ستی کیشایه‌وه ده‌ری و ده‌دانه ئه‌سکه‌ناسی سه‌د تومانی له ناو په‌نجه‌کانیدا بوون. هه‌مووی بیژ و به‌ویدا هه‌ل‌دان. من هه‌لمگرتنه‌وه. دوو سی شه‌وی دیکه که ده‌نگ و به‌نگ نه‌ما، ئیواره‌یه‌کیان ده‌مه‌و لای شه‌وی بوو، به‌ ئوتومبیل‌یکه‌وه هاته‌وه. ژنیکی سه‌روپرچ ره‌شی له پیشه‌وه‌و ده‌گه‌ل دانیشتبوو، پیی گوتم: برۆ ئه‌سکه‌ ناسه‌کان هه‌لگره‌وه‌و بیانیه‌نه‌وه. دانه‌به‌زین. چووم هه‌ر ده‌ پارچه‌کانم هینان، هه‌مووی ژماردنه‌وه، ده‌گیرفانی نان و پیکه‌وه لیاندا و رویشتن ۲۰-۲۱/۱/۲۰۰۵

له کتیبی / گله‌مرد. بزرگ علوی. چاپ دوم ۱۳۸۱ مؤسسه انتشارات نگاه - هه‌و کراوه به‌ کوردی.

. غه‌ریب .

قوئی چاکه‌ته‌که‌ی کورت بوو و ئه‌و ئاوه‌ی که له په‌توو‌ه‌که‌ی را ده‌چکایه‌وه، زۆر به سانایی ده‌چۆرایه و یوه. گیلانی هر تاوه نا تاویک په‌توو‌ه‌که‌ی به‌رده‌دا و پرئیسکه‌که‌ی ده‌گواسته‌وه ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی و ئاوه چکاو‌ه‌که‌ی ناو قوئی به تال ده‌کرده‌وه و ده‌ستیکی به سه‌ر و چاوی خۆیدا دینا، هر راست وه‌ک ئه‌وانه‌ی ده‌ستتوویژی ده‌شۆن و دوایین دلۆپه ئاوی ده‌موچاویان ده‌سپرنه‌وه. ته‌نیا ئه‌و ده‌مانه‌ی که ترووسکه‌ی چرای ریواریک روخساره پانکه‌له ره‌قه‌لانه‌که‌ی و چاوه‌گه‌وه‌ره‌و سپیه‌کانی و لووته شکاوه‌که‌ی رووناک ده‌کرده‌وه، ئه‌و ترسه ده‌ق به‌ستووه مه‌ییوه‌ی سه‌ر ده‌موچاو و روخساری وه‌ده‌ر ده‌که‌وت.

یه‌که‌مین یاساؤل که ناوی محهمهد وه‌لی که وه‌کیل باشی به‌ندیخانه‌ی "دلپه‌ری" بوو هه‌راسانی لینه‌لگرتبوو. قسه‌ی سوک و ناخۆشی پیده‌گوت. جنیوی پیده‌دا و هه‌موو ئه‌و ناخۆشیانه‌ی ئه‌و رییه‌ دوور و درێژ و باران و سه‌رمای پایزه‌ی که چیشتبوی له‌چاوی ویرای ده‌دیت و هه‌مووی به‌ ئیوی ده‌زانی.

شه‌رانی، بیگانه‌ په‌رست. باشه تو ده‌تویست چ بکه‌ی؟ ده‌تویست گیره‌شینیویی بکه‌ی! پیتوایه مه‌مله‌که‌تی بی خاوه‌ن و به‌ره‌له‌دایه‌... " محهمهد وه‌لی وشه‌ی "بیگانه‌ په‌رست" و "شه‌رانی" له‌ فرمانده‌وه‌ فیرببوو و فرمانده‌ش له‌ رادیو و چاپه‌مه‌نییه میلییه‌کانه‌وه.

"ئه‌وه شه‌ش مانگه ده‌وله‌ت هه‌ر هاواریه‌تی، ده‌لی وهرن هه‌قی ئه‌ربابه‌کانتان بدن، که‌س گوی ده‌داتی، خوویان به‌ مفته‌ خۆرییه‌وه گرتووه. ئه‌وه‌ خه‌ون بوو دیتان. ئه‌وه‌ نه‌ما، رۆیی، سه‌رده‌می

((گیلانی))

نوسینی / بزورگی عه‌له‌وی

باران هه‌شهری ده‌کرد (با) چه‌نگی داویشته و ده‌یویسته زه‌وی له‌جیی خۆی هه‌لکه‌نی. پیره‌ داره‌کان که‌وتبوونه و یزه‌ی گیلانی یه‌کتر. له‌ جه‌نگه‌لیوه‌ ده‌نگی شیوه‌ن و گریانی ژنیکی ده‌هات که به‌ ده‌م ئازار و ژانه‌وه‌ ده‌ینالاند. گقفه و هاشه‌ی (با) هه‌وساری ئاوازه‌ کپ و خاموشه‌کانی پساندبوو. گه‌واله و ریژنه‌ی بارانی ئاسمانی تاریک و نووته‌کیان به‌ زه‌ویی قورپولیتاوییه‌وه ده‌دروی. رووباره‌کان هه‌ستابوون که‌فیان ده‌ردا بوو و هه‌موو جیه‌ک هه‌ر ئاو بوو.

دوو یاساؤلێ تهنه‌گ به‌ده‌ست "گیلانی" یان بو (فومن) وه‌ پیشه‌ خۆیان دابوو و ده‌یانبرده‌ وی. ئه‌و په‌توو‌یه‌کی خۆله‌میشی به‌ سه‌رملیدا هینابوو و ئه‌و پرئیسکه‌یه‌ی که به‌پشتتیدا شۆر ببۆوه توندی گرتبوو. بی گویدانه‌ هه‌چ با و بۆران و یاساؤل و دار و باری جه‌نگه‌ل، یاتهنه‌گ و مهرگ و مردنیک به‌ پینخواستی به‌ناو ئاویدا هه‌نگاوی له‌سه‌رخۆ و کورتلیکه‌ی داویشته‌ن. ده‌ستی چه‌پی شۆر ببۆوه، وه‌ک قورس بوونی وابوو. له‌ژیره‌وه‌ ده‌و یاساوله‌ی که به‌ته‌کیه‌وه‌ ده‌رۆیی و سه‌ره‌ نیزه‌که‌ی که به‌ ئه‌ندازه‌ی بستیکی له‌ ئانیسکی ده‌سته‌ راستیوه‌ دوور بوو و ئاوی لی ده‌تکایه‌وه‌ ده‌روانی.

بەرەللائییه تەواو، بەسەرچوو. باشە ئەدی مولکدار چۆن بژی؟ باج و خەراجی چۆن بدا؟ ئەگەر دەولەتیش پارە و پوولیکی نەبی، ئەدی ئەمە چ بکەین. هەرۆک پارتان کرد، چوار مانگی تەواو مووچەیان دواخستین. بەلام ئیدی دەولەت بەهیز بوو. بەلشەویک بازی تەواو. ئەو مانگیکی خشته هەموو روژی دیمە قاووخانەیی لەم ئاواپیەپرا دەچمە ئەو ئاواپیەیی: دەلیم بابە وەرن هەقی ئەریابەکانتان بدەن. بەیاننامەیی دەولەتم هینا، لە دیواریم دا، بۆم خویندەنەو کە ئەگەر مسکین نەین و هەقە مولکانە نەدەن با مولکدار "بچنەلای سەرکار... یا فەرماندەیی پادگان... و لەوی لەپیی ئەمنییەو هەرچی هەقیکی مولکانەیی لینیان وەرگیرئ" پینشم گوتوون کە دان و نەدان یانی چی؟ بەلام بۆ بیستیان؟ باشە ئیو دەلین: مالک زەویمان بدەیی، توومان بدەیی، پارەیی ئاو دیریش لەسەر خۆت و لەسەریش دەست لە ئەژنویان دریژتر. نەهەقە مولکانە و نەقەرزە سەودا و سەلەمی هیچیان نەبن! ئیستا دەولەت بە توانایە و دوو بەرابەری وەرەگریتەو. ئیمە هەین. لە جارانیس ملهورترین. جل و بەرگی ئەمەریکایی، پالتوی ئەمەریکایی، ئوتومبیلی ئەمەریکایی، هەموو شتیکی، هەرچی بلین هەمانە. بۆ کەس گوئ دەدانتی داخوا بەشی مولکداری چییە؟ خۆ خوانە خواستە تەنانەت پیالە چایەک چییە بە من ببری. ئیستا... ئیستا..." و ئەو جا قاقایەکی لیدەدا و دەیگوتەو: "ئیستا، بە خزمەتتان دەگەن. بلی بزنام تو ئیشت چییە و چ بوو؟ رابەر بوو وی؟ خویندەواری... "گیلانی گوئی نەدەدایە ئەو قسانە و هەرۆلامیشی نەدەدایەو لە "تەولەم" هەو تا ئیرە چوار سەعاتە بەرپۆهەن و لە تەواوی ئەو ماویدیەدا محەممەد وەلی وەکیل

باشی وازی لینەدەهینا. هەرەشەیی دەکرد، قسەیی سووکی دەگوتن، کۆنە حیسابی پاک دەکردنەو. گیلانیس هەر تەنیا دەبیر و خەیاڵ و لینکانەو هەیی ئەویدابوو چۆن هەلی ئەگەر لەو چەکەیی بەدەست وەکیل باشییەو هەیی، یەکیکیان بە دەست وییەو دەبوو، پینان نەدەگیرا، ئەگەر چەکی دەبوو هەرگیز ئاوا لەناو مەزرایەیان نەدەدیت تا چەتەول بین و ئاوا بە مفتی بیگرن و بیبەن. ئای لەو تەنگە چاکانەیی پینانە! ئەگەر سەد دانە لەوانە بەدەست "ئاگول" یەو دەبوون. کەس نەیدەتوانی پی دە لیرەواری نی. ئەگەر لەو تەنگانەیی دەبوو، زۆر شتی کە ئەو پۆ هەن هیچیان وا نەدەبوون. ئەگەر ئەو پۆزە تەنگی پیندەبوو، ئەو پۆ "سوغرا" زیندوو بوو ئەویش ناچار نەدەبوو لەبەر خاتری مندالە شیرەخۆرەکەیی بیتەو نەو مەزرایە و ئاوا قسەیی سووکی ئاگول لولمانی قبول کات کە پیندەگوت: "تو پیاو نیت، تو ژنانیت."

ئەگەر سەد دانە لەو تەنگانە بە دەست ئەو و ئاگول لولمانییەو دەبوو کئ دەیتوانی باسی مولکانە هەر بکات. جا تەنگ چییە؟ هەر لیستیکی ئەستووری وەدەست کەوی. کاری ئەو شیرە وەکیل باشییە دەدیت.

خۆزگە باران رادەووستا و ئەو دەیتوانی لیستیکی پەیداکات. ئەو دەمی خۆی لی لە عەردی دەدا، بە یەک بازەرەقەو راست دەبوو هەر لە چاوتروکانیکدا لیستیکی وای داخواوتە سەرەنیزەیی چەکەکەیی کە تەنگەکەیی لە دەست پەریبایە... ئەو دەمی ئیشی دەدیت... بەلام یاساوی دووهم سی هەنگاوی لەپینش وییەو ری دەکرد! دیار بوو ئەو هەیی لی ببوو تەنگوچەلەمەیی پیلانەکەیی. ئەوی نە دەناسی.

هیشتا روخساری نه دیتبوو، یهک و شهشی دهگه لدا نه دوا بوو. کوشتنی که سیکي نه دیتوو و نه ناسیاو کاریکی هه روا ئاسان نه بوو. ئوی، ئه گهر بکوژی سوغرای وه گیر دهکوت. دهیزانی چی لیده کا. هه ر به ددانان قرقرتوکه ی هه لده بری. به نینوکانی چاو دهر دینان... گیلانی له رزی، سه رنجیدا. دیتی محهمه د وهلی به ته کیه وه دهرات و ئاوی له سه ره نیزه که ی ده تکی له جه نکه لئوه دهنگی زیره کی ی ژنیکی بی ئاگا ده هات. هه ر له بهر خاتری منداله که ی بوو وا ئه مرۆتیکه وتبوو و گیرابوو. قسه که ئه وه یه داخوا ئه وانه تا چ ئه ندازه یه ک ئاگایان له بار و دۆخی و ییه. تا کوئیان ئاگا لئیه تی؟ محهمه د وهلی پنیگوتبوو: "خان نایب گوتوو یه تی یه کسه ر وه ره بۆ فومن و برۆوه. ده یانه وی بزنان که چ ئاگایه کت له ئاگول هه یه یان نا." نابی به قسه ی وانه باوه پرکری و ئاگول تا دوا ساته کانی دوا ییشی به وی هه ر دهوت: "نه چیه وه، نه گه پنیته وه مه زرایه!" ئه دی منداله که ی چ لئیکه؟ به کئی بسپیژی؟ خو ئه گه ر منداله که نه بوا یه کئی ئه وی ده دۆزیه وه. ئه وه ده می تۆله ی سوغرا چه ند سووک و ئاسان ده بوو. دهر وه سستی سه دانی وه ک ئه وه ده هات. به لام ئاگول لولمانی پیاویکی دیکه بوو. هه ر دوو چاوی ده نو قان دن و تفهنگی داو یشت. به تایبه تی له و کاته وه ی کچه که ی مردوو، یه کجار زۆر توند و تیژ تر بووه. ئه وه هه روا له خو وه ده ی توانی یه کیکی بکوژی. ئاگول ده ی توانی به یه ک گولله سه ری ئه وه یاسا وه لی که سی ههنگاویک له پنیستره وه به پۆتینه کانیه وه به نیو قور و چلپا ویدا په لی داو یشتن، هه لته کینی، به لام ئه م کاره له ده ست وی "گیلانی" نه ده هات. له وی ناوه شیته وه. محهمه د وهلی دیبوو. ئه وی ده ناسی،

بیستبوو یه وه روژیکی هاتوته زنجه که ی وی و گوتبووی: "ئه گه ر زۆر به ده ست و بردی نه چیته خزمهت خان نایب له فومن، ئه وه خنخنۆکه ی منداله که ی به سه ری نیزه یه وه ده کم و ده ییه م، تا به دوا ی منداله که ی دا بیتت." ئه وه ی به "مه رجان" ی گوتبوو.

یاسا ولی دوو هم له پنیسه وانه وه دهرۆی. سی ههنگا و له وانه وه دوور بوو. ئه ویش له بیر و خه یالی چاره ره شی و بیته واییه خۆیدا بوو. ئه ویان له (خاش) وه راهینابوو. نه شاره زا له هه یچ جییه کی هاتبووه "گیلان" ی. برنجی ئه م ناوه ی پنیته ده که وت، هه میشه ره وان بوو، سه رمای ده بوو. باران و شی پرزه یان لئیبیبوو. به دوو په تروانه وه شه وی ده قه سری. روژه کانی هه وه لی هاتنی هه ر شتیکی که م با یه له زنجی گیلانیانی کو ده کرده وه. زۆر به ئاسانیش ده تتوانی ناو له و شتانه ی بنی. "ئه و شتانه که ل و په لیکن که گیلانیان بهر له هاتنی هیزه کانی ده وه تی له ماله خان و مولکداره کانیان چه پا ول کردبوون." به لام به ده ختییه که ده ویدا بوو که ئه و زنجانه هیچیان تیدا نه ما بوو. له ته واوی ئه و شوینه دا له ته تیغیک نه بوو ریشی خوی پی بتراشی، جا چ جای ئاویته. یاسا ولی بلوچی تامی ئه و ژیا نه ی چیشتبوو. چونکه به رده وام ژیا نی خودی ئه وانیشیان هه ر به تالان و برۆ بردبوو. له وی، له ناوچه ی ئه وان خان و به گلهر وه ک سن و کولله و مار و میروان پیکه وه به ولاتی وهرده بوون و ده ئاوییان ده وکه تن و هه ر له و گا و مانگا و مه ر و بزنا نه وه بگره تا هیلکه و جوجکه مریشکان، هه رچی هه یانبا یه ده یانبرد. به زه ییان به مندال و پیر و په ک که وتاندا نه ده هاته وه. داغیان ده کردن. یه ک دوو جار ان که خه لکی ئاوی ناچار و بیته وا

و زهلیل دهبوون، کوڤخایان دهنارده لای خانى تهک ئاواييه که یانه وه و داواى کومهک و به هانا هاتنه و ییان لیده خواست و بهم شیوهیه دئییه که دهبووه مولکی خانى تازه.

ئهمهش داستانیک بوو که بلوچییه که له بابیه وهی بیستبوو. بۆ خوی ههرگیز مسکینی نه کردبوو. ئه وه له وه تهی وه بیرى دیت ههر تفهنگدار بووه و ههمیشه چلکاو خوری خان بووه. به لام به مندالی تامی تالان و برۆ و راو و پروتی و بی خانومانی چیشتبوو. یاساولی بلوچی که بیرى له خوی ده کرده وه ئیستا بۆ خوی مهئمورى دهوله ته، دهرسا و سلی ده کرده وه، چونکه ئه وه بۆ خوی و له پیش ههموو که سیکدا دهیزانی که له سه رده می چه ته ییه یدا چند نه فهر ئه منییه و سه ربازی کوشتون. بۆ خوی ده یگوت: "هینده ی مووه کانی سه رم" به لای و ییه وه ژیان بی چهک ژیان نییه. ئه وه ده گهل تفهنگی پیکه وه له دایکبوون، ده گهل تفهنگی گوره ببوو و ههر ده گهل تفهنگیشدا دهمرد، پیاو کوشتنی به لاوه ئاو خوارده وه بوو. ته نیا جاریک نه بی که له پیاو کوشتنیدا دلگیر بووه، ئه ویش کاتیک که به سواری ئه سپ، وه دووی سه ربازیکی ده که وئ که وشتر هه لیگرتوو و هیناویه ته بیایانی، وشتره ی تاین هیزی لیده برئ، و ده که وئ، سه ربازه تفهنگه که ی فریده دات و ده چی خوی له پشت کۆپانی سه رپشتی وشتره که ده شاریته وه، بلوچه چند تفهنگیکان هه لده توقینی و به لایه وه ده چی. تفهنگه که ی هه لده گرتیه وه و ده یه وه ی سه ری که له پشت کۆپانی وشتره که را دیاره بکاته نیشانه، سه ربازه که هاوار دهکا: "ئامان براله، مه مکوژه." ئه وه ده لی "ئه دی چت لیکه م؟ خو نه شتکوژم له تینوان ههر دهمری! ئه و جا له

دلی خویدا گوتی: "خو فیشه کیکیش ههر فیشه که." هه وساری وشتره که ی گرتوو و ئاوری داوه ته وه: "هه روا هیندیك به و لاوه تره وه، کانیاوه. برۆ خو ت بگه یه نه وینده ری." هه روا سه د هه نگاویکی وشتره که به دواى خویدا راده کیکیشى و دوايه ش ده یه وه ی به ره له دایکات، چونکه به که لکی نه ده هات. سه یر ده کا نابی سه ربازه و وشتره که هه روا پیکه وه به ره له دایکات، وه ر ده چه رخیته وه و به گوللیکی ئیشی سه ربازه ی ده بینى. ئه مه یه که م کوشتنیکه که جار و باره ناراحته ی بکات. بۆ خو شی ده یزانی که سه ره نجام چاره نووسی ویش ههر جوړه مردنیکى وایه. باوکی، دووبرای، زۆریه ی که سه کانی هه موو ههر به گولله ی دوژمن گیانیان له ده ستداوه. کاتی خانه کان هاتنه تارانی و بوونه وه کیل (ئهندام په رله مان)، ئه ویش چاره ی نه بوو ته نیا ئه وه نه بی که ببیته ئه منییه. به لام ههرگیز پیی وانه بوو له دار و دیاری خوی ئاواره که ن و بینیزنه "گیلان" یک که هینده سارد و شیداره. یاساولی بلوچی ههرگیز هه قی به سه ر گیلانییه وه نه بوو و خوی تینه ده گه یاند به لای و ییه وه چ جیاوازییه کی نه ده کرد گیلانی هه لی یان نا. رایانسپارد بوو هه رکاتی ویستی هه لی ئه وه به تفهنگی ئیشی ببینی و زۆریشى له تفهنگه که ی راده دیت ولئی دلنیا بوو. مهئمورى بلوچی ههر ده و بیر و لیکدانه وانه دابوو که به ههر شیوه یه ک بووه پاره و پوول و پله یه کی په یداکات و دووباره هه لیته وه هه مان بیابانی گهرم و داغ، خو دیاریشه بیابان هینده پان و پۆر و هه راوه که ئه منییه ناتوانن بیدۆزنه وه. هه ریبه کیک له و یاساول و قهره ولانه که مالی خه لکی ده که ران شتیکیان ههر وه گیر ده که وت. ده کاتیکدا ئه ورۆ به یانی ده

زنجہ کہی گیلانیدا، وہ کیل باشی به چوار چاوانی دەروانی تا نہ کا شتیکی ده بهرکی نیت. بۆ خۆی هەرچی ویستی کردی، ئەو په نجا تومانهی که له بهرکی گیلانی دهرینا، دواي تۆمارکردنی هەر دایانه وه گیلانی خۆی. ته نیا شتیکیش که ئەو (بلوچی) توانی بیدۆزیته وه، ده مانچه یه ک بوو. ئەویشی دهنیو به لمه برنجیدا دیته وه. له پر بلوچی بیریکی تازهی به میشکیدا هات. ده مانچه که هەر نه بی په نجا تومانی هەر دینێ. زیاتریش دینێ، پینداگری، که سانیک ههن سه د تومانیشی پینده دن، ده ستکاری ئیتالیایه. فیشه کیشی که مه... ئیستا که سیش چه ک ناکرێ. ئەو لادییانه ئی خوشیان هەر داویننه دهریایه. په نجا تومانی ههر دینێ. به مەرچیک پاره که ی ده گهل خۆیدا هینابیت و پیتی بیت و وه که سی نه دابی.

با رانه ده وه ستا. به چنگان بارانی ده چاو و گوئی یاساوله کان و زیندانیی که ی ده کرد. ده یویست په تو وه که ی له ملی گیلانی بکاته وه و پالتوی یاساوله کان بفرینێ و بیبا. هاژه ی رووباری قورای زیق و زاقی قهل مراویانی قوت دابوو. له لی ره واریرا وه ک بلئی ژنیک ژانی لیبی، ده گریا و ده زیریکاند. جار جار ههش راقه نانی پیره داریک و پسانی رهگ و ریشه ی دهرختیک و به لادا هاتن و زرمه ی که وتنی زهوی راده ته کاند. شه پۆلی بایه کی دوور به خشه خشه وه هه لیکردبوو و به لووره لووره وه دهرۆی و تینده پهری. تا ئەو قاوه خانه یه ی که به ره ولایه وه ده چوون، له چه ند سه دبالیکی به ولاره زیاتری نه مابوو، به لام ده تاریکی و باو بارانیدا، تروسکه ی چرا نه وتیبیه که ده دوور دیار بوو.

کاتی گه ی نه قاوه خانه که، محهمه د وهلی له قاوه چیبه که ی پرسى:
"برنجتان هه یه؟"
- هه مانه.

- ئەدی چا؟

- چاشمان هه یه.

- چراشتان هه یه؟

- ئا ئەو یه که مان هه یه.

- ژووری سه ری زوو چۆل که!

- توتنمان له و ژووره ی سه ری هه لختوه.

- خۆ ته ختی ژووره که به تاله.

- به تاله.

- ئیره پۆستی ئەمنیه ی نییه؟

- بۆ نه تی، هه یه تی.

- له کوێ؟

- که می له ولاتره وه. ئیوارێ لی ره بوون رویشتن.

- وه ره بمان به ره ژووره که ی سه ری.

"ژووری سه ری رووی له سه ره هیوانی بوو، له هه یوانه که وه که بانیزه یه کی به دارانی هه بوو ئاسۆیه کی روون دیار بوو. به لام هینشتا باران هه رده باری و ده ژووره که یدا که رسته تووتن و شووتی و پیاز و سیریان پیوه هه لواسیبوو، بۆن خنکی لیده هات. محهمه د وهلی گوئی: "یاللا، ده چیبه لایه کی ژووره که وه، هه ر بچو لیبته وه ده تکوژم." ئینجا رووی کرده قاوه چیبه که و پرسى:
"خۆ له ولایه وه چ ری دی بۆ دهری نییه؟" کاتی قاوه چی گیلانی

لاوی له بهر رووناکیه کزه که ی چرایه که وه دیت. تیگه یی داخوا مهسه له چیه و دوه لامدا گوتی: "چ رییه کی دیکه ی نییه سه رکار، ئه وهش هر له وانیه که ئوتومبیلان روت کردونه وه؟"

- برۆ کوپه، وه دووی کاری خۆت که وه. بی شهرف، هر سه هر هه لینی هرچی دیره دایه هه مووی تیک هه لده شیلیم. تو بو خۆشت له وهی به دتری.

ئه و جا رووی کرده وه یاسا وه بلوچیه که و گوتی: "خان، تو لیره به، من ده چمه خواری ئیشکی ده گرم، دوایهش من دیمه سه ری، تو بو ئیشک گریه بچو خواری، چاش بخۆوه."

گیلانی ده ژووره تاریکه که یدا، چاکه ته قول کورته که ی به ری داکنه قول که ی گوشی، ده ستیکیشی به قاچه کانیدا هینا. ئاوی ده موچاوی سربیه وه. شهرواله که ی هه لکرد، که میکی ده ست به لاق و له ته رو سه ر ئه ژنو و رانه کانیشیدا هینا، له سه رمان تیکرا بوو. ته کانیکه دایه خۆی و له ژیره وه سه رنجیکه دایه یاسا ولی دووهم. قهراولی بلوچی تفهنگه که ی به هه ردوو ده ستان توند گرتبوو و له هه یوانیکه دریزکۆله وه که که وتبووه نیوان بانیزه و ژووره که وه، راوه ستابوو ده ئاسۆیه وه ده پروانی. دهو تاریکیه دا جگه له هاش و هوشه ی با و شوپه شوپی بارانی و قاو و قیزی قه ل مراوییه کیویلان چ دهنگیکه دیکه نه ده هات. وهک ژنیک له لیره وارپوه شین بگیرئ، شوه نیکه وهک بیهوئ به ناله و هات و هاواره که ی دنیا یه وه سه ر خۆی گیرئ.

بلوچی به پیچه وانیه محهمه د علییه وه هیچ قسه یه کی نه ده کرد. ته نیا سیبه ره که ی ده و هه وروه لا خۆله میتشیه یدا که به رده وام له

ئاسۆوه ده جووله دا بوو نیشانه ی ئه وه بوو که به شینگیزییه ژنیکه ژان گرتوو ده چوو، خهوی له چاوی گیلانی ده فراند، به تاییه تی که جار جار (با) هه وره کانی بهر ده می مانگی لیکنه دا و پهرت و بلاوی ده کردنه وه و بریسکه ی سه ره نیزه و ئاسنی تفهنگه که چاوه کانی ماندوو ده کرد. ئه و دهنگه ی له لیره واریشرا ده هات وهک ناله ی سوغرای بوو، راست وهک ناله ی ئه و کاته ی که گولله یه ک له باله خانه ی مانی کویخایرا له (تهوله م) هات و به لاکه له که ی که وت.

سوغرا منداله که ی دانایه عه ردی و زریکه ی لی هه ستا...

- ناتهوئ هه لئی؟

- نه.

به دهسته پاچه ییه وه وه لامی دایه وه "نه": به لام خۆی خپ کرده وه. ئه و بریاری وابوو ده گه ل ئه وانه دا نه دوئ. چونکه ئه وه ی بیستبوو که نابی زور ده گه ل یاسا ولاندا بدوئ و قسانیان ده گه لدا بکه ی. ئه وانه هر وشه یه ک که له زاری ئاده میزاده وه ده رچی به سوودی خۆیانی لیک ده ده نه وه. ده لپیرسینه واندا ده بوو بیده نگ بی، بو له خۆوه وه لام بداته وه. ئه منیه ده بویست بزانی داخوا ئه و نوستوو یا به ئاگایه و ئه و ئه ویش ده خهوی وی گه یشت که نه نوستوو، ئیدی بو وه لام ناداته وه.

"سه یرکه بزانه ده لیم چی!" دهنگه گیراو و سه رمابوو که ی بلوچی ده لووره ی بایه که دا ونبوو. لافاو گاله ی ده کرد؛ به لام ده ژووریدا بیدهنگی فه رمانره وا بوو. گیلانی هه ناسه ی له خۆبریبوو. "مه ترسه!"

گیلانی دہترسا، چونکہ ئو دہنگہ لاوازہی بلوچی کہ لە لای لیو و ریشیہ وہ دہاتہ دہری، ئووی تۆقاند بوو.

"من بۆ خۆم وەک تۆ ریگر بووم."

بلوچی بیدەنگ بوو. گیلانی دلی داکەوت، وەک بلایی ئەمانە شتیکیان زانیی و بۆنیکیان کردی. "وەک تۆ ریگر بووم." نا موسلمانە درۆیان دەکا، دەیەوی قسە ی لیدەریتی. سامی بیدەنگییە بلوچی ترساند. لە سەرە خۆتر گوتییەو: "ئەمرۆکە کە بەلمە برنجەکەم پشکنی." دەتاریکییەدا دەنگی خشەخشیکی هات، وەک ئەووی دەستیک بەگەلای رستە توتنە هەلواسراوەکان بکەوی. "نەجۆلی دەتکوژم!" دەنگی بلوچی هەرەشەییەکی راستە و خۆیانە ی بی چەند و چوون بوو. گیلانی دە تاریکییەدا دیتی کە ئەمنییە لولە ی تەنگەکە ی راداشتۆتی. "دانیشە!"

دیھاتی دانیشتەوہ و گویی قولاغ کردن تا دەگەل ئو تیکەوہدانە ی لافاوی باو بۆرانەشدا ئو وشانە ببیسی کە لە دەمی کابرای ئەمنییەوہ دہاتنە دہری. بلوچی هەروا چپە چپی بوو.

"دەنیو بەلمیدا- گویت لینیە؟- لە نیوہراستی کۆمە بەلمیدا دەمانچیکم دیتەوہ. خۆ دەزانی دەمانچە ی کئیە. ئاشکرام نەکرد. لە ترسی وە ی نەک لولیدەن و قوتیدەن. دەگەل خۆم هینا تابیدەمە فرماندە، خۆ بۆ خۆت دەزانی کە سیدارەت لەبەر دەمیدایە."

بیدەنگی. هەر وەک نە (با) بیئت و نەباران، پیرەدارەکان نارەتەیان نایە و دەنگە نزمەکە ی بلوچی تەواوی ئو دەنگ و هەرا و هۆریا و هاشە و هوشە و ریژنە بارانانە ی شەق دەکرد. "گویت لینیە؟ مەترسە، من بۆ خۆم مسکین بووم، ئاگام لیتە چ دەردیکی دەچیژی،

ئیمەش زۆرمان لە دەست خانەکانی خۆمانەوہ دیوہ، بەلام هەزار رحمەت لە کفن دزی، خۆزگەمان بە خانەکان کات. لەوانە پیستر ئەمنییەکانن. من بۆ خۆم ماوہیەک یاغی بووم، هیندە ی مووی سەرتم خەلک کوشتون، هەریوہشە بوومەتە ئەمنییە، تا لە دەست ئەمنییان ئاسوودەبم، لە من مەترسە! خوا هەلناگری جحیلکی وەک تۆ بیئتە قوربانی شتیک ی هیتچ و پوچ، ئەوہ مانگیکە ئاگام لەمال و مندالەکانم براوہ، پارە و پولیکم بۆ نەناردوونەوہ. ئەگەر لەبەر خاتری خودی ئەوان نەبایە ئیستا لیرە نەدەبووم. پیتخۆشە دەمانچەکەت بەدەمەوہ؟"

گیلانی هەناسە برکە ی ویکەوتبوو، شتیک گەرووی گرتبوو، دلی پەلەپەلی بوو، هەنیە ی ئارەقە ی دەردابوو. وینەییەکی ترسناکی ئەمنییە بلوچی دەمیشکی خۆیدا نەخشاندبوو هەر بۆیەش وا هەراسان بوو؛ نەیدەزانی چ بکا. پیتخۆشبوو هەستی و هەناسەییەکی ئاسوودە تر هەلکیشی.

"نەجۆلی! دەمانچەکەم بە دەستەوہیە. حەوت تیرە، هەموو فیشەکەکانی تیدایە، لەسەر پی نییە، ئەگەر بتەوی بە کاری بیئی، دەبی چەخماخی راکیشی، من ئەم دەمانچەییەت دەدەمەوہ." ئیدی گیلانی خۆی پیرانەگیرا. "نایدەییەوہ؟" بەلام هات و هاوار و داد و برۆیەکە ی نەدەگەیشتە چ جییان، چونکہ با و بۆران هەموو دەنگە کز و لاوازەکانی دە خۆیەوہ لولەدا و ونی دەکردن.

"هاوار مەکە! مەترسە! دەتدەمەوہ، با ئەوہشت پی بلیم هەر پیت بگاتە کارگیری ئەمنییە ی فومن ئیدی کارت تەواوہ و لیبوویتەوہ. بۆ نەتبیستووہ کە چەند رۆژیک لە مەوہر پاسیکیان لەسەرچەقی رینیە

رووت کردووه؟ له و روژهوه تا ئیستا هرچی ههیه گرتوویانه. من موسولمانم. باوهرم به خدا و به په یامبهر ههیه، خوا هه لئاگری که..."

گیلانی هیور بووه. ئاسووده بوو، زۆریان له مهش گرتووه. ده بانهه وی لیبان بکولنهوه.

"بۆ هاوار دهکهی؟ ویتده ده مهوه! له راستیدا بیت ده فرۆشمهوه. ده مانچه که ئی تویه. ئەگەر من بلیم له مالی ئیوه مدا دیوه تهوه، تو بوخۆت ده زانی که سیدارهت له بهر ده مییه. به خۆتی ده فرۆشمهوه، په نجا تومانی هه ر دیتی، جا تو خۆت و محهمه د وهلی؟ ناهیتی؟ پاره کهت پیییه، یاداوته به که سیکدی؟"

گیلانی هیور ببووه و نه ده له رزی، دهستی برده بن په تووه که و دهسته سیریکدی پیچراوهی کردهوه و په نجا تومان ئەسکه ناسی دوو تومانی که له بهر تهریان نیوه عومر ببوون و تلیسابوونهوه ده دهستی گرت و حازر و ئاماده.

"وه ره بیگره!"

ئهو جا ئۆره ی بلوچی بوو بترسی.

"نا، وانابی هه لدهستی و راده وهستی، پشتت له من ده کهی، پاره کهی، ده گیرفانت ده نیتی، من پاره کهت له گیرفانی ده ردینم، ئهو ده می منیش حهوت تیره کهت ده گیرفانی داویم، ده بی ده ستت هه ر به هه واوه بیت. هه ر بچولیییه وه قونداغه تفهنگیکت له پشتی سه ری ده ده م. چاک بزانه هه ر فیلیکی بته وی بیکه ی من ده یزانم. تا من لیره ئیشکچی بم تو ده بی روو به دیواره وه و پشت له من راوهستی،

هه ر بچولیییه وه تیره هه ی پشتت ئاگر ده ده م. کاتی منیش رویشتم، ئەوه بوخۆت ده زانی ده گه ل وه کیل باشیدا.

*

شورپه شورپی ئاوی پلوسکی به رده وام هه ر ده هات. ئهو ئاوازه گیانی گیلانی هینابووه سه رلیوان. ئاو به پلوسکیدا ده هاته خوارئ. ئەم ناره ناره ئاوازیکی بچکولانه ی ئهو کهف و کول و هه لچوونانه بوو. به لام بهر له هه موو شتیک جه رگ و هه ناوی گیلانی ده خوارد. ده سه ته کانی به دیواره وه نابوون. جار جاره (با) ده سه که سیریکدی دینا و ده برد و سه ره په نجه کانی ئه وی ختوکه ده دا. کراسه شوکوونه ته ره که ی به پشتیوه ده نووسایه وه. ده مانچه که ی ده باخه لیدا قورس بوو جاری وابوو ده قیقه یه کی ته واوی هه ناسه له خو ده بری تا بتوانی ئهو ده نگه ی دیه وه ی بییسی. ئهو هه رچاوپرئی ده نگه ی پی محهمد وه لی بوو که به پلیکانه ته خته کان که وی. جار و باره هاشه ی (با) کزتر ده بووه و جار و باره ش ریژنه ی شه سه ته بارانی بروکیکی تیده کهوت و کاری ده کرده سه ر شورپه شورپی پلوسکی به لام ده نگه ی ترپه ی چ پییه کی نه ده هات. کاتی ئەمنیییه ی بلوچی قولاندی: "ئهای، محهمه د وه لی؟ ئهای، محهمه د وه لی..."

گیلانی گوئی کلور کردبوون. هه ر که ده نگه ی پییه که له پلیکانه کانه وه بگاته گوئ ئهو ده بی، له سه ر هه ست بی و چاودیریکی باش بیت و ده و ساتانه دا که ئەمنیییه ی بلوچی جتییه که ی خو ی ده داته محهمه د وه لی، وه رسورپته وه و ده وچهند ساتانه دا که ئەوان پیکه وه ده دوین و خشه خشی جووله ی وی ناییسن هه ل وه ده ست بیت. حهوت تیره که ی له گیرفانی ده ریئیت و ئاماده بیت. وه که له خوارپرا

دەنگیک وەلامی قوولەى ئەمنیەى بلوچى بداتەو وە ئای خۆزگە ھەر بۆ چەند دەقیقیکانیش بایە باران راوہستابایە؛ خۆزیا لوورەى (باش) بیدەنگ دەبوو؛ بریا ھاژەى لافاو ئاساش ئەگەر ساتیکیش دەبوو، دەپسایەو. ژیانى وى، ھەموو شتیکى وى بەو چەند ساتانەو بەندە؛ چەند ساتیک یا کەمتریش. ئەگەر دەوچەند ساتانەدا شورە شورى بەردەوامى ئاوى پلوسکى رادە وەستا، بەو گویئە سوکانەى کە ھەیەتى، دەیتوانى بچووکتیرین جوولە ھەستپیکات. ئەو دەمى تەواوى ئەو دەردەسەریانە بە کۆتا دەھاتن. دەچتەو وەلاى مندالەکەى، مندالەکەى لە مەرجانى وەردەگریتەو؛ بەو تەفەنگەى وەکیل باشییەو دەچیتەو لیرەوارى و ئەو دەمى لەوئ دەزانى چ دەکا.

لە خوارپوہرا لە خوارپوہ جگە لە ھوو ھووى باو شورە شورى ئاوى و خشەخشى لق و پۆپى درەختان بەولاوہ ھیچیدى نە دەبیسترا. وەک ژنیک لەجەنگەلیرا بزریکینى، بەلام بلوچى خەریک، بوو قسەى دەکرد. ھەموو میتشک و دەمار و ماسولکەکانى، و ھەموو ھەست و تەواوى ھیزی ئەندامەکانى بەلاى ئەو دەنگەوہ بوون کە دەگەیشتە سەرى، بەلام لوورەى با و ریژنەى بارانى نەیدەھیشت چ دەنگیکى دى خۆتیکەلاوکا.

"نەجولئى، دەست بە دیوارپوہ بنیوہ!"

گیلانى تەکانى دابوو، بى ئیختیار جوولابوو تا چاکتر بیسی. گیلانى لە سەرەخۆ گوتى: "بیدین، گوی بەدیە، بزانی دەلیم چی."

بلوچى گویى نەدایە. پیوابوو ئەگەر بە شیوہ زمانى گیلەكى بدوئ، نەئینیانە ترە. "ئەھای برالە، من ھەقم بە سەرتۆوہ نییە. لیمگەرئ باوہرسورپمەوہ بۆ ئەوہى کاتى ھات بیبیم."

دیسانەوہ بلوچى گویى خۆى خەپاندەوہ. دەنگى ئەو پۆتینانەى کە بەسەر پلکانە تەختەکاندا دەھات، ترساندى و ھەر دەو دەمیشدا ھیواو ئومئیدیکیشى وەبەرنا.

"چ بارانیکە، کۆل نادا!"

ئەمە دەنگى محەممەد وەلى بوو، ئەو دەنگەى دەناسى. دەچاو تروکانیکدا گیلانى بریاریدا. وەرسورایەوہ دەستى بۆ گیرفانى برد. مشتووى ھوت تیرەکەى دەگۆلمى گرت. ھەر ھیندەى دەویست چەخماخى راکیشى و دەمانچە بیتە سەرپى، بەلام ھیشتا کاتى تەقەى نەبوو، لە بەروہى کە بلوچى ئەگەر بۆ پاریزگارپە خۆشى بیت ناچارە تەقەى بکاتەوہ و ئەو دەمى دەروەستى ھەردووکیان نایەت.

ئای خۆزگە ھەر چەخماخەکەى راکیشابایە تائیدى ھەر دەمیکى کە بیەوى ئامادەى ھیرش بیت. ئەو کە شارەزای دەمانچەکە بوو لە گیرفانى دەرینا، ھەلپسەنگاند. وەک ئەوہى بەو ھۆیەوہ زیاتر دلنایى. دەو ساتەیدا لیدانى دەنکە شخارتیکى ھەموو نەخشە و پلانەکانى تیکدان. خۆشەختانە دەنکە شخارتە نەیگرت.

"بۆ باران دەھیلئى؟ شخارتەى نیو گیرفانانیش تلیساونەوہ."

دووہمیش ھەر نەیگرت، بەلام ھەر دەو چەند ساتانەدا گیلانى رى بەرگرییە لەخۆى دیتبۆوہ. ھوت تیرەکەى دە باغەلئى نایەوہ. پەتووەکەى بەسەر یەلەگەکەیداو بەسەر شانیداوہ، چوو لەلایەكى ژوورپوہ خۆى کروشمە کرد.

"ئەهای، ئەو چرایەیی بێنە بزنام، شخارته که تلیساو ته وه." بلوچی پرسى: "چرات بۆچییه؟" - چۆن دەتوانی هەلێ؟ بە ئاگایە، بانگی که، وهلام ده داته وه. محهمهد وهلی پرسى: "هۆی گیلانی؟... نوستووی یان به ئاگای..."

دهو دەمیدا شخارته که ئاگری گرت و تروسکیکی زهرد روخساری ئەو دێهاتییهی رووناک کرده وه.

له هه موو روخساری هه هه نییه به رزه که ی وکلاره قوچه که ی ده بیزان، هه به وه دنکه شخارته ی سیخاریکی پیکرد: "وهک بلیی ده چیته سه فه ری قه نده هاری. په تو وه که شی ده گه له خۆیدا هینا بوو. برنجه که ت خوارد؟ ئای کاکای ماسی خۆر. ئیستا ده بی چه ند وهختیکان بچی تاران ی وه ی ترخینه ی. بخۆی تا بیه وه سه رخۆت. ئەوه بۆ خهوت لیناکه ی و نانوی."

محهمهد وهلی تریاکه که ی کیشا، گه ش بۆوه. "چۆنی؟ ئەحوالی رابه ری چۆنه؟ تۆش رابه ر بووی یان نا؟ هه رده بی تۆ رابه ری دێهاتییه کانی ته وله م بووبیت؟ وهلام ناده یه وه؟ ها-ها-ها گیلانی پییخۆش بوو ئەو قاقایه هیندیکی دی بلندتر بایه تا هه لی بۆ ره خسابایه ده مانچه که ی سوارکات و ئاگری جگه ره که ی به نیشان بنگیوی.

"بلی بزنام، ئەو رۆژه ی که ده گه ل سه ر گوردی هاتینه ته وله م پاسگای دروستکه یین تۆ نه بووی وه پیش هه مووان که وتبووی و گوتت: ئیمه لیره دارووعه ی خۆمان هه یه و که سمان ناوی؟ بی شه ره فینه، چه ند که سیکتان لی ده ژووری کردبووین و خه ریکی

ئاوردانی بوون. حه یف سه رگورد له ی بوو و نه یه نیشته دهنه هه ر به و شه ستیره هه مووتانم ده درووه وه. ئەو رابه ره زمانیکیان پیوه یه هینده ی یه ک له په ده ستی، ئەدی ئیستا له کوین؟ ئەدی بۆ به هاوارته وه نایه ن؟" دوایش چه ندین جنیوی مزی دیکه شی دان.

"تاران خه ساندوونی. ئیدی که س ناویری جیکه ی بی، ده تانه ویست به لشه ویکه بکه ن؟ ئەو ده می ژنه کانیشیان؟ چه ژنگه لیککی زمان دریز؟ وای وای، هه ر له به ر وانیش بوو که سه رگورد نه یه نیشته بیانرشینم. ئەدی ئەوه ئیستا بۆ هه موو بوونه مشک و چوونه ده کوئیوه، ئاخ، ئەگه ر به ده ست من ده بوو؟ ده مزانی چیم لیده کردی؟ بۆ گوتیان ده بی به ساغ و سه لامه تی ته سلیمت که م؟ تۆش هه ری که یکی له و مله ورا نه. دهنه هه ر ئەو رۆژه به یانیه که ی که دیمیت ئیشم ده دیتی. ژنه که تم له به رچاوی خۆت... ئه و، ئەوه خه ریکی چه بکه ی؟ هه ر بجولنییه وه ده تکوژم."

ده نگی چه خماخی تفه نگی، گیلانی که خه ریکی که مترخه میه بوو، له جینی خۆی دا نیشانده وه، گیلانی بی ئیختیار ده ستی به ره و مشتووی حه وت تیره که وه چوو. هه ر ئەو ژنه ی که چه ند مانگیک له مه وه به ر له رووداوه که ی ته وله مدا ئەنگواو دوایه ش مرد، ژنی وی بوو، مندالی شه ش مانگانه ی به به ره وه بوو و ئیستاش ئەو منداله هه ر ده زنجه که یدایه و که س نازانی چی به سه ر هاتوه. مه رجان، مرۆفیک نییه مندالی پی به خیو بکری. راستیه که ی ئەو کاره له ده ست مه رجان نایه ت. ئیدی کئ ئاگای له منداله که ی وییه، گیلانی جار و باره خۆی له قسه کانی وه کیلباشی ده بوارد و گوئی نه ده دانی. ئەو ده بیر و خه یالیکی دیکه دا بوو. ناکا ده مانچه که به تال بی، ناکا

بلوچی و وه کیلباشی گالته یان پیکردبی و حهوت تیری به تالیان دابیتی به لام سوودی ئه و گالته یه چیه؟ هه رگیز شتی وا نه بووه و ناشبی. هه ر له بهر خاتری منداله که شیه تی که ناچاره بچیته وه ته وله م. حهوت تیره که ی هه لسه نگانده وه. دهستی له گیرفانی ده رنه هینایه وه، وهک ئه وه ی به قورساییه که ی را بزانی داخوا یه ده گه که ی (شانه) به فیشه که وه ده ده مانچه که یدایه یان نا. هه ر ئه و جووله یه ش بوو که محهممه د وهلی وریا کرده وه و لووله ی تفهنگه که ی به ره و لای وی راداشت. نووکی نیزه که ی له بالیک به ولاره تره وه ی لی دوور بوو ده نا هه ر به تینوسانیک ی لووله ی تفهنگه که ی ده عه ردی ده کو تا و تفهنگه که ی له ده ست ده ردینا: "ئه های براله، نوستووی یا به ئاگای؟ بلی بزائم. رهنگه بویه ت بنیرنه فومن تا بزائن په یوه ندیت به ئاگول لولمانییه وه هه یه ئاخو؟ چه ند جنیویکیشی ئاخاوتی. "...خه وی حه وتوکی بردین. به نویژی نیوه رویه ی ئوتومبیل له چه قی جاده ی رووت کرده وه. ئه ویش قانگ ده دن، نوره ی ویش دیت. بلی بزائم، راسته ئه و ژنه ی که ئه و روژه له ته وله م ئه نگواچی وییه؟..."

جاری وابوو توف و زریان هینده توند ده بوو که دهنگه گرو بی گری و گه وره که ی محهممه د وه لیش بو گیلانی که هه موو ههستی خوی لی راگرتبوو بیستنی نامومکین بوو. له کاتیکدا هه ر ئه وشتانه شبوون که ده یویست بیانزانی و له قسه کانی وهکیل باشییه وه سه ره داویکی ده سنکه وئ که داخوا بوچی بو فومنی ده بن. مه ئموره کان (یان به لانی که مه وه ئه وانیه فهرمانی ده ستگیرکردنی وییان دابوو) ده یزانی که داروغه ئه وی به هیره

بردووه. زور جارانی به خه زووری گوتبوو که نابی پشت به و کرمانجانه ببهستی، خو ئه گه ر هه ر له بهر خاتری وانیش نه بایه، ئه و رووداوه ی ته وله م که محهممه د وهلی زور چاکی ئاگا لییه، رووی نه ددها و له وانه بوو سوغرا ئیستا مابایه و ئیدی ئاگولیش دهستی وه لییره واری نه ددها هه موو ئه و رووداوانه ی دواییش نه ده قه ومان و ئه ورپوش گیانی وی ئاوا نه ده که وته مه ترسییه وه.

گوژمه بایه کی توند، زنجه که ی راته کاندده وه. وهک پیره داریکیش راقه نابی و له بهروه ی زنجه که راته کابی. به لام محهممه د وهلی یه کریز چه نه ی ویک نه ده که وته وه و هه ر قسه ی ده کرد و هاهاها پینده که نی و هه ره شه ی ده کردن و چیژی له قسه سووکه کانی خوی وه رده گرت.

چ دیمه نیکی جوانی داروغه کرمانجیکی له بهرچاوییه. سالانیک ی دوور و دریژ خه لکی رووت کرده وه و سه رده می پیریشی باجی ده ستاند. هه ر بو ئه وه ی له ده ستانی ئاسووده بن کردیانه داروغه.

له بهر وه ی که له ساله کانی پیش شه ری ئه رباب له تاران هه مه کاره بوو و دهستی ده رویشت و پی ئه منییه ی له مولک و زهوییه کانی بریبوون و ئه وانیش نه یانده ویرا ده و مهرز و بوومانه دا بین و بچن. هه ر ئه و ئاگوله ی خه زووری وی بووه واسیته تا ئه و کرمانجه ی بکه نه داروغه و هه ر به راستیش ئیدی له سه ر و مالی ناحه زه کانی خوی به ولاره مالی که سی دیکه ی نه ده خوارد.

محهممه د وهلی دووباره سیخاریکی دیکه شی ئاوردا. ئه مجاره یان دهنگه شخارته که ی توزیک هینایه پینشتره وه و روخساری گیلانی روناک کرده وه. دووکه لیک ی وه نه وشه یی لووتی گیلانی چووزانده وه.

"... سەیرکە چ دەلیم. ئەو بۆ وەلام نادەیتەو؟ تو هەمان ئەو پیاوێی کە ئیمە هاتینە تەولەم پۆست دامەزرینین، بە سەرگوردت گوت کە ئیمە مۆلکانە و زەکاتی خۆمان داو و قسەت دەکردن. ئیستا بۆ وا لال بوو ویت؟..."

چاکی لە بیر بوو. راستیدەکرد: کاتی لادییەکان گوتیان کە ئیمە بۆ خۆمان دارووخەمان هەیه، گوتی: برۆن نمایندەکانتان دیاریکەن. قسەم پێیانە. ئەویش یەکیک بوو لە نمایندەکان.

سەرگورد لێی پرسین داخوا مۆلکانە ئێمە سالتان داو یان نا؟ هەموو گوتیان داومانە. دواوەش پرسییەو، پێش ئەوێ کە رابەرتان هەبێ داتان، یا دواوەش هەر داتان. لادییەکان گوتیان گوتیان: "هەم ئەو دەمیش دابوو مان و هەم ئیستاش داومانە." دواوە سەرگورد رووی کردە گیلانی و پرسى: "بۆ نمونە تو چیت دا؟ گوتی: "من ئاوریشم دا، برنج دا، هیلکەم دا، سیر، بەرسیلە، هەناری ترش، پیاز، گەسک، چەلتوک، کا، ئارده برنج، هەموو شتیکم دا." دواوەش پرسییەو ئی ئەم سالیشت هەر داو؟ گیلانی گوتی: "ئەم سال ئاوریشم داو، برنجیش دەدم" ئەو جا یەکاندەر دوو گوتی: "برۆ پسوولەئەو ئەو شتە دراوانەت بێنە کە داوتن." لوتف عەلی بیچارە گوتی: "باشە خۆ ئیو وەکیلی مۆلکداری نین!" قسەکەى تەواو نەکردبوو، سەرگورد تا دەستی هینای زللەیهکی خاواندە بناگوێی لوتف عەلی. ئەو دەمی لادییەکان لە ژووری هاتتە دەری و کەس نەیزانی کێ شەپپوری لێدا کە نزیکەى چەندین هەزار کەسى لادییە دەوری خانووەکەیاندا. دوايش تەقە کرا گۆللەیک بە لاکەلەکەى سوغرا کەوت و لوتف عەلیش هەر لەوێ دەستبەجێ مرد.

لادییەکان شەوێ کۆ بوونەو هەر ئەو دارووخە کرمانجە پێشنیاری کرد کە خانووەکە ئاگرتییەردەن و ئەگەر شەوێ پەلێکی سەربازی دیکە نەگەیبانایە ئەوانە ئاسەوارێکیان نەدەما و هەموو لێدەبوونەو... محەممەد وەلی سیفاری دەکێشا. گیلانی بیرى دەکردەو، ئیستا باشترین هەلیکە چەکەکەى لێ بستیتیم. هەموو لەشى دەلەرزى. وینەى مەرگی دلگیری سوغرا ئیختیاری پێ نەهێشتبوو. بۆ خۆشى نەیدەزانی کە لە سەرمان هەلەلەرزى یا لە پەڕیشانیان... بەلام محەممەد وەلی هەر وازی نەدەهینا؛ "تو زۆر وەستای. لەوان کۆنە کارانەى. یەک قسەش ناکەى. دەترسێى خۆت بەهێرە بەرى.

بلى بزانم، کام یەک لەوانەى لە ژووری دەگەل سەرگوردیدا دەدا ئاگول بوو؟ من باکم لە کەس نییە. ئاگول لامەزەبە، دەمەهوی هەر بۆخۆم ریشەى بکیشم. ئەوانەى دەگەلمدابوون بە چاوی خۆیان دیوانە کە قورئانی سووتاندوو. پیم خۆشە بەدەستی خۆم کەوئ، کامیان بوو. هەر دەبى ئەو کۆسە بەبەیهبیت کە لەولای دەستی تۆو راوەستابوو، نا، بۆ وەلام نادەیهو، نوستووی یا بەئاگای؟

لوورەى (با) نارەیهکی سەیری لە ناخی جەنگەلیو بەرەولای زنجەکەو دەگەلدابوو: زریکەى ژن، بۆرەى مانگا، نالە و هاواری نارزایەتییه. تا زیاتری گۆئ شل دەکرد زیاتری دەبیست. هەرۆک ئەوێ نالە و زریکەى دلگیری سوغرای دەمی بریندار بوونى بێ دەگەل ئەو نارە و هاشە و هوشەیدا بەرە و ئیرەو بەیت. بەلام شۆرە شورى کوشندەى ئاوی پلوسکى لە هەمووشتیکی زیاتری

دلی گیلانی ده کولانده وه، وهک ئه وهی یه کیک به نینۆکان قه تماغه ی سهر برینیکی هه لدا ته وه.

ددا نه کانی ده گهل ئاوازی شورپه شورپی چوراو گه ییدا ویک ده که وتن و تاده هات حه جمینی لی هه لده گه یرا. ئه و هیمنی و ئارامییی هه ژووره که ی. محهممه د وه لی وه کیل باشی دوو دل کردبوو. ئه و ده یوست بزانی داخوا گیلانی نوستوو ه یانه نا.

بۆ وه لام ناده یه وه؟ ئیوه دوژمنی خودا و پیغه مبه رانن. کوشتنی هه موانتان واجیبه، بیستوو مه ئاگول گوتوو یه تی، ئه گه ر بکوژی کچه که ی بکوژنه وه، ئاماده یه ته سلیم بیته وه. به لی، به گیانی تو، من هه رگیز گوێ ناده مه ئه وه ی که ئه و ژنه ی ئه و روژه به گولله ی من ئه نگوا، کچی و بیه یان نا. به من چی؟ من ئه رکی مه زه به یی خووم ئه نجام داوه. من ده لیم کا ئاگول دوژمنی خواجه و کوشتنی واجیبه، تیگه یشتی؟ من باکم له که س نییه من کوشتم، با هه رچی له دهستی دئ بیکا...

- تفه نکه که ت دانی. هه ر بچوو لئییه وه کوژراوی...

ئه مه یان گیلانی گوتی. ده نگیکی له سه رخۆ و توورانه بوو، وه کیل باشی ده نکه شخارته یه کی لیدا و ئه وه ش بۆ گیلانی له جیاتی وشیار بوونه وه یه ک بوو. هه ر له چاوتر و کانیکدا ده مانچه که ی له گیرفانی ده ریئا و هه ر ده و ده مه شدا که رووناکییه زه ردباوی و دوو که له وه نه و شه بییه که ی گوگردی شخارته که ژووره که ی رووناک ده کرده وه توانی چه خماخی ده مانچه که ی راکیشی و نیشانه ی لیبگرئ. محهممه د وه لی بۆ هه لکردنی شخارته که ی تفه نکه که ی له سه ر قۆنداغه ی له عه ردی دانا بوو لووله که ی له نیوان هه ردوو

قۆله کانیدا هیشتی بووه. کاتی که دهستی به شخارته وه درێژکرد، سه ره نیزی هه ی تفه نکه که ی چه قییه بن قۆلی چه پیه وه.

له بهر رووناکییه ده نکه شخارته که ی لووله ی حه وت تیره که و چاویکی زه قی سپی گیلانی ده بینران. وه کیل باشی گیزبوو. ئاگری شخارته که دهستی سوتاند و قویشی وهک گیانی تیدا نه مایی به ربوو وه و وه رانی که وته وه.

- تفه نکه که ی فریده عه ردی! هه ر بچوو لیشیه وه کوژراوی! لووله ی حه وت تیره که وه لاجانگی وه کیل باشی که وت. گیلانی دهستی برد خنخۆکه ی گرت و راکیشایه دیوی ژووری.

- راوهسته، هه ر ئیستا هه قدهسته که تت ده ده می.

ده ی ده به خۆته وه بنازه. من ده ناسی؟ بۆ سه یرم نا که ی؟ باران هه رده باری، به لام تا ده هات ئاسۆخه ریک بوو رووناک ده بووه. هه وره چره کان تا ده هاتن که م که مه ده کرانه وه.

- ده تگوت باکت به که س نییه! مه ترسه، ئیستا ناتکوژم، هه ربه ده ست ده تخنکینم. سوغرا ژنی من بوو.

ناپیاو، ژنه که ت کوشتوو تۆ بکوژی سوغرای. تۆ کوپه که ی منت بی دایک کردوو. مه رجه بته سینم. بیچاره تان که م.

ئاگول منم. لئی مه ترسه. ئی ئه وه بۆ ناجولئی...؟

تفه نکه که ی به دیواریه وه هه لپه سارد. "خۆ تۆ خۆت گوتت من له ئاگول ناترسم. ئاگول منم.

ئاگول لولمانی بیته وا له تاو کچه که ی وه زگیدا. ئه وه ش من بووم گوتم، ئه گه ر بکوژی سوغرام ته سلیم که ن ئاگول خۆی به دهسته وه ده داته وه. به لی ئاگول نه ماوه تا خۆی ته سلیم کاته وه.

ئۆتۆبۆسی سەرچادەكەش من لیمدا. هەموو ئەوانەى كە لەگەل منیشن تیكرایان لەوانەن كە بى خانومان بوون.

هەموویان لەوانەن كە لە سەر زەوى و ئاو و بەراوى خۆیان دەرکراون. پینشت دەلیم كاتی كە نەماوى ئەو جا ئەوان دەزانن كە مردووى. هەستە پى حەوت تیرەكەم دەگیرفانی ناوئەتەو. دەمەوى هەر بە دەستان بتكوژم، دەمەوى بە ئەوكیت دانوسیم. ئاگول منم. دلم خەریكە فینك دەبیتەو..."

لە تورەبیاندا نەیدەزانى چ بكا. نەیدەزانى دوژمنەكەى چۆن لە ناو بەرى. دەستەو دەستان تیما بوو. پەیکەرى داوئەشاو و دارماوى وەكیل باشى تا دەهات بە رووناکییە بەرەبەیانى چاتر و دەدرەكەوت و دەببندرا.

- بەلى من بۆ خۆم رابەرەكە بووم. خۆیندەواریشم هەیه. دە و پینچ سالەیدا فیربووم. زۆرشتى دیش فیربووم. دەلایى ولات بەرەللانیە مانای چى؟ تالانمان دەكەن، لەسەر مال و حال و ژيانى خومانان وەدەر ناين و ئاوارەتان کردین. هیچمان پیوه نەما، مسکین نەما ئیدی بەس نییه. ئەو تا تو بۆ خۆشت منت بە هیزە بردووه؟ تەمەنت دریزبوو، ئەگەر دەمزانی بكوژى سوغرا توى، تا ئیستا حەوت كفت دراندبوو؟

كى لامەزەبە؟ ئیوه كە هەزارجارتان دەست بە قورئانى قەدیم داداوه و پەشیمان بوونەتەو؟ ئەدى نەهاتن سویندتان خوارد كە ئیدی هەموو ئەمان دراون و كەس دەستان بۆ ناهینى؟ بۆ هەروا لەخۆوه خەلكى دەگرن؟ بۆ لە خورا دەكوژن و دەبەرن؟ كى دزیەدەكا؟ حەوت پشتى من لە باپیرانەو لەسەر ئەو ئاو و خاكەى

ژیاون و براونەو، ئەى كام یەك لەو خان و بەگلەرانه پەنجا سال پینش ئیستا لە گیلان بوون؟

زمانى تیكدالا. هیندە بە توندی دەدوا كە هەندى وشەى هەر نەدەزانرا چیبە. وەكیل باشى لەسەر ئەژنویان نیوچەوانى بە تەختەى عەردى ژوورەكەو نوساندبوو و بە هەردوو دەستەكانیشى پشتەملى خوى دەپاراست. كلاوئەكەى سەرى كەوتبوو سەرەردى ژوورەكە: "مەترسە، ئاوات ناکوژم. هەستەو. دەمەوى خۆینەكەت بخۆمەو. حەیفە گوللەهەكت لى خەسارکەم. هەى بەدبەخت، تۆكەى شایانى ئەوئەى گوللەهەكى خۆمت لى خەسارکەم. هەستەپى!"

بەلام وەكیل باشى نەدەجولالا. تەنانەت بەو پیلەقەیش كە گیلانى بەلاقى راستى دادا. تەنیا دەموچاوى دە عەردى چەقى، دەناماسوولكە و ئیسك و دەمارەكانى توانای فەرمانبەردارىیان لەبەر برابوو. گیلانى دەستى برد یەخەى پالتۆیهكەى گرت و سەرنجىكى بریە سەروچاوى. دە رووناکییە كزە بى شەوقە باراناویەكەى بەیانیدا روخسارى محەممەد وەلى دەرکەوت. ئارەقەى پیدادەهاتە خوارى.

هەردوو چاوهكانى سپی هەلگەرآبوون. لە پەل و پۆ ببوو. دەمى كەفى زەردى هەلەدا و لرخەلرخى بوو.

هەرکە چاوى بە چاوى زیت و سوور هەلگەرآوئەكانى گیلانى كەوت وە تەتە پەتە هات و زمانى تىك ئالا. زمانى كرايهو: "مەكوژە، ئامانم دەیه! پینچ دانە مندالم هەن. بەزەبیت بە مندالەكانمدا بیتەو. هەرچى بلایى دەیکەم. بەجوانییە خۆتم ببەخشە.

درۆم کرد من نه مکوشتووه. من سوغرام نه کوشتووه. بۆ خۆی ته قه‌ی کرد. شه‌ستتیره که به‌ده‌ست منه وه نه‌بو..."

*

ده‌گريا. پارانه‌وه و په‌پوتی و دارمانی پاسه‌وانی و ناته‌وانییی، وه‌ک ئاوێک بی و به‌ ئاگری داکی، هه‌لچوون و که‌ف و کولی گیلانی دامرکانده‌وه. بیری هاته‌وه که پینج مندالی هه‌یه. ئه‌گه‌ر راست بکا! منداله‌کی خۆی وه‌بیره‌اته‌وه که له‌لایه‌کی زنجه‌که‌وه گه‌مه‌ی ده‌کرد. باران وه‌ستا بۆوه و ده‌بیده‌نگی و پاک و بیگه‌ردی به‌یانی و لاوازی و بی‌غیره‌تی محهمه‌د وه‌لیه‌وه نه‌فره‌تی وی سه‌ری هه‌لدایه‌وه. رووناکییه‌ روژی خستیه‌ سه‌ر په‌له‌ کردنی.

گیلانی تفيکی کرده‌وه و ده‌چهند ده‌قیقیکاندا پالتویه‌که‌ی له‌به‌ر وه‌کیل باشی کرده‌وه و فیشه‌کدانه‌که‌ی له‌ که‌مه‌ری ترازاند و په‌تووه‌که‌ی خۆی ده‌سه‌رومی و بیه‌وه ئالاند و کلاوه‌که‌ی وی له‌سه‌ر نا، و پالتویه‌که‌شی ده‌به‌ر خۆ کرد و له‌ ژووری وه‌ده‌ر که‌وت. هیشتا‌ش شیوه‌نی ئه‌و ژنه‌ی ئازاریان ده‌دا له‌ جه‌نگه‌ لیوه هه‌رده‌هات و ده‌گه‌بیه‌ به‌رگویی.

ده‌ هه‌مان ئه‌و ده‌مه‌یدا ده‌نگی ته‌قه‌ی گولله‌یه‌ک هات و گولله هات وه‌قۆلی راستی گیلانی که‌وت هیشتا ئاویری نه‌دابۆوه، گولله‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ده‌فه‌ی سینگی که‌وت و له‌سه‌ر هه‌یوانیوه‌پرا هه‌لداشت.

ئاخری پاسه‌وانی بلوچی کاری خۆی هه‌ر کرد.*

* له‌ کتییی / گیله‌ مرد. بزرك علوی. چاپ دووهم ۱۳۸۱ مؤسسه‌ انتشارات نگاه- هوه‌ کراوه‌به‌کوردی.

دینا، ئەو کەسەى کە لەکاتی لیکەومان و بەدبەختی و چاره‌ره‌شیدا هاوبەشی غەممان بوو و لە نا ئۆمیدیدا تین و تاوی وەبەر دەناین و ئۆمیدی وەبەر دەخستینەوه. ئەو زیندانییەیان لەبەر دەمی ئیمەى زیندانیرا راپیچەک دا و بردیان و نەشیانگوت بۆ کوئییان برد.

بەلام من باش دەزانم بۆ کوئییان بردوو. بردیان بیکوژن. فرمانی مهرگی بەسەردا درابوو. ئیدی مورتەزا نەما. مورتەزا هەموو شەوئ تا نیوێ شەو و دەمە دەمی کە لەباب خویندنان خەریکی هەل هەلە لێدانن و لە بەزمی سه‌مای مردووئندا هەلەدەپەڕی. دوا کاتژمێر کە ئازاد و سەربەست بوو، کە ئیستا ئەو لەبەر چاوم بەرجه‌سته‌یه‌و زۆر چاکی دەبینم، گویم لێتەتی هاوار دەکا: "مارگریتا، مارگریتا، بەهیچ کەس نەلێ! بەهیچ کەس."

من لەو چەند سالانەى ژيانى بەندیخانەمدا- ژيان نا، زیندە بە چالی. من لەو چەند سالانەى زیندە بە چالیەمدا دەزگیرانانی مهرگم زۆر دیون. دیومە کە لەکاتی راگەیانندی فرمانی دادگادا چۆنیان رەنگ پەپییە و زەرد هەلگەپاون، ئەژنویان سست بوو و زۆری نەماوێ هەر لەوئ بەلادابین و گیانیان دەرچی. بەلام هەموو ئەو بار و دۆخانه لە چەند ساتیک بەولاوێ تریان نەخایاندوو و دەستبەجی هیوا و ئۆمیدیان جیی نا ئۆمیدی گرتوونەوه و ئاهنکیان هاتۆتەوه بەری، بەلکە ئی ئەوێ خوایه، فرمانەکە هەلوێشیتەوه یا لیبوردنیک دەرچی، یا بەلکە ئی دنیا ژیرە و ژووور بیت و ئەوان رزگاریان بیت، یا هەر نەبی شتیکی وەک موجیزە بقەومی، هەر هیوایان بە تەواوی ئەو شتانە بوو، بەلکە بۆ رزگار بوونییان پشتیان بەشتی زۆر پڕ و پوچیش دەبەست، وەک ئەوێ کە لەوانەیه شا دلێ نەرم بی و

((سه‌مای مهرگ))

نووسینی / بزورگی عەله‌وی

دوینی بەیانی بردیان ئەو پۆ دوو رۆژە بردووینا، لە دوینی سەبەینۆه تا ئیستا ئاوازەکانی Dance macabre م لە گویدا هەر دەز رنگیتەوه.

مورتەزا دەستی رەجەب عەلی رەجەبۆفی گرتوو. لە نیوێ شەوئیا لە گوپی دیتە دەرئ. مردوویکی دیکەش قۆلی لە ئیسکی باسکی کچیکی دی هەلکیشاوه و لە سەر کاسە سەری مردوویکی دی ئەوا ئاهەنگە ترسناکەکانی "سه‌مای مهرگ"ی تێهەلکردوو، گوپەکان دەمیان دەکەنەوه، پەیکەرە ئیسکەکان بەکۆمەل لەگوپەکانیان دینە دەرئ و هەموو پیکەوه سروودی مهرگ دەلینەوه و هەلەدەپەرن. مارگریتا بەسەر و چاوه دریزکۆلەکەیه‌وه، بەلام زیتەلانە راوێستاوه و دەروانی. ئەو تەنیا دەیه‌وئ مورتەزای لە ناو ئەو سەما و سوپدانە بە کۆمەلەیه بینیتەدەرئ و بەس.

دوینیان برد، ئەویان لە نیومەرا برد. ئەوێ سی مانگی رەبەق بوو پیکەوه بووین. لە قاپیکماندا دەخوارد، ئەو کەسەى لەگەلمان بەشەرەهات و سووکایەتیمان پیکرد و دوایی داوای لیبوردنمان لیکرد. کەسیتی کە لەگەلماندا بۆ خۆی دەگریا و ئیمەى وەپیکەنین

ئه‌وانه هه‌موو بیه‌خشی. من خۆم فه‌رمان به‌سه‌ر دادراویکی به‌مه‌رگم دیت که شه‌ویک پیش له‌سێداره‌دانی بۆ خۆی مرد. یه‌کیکی دیش له‌وانه‌ده‌ناسم که پیش گۆله‌باران کردنی ریشی خۆی تاشی و جوانترین جل و به‌رگی له‌به‌رکرد و مائاواپی له‌تیکرای ئاواله‌کانی کرد و زۆر پیاوانه و ئازا و دلیرانه به‌ره و پیری مه‌رگه‌وه چوو.

من فه‌رمان به‌سه‌ر دادراویکی به‌مه‌رگی دیکه‌ش ده‌ناسم که له‌ده‌مه‌ده‌می مردنیدا "بژی، بژی ئیران"ی هه‌ر له‌سه‌رده‌م بوو.

یه‌کیکی دیکه‌ش هه‌ر له‌وانه‌ده‌ناسم که ئاوازی سروودی "هه‌ستن ئه‌ی داغی نه‌فره‌ت خۆره‌کانی دنیای رووت و برسێیه‌کان هه‌ستن." ماوه‌یه‌کیش دوا‌ی ته‌قه‌ی تفه‌نگه‌کان ئه‌و سرووده هه‌ر ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

به‌لام هه‌رگیز هه‌چیانم له‌وان به‌و نزیکیه‌ نه‌ده‌ناسی. زۆرم له‌وانه‌دیوون به‌لام که‌سیان له‌نیو ئیمه‌را ئاوا وه‌ک شه‌کی ناو می‌گه‌لی بۆ قه‌سابخانه‌ی نه‌برابوو.

دوینی به‌یانی سه‌عات چه‌وت و نیو ئه‌ویان بانگکرد. هه‌مان ئه‌و پیره‌مێرده‌ی که به‌ده‌نگی به‌رز و بی‌گری و گۆل بانگی خه‌لکی ده‌کرد. لووتی ده‌هه‌وا ده‌کرد و هاواری ده‌کرد: "مورته‌زای کوری چه‌واد. وه‌ره کاکه، کاف ئه‌لف کای کاکه‌که‌ی تاویک درێژ ده‌کرده‌وه. خۆ به‌لای ئه‌ویشه‌وه که داخوا ئه‌و مورته‌زایه‌ی کوری چه‌وادێ شه‌یدا و شبری مارگریته‌ی کیژوله‌ی نۆزده‌سالانه، بۆ به‌ندیخانه‌ی ئینفرا‌دی ده‌به‌ن تا ده‌قی مه‌رگ بکات، یا ده‌بیه‌ن به‌ره‌لدای ده‌که‌ن. یانازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌ده‌ن یا جنیو و

سه‌رزه‌نشست و سووکایه‌تی پێده‌که‌ن. یا لێیده‌ده‌ن، یا بۆ دوور خستنه‌وی ده‌به‌ن. له‌داری ده‌ده‌ن گۆله‌بارانی ده‌که‌ن، بۆ وی هه‌چ جیاوازییه‌کی نه‌بوو. ئه‌و ته‌نیا هاواری ده‌کرد: "مورته‌زای کوری چه‌واد! وه‌ره کاکه" و ده‌ستوبرد له‌دوا‌ی ویشه‌وه چه‌ند که‌سیکی دیکه له‌وانه پاسه‌وانی ژووری شه‌ش و به‌رده‌ستی هه‌مان ژوور و مۆره‌کانی دیکه‌یان هاوار ده‌که‌ن: "مورته‌زای، کوری چه‌واد" به‌لام به‌ندی دل و جگه‌ری مه‌پسا. هه‌ندیک ده‌ستیانه‌کرد به‌کۆکردنه‌وه‌ی شرو شالاته‌کانی.

دوا‌ی چه‌ند ساتیک یه‌کیک له‌ ئیمه‌ی پرسی: "به‌ شپ و شالاته‌کانیه‌وه؟"

ئه‌وه‌ده‌م له‌وه‌لامدا گوترا: "نا، بۆ دادگایه‌یه‌."

بۆمردنی ده‌چوو، چه‌تمه‌ن له‌داری ده‌ده‌ن. ئه‌وه‌خوایه‌ مارگریته‌ ده‌وده‌میدا له‌به‌ر ده‌رکی زیندانی بی و پیش مردنی جاریکی دیش یه‌کتر ببینه‌وه. دلنیاشم له‌به‌رده‌رکی زیندانیش پینی ده‌لێته‌وه: "مارگریته، مارگریته به‌هه‌چ که‌س نه‌لێی به‌هه‌چ که‌س"

درو ده‌که‌ن، مورته‌زای بۆدادگای نابهن پیش وه‌ختی له‌داردانی به‌هه‌چ که‌سیکی نالین بۆ له‌دار دانیت ده‌به‌ین. به‌لکه هه‌ر به‌درویان رایده‌گرن.

کاتی مورته‌زا ده‌یویست له‌ده‌رکی ژووره‌که‌ی ئیمه‌ بچته‌ده‌ری گه‌رایه‌وه و گوتی: "باران ده‌باری یه‌کیکتان کلاوه‌که‌تانم ده‌نی." چه‌ند که‌سیک کلاوه‌کانی خۆیانیان بۆ راداشت. ئه‌وه‌ی منی وه‌رگرت. چ مروڤیکی ساده و ساکار! هه‌موو فه‌رمان به‌مه‌رگ دراوه‌کان ساده و ساکار ده‌بن. هه‌تانه به‌رچاوی ئه‌وه‌هه‌ی زۆر سه‌خته که ئه‌و له‌ش و

لاره بهو هه‌موو پیکهاته و دروستبوونه‌یه‌وه، بهو هه‌موو بیر و بوچوونه و ئەو هه‌موو ئومید و هه‌ز و ئاره‌زووه‌وه و ئەو هه‌موو خۆشه‌ویستییه‌ی مارگریتاوه، تا چه‌ند کاتژمیریکی دیکه هه‌مووی تیکده‌شکی و هیچی لی نامینیتیه‌وه. به‌راستی سه‌خت و قورس و گرانه. بو مردنی ده‌چوو، که‌چی ده‌ترسا باران سه‌ری ته‌رکا. ده‌تگوت خوی له ده‌ستداه و روخواه. یا ئەوه‌تا گوئی له مردنی نییه. و باوه که یه‌کیکیان بو له داردانی ده‌برد. ده‌یانگوت: "به شر و شالاته‌وه." ئەو دەم جی و بان و ته‌خت و جل و به‌رگه‌کانی لێوه‌ده‌گرنه‌وه. له ده‌فته‌ری زیندانیی داده‌نین. ئەگه‌ر که سوکاری هه‌بی ئەوا ده‌یده‌نه‌وه که سوکاری و ئەگه‌ر که سیشی نه‌بی. نازانم چی به‌سه‌ر دئ. که ئەویشیان به‌بی شر و شالاته‌کانی بانگ کردبوو تروسکه هیوایه‌کی ده‌ دلی مه‌دا په‌یدا کردبوو؛ بلی وایی و ئەویان بو له داردانی نه‌بردی؟ ئیستاش ده‌نگه‌که‌یم له گویدا هه‌ر ده‌زنگیته‌وه: "مارگریتا. به‌که‌س نه‌لئی، به‌هیچ که‌س."

تو بلی ماگریتا هیچی به‌که‌س گوتی؟ ئا، ده‌بی؟ ئەگه‌ر وایی خۆزیا مورته‌زا ده‌مرد.

به‌لام نا. ئەم جۆره بیر و بو چوونانه راست نین.

مورته‌زا دوینی شه‌وی له سه‌مای مهرگی مردوه‌کاندا هاوبه‌ش بووه. له‌وی ده‌ستی ره‌جبه‌ عه‌لی ره‌جه‌ بۆفی گرتوو و هه‌ردوکیان سه‌ر به‌ست و ئازادانه پیکه‌وه هه‌له‌په‌یون، ده‌نگ و سه‌دای سامناک "سه‌مای مهرگ" هه‌موو له‌شم وه‌له‌رزه‌ دێخی. من هه‌له‌په‌رکی په‌یکه‌ره ئیسکان به‌ به‌رچاوی خۆمه‌وه ده‌بینم...

بو خۆم فه‌رمانه‌که‌ی ویم خۆینده‌وه: "مورته‌زا- کوری حاجی جه‌واد به‌ تاوانی به‌ ئانقه‌ست کوشتنی ره‌جبه‌ عه‌لی ره‌جه‌بزاده کوری حاجی ره‌جبه‌ باکوبه‌یی، دانیشتوی تارانی که‌وتۆته ژیر فه‌رمانی دادگای شارستانی." هه‌روه‌ها چه‌ند رسته‌یه‌کی دیش که له بیرم نه‌ماون، فه‌رمانه‌که به‌م شیوه‌یه‌ درێژه‌ی هه‌بوو. "به‌گویره‌ی راپۆرتی شاره‌بانی و لێپرسینه‌وه‌ی هه‌موو به‌لگه‌ و ئاگادارییه‌کان له په‌روه‌نده‌ی کار و بریاره‌ ئاشکرایه‌کانی تاوانبار له‌به‌ر ده‌می دادگادا و هه‌مووکاره‌ دزیوه‌کانی له‌به‌رده‌می دادگادا سه‌لمیتراره‌ و گوناوه‌کانی راستن." دیسانه‌وه چه‌ند رسته‌یه‌کی دیکه‌ش دین و ئینجا به‌م جۆره‌ کۆتایی دیت: "له‌به‌ر ئەوه به‌پیی ماده‌ی فلان له یاسای سزای گشتی فه‌رمانی له داردانی به‌خنکان ده‌درئ."

فه‌رمانه‌که‌ی به‌ خۆین ساردیه‌کی ته‌واو سارده‌وه خۆینده‌وه. وه‌ک ئەوه‌ی که یه‌کجاره‌کی دلنیا بیت. هیچ ئیستینافیکی ئەو فه‌رمانه‌شی نه‌کرد.

باشه ئیستا ده‌کرئ دووباره‌ زیندوو بیته‌وه؟ ده‌کرئ نه‌یان خنکاندی؟ دوینی به‌یانی بوو بردیان. له‌وانه‌یه ته‌رمه‌که‌شیان دا بیته‌وه مارگریتا. ده‌بی چی له ته‌رمی خۆشه‌ویسته‌که‌ی کردبی؟ که‌سی دیکه‌ی نه‌بوو له تارانی. بو فه‌رمانه‌به‌ره‌کان کاریکی ئاسانه. ته‌له‌فونیک بو مارگریتا ده‌که‌ن "ئیمه ته‌رمی خۆشه‌ویسته‌که‌تمان بردۆته گورستانی ئیمامزاده‌ عه‌بدوللا، ئەگه‌ر پیتان خۆشه‌ بچن بوخۆتان بیشارنه‌وه و به‌ خاکی بسپیرن."

ئیدی ئیستا بو هیندیک هه‌ن گومانان ده‌که‌ن؟ که ئەویان بو له داردانی بردی. له‌گه‌ل ئەوه‌ش که بو چوونی جیاواز له‌سه‌ر ئەو

باسه له ژووه‌که‌ی ئیمه‌دا له جۆشه. به‌لای منه‌وه بچووکتین گومانیک نه‌ماوه که مورته‌زا مابن، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که... مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که ژیانیکی ناخۆشتر له مه‌رگی له‌چاره‌ نووسرابن.

ئهو دهمه‌ من‌ه‌ز ده‌که‌م بمری و بیریته‌وه چاکتره. کاتی که رای دادگایان له زیندانیدا پی‌راگه‌یاند و هیچ‌گویی نه‌دایه و ئیستینافی نه‌کرد. ئه‌و‌ده‌م یه‌که‌مین گه‌توگویی قوولمان له نیوانیدا ده‌ستی پیکرد.

- "بۆ ئیستیناف ناکه‌ی؟"

- "ئیستیناف له‌چی بکه‌م"

- له‌و فه‌رمانانه‌ی که دادگا به‌سه‌ریدا داوی، ده‌لێی ئاگات لی‌ نییه که فه‌رمانی له‌دار دانیان به‌سه‌ردا داوی.

وه‌ک چاک‌تینه‌گه‌یشتی که ئه‌و فه‌رمانه‌ یانی چی.

له ژووری سینه‌می به‌ندی شه‌ش ئیمه‌بیست و یه‌ک که‌سین پیکه‌وه. ته‌نیا من به‌هه‌له‌ له‌ نیو ئه‌واندا زیندانییه‌کی سیاسیم. راستیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه‌ من له به‌ندیخانه‌ی قه‌سریدا له‌گه‌ل یه‌کیک له ئیشکگره‌ گه‌وره و خاوه‌ن پله‌و پایه‌کان هه‌رام بوو، بۆیه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی کاتی منیان دوور خستۆته‌وه و بۆ ئیره‌یان راگواستووم. نزیکه‌ی شه‌ش مانگان له ژووره‌ ته‌نیاکانی به‌ندی دوودا به‌ته‌نی بووم و له‌و دوا‌ییانه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر گیراوی دیکه‌یان هینان و له‌وێ جێ نه‌ده‌ بۆوه، ئه‌وه‌یه‌ که‌منیان هیناوه‌ته‌ ئه‌م به‌ندیخانه گه‌شتیه‌ی. یانی ئه‌و به‌ندی شه‌شه، که هه‌موو هاو ژووره‌کانم بریتین له‌ دزی ده‌وله‌تی،

به‌رتیل خۆر، ده‌ستبێ، جاری وایه‌ پیاو کوژیش.

شه‌وانه‌ داوی کاتژمێر نو که هه‌موو ناچارین بنوین، من به‌ دزی کتیبه‌که‌م ده‌ردینم. چایه‌کی ده‌ده‌مه‌ کابرای پاسه‌وان تا چاویم لی‌ بیۆشی و ئه‌و دهمی به‌ دلێکی ئاسووده‌وه ده‌سته‌ده‌که‌م به‌ کتیب خۆیندنه‌وی. خۆ ئه‌گه‌ر پیاویکی گه‌وره، به‌ریوه‌به‌ریک، سه‌رۆک و فه‌رمانده و به‌رپرسیک بین ئه‌وه پاسه‌وانه‌که‌ زوو ئاگادارم ده‌کاته‌وه و پیم ده‌لی.

ئهو شه‌وه‌ی فه‌رمانی خکانده‌که‌یان به‌ مورته‌زای راگه‌یاند، خه‌وی نه‌چوو ده‌ چاوان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌شمزانی، کتیبه‌که‌م کرده‌ دوو له‌ت و به‌شی سه‌ره‌تاکه‌یم دایه‌ وی، ئه‌ویش یه‌کجار زۆر به‌تاسه‌وه کتیبه‌که‌ی لی‌وه‌رگرتم و هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه‌ هۆی دۆستایه‌تی نیوانمان. کاتی که فه‌رمانی دادگا که‌یان پیراگه‌یاند له‌ داوینی فه‌رمانه‌که‌ی نووسی: "دیترا."

ئیمه‌ هه‌موو ماتبووین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ئیمه‌ زووتر له‌و پاسه‌وانه‌مان زانیوو که بردبوویه‌ دادگا، له‌ویش به‌ هیچ‌ به‌لگه‌ و به‌هیچ شینوه‌یه‌ک دادگا هیچی له‌سه‌ر ساغ نه‌کردبووه و له‌ قسه‌ راشکاوه‌کانی به‌ولاوه‌ که گوتبووی: "من کوشتوومه" ده‌نا هیچی دیکه‌ی له‌سه‌ر نه‌دیبووه. گوتبووی که ره‌جه‌ب‌عه‌لی ره‌جه‌بۆف باکوبه‌یی من کوشتوومه. جاری دووهم و سینه‌میش که من هه‌ر پیم داگرت و لیم پرسی: "باشه‌ بۆ به‌رپه‌رچیکی ئه‌م فه‌رمانه‌ ناده‌یته‌وه، بۆ ئیستینافی ناکه‌ی؟"

له‌ وه‌لامی مندا گوتی: "جا سوودی چیه‌؟"

- چۆن سوودی چیه‌؟ سوودی ئه‌وه‌یه‌ که له‌وانه‌یه ده‌سه‌ردارت بن و نه‌تکوژن.

- من گوناھم کردووه و دەبئ سزایه‌کەشی بچێژم.
- گوناھى چت کردووه؟
- پیاوم کوشتووه.
- تۆ؟

من هینده پەريشان و بئ دەسلات و دەسته پاچه بووم خوین ساردی و گوئ نەدانەکەى وى هیچ کارێکیان تینەکردم. تا له دواییدا ئەوەى بیرم لێدەکردووه و لەم لاو لاو له پەناوپەسیوانەووه دەمبێستن و له دلمابوو، نەمتوانى له دل و ناخ و دەروونى خۆمیدا بپلمەوه و گوتم: "ئەوەى راستى بئ من هەرگیز باوەر ناکەم تۆ پیاو کوژی ئەوکارانە له دەست تۆ نایەن. راستە تۆ پیاویکی کەتە و بەهێز و بەخووهى بەلام هیچ بەلگەیه‌کیشت له دادگا لەسەر نییه و ئەگەر بۆخۆشت بە دەمى خۆت دانت بەوه دانەنابایه، دادگا هەرگیز تاوانبارى نەده کردى.

- من پیاوم کوشتووه.

هیندهى نەمابوو کەلله‌یى بم، ئەو گومان و دوو دلێه‌ی وى تا دەهات ئالۆزترین دەکردم.

- هاوڕێ گیان سهیری، من زیندانییه‌کی سیاسیم. ئیستا ئەوه چوار سال و هیندیکه بەلکه چوار سال و نیوه ده زیندانیام. دەتوانی زۆرم لئ دُنیا بئ. له‌وانه‌یه‌یه‌کێک هه‌بئ فشاری بۆ هینابئ. من زۆر گیراوم دیون که گوناھى کەسانى دیکه یان به ملی خۆیاندا هیناوه و هاتوونه زیندانئ. جارى وایه هینما و تارماییه‌کان مڕۆف به‌لای خۆیاندا راده‌کێشن و ده‌یانکەنه ده‌سته‌چیلەى ئامانجه‌کانى خۆیان. ئەو دەم دەبئ ئەو هینما و تارماییانه هه‌موو بدۆزینەوه،

ئەگەر هەر دەشتەوئ بمرى و رزگارى و ره‌هاى خۆت دەمردنیدا دەبینیه‌وه، دیسانه‌وه دەتوانى له‌سەرە خۆو هیندى هیندى بمرى. ئەگەر ئەو شتەشم پئ بلیى که ئازارت دەدا و بەدستیه‌وه ناحه‌جمى، له‌وانه‌یه‌ بارت سوکترکا وئئ ئەوه خواشه سه‌ره‌په‌تى گلۆله‌ى چاره‌سه‌ریه‌کى لئ وه‌ده‌ست بیت.

له‌و رۆوه که فه‌رمانى دادگایان پیراگه‌یاندووى تا ده‌ رۆژى دیکه‌ت ماوه‌ هه‌یه‌ به‌لکه کارێک بکړئ. تۆ تازه ده‌گه‌یه‌ى، چ وه‌ختى مردنیته. ئەگەر ژنیک، یا که‌سیکت خۆشده‌وئ، هه‌رنه‌بئ له‌ بیری ئه‌ویشدا به، که تۆ بمرى ژيانى ویش نرخیکى نامیتئ، ئەلبه‌ته‌ خۆ تۆ بیکه‌سه‌یه‌کیش نیت، که‌س نایه‌ته‌ سه‌ردانت؟ ئەدى خۆ دهن‌ا زۆر جارن خواردن و جل و به‌رگ و شتومه‌کیشت بۆ دهن‌نیرن که تینگه‌بیم تیری که‌وانه‌که‌م روو له‌ باسى ئافه‌رده‌ت، زیاترم له‌ که‌وانى کیشا. من ده‌ زیندانییدا زۆر شتان له‌ باره‌ى پیاو کوژانه‌وه‌ فیر ببووم و ئاگاییه‌کى زۆرم له‌سه‌ر هه‌بوون. زۆربه‌ى زۆرى ئەوانه‌ لادینییه‌کان بوون که له‌سه‌ر تۆره‌ ئاوئ، یان له‌سه‌ر زه‌وى و زارى به‌د نه‌ دانئ ئەموئه‌و له‌گه‌ل یه‌ک به‌شه‌ر ده‌هاتن و یه‌کتريان ده‌کوشت. یا ئەوانه‌ بوون که له‌ سه‌ر نامووسئ پیاویان ده‌کوشت. ده‌سته‌ى سه‌یه‌مى پیاو کوژانیش ئەوانه‌ بوون که هه‌ر له‌ ته‌مه‌نى پینچ شه‌ش سالیه‌وه‌ ده‌هینرانه‌ زیندانیوه‌ و له‌وئ گیرفان برئ و دزیان له‌ دزه‌ له‌خۆ گه‌وره‌تره‌کانه‌وه‌ فیر ده‌بوون و له‌ دوايه‌ که ده‌گه‌ینه‌ ته‌مه‌نى هه‌رزه‌کارى، ده‌ور و به‌رى پارزه‌ شاز ده‌ سالى به‌ یه‌کجاری به‌ره‌لدا ده‌بوون و ئەو‌ده‌م به‌ چه‌که‌وه‌ ده‌چوونه‌ دزیه‌ و پیاویشیان ده‌کوشت.

ئەو دەستەپەش کە کۆمەڵە "داکە دزانە" یان پێدەگوتن، هەر خودی کۆمەڵ بۆخۆی دەبوو هۆی ئامادە و پەروەردە کردنیان بۆ تاوان و دزیە تیپە.

من وای بۆ چووم کە ئافەرەتیک هەپە یاری بە چارەنوسی مورتەزای دەکات و ناوی ئەو ژنەشم لەو پاسەوانانەو بیستبوو کە هەموو جارێ دەیانبرده دادگا و هەروەها لە لیستەى ئەو خۆراک و جل و بەرگانهى کە لەکەس و کارمانەو بەمان دەهاتن و پسوولەپەکی بە ناوی نێرەدەکەپەو لەگەڵ دەهات و ئیمەش شتەکانمان وەرده‌گرت و پسوولەکەشمان واژۆ (ئیمزا) دەکرد و دەماندانەو، لەو‌ه‌شەو هەر زانیم ئەو ئافەرەتە مارگریتایە... بە‌ئى، دوایین چەکم خستە‌کار.

- با وایدانین کە پیاوت کوشتوو. ئەو‌ه‌ش لەبەر خاتری ئافەرەتیک. وانیبە؟

- جا دوان دەبارەى ئەمە چ سوودیکی هەپە.

- سوودەکەى ئەو‌ه‌پە کە تۆ نامری و دەتوانی خوشبەختیش بى. دەبویست خۆی گیل کا و وەلامم نەداتەو. بەلام من وازم هەر نەهینا.

باشە ئیدی ئەگەر ئەو ژنەش تۆی ناوی، کەواتە بۆ دەتەوئ بمرى؟ بە تاییەتی بۆ ئافەرەتیک کە تۆی نەوئ، چۆن دەتەوئ بۆی بمرى؟

- ئای هەى، برالە وانیبە. دەزانى تۆ بەو قسانە چۆنم گرتیبەر دەدەى.

- باشە ئەو‌ه گوتمان تۆی خوشدەوئ؟ ئەى کەواتە بۆ بمریت؟ خوا دەرکیکی دادەخا و هەزارى دەکاتەو. -تازە بۆ من چ دەرکیک نیپە.

- کورە چۆن نیپە؟ بە‌لکە ئەو فەرمانە هەلو‌ه‌شایەو، بە‌لکە دادگاییەکی دیکەیان کردیەو. تۆزیک بیربکەرەو، بە‌لکە کەست نەکوشتبى. بیسەلمینە کە تۆ کەست نەکوشتوو. لەوانە‌شە کابرای بکوژ بناسى؟ و نەتەوئ ئاشکرای کەى بە‌لکە ئى زیندانیبەکەت بۆ زیندانی تا مردنى بۆ بگورن. کى دەزانى تاسبەینى چ دەقەومى؟ ئەو‌ه بەرەه‌لدایان کردى... کورە هەزار بە‌لگە و ئەگەرى دیش هەن... قسەکەى پى بریم: ئەوانە هیچیان نین، من لەو ژیانە وشک و برینگە بیزارم. ئەو ژیانەى هەشمبوو هەرمەرگیکی هیواش و لە سەرەخۆ بوو. فەرمانى خنکاندینم رزگار بوونمە لەو هەموو دەرد و ئازار و ئەشکەنجانەى کە بیجگە لە من هیچ کەسێک دە دنیاپەدا خۆی لەبەر ناگرئ. ئیدی ژیان بۆ من ناچیتە سەرئ. تازە بۆمن پیشکەوتن و چاکبوونى نیپە.

- ئەو قسانە چ نین. دنیا هەر دى و پینشەدەکەوئ و بەرە و چاکتر دەچى. تۆ تەماشای ئەو ترس و لەرز و زۆرداریبەى ئەو‌پۆ مەکە دنیاى تەنیو، باشە تۆ چ کارەى، ئەم دنیاپە بۆ هەر بۆتۆ بەرەو ناخۆشى و خراپتر دەروات.

- مامۆستا بووم.

هەر بەم شێو‌ه‌پە وام لیکرد تا وە قسەم هینا.

بالا بەرزیکى کە تەى بەهیز و تیکسمر‌او‌بوو، تەندروستی لیدەبارى. باوکى لەسەر دەمى مەشرو‌تیبەدا کوژرابوو. داکى خۆى

نه‌دیوو. خوشکه‌که‌ی له شاریکی دیکه‌ی میرد کردبوو و سه‌رقالی خاو و خیزانی خو‌ی بوو. ئەو به‌ته‌نی له‌سه‌ر مالی بابی مابوو و ئەو میراته‌ی بۆی به‌جیمابوو، که‌م و زۆر بای ئەوه‌نده‌ی ده‌کرد خویندنی پین ته‌واوکا. ئیستاش له قوتابخانه ناوه‌ندییه‌کانی تارانیدا مامۆستایه. زۆر ترینی کاتی خو‌ی به‌ خویندنه‌وه‌ی به‌سه‌ر ده‌برد. کتیبی زۆر خو‌شده‌ویست، له‌به‌ر ئەوه‌ش که‌ تۆزیک شه‌رمیون و ده‌ست و پین سپی و که‌م دووبوو زۆری رووی مه‌جلیسان نه‌بوو، بۆیه زۆری تام و چیژ له‌ کتیبان ده‌کرد و له‌و دوا دوا‌ییانه‌ش زیاتر ئوگری فیلم و رادیو بوو و زۆری له‌زه‌ت لیده‌کردن. شه‌یدای نووسه‌ری گه‌وره‌ی رووسی دیستوفیسکی ببوو و هه‌ر بۆ ئەوه‌ی بشتوانی کتیبه‌کانی ئەو نووسه‌ره‌ وه‌خوینی هه‌ولی دها خو‌ی فی‌ری زمانی رووسی کا. فه‌ره‌نسی چاک ده‌زانی و که‌میکیشی سه‌ر له‌ زمانی رووسی ده‌رده‌چوو. له‌وه‌ش به‌ولاوه‌ تر جار‌جاره‌ش له‌ قاوه‌خانه‌کانی تارانیدا ده‌دیترا خه‌ریکی یاریکردنی شه‌تره‌نجییه.

له‌سینه‌مایرا ئوگری موسیقای هه‌نده‌ران ببوو. له‌ مالیش رادیوی هه‌بوو و ئەو رادیویه‌ش جینی تیکه‌لاویه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکانی دی بۆ گرتبۆوه و سه‌ری خو‌ی پین قال ده‌کرد. مانگانه‌ نزیکه‌ی سه‌د و په‌نجا تومانی له‌ قوتابخانه‌کان وه‌رده‌گرت سه‌ره‌رای ئەوه‌ش سالانه‌ سیسه‌د تا پینجسه‌د تومانی‌شی له‌ پاره‌ی ئەو مولکانه‌ پیده‌گه‌یی که‌ له‌ نیوان ئاموزا‌کانی و خوشکه‌که‌یدا به‌ش ده‌کرا. ژیانیکی ئارام و یه‌ک شیوه‌ و بچ‌ ده‌رده‌ سه‌ری به‌سه‌ر ده‌برد. به‌رزه‌ فر نه‌بوو. خه‌یالی بوونه‌ وه‌زیری‌ه‌ی به‌ می‌شکیدا نه‌ده‌هات. به‌ پینچه‌وانه‌وه‌ به‌

چاویکی قیزه‌ه‌وونیه‌وه‌ (ئه‌ویش بیگومان تا سنووریک) سه‌یری ئەو جو‌ره‌ بیر و بۆ چوونانه‌ی ده‌کرد.

خوشکه‌که‌ی که‌ چه‌ند سالیک له‌وی گه‌وره‌تر بوو ده‌یویست ژنیکی بۆ بی‌نی و له‌و ژیا‌نه‌ سارد و سه‌ره‌ و ته‌نیا‌یه‌ی رزگارکات و دایمه‌زینتی چونکه‌ ژن و مال و مندال و به‌خێوکردنیان و دابینکردنی خواردن و جی و ری و بیر له‌ مووچه‌ زیاد بوون کردنه‌وه‌ و دابینکردنی هیمنی و ئاسووده‌یی چه‌ن که‌سیک مرؤف وا سه‌رقال ده‌که‌ن هه‌ر ته‌نیا به‌وانه‌ رابگات و دووری خاته‌وه‌ له‌ که‌ندوکۆسپ و ته‌له‌زگه‌ و هه‌لدیر و خه‌ره‌نده‌کانی ژیان. چونکه‌ ریبواری که‌نار ده‌ریایه‌ ده‌بی ئەوه‌ چاک بزانی تا تیده‌په‌ری ده‌بی زۆری ئاگا له‌ خو‌ی بی‌ نه‌که‌و‌یته‌ ناو ده‌ریایه‌ دها گیزه‌کانی قووتی ده‌دن.

بۆ خو‌ی نه‌یده‌زای جه‌مه‌سه‌ری ری‌ی ژیا‌نی کامه‌یه‌. چه‌زی به‌ ده‌ریا و هه‌لچوون و شه‌پۆله‌کانی ده‌ریا ده‌کرد. به‌لام له‌ که‌ناره‌کانی ئەو ده‌ریای ژیا‌نه‌شدا ئاسووده‌یی و ئارامیه‌ک هه‌بوو، ته‌نیا ئەو کاتانه‌ی... ئەویش زیاتر ئەو ده‌مانه‌ی که‌ ته‌نیا بوو، له‌وانه‌ بوو کتیبیک یا په‌رده‌ی سینه‌ما، یا پارچه‌ موسیقایه‌ک، یائیش و ئازار و به‌ده‌ختی که‌سانی دیکه‌، هه‌لچوون و تاسه‌یه‌ک له‌و ته‌وه‌ره‌ی هینابایه‌ ده‌ری و وای لیکردبایه‌ له‌و جه‌نجالی و گیزه‌نانه‌ی ده‌راویشتبایه‌، دها هه‌میشه‌ هه‌ر سه‌ری له‌ گونگه‌لان ده‌خورا. وه‌ختیکی ده‌هاته‌وه‌ سه‌ره‌خۆ و هیور ده‌بۆوه، ده‌هاته‌وه‌ نیو دنیای خامۆشی و ساردی و سه‌ری ژیا‌نه‌که‌یه‌وه‌ له‌ جیا‌تی ئەوه‌ی سیسه‌د و په‌نجا تومان بدا به‌ قالییه‌کی واچاتره‌ به‌ قه‌رزی بکری: هه‌ر ته‌نیکی ئەو قه‌رزه‌ی عه‌بباسیه‌کی قازانج ده‌چته‌ سه‌ری، مانگانه‌

دهکاته حوت تومان، سالی دهکاته ههشتا و چوار تومان. باشه هه‌رچۆنیک بیت هه‌ر باشه. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت: سواری که‌ژاویکی بوویمه سالدانه سالدانه لیره و له‌ویم ده‌گپری وا له‌و کاروانسه‌رایه بو ئه‌و کاروانسه‌را، تا سه‌ره‌نجام ده‌مگه‌یه‌نیتته هه‌واری، به‌لام ئه‌و ئیستره‌ی که‌ژاوه‌که‌ی لی بارکراوه چه‌مووشه جارجاره هه‌لداوی و ده‌یه‌وی له‌رییه‌م لادات و لاریم کات. ده‌شزانم سه‌ره‌نجام ده‌مه‌اویتته خه‌ره‌ندی لارییه‌کی.

به‌لی ئه‌و ژیانه کتوپر شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی به‌خۆوه گرت به‌ جوړیکی دی گۆرا.

مارگریتا!

له‌گه‌ل مارگریتا به‌شیکه‌ی دیکه له‌ژیانی ویدا ده‌ستپێده‌کا.

Lfaut chercger La femme

کللی هیمای ژیانی هه‌موو که‌سێک به‌ده‌ست ژانانه‌وه‌یه.

ئه‌و ژنه‌ش ناوی مارگریتا بوو.

من بو خۆم ئه‌و ناوهم له‌"ده‌فته‌ری که‌ل و په‌ل و شتومه‌که هینراوه‌کانی زیندانیان" دا خوینده‌وه. هه‌ر یه‌کیک له‌ئیمه‌ بۆی هه‌یه له‌به‌ندیخانه‌دا هه‌فته‌ی پازده‌ریالی بدریتی. که‌سوکاره‌کانیشمان چه‌ندی بیان‌ه‌وی ده‌توانن به‌ناوی ئیمه‌وه پاره‌بده‌نه‌ ده‌فته‌ر (نوسینگه‌)ی زیندانی و به‌رامبه‌ر به‌وه‌ش پسوله‌یه‌ک به‌ناوی ئیمه‌ ده‌رده‌چی و ناوی هه‌ر یه‌کیک له‌و زیندانیانه‌ی پاره‌وه‌رده‌گرن له‌سه‌ری نوسراوه‌ و ئیمه‌ی زیندانییش به‌گویره‌ی ئه‌و پاره‌یه‌ی که‌ وه‌ریده‌گرن و پیمان ده‌گات ئه‌و پسولانه‌ ئیمزا ده‌که‌ین. له‌سه‌ر پسوله‌که‌ی مورته‌زاش ئه‌م وشانه چاپ کرابوون "ناو و ناوی

خانه‌واده (بنه‌ماله‌) و ناو و نیشانی هینته‌ری پاره‌ و شته‌کان": خاتوو مارگریتا.

له‌سه‌ره‌تادا هه‌موو ده‌می لیم ده‌پرسی: "مارگریتا کیه‌؟"
ده‌یگوت: "نایناسم."

به‌لام زۆر جارن مارگریتا بو خۆی ده‌هاته به‌رده‌رکی زیندانی و خواردنی بو دینا. جل و به‌رگی نوێی بو ده‌کری، پاره‌ی ده‌دایه. ئه‌و خواردنانه‌ی بۆی ده‌هات ئه‌وه‌ی پێوه دیار بوو که‌ ژنیکی زۆر کارامه‌ و ده‌ستره‌نگین و به‌سه‌لیقه‌ ده‌بنیتر. جاریکی بیجامه‌یه‌کیان بو هینا، به‌پیتی لاتینی لینی نوسرابوو Mf. مورته‌زا- ف. ده‌یتوانی چه‌ند وه‌ختیکی زۆر ده‌سته‌سه‌ره‌ ئوتوکراوه‌کانی تاو توو و قه‌د بکات و چیژیان لیوه‌رگریت. ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌وردی سه‌رنجی له‌ چاوه‌کانی مورته‌زا دابایه، ده‌یزانی که‌میک ته‌رن له‌ خۆشیان. گولیان بو به‌جله‌کانیه‌وه وه‌رده‌کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ پاسه‌وانه‌کانی زیندانی ئه‌و شیرینیانه‌یان هه‌موو له‌پاکه‌ته‌کانی خۆیان ده‌ردینان و به‌شه‌پریوی له‌ده‌سته‌سه‌ره‌ چلکنه‌کانی خۆیان ده‌کردن و به‌ده‌ستی مورته‌زای ده‌گه‌یشتن ئه‌وه‌یان هه‌ر پێوه دیار بوو که‌ ژنیکی زۆر به‌ ئه‌مه‌ک له‌ده‌ری چاوه‌رییه‌تی...

"مارگریتا. به‌هیچ که‌س نه‌لیی، به‌هیچ که‌س..."

هینشتاش ئه‌و ده‌نگه‌م له‌گویدا هه‌ر ده‌زرینگیته‌وه. له‌وانه‌یه‌ له‌به‌ر ده‌رکی زیندانی یه‌کتریان دیب. ره‌نگه‌ ئه‌ورۆ دوا‌ی نیوه‌پۆش له‌شاره‌دارییه‌وه ته‌له‌فونیان بو مارگریتا کردبیت که: "وه‌ره‌ و ته‌رمی خۆشه‌ویسته‌که‌تان به‌نه‌وه‌."

هەر ئه‌و ره‌جه‌بۆفه‌ش بوو که هه‌مان ره‌جه‌ب عه‌لی ره‌جه‌ب‌زاده‌یه، مورته‌زای به‌و کچه‌ ئاشناکرد. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو شه‌رمیونی و له‌سه‌ر خۆیی و ددان به‌ خۆداگرتنه‌ش که له‌ مورته‌زاهه‌م ده‌دیتن سه‌یره‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو که هه‌رکاتی چه‌ندی له‌باره‌ی ئه‌و ره‌جه‌بۆفه‌وه‌ دوابایه، زۆریشی لێوه‌ ده‌دوا، که‌چی هه‌ر نه‌ینا سیبوو و شاره‌زای هه‌رنه‌بوو چاوه‌کانی زه‌ق و گه‌وره‌ ده‌رده‌په‌رین و ره‌نگی سوور هه‌لده‌گه‌را. لێوه‌کانی ده‌له‌رزین. هه‌ردوو ده‌ستی ده‌هه‌وایدا دینان و ده‌بردن. وشه‌کانی تیکه‌ل و پیکه‌ل و خیراخیرا و له‌رزه‌کانه‌ له‌ ده‌می ده‌هاتنه‌ ده‌ری و ئاوی ره‌جه‌بۆف ده‌ناساند:

"ره‌جه‌بۆف له‌و که‌سانه‌ بوو که له‌ قاوه‌خانه‌کاندا ئاره‌قی ده‌خواردوه‌ و ئاره‌قه‌که‌شی ده‌جامی ئاو خواردنه‌وی ده‌کرد و داوای یه‌ک دووشیش که‌باب و سه‌وزه و توورو چله‌ی دی ده‌کرد و به‌ لرفه‌لرف ده‌زاری ده‌په‌ستاوتن. هه‌ر بۆیه‌شی ئاره‌ق ده‌جامی ده‌کرد، چونکه‌ موسولمان بوو و پێی ناخۆش بوو و نه‌یده‌ویست له‌ نیوخه‌لکی پله‌و پایه‌ی که‌ مبیته‌وه‌ و ئابرووی بچێ." یانه‌که‌ ده‌یگوت:

"ره‌جه‌بۆف له‌گه‌ل تاقمه‌ خه‌لکی هه‌میشه‌ پێچه‌وانه‌ له‌گه‌ل تاقمیکی دیکه‌دا هه‌میشه‌ هاوده‌نگ و هاو‌پابوو. ئه‌و تاقمه‌ی بیکار بوون و ره‌جه‌بۆف هه‌رگیز به‌ خه‌یالیدا نه‌ده‌هات که‌ روژیک له‌ روژان سوودیکیان لیده‌بینی ئه‌وه‌ هه‌میشه‌ بیر و رای له‌گه‌لیاندا جیاواز و پێچه‌وانه‌ بوو و له‌گه‌ل تاقمه‌که‌ی دیشدا ئه‌وه‌ له‌کاتی قسه‌ و گه‌تو گۆو بگره‌ و به‌رداندا ئه‌وه‌ی نه‌شیاویش بایه‌ له‌گه‌ل بیر و

بۆچوونه‌کانی خۆی پیک ده‌گرتن و قبوولی بوو. ئیدی ره‌جه‌بۆفیش هه‌روه‌ک زۆربه‌ی زۆری ئه‌و خه‌لکانه‌ وابوو.

"له‌گه‌ل بابی مارگریتا که‌ یه‌کیک بوو له‌ دۆسته‌ هه‌ره‌ نزیکه‌کانی خۆی، ئه‌وه‌ هه‌میشه‌ هاوبیر و هاو‌دید و هاو‌پا بوو. جاریکیان له‌ داوه‌تیکی شه‌رابی به‌کراسه‌ گولداره‌که‌ی مارگریتادا رشت.

کراسیکی زۆر جوان بوو. زۆرم له‌ لا جوان و خۆشه‌ویست بوو. مارگریتا بۆ خۆشی زۆری هه‌ز له‌و کراسه‌ی بوو زۆر جارن ئه‌و کراسه‌ی که‌ له‌که‌که‌شی هه‌رپێوه‌ دیار بوو له‌به‌ر ده‌کرد. جاریکیان ره‌جه‌بۆف سه‌رنجی په‌رپه‌ سه‌ر ئه‌و له‌که‌یه‌ و پرسى: "ئه‌وه‌ ئه‌و کراسه‌تان بۆ وا له‌که‌دار کردوه‌؟"

مارگریتا رووی له‌ بابی کرد و گوتی: "ئه‌ها بابه، تۆ فهرمووت له‌ که‌که‌ چۆته‌وه‌ دیار نییه، ئه‌دی ئه‌وه‌ نییه‌ هه‌ر ماوه، بابی رووی له‌ ره‌جه‌بۆف کرد" "چۆن له‌که‌کانیش ده‌بینی؟"

له‌ وه‌لامدا ره‌جه‌بۆف ئاوی گوت: "له‌که‌، له‌که‌ی چی، داده‌ی باسه‌یریکی بکه‌م، نه‌خیر، هیچی وای پێوه‌ دیارنییه، کوا هه‌ر هیچی پێوه‌ نییه" ئیدی له‌و روژه‌وه‌ تیگه‌بیم که‌ چ جۆره‌ مرۆفیکه‌.

ئاشنایه‌تی مورته‌زا و مارگریتاش به‌م جۆره‌ ده‌ستپێکرد، مورته‌زا ده‌یویست رووسی فیریبی و به‌ دواى مامۆستایه‌کی رووسی زاندا ده‌گه‌را. یه‌کیک له‌ دۆسته‌کانی خۆی ره‌جه‌بۆفی به‌و ناساند که‌ رووسییه‌کی چاکی ده‌زانی. دواى ماوه‌یه‌ک ره‌جه‌بۆف ئاوی به‌ مورته‌زای گوت:

"زۆر چاکه‌ من ئیستا له‌ تۆ شاره‌زا بووم، ده‌زانم لاویکی نه‌جیبزاده‌ و خانه‌دانی. ده‌مه‌وی خزمه‌تیک هه‌یه‌ پیت بکه‌م. دۆستیکی

خۆم هه‌یه که پیاویکی یه‌کجار زۆر چاکه، کچیکی هه‌یه رۆوسییه‌کی چاک ده‌زانی. ئەگەر ئاره‌زوو ده‌که‌ی ئەویش هه‌زی لێیه‌ فیری فه‌ره‌نسی بێ. تۆلای ئەو رۆوسی بخوینه و تۆش ئەو فیری فه‌ره‌نسی که.

چونکه‌ مۆرتە‌زا مۆفۆکی شه‌رمیون بوو نه‌یویست ئەو پێش‌نیاره‌ قیوولکات و گوتی: "زۆر سوپاس به‌لام من پێم خۆشه‌ مامۆستایه‌کی پیاو هه‌بێ به‌پاره‌ ده‌رسم پێ بلی. ده‌ترسم ئەوه‌ی تۆ ده‌بێت نه‌توانم وه‌ک پێویست ئەنجامی بده‌م."

- ئاره‌زووی خۆش‌تانه‌، به‌لام ئەوه‌ش باش بزانه‌ که‌ ئاوچاتر فیر ده‌بیت و له‌ منیشی بیه‌، که‌ ئەو پێش‌نیاره‌ی من قیوولکه‌ی. ئەگەر زانیت سه‌رکه‌وتوو نابیت، ئەوه‌م من هه‌ولده‌م یه‌کیکی دیکه‌ت بۆ په‌یداکه‌م. گویش مه‌ده‌یه‌. خیزانی ئەو ئاشنایه‌ی من مۆفۆکی یه‌کجار زۆر باش و به‌پێژن دلنیا به‌ که‌ په‌شیمان نابیته‌وه‌. مادموازیل مارگریتا کچیکی یه‌کجار زۆر زیت و زرنگ و زیره‌که‌ و رۆوسیش زۆر چاک ده‌زانی، ئەوه‌ سه‌ره‌پای ئەوه‌ش که‌ بۆ خۆی هه‌رخه‌ریکه‌ و زۆریشی هه‌ز لێیه‌ فیری فه‌ره‌نسی بێ. به‌پاستیش خیزانیکی یه‌کجار زۆر چاکن.

دیسانه‌وه‌ مۆرتە‌زا ملی هه‌ر نه‌ده‌دا و نه‌یده‌ویست وه‌لامیکی بته‌په‌تی بداته‌وه‌. ره‌جه‌بۆف ئەوه‌ی به‌ رازیوونی مۆرتە‌زای زانی و وه‌دوو په‌یسه‌ری ئەوه‌کاره‌ی که‌وت.

- سه‌به‌ی نیوه‌رۆیه‌ من له‌ویم. تکاده‌که‌م که‌ ئیوه‌ش قوتابخانه‌تان ته‌واو بوو، هه‌ر یه‌کسه‌ره‌ وه‌رن بۆوی و دوا‌ی چهند ده‌قیقه‌یه‌کی، پاش نیوه‌رۆیه‌ ئیدی مۆرتە‌زا به‌ره‌و وینده‌ری ملی لیتا.

- ۲ -

ئاواله‌ زیندانییه‌که‌ی ژووریم، گرینگییه‌کی یه‌کجار زۆری به‌و یه‌که‌مین دیداره‌ی مارگریتا ده‌دا.

به‌و یه‌که‌م دیداره‌ی که‌ ژیا‌نی وی له‌ سستی و په‌ستی و بێ بزواتی راکیشایه‌ نیو دنیای جموجۆل و هه‌لسۆری ژیا‌نیکی دی و مانا و مه‌به‌ سستیکی دیکه‌ی به‌خشیه‌ ئەو دوا‌یین دیداره‌ی که‌ بۆ دوا‌جار هاواری لیکرد: "مارگریتا، مارگریتا، به‌ هیچ که‌س نه‌لیی، به‌هیچ که‌س...". له‌ وانه‌شه‌ ئه‌وجاره‌ دوا‌یین دیداریشیان نه‌بووی، له‌ وانه‌یه‌ دوینی به‌یانیش که‌ له‌ زیندانی چۆته‌ ده‌ری، له‌ به‌ر ده‌رکی، له‌و جیه‌ی ئوتومبیلی لی راده‌وه‌ستن و پاسه‌وانه‌کان که‌س و کاری زیندانییه‌کانی لی وه‌دووور دێخن تا زیندانییه‌کان نه‌ دویین، له‌وی دیبیتی، یا له‌ وانه‌یه‌ مارگریتا جاریکی دیشی ته‌رمه‌که‌ی دیبێ. که‌ بیگومان مۆرتە‌زا جاریکی دی ناتوانی ئەم دوا‌یین دیداره‌یان بگێریته‌وه‌، وه‌ک ئەوه‌ی که‌ یه‌که‌م دیداری به‌ خودی خۆی بۆ گێرامه‌وه‌ که‌ هه‌رچی هه‌ست و نه‌ست و چێژ و شله‌ژان و دل‌کوته‌ی توشی بیوو هه‌مووی بۆ باسکردم. ئای خۆزگه‌ به‌ خۆزگه‌ی خوزیه‌ داران ده‌متوانی ته‌واوی ئەو وشانه‌ وه‌ک خۆیان بگێرمه‌وه‌، تا ئاشکرا‌بیت که‌، ژیا‌ن، و به‌سه‌ره‌ات و به‌لا و کاره‌ساته‌کانی ژیا‌ن و ئیش و ئازار و ئەشکه‌نجه‌کانی، چۆن مۆفۆ قالی ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یانکه‌نه‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ندانیا‌ن لی ده‌ره‌خسین. ئیستاش نه‌ ئەو دز و جه‌رده‌ و ریگر و بۆگه‌نیوانه‌ی که‌ له‌ به‌رده‌مدا راکشاون و پرخه‌یا‌ن دی و نه‌ مۆرتە‌زای تاوانبار کراو به‌ مهرگ و نه‌نا‌له‌ی مارگریتای له‌ بن باری غه‌م و ئیش و

ئازار و کویره‌وه‌رییه‌کانی ژیاندا و نه‌منیکی که به‌و نیوه‌شه‌وه به دزیه‌وه خه‌ریکی نوسینه‌وه‌ی ئەم یادداشته‌وه‌ی سەر‌ئەو چەند تیلمه پەرەکاغه‌زانەم و هه‌میشه گۆی له‌سه‌رپیی خشیپه و ته‌په‌ی پی و چه‌کمه‌ی ژاندارم یکم به‌ره‌و به‌ندی شه‌ش و ژووره‌که‌ی ئیمه‌وه بی و یاچه‌چکی ده‌نگی کلپه‌ی گاردیکی به‌ندیخانه‌بیت ده‌رگایه‌ک بکاته‌وه، هه‌موو وه‌ک به‌کین و هیچ جیاوازییه‌کمان له‌ نیوانیدا نییه. ئیمه و مانان هه‌موو که که‌وتینه ژیر نیر و ئامور و باری ئەشکه‌نجه‌کانی ژیانه‌وه، ناچارین په‌له‌قاژه‌ی خۆ رزگارکردن بکه‌ین و په‌لان باوین و هات و هاوارمان لی هه‌ستی که ئەمه‌ش دوا هۆیه‌کانی ده‌ربڕینی هه‌ست و نه‌سته‌کانه که ئەوانه‌ش هه‌مووی خوینی پارچه‌ی جه‌رگی خۆمانن ده‌تکین، ئەو پارچانه‌ی که له کرۆکی گیانمانه‌وه به‌و جووره خۆ ده‌نوینن. که تیکرای مه‌به‌سته‌که‌ش ته‌نیا هه‌ر ئەوه‌یه که ئیش و ئازار و خۆشی و شادییه‌کمان به‌هه‌ر ریگا و به‌هه‌ر شیوه‌یه‌که ده‌ربڕین که بیگومان ئازار و غه‌م چیشتوو هه‌میشه زیاتر و باشتر په‌ی به‌ ئازار و ناخۆشییه‌کانی که‌سانی دی ده‌با. منیک کاتی بیر ده‌که‌مه‌وه که ئەوه چوار ساله، ماه‌تابم ته‌نیا له‌و دیوی ته‌لی په‌نجه‌روه دیوه‌و له‌ نیوان میله ئاسنه‌کانی ده‌رگای به‌ ندیخانه‌وه‌م سه‌یرکردوو، یا کاتی ده‌بینم، ئەو دزه‌ی که له‌گه‌ل هه‌ر هه‌ناسه یه‌کیدا پرخه‌ پرخیک و چنگیک بۆ گه‌نیو به‌ هه‌وای وه‌رده‌کا و له‌گه‌ل ئەو ده‌هه‌زار یا په‌نجا هه‌زار یاسه‌د هه‌زار تومانه دزیه‌ی که له‌ رهنجه‌ر و زه‌حمه‌تکیشه‌وه‌ی ئیرانیی کردوو، چه‌ند روژیکی دی لپی ده‌بوورن و به‌ره‌له‌دا‌ده‌کری، که‌چی بۆ من هیشتا چه‌ندین سالی دیکه‌ی هه‌ر هه‌مان پرخه‌ پرخ و هه‌مان

بۆگه‌نیو و هه‌مان چه‌چکی کلپلی گاردیان و هه‌مان خشیپه و ته‌په‌ی چه‌کمه و جارجاره‌ش جنیوو سەر زه‌نشست و دوور خراوه‌یه. خۆ شتیکی سروشتیه که کارتیکردنی شروقه‌ی Dance macabre مورت‌ه‌زای هه‌رچه‌نده وشه‌کانیشی کرج و کال و نا شاعیرانه‌شن، له‌سه‌ر من زۆره و به‌لانی که‌مه‌وه مورت‌ه‌زا ئەو هه‌ست و نه‌سته توند و تیزانه‌ی دنیای من به‌ شیوه‌ی سه‌مای په‌یکه‌ره ئیسکی مردوو‌ه‌کان ده‌بینن. به‌لی، من مردوو‌ه‌کان ده‌په‌رستم و خۆشمده‌وین. به‌راستی من به‌ خۆرای هاتمه‌ سه‌ر ئەم باسه و ئاماژه‌م پیکرد. خۆ مورت‌ه‌زا گه‌لیک له‌ من چاکتر ئەمه‌ به‌یان ده‌کات:

"چاره‌که سه‌عاتیکی خایاند تا له‌ قوتابخانه‌وه سواری گالیسکه بووم و خۆم گه‌یاندە مالی وان. ماله‌که‌یان له‌ سه‌ر شه‌قامی نادری بو- که ده‌چوو په‌ نیو هه‌ساری به‌ ده‌ستی چه‌پدا پلیکانه‌کان ده‌چوونه سه‌ر دالانیکی و له‌ویرا ده‌چوو په‌ ژووریکی که په‌نجه‌ره‌کانی به‌سه‌ر هه‌یوانییدا ده‌روانی.

کاره‌که‌ره‌که‌یان به‌بی ئەوه‌ی هاتنی من ئاشکرا بکات منی برده ژووریکی بچکولانه. له‌ ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا میزیکی خری گه‌وره‌ی لیبوو و کاغه‌زیان له‌سه‌ر هه‌لچنیوو . پیاویکی ئاقل و شوخه‌ کچیک و ره‌جه‌بۆفی ئاشنایه‌که‌ی منی له‌ ده‌ور دانیشتبوون. هه‌رکه چوومه ژووری ره‌جه‌بۆف گوتی: "ئه‌ها، ئەوه کاک مورت‌ه‌زا- ف- یه. فه‌رموون فه‌رموون وه‌رنه ژووری." ئەو به‌خیره‌نیانه‌بیم زۆر به‌لاوه گران و ناخۆش بوو. من وامده‌زانی ده‌چمه ماله ئیرانییه‌ک ده‌مبه‌نه ژووری میوانان و دوايه یه‌کیک دی له‌گه‌لم

داده‌نیشی و دست به‌قسان ده‌کا، یان ئه‌وه‌تا له‌ده‌رکی چاوه‌رئ ده‌که‌م. ئیدی هەر چۆنیک بی ئه‌وهم به‌خه‌یالدا نه‌ده‌هات که یه‌کسه‌ر بانگه‌یشتنی سه‌ر میزی نانخواردنیم ده‌که‌ن. له‌رنگ و رواژای بابی مارگریتا پرا دیار بوو که ده‌و ده‌مه‌یدا چاوه‌رئی ئه‌و هاتنه‌ی من نه‌بووه. یا له‌وانه‌یه‌بیری چووینته‌وه که بریاره‌که‌سیکی وا بیت و ده‌رس به‌کچه‌که‌ی بلن. لیکی ده‌داوه‌داخوا کیم. ده‌یویست بمدوینی و نه‌یده‌زانی بلن چی. ده‌نگه‌ناسکه‌که‌ی مارگریتا وه‌ک زرنکه‌ی پارچه‌زیویکی وه‌به‌ردی که‌وئ زرنکه‌ی هات.

- بابه‌گیان، ئه‌وه‌ئو به‌ریزه‌یه‌که‌ده‌یه‌وئ رووسیم له‌لافیریبی.
"مارگریتا چه‌ند ساتیکانم لئ ورد بووه. له‌جیی خوی هه‌ستاو پیکه‌نی. پیکه‌نینه‌که‌ی ده‌تگوت تیشکی زیرینی خۆره‌و له‌بن هه‌وری سارد و تاریکه‌وه‌سه‌ری وه‌ده‌ر ناوه‌و دنیای شاد و شه‌نگول کردووه.

چه‌ند تاله‌موویه‌کی قژی وه‌ک تاله‌ده‌زووی زیرکفت ده‌هه‌وایدا گه‌مه‌یان بوو. له‌شو لاره‌باریکه‌لانه‌مام ناوه‌ندییه‌که‌ی ده‌و پشتینده‌پانه‌ی که‌به‌ستبووی، لوتکه‌ی گونجاوی و ریکوپیکی بوو. چه‌ند زه‌رده‌خه‌یه‌کی نه‌رمونیانی هاتنی. بۆ گالته‌پیکردنی من نه‌بوون، نا گالته‌ی به‌من نه‌ده‌هات. له‌سه‌رتاپای ده‌روانیم. من جانتا و ده‌ستکیشه‌چه‌رمییه‌کانم هەر به‌ده‌سته‌وه‌بوون، کلاو و پالتویه‌که‌مم له‌ده‌رئ له‌سه‌ر لاته‌ختیکی له‌وئ به‌جیه‌یشتبوون. ده‌ستی راستم بۆ ته‌وقه‌کردنی به‌ره‌ه‌لدا‌بوو، له‌وانه‌شه‌ئو پیکه‌نینه‌شادی به‌خشه‌ی مارگریتا زیاتر بۆ ئه‌و جانتا زه‌رده‌گه‌وره‌یه‌بوووبی که‌ئو چاوه‌رئی هینانی ده‌کرد.

"ده‌ترسام زۆر ته‌ماشاکه‌م، ده‌ترسام ئاگری وی بمسووتینی. چاوم ده‌و تابلویه‌گه‌وره‌یه‌ی سه‌ر دیوارییه‌وه‌بریبوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌رمم ده‌کرد و بیرم ده‌کرده‌وه‌چۆن خۆم له‌و گێژه‌نه‌ی رزگارکه‌م که‌تیی که‌و تبووم. ته‌نیا ئه‌و رسته‌یه‌م به‌خه‌یالدا هات:

- بیوورن، من له‌ناوه‌ختدا هاتم. ئیستا ده‌رۆم و کاتیکی دی سه‌رده‌ده‌مه‌وه. بیوورن "کو‌تایی وه‌رزی زستانی بوو پرته‌قالیان له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانا‌بوون.

ئه‌وه‌م گوت و رانه‌وه‌ستم. ته‌نیا کاتی که‌له‌پلیکانه‌کان ده‌هاتمه‌خواری، گویم لیبوو بابی مارگریتای ده‌یگوت:

- کوره‌ده‌فه‌رموون قه‌یدی چیه‌. دانیشن هەر نه‌بی پرته‌قالیکی بخۆن.

"من گه‌یمه‌حه‌ساری. کاره‌که‌ره‌که‌له‌به‌ر ده‌رکی راوه‌ستا‌بوو، ده‌رگای کرده‌وه‌تابچه‌ده‌رئ. مارگریتا وه‌ک برووسکه‌به‌پلیکاناندا هاته‌خواری و له‌به‌ر ده‌رکی خوی گه‌یاندمی و گوتی:

- که‌نگی دینیوه‌قسان بکه‌ین؟

"ئاوازی ده‌نگی وه‌ک زرنکه‌ی پارچه‌زیوی بوو، قژه‌دریژ و پره‌کانی تا نیوشانی شور‌ببوونه‌وه‌و له‌هه‌ر دوولا گویییه‌کانییوه‌وه‌ک دوو تو‌رره‌به‌دریژایی باسکه‌کانی لول و پیچ راکشا‌بوون. چاوه‌شینه‌کانی وه‌ک چاوی پشیل‌یه‌ی ده‌ره‌وشانه‌وه. له‌ته‌واوی ژیا‌نی خۆمدا کچی هینده‌جوانم نه‌دیوو. ده‌می ده‌تگوت خونچه‌گولی نه‌پشکوتوووه‌که‌هیشتا بۆنی تینه‌زاوه‌لیوه‌کانی ئال. گونا‌کانی خرپ و خرپن، پیستی له‌شی ده‌تگوت مه‌خمه‌ری خه‌والوووه، ئه‌و بۆنه

خۆشه‌ی لیوه‌ی ده‌هات گێژ و وێژی کردبووم. شه‌لالی ئاره‌قه‌ی بووم. زمانم گه‌را ده‌مم تیگ ئالا:

- بۆ ده‌رسی رووسی هاتبووم.

- ده‌زانم، باشه، که‌ی دینه‌وه دانیشین دوو قسان بکه‌ین.

- هاتبووم بپاریک بده‌ین.

- ئه‌دی باشه بۆ ده‌رۆی. ده‌فه‌رموو وه‌روه‌ه سه‌ری با بپاری خۆمان بده‌ین "من سوور هه‌لگه‌رام، تیگه‌یی که شه‌رمی ده‌که‌م دووباره بگه‌ریمه‌وه سه‌ری.

- ئه‌دی که‌نگیت پیده‌کری؟

- من هه‌میشه ئاماده‌م.

ده‌نگه پاک و بینگه‌رده‌که‌ی وه‌ک ساز و ئاوازی مۆسیقا دنیا‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی له ناخی مندا وه‌دیه‌ینا.

- ئه‌مشه‌و کاتژمێری حه‌وت ته‌شریف بێرن.

"دوایی ده‌ستی گرتم قاقا پیکه‌نی و من چوومه ده‌ری، ده‌سته پاچه، که‌گه‌یمه کۆلانی، ده‌ستوپه‌نجه‌کانی خۆمم پیکتر دادینان داخوا هه‌شتاش هه‌ستی ده‌ستوپه‌نجه ناسکه‌کانی وی ده‌که‌م یانه نا. من هه‌رگیز ئه‌و دیمه‌نه‌ی به‌ر ده‌رگام له بیر ناچیته‌وه. له‌وانه‌یه چه‌ند روژێکی دی..."

کاتی که مورته‌زا له باره‌ی مارگریتاوه ده‌دوا هه‌رگیز وا یه‌ ده‌زانی که له زیندانییه و له به‌ندی شه‌شدايه. هه‌چ ئاگایه‌کی له من نه‌ده‌ما و وه‌ک ئه‌و بیره‌وه‌ریانه هه‌ر ته‌نیا بۆ خۆی دووباره کاته‌وه، دلنیام له‌وه‌ی که ده‌رباره‌ی مارگریتا ده‌دوا تاله‌ تاله‌ی مووه زه‌رده زیرینیه‌کانی ئه‌وی هه‌ست ده‌کرد. جاری وابوو ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ

ده‌بوو ئه‌وه‌می خۆی له دنیا‌ی خه‌یالدا ده‌دیت و ده‌یگوت: "سوودی چیه‌؟ ژیان چه‌ند شیرینه هه‌نده‌ش تفت و تاله. تفت و تالییه‌که‌یشتان جاریکی دی بۆ باس ده‌که‌م."

ئه‌وه‌می من چاوه‌رێی هه‌لنیکم ده‌کرد.

زستانان کاتژمێر چوار و نیو ده‌یانبردینه‌وه ژووری. به‌لای که‌مه‌وه روژێ پینچ کاتژمێرمان هاتنه‌ ده‌ر هه‌بوو. له ده‌ری هه‌ریه‌که سه‌رقالی شتیک بوو یه‌کیک ئه‌سپیی ده‌کوشتن و یه‌ک ده‌رپینه‌که‌ی به‌ په‌نجه‌ره‌ی داده‌دا و هه‌لیده‌خست. یه‌کی باویشکی ده‌دا و ئه‌ویدی خه‌ریکی ئه‌بو عه‌تا گوته‌ی بوو، یه‌کی دیکه گۆره‌وییه‌کانی پینه‌ ده‌کردن، ئه‌و ده‌می نه‌ ده‌ویرام داوای ئه‌وه‌ی لیکه‌م که خۆشترین هه‌سته‌کانی خۆیم بۆ باس بکات و هه‌ر چاوه‌رێی ئه‌وه بووم که ئه‌گه‌ر پشکنین نه‌بێ و ته‌پوتۆزی قالی و رایه‌خی زیندانییه‌کان لینگه‌رێ، یا پاسه‌وانیکی تازه بۆ ته‌نیا چایه‌کی لیمان نه‌بیته مووی لووت و هه‌لنیکم ده‌سکه‌وی ئه‌وه‌یش تاچه‌تی ئه‌وه‌ی هه‌بێ بتوانی سه‌رگوزه‌شته‌ی ته‌واوی به‌دبختی و چاره‌ ره‌شیه‌کانی ژیا‌نی خۆیم بۆ باس بکات.

"ئه‌و شه‌وه کاتژمێر حه‌وت چوومه‌وه. نازانم بۆ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ئه‌و روژه کاریکی زۆریشم هه‌بوو کاتژمێر پینچ گه‌رامه‌وه مالی و وه‌ک مندا‌لان که خه‌ریکی چوونه مالا‌ن، خۆم ئاماده‌کرد. هه‌ر چه‌نده سه‌ر له به‌یانی ئه‌و روژه ریشیشم تاشیبوو دووباره دوا‌ی نیوه‌رۆ مووسیکی دیکه‌شم هه‌ر پنده‌یتایه‌وه. جلیکی خۆله‌میشیشم که زۆر جوان دروا‌بوو له‌به‌رکرد و کراواتیکی خۆله‌میشی گۆل

گولیشم لەسەر بەست. پالتۆیەکی کەمەر تەنگی مۆدی ئەوسەردەمەیم لەبەرکرد و سواری گالیسکەبووم.

بە درێژایی رێیە دڵم تەپە تەپی بوو. هەزار جۆرە بیری خۆش و شیرینی جۆرا و جۆرم دەکردنەو. ئایندەیهکی درەوشاووم بە بەرچاوی خۆمەو دەدیت. بەلام بۆ خۆم باوەرەم نەدەکرد. کاتی که جوانی و شل و ملی قەد و بالاو ناسکی پێستی مارگریتام وەبیر دەهاتتەو لە دلی خۆمدا دەمگوت: "نا، هەرگیز نابێ که زەرەدە خەنەکەیشیم دەهاتتەو یاد و ئاوازی دەنگەکەیم دەگویدا دەزنگایەو، ئەو دەم دەمگوت: "رەگ و ریشەم دەردیت. بۆ هیندە لەسەر ئەو سوور بوو که دەبی ئەورۆ هەر بچمەو. بۆ؟ بۆ ئەوێ لەلای من فێری فەرەنسی بی.

بۆ خۆم نەمدەزانی، چیم دەوی. بەلام هەرچی بی ئەو بیر و خەیاڵانە هەموویان شیرین بوون.

چەند دەقیقەیهک پێش کاتژمێر حەوت من لەبەر دەرکی مالییان دابەزیم، ئیدی یەكسەر دڵم وە پەلەپەل و هەلە هەل کەوت. وام بە دلداهات که ئەوان یەكسەر دەزانن بۆ چوونە ویم ئاواخۆ تیف تیفە داو. دەستە سڕیکی تۆزاویشم بە سەر و رووی خۆمدا هینتا و تۆزیکیشم قژی سەرم بە دەستی ئالۆز کرد تا نەزانن تازەم وا داهیناوه چونکه چاک نییە ئەوان ئەوێ بزائن وتیبگەن که من بە تاییبەتی بۆ ویم وا لە خۆم کردوو. دەمەویست پیلانەکانیشم نەختیک قورپاوی کەم دەو دەمەیدا و لە پڕ دەرگا کرایەو. هەر بەو خەیاڵی که ئەو دەرگای مالی وانە، زەرد هەلگەرام بەلام چاک

بوو دەرکی ماله دراو سێیەکیان بوو. زەنگی دەرکی وانم لیدا. کارەکەرەکیان دەرگاکی کردەو.

هەرکه گەیمە حەساری، بابی لەبەر هەیوانی راوہستابوو، لە پلیکانەکان هاتە خوارێ و پێی گەتم:

"فەرموون، فەرموون، بۆ سەری. تاویک لەگەل کێژەکەماندا بدوین. ئیستاش نانی ئیواری دەگاتی."

شێوێ زمانەکی تۆرکییەکی خەست و خۆل بوو. من گوتم:

- سوپاس، بەلام من نانی شێوانم خواردوو.

- فەرموون بۆ سەری، ئەوێ بیتە مالی مە دەبی شتیکی هەر بخوا. ناکا نەتەوی نەکمان بکە.

ئەوێ گوت و منی رەوانەیی ژووری کرد. که چوومە ژووری میزیکێ گەورە لە ناوهراستی ژووەکە داندراوو و گلوپیکێ گەورەشی لە بن میچەو بە سەردا شۆرببۆو که هەرچار دەورەیی بە چلچرا و سورەییای بە وردە شووشە و پلپلەیی بریقەدار رازا بۆو. ژوورەکە مەیلەو رووناک بوو. پەردەیی ئەستور و سەنگین بەری ئەو پەنجەرانی گرتبوو که بە سەر حەساریاندا دەروانی. لە گوشەیی لای چەپەو دوور لە هەیوانەکی پیاوێکی گەورەیی لیبوو که لایەکی گرامافۆن و لایەکی دیکەشی رادیویەکی بوو. مارگریتا کراسیکی شینی کالی یەخە چین چینی گەورەیی لەبەر کردبوو و بە قەیتانیکێ لە شێوێ پەپوولیکێ لەسەر سینگی گرتیداوو. نازانم هۆی رووناکێ گلوپەکی بوو یاگری سۆپا نەوتیبەکی یا پەردە ئەستور و سەنگینەکان، یا رەنگە رەشەکی پیاوێکی، یا هەر کامیکیان بووبی، رەنگی مارگریتا بە پەشوکاوی

دهاته به‌رچاوان. مه‌به‌ستیش ئه‌وه نیه بلیم گۆناکانی سوور و ئال نه‌بوون نا... به‌لکه به‌لای منه‌وه هه‌ر ئه‌و مارگریتایه به‌هزاران جار له‌نیوه‌پۆیه جوانتر بو که دیووم.

مارفینکا له‌لای پیاوویه‌که‌وه راوه‌ستا‌بوو. مارفینکا ده‌سته خۆشکی مارگریتا بو. ئه‌وان پیکه‌وه هه‌ر به‌رووسی ده‌دوان- ئه‌و کچی کابرایه‌کی رووسی بو و هه‌ر له‌ئیرانیس له‌دایک ببوو. بابی نه‌ما‌بوو. له‌گه‌ل دایکیدا که می‌ردی به‌کابرایه‌کی ئیرانی کردبووه ده‌ژیا.

که من چوومه ژووری مارگریتا یه‌ک ده‌سته تۆته‌ی پیاووی له‌سه‌ر کورسییه‌که تاو‌دایه و بردنی له‌سه‌ر ته‌پله‌کیکی چکۆله‌ی ته‌نیش پیاوۆکه‌ی دانان: "باش بو، له‌کاتیکی چاکدا هاتیت، ده‌سته خوشکه‌که‌م ناناسی؟ مادمو‌زیل مارفینکا..." له‌پیشدا بۆ خۆی ته‌وقه‌ی ده‌گه‌ل کردم. ئینجا منیش ده‌ستم بۆ ته‌وقه‌ی مارفینکا درێژکرد. ئه‌و ده‌م مارفینکا مالاوایی کرد رۆبی و من و مارگریتا له‌ژووری به‌ته‌نی ماینه‌وه.

- جارێ نانی ده‌خۆین. ئه‌وجا ده‌رباره‌ی کاره‌کانمان ده‌دوین.

- من نانم خواردوو.

- قه‌یدی چیه. هه‌روا یارمه‌تی، یه‌ک دوو پاروانمان ده‌. ئه‌وه چاوهری ره‌جه‌بۆفین بیه‌وه.

ئاواچه‌ند وشه‌یه‌کی گوتن و زۆر به‌ساده و ساکاریه‌وه سه‌یری

ده‌کردم و چاوهری وه‌لامی ده‌می من بو.

- هه‌میشه هه‌روا دره‌نگ دیته‌وه، باشتر.

هه‌ر ده‌یگوت و پیده‌که‌نی و ته‌نانه‌ت له‌ره‌ی ده‌نگه‌که‌ی هه‌ر خۆی له‌خۆیدا پیکه‌نین بو، وه‌ک ده‌نگی له‌ره‌ی ته‌لی تاریک ده‌هه‌وایدا ده‌له‌رییه‌وه. هه‌ر گیز له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی رانه‌ده‌وه‌ستا من وه‌لام بده‌مه‌وه یان ئه‌و هه‌ر ده‌یگوت: "ئه‌وه بۆ واشه‌رمنی؟ بابه‌ پیاوویکی چاکه‌ ده‌توانی بیه‌ ئاوالی. ته‌مه‌نی له‌ په‌نجای به‌ولاوه‌ تر هه‌لنه‌بواردوو، به‌لام گیانیکی ناسکی هه‌یه و ئیسکی سووکه. به‌دبه‌خته هه‌میشه هه‌ر نه‌خۆش و تووره‌یه. پیم ناخۆشه‌که با ستۆنه ئه‌ستورده‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرێ. ئه‌دی تو‌چهند سالیته‌؟"

چاوهری وه‌لامی من بو به‌لام نه‌مه‌دزانی چۆنی بانگ که‌م، ئه‌گه‌ر ناوه‌که‌ی فارسی بایه ئه‌وه زۆر ئاسان بوو بلی: ئه‌خته‌رخان یا په‌روانه‌خان. به‌لام مارگریتا خان زۆر قورسه له‌سه‌ر گوی و ده‌موزاران. چونکه‌ زمانه‌که‌ی ئیمه‌ش فارسییه‌ مادمو‌زلیشی له‌گه‌ل ریک نه‌ده‌هاته‌وه، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌ش چاتر بو "من بیست و پینج سالم ماد... مادمو‌زیل."

- به‌ مادمو‌زیم بانگ مه‌که، چونکه به‌وه‌ی زۆر ده‌بیته‌وه ره‌سمیات. هه‌ر کاتی فیری فه‌ره‌نسی بووم ئه‌وده‌می به‌ فه‌رنسیت له‌گه‌ل ده‌دویم. و ئینجا توش ده‌توانی پیم بلی *mademoiselle*. ئه‌ری چاکم گوت؟ من بۆ خۆم که‌میکم فه‌ره‌نسی خۆیندوو. ئیستاش لای تو‌چاکتر فیر ده‌بم. من رووسی باش ده‌زانم. دایکم رووسییه و ئیستاش هه‌رماوه.

هه‌ستا به‌ره و لای گوشه‌یه‌کی ژووره‌که‌وه چوو و له‌بن میزه‌که ئه‌لبومیکی ده‌رینا. گوتی:

"بفرمومون ئەمە وینەکه‌یه‌تی سەیرکەن چەند جوانە. نازانم ئیستا لە کوێیە. چونکە لە ئێرانئ نییە و زۆریشم خۆشده‌وئ. وینە‌یه‌کی گەورە‌ی لە ژوورە‌که‌مدا هە‌لواسراوه، هە‌زار ئە‌فسوس که لای وی نیم ولیم دووره."

وینە‌که‌م لیوهرگرت و که‌وتمە تە‌ماشاکردنی. راستی دە‌کرد تابلێی زۆر جوان بوو. ترسی ئە‌وهم لێ‌نیشت نە‌کا ژووری نوستنه‌که‌یم پێ‌شاندا. گوتم: "لە‌وینە‌که‌یه‌وه دیاره که‌ژنیک‌ی یە‌ک‌جار زۆر جوانە."

- ئیستاش که‌ نامە‌م بۆ دە‌نێری رامده‌سپێری زۆرم ئاگا لە‌ بام بیت چونکە ئیستاش زۆری خۆشده‌وئ. حە‌زم دە‌کرد لێی بپرسم داخوا هۆی لیک ترازان و دە‌ست لیک بە‌ردانیان چ بووه بە‌لام نە‌مویرا. مارگریتا لە‌سەر قسه‌کانی هەر بە‌رده‌وام بوو:

مارگریتا لە‌سەر قسه‌کانی هەر بە‌رده‌وام بوو:

- بە‌لام پیتوانه‌بی رووسیم لە‌بیر چۆته‌وه. ئیستاش روژی یە‌ک دوو سه‌عاتان به‌ رووسی ده‌دویم.

پرسیم: "لە‌گە‌ل کێ؟"

- لە‌گە‌ل مارفینکا. زۆرمان یە‌ک‌تر خۆشده‌وئ و ئاوالی چاکین. پیکه‌وه مۆسیقا لێ‌ده‌هین پیکه‌وه چوار دە‌سته‌کی پیانۆ ده‌ژە‌نین. کچیک‌ی زۆر چاکه.

هەر دە‌دوا و پێ‌ده‌که‌نی. جار‌جاره‌ش رووی تیده‌کردمه‌وه و شتیکی ده‌رباره‌ی من ده‌گوت و لێی ده‌پرسیمه‌وه: "تو حە‌زت لە‌ کتیب خویندنه‌وتیه‌؟؟" یانه‌کینی "کام نووسه‌ری رووسیت له‌هه‌مووان

خۆشتر ده‌وئ؟" یاخود ده‌یگوت: "من شه‌یدای پۆشکینم، چونکە ئە‌و له‌ هه‌موو که‌سێک زیاتر په‌ی به‌ ئازاره‌کانی مرۆف ده‌بات."

من سه‌رم سوپمابوو کچیک‌ی وا به‌و هه‌موو ناسکی و نازدارییه‌وه، ناوی ئیش و ئازار و دار و نه‌داری و ناخۆشییه‌کان ده‌با. دیسانه‌وه هەر ده‌دوا و پێ‌ده‌که‌نی. وه‌ک به‌ بیری‌دا نه‌یه‌ که قسان ده‌کا.

- گه‌رماتان نییە؟ ئە‌گەر حە‌زت لێ‌یە با سوپایه‌که‌ که‌می کزتر که‌م. من گه‌رمام نه‌بوو.

ئە‌ری خۆ نه‌تگوت داخوا مۆسیقات پێ‌خۆشه‌ یان نا؟ بیگومان حە‌زم له‌ مۆسیقا‌بوو.

- ئە‌گەر ویستت ئە‌وا مۆسیقات بۆ لێ‌ده‌دم بە‌لام تۆزیک راوه‌سته، دواي نانخواردنی. ره‌جه‌بۆف حە‌زی له‌ مۆسیقانییه، ئە‌گەر نه‌خواته‌وه له‌گە‌ل بام یاری شه‌تره‌نج ده‌کا. ئە‌و‌ده‌م من پیانۆت بۆ لێ‌ده‌دم. چ جۆره ئاوازیکت حە‌ز لێ‌یه؟ خۆ ئە‌گەر جاری وا ده‌بوو چاوه‌ریی وه‌لامی منی نه‌کردبایه‌وه پێ‌ده‌که‌نی و درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی ده‌دایه‌وه.

که‌وتبوومه‌ گێژه‌نی ئە‌و ئە‌فسوونه‌ی له‌وی هه‌ل‌ده‌ستا. له‌ بزواتی ده‌مولیوه‌ باریکه‌له‌ ناسکۆله‌کانی راده‌مام. خه‌ریک ده‌بوو ده‌ فراوانی و به‌رینی و قوولی ده‌ریای ئە‌و شادی و خۆشی و شه‌نگولییه‌یدا نقوقوم ده‌بووم و ده‌خنکام. ئاوازی وشه‌ ناسکه‌کانیم ده‌مژی. بۆن و به‌رامه‌ی ئە‌وتیشک و گه‌رمیه‌م ده‌کرد که‌ له‌ له‌شی وی هه‌ل‌ده‌ستا. تامی جوانیم ده‌چیشت. مه‌ستییه‌کی خه‌ست و خۆل، ناکامی، دا‌بران و حه‌سه‌ره‌تیکی زۆرم له‌ خۆمدا هه‌ست ده‌کرد. چووبوو‌مه‌ نیو

دنیايه‌کی نوڤوه، جيا له دنياي هه‌مووان، له دنياي خۆم، دوور له دنياي ژيانى روژانه‌ى يه‌ک رهنگه، ئەم دنيايه‌ى ئىستا پريبوو له هيواو هه‌ز و ئاره‌زوو. له‌م دنيايه‌دا که‌س نه‌یده‌زانی به‌يانى چ ده‌قه‌ومى، له‌م دنيايه‌دا مروّف بۆيه هه‌سه‌ره‌تان هه‌لده‌کيشى، ئيش و ئازار و ئەشکه‌نجه ده‌چيژى چونکه به هيواو ئوميدى هيندييه له دوایدا ئاسوده بى و وه‌سه‌سى و تامى راسته‌قينه‌ى ژيان بکا. مارگریتا بۆ هه‌ر پيڤه‌که‌نى؟ گالته‌ى به‌مى دى، کى ده‌لى گالته‌ى به‌مى دى. له‌وانه‌يه خوڤيشى بوویم. رهنگه دواتر بيينه دۆست و ئاشنا و خوڤه‌ويستى يه‌کديش. ده‌گونجى روژيک که‌میک، يا هه‌ر نه‌بى توژقالىکى خوڤبوویم ئەو دهم هه‌رچيم هه‌يه ته‌نانه‌ت بوونى خوڤم هه‌مووى هه‌ر قووربانى وى ده‌که‌م. چه‌ند خوڤ ده‌دا، من نه‌مده‌ويژا هيجى لى بپرسم. به‌لام له دلى خوڤما ده‌مگوت: "مارگریتا، تو چۆن بىر له‌مى ده‌که‌يته‌وه؟" خو جوانى و خوڤى ژيانيش هه‌ر له‌وه نه‌زانينه دايه، که مروّف هه‌ر به هيوای سبه‌ينيوه، که چاکتر و ئارامتر و جوانتر ده‌بى ژيان به‌سه‌ره‌بى.

ده‌و ده‌مه‌يدا بابى هات: "خو به‌ريز-ف- هه‌ر قسئىکى ناکا. هه‌ر من دواوم."

- باشه‌ ماری، بۆ هينده‌ت گوتووه؟ توژيک راوه‌ستاباى تاکاک-
 ف- ش دوو قسه‌ى کردبان.
 - به‌لى.

- چه‌ند ساله‌ ده‌رس ده‌لینه‌وه؟
 وئيمه‌ وه‌ک دوو پياو، چۆن له‌گه‌ل يه‌ک ده‌دوين، که‌وتينه‌ قسان، ئينجا ره‌جه‌بوڤ هات و هه‌موو چووينه‌ سه‌رميز و دواى

نانخواردينش که‌وتينه‌وه قسان. له زۆر لايه‌نانه‌وه دواين، ده‌رباره‌ى کار و پيشه و ئاينه‌ى من و بار و دۆخى دنيايه.

تازه برپيارگه‌لى ميونىخ درابوو. ده‌رباره‌ى جه‌نگيش که گوايه ئەلمانيا شتيكى وای داهيتاوه ئەگه‌ر هه‌موو دنيا پيکه‌وه بيته لايه‌ک ئەوا ئەو به‌ ته‌نى ده‌روه‌ستيان ديت و هه‌مووان ده‌شکينى و سه‌ر ده‌که‌ويت. ديسانه‌وه هاتينه‌ سه‌ر ئەوه‌ى که له‌وانه‌شه جه‌نگ هه‌ر نه‌قه‌ومى. ره‌جه‌بوڤ زياتر گرينگى به‌وه ده‌دا که رژيمى روسيا هه‌ر ده‌بى ليک هه‌لوه‌شى. چونکه ده‌يگوت چۆن ده‌بى ئەو هه‌موو کارخانه و فابريقانه له ده‌ست خاوه‌نه‌کانيان بيته ده‌رى؟ بۆ ده‌بى ئەو پينچ خانوو و به‌ره‌ى که له بادکوبه هه‌يبوو نه‌یده‌نه‌وه. له جى وان خانووکه‌کانى قوتابخانه‌يان دروستکردوو. ئەو باغچه‌ى بابى که ئىستا کراوه‌ته جى په‌روه‌رده‌ى مندالان، هه‌تا دنيا دنيايه گه‌وره و چووکايه‌تى و ئاغا و توکه‌رى و ده‌وله‌مهندي و هه‌ژارى هه‌ر هه‌بووه و هه‌ر ده‌شبي. جگه له‌وه له هه‌مووشى خراپتر ئەوه‌يه که بازرگانی نه‌ما هه‌ى! ولات بى بازرگانی بوون و نه‌بوونى چييه. پيشکه‌وتنى هه‌ر ولات و مه‌مله‌که‌تيک به‌نده به سه‌رمایه دارانى ئەو ولاته‌وه.

ده‌فه‌رموون بازرگانیكى روسيم پيشانده‌ن. و زۆر شتى ديکه‌ى تريس.

ئەو ده‌مى مارگریتا هاته‌ ناو قسانه‌وه:

- بابه، چه‌ند له‌سه‌ر سياسه‌ت ده‌رۆن؟ من ده‌مويست که‌مى پيانۆ بۆ به‌ريز مامۆستا- ف- ليدهم، ئيوه‌ش ئەگه‌ر ناتانه‌وى گوى له‌ موسيqa بگرن. شه‌تره‌نجه‌که‌ى خو‌تان بکه‌ن.

هه‌ردووکمان چووینه ژووره‌که‌ی دی. چونکه پیاوویه که له‌ویوو. ئەو ژووره‌ی نانمان لیخوارد هه‌ره‌مان ئەو ژووره بوو که بۆ یه‌که‌مجار مارگریتام تیدادیت. به‌لام ده‌رکی هه‌ر دوو ژووره‌که له‌سه‌ر پشت بوون، به‌جۆریکی وا هه‌رکه‌سیک له‌سه‌ر میزه‌که دانیشتابیه به‌ئاسانی ده‌یتوانی له‌گه‌ل که‌سانی نیو ئەو ژووری نانخوارنه‌دا بدوئ.

مارگریتا لێی پرسیم: "حه‌زت له‌ چیه‌؟ مۆسیقای ساده و ساکار یا ئالۆز و چروپر؟"

شه‌رمم کرد بلام که جیاوازی نیوان ئەو دوو جۆره شیوه ئاوازانە نازانم و پیموایوو ئەمجاره‌ش چاوه‌پێی وه‌لامی من ناکات. به‌لام که خه‌ریکی هه‌لگێر و وه‌رگێری په‌رە‌ی نۆته‌کانی بوو، هه‌لوێسته‌یه‌کی کرد و گوتی: "ده‌ی ئاخ‌ر شتیکی هه‌ر بلێ."

- ئەوه‌ی تو‌حه‌زت لێیه‌تی.

- بۆ، تو‌حه‌ز له‌ مۆسیقا ناکه‌یت؟

- بۆ نا، زۆریش.

بابی گوتی: "شتیکی خۆش، شادی هین لیده. با غه‌مۆکی نه‌بی."

ره‌جه‌بۆف گوتی: "ئه‌گه‌ر بیه‌وی Dance macabre لیدا، ئەوه

من هه‌ل‌دیم." مارگریتا پرسی: "ئه‌ری به‌راستی مامۆستا - ف-

macabre یانی چی؟"

ده‌سته‌وه‌ستان مام. به‌زه‌رده‌خه‌نه‌که‌پرا دیار بوو ده‌یویست تاقیم

کاته‌وه macabre یانی شووم macabre یانی ترسناک، یانی ئەو

بارو دۆخانه‌ی له‌ مردووشۆره‌کان و له‌ گۆرستانه‌کاندا هه‌ست

پیده‌کریین و فه‌رمان‌په‌وان. ئەوه‌ی راستیش بی ناتوانم وشه‌یه‌کی به‌رامبه‌ری خۆی ده‌قاوده‌ق پر به‌ پیستی خۆی بۆ بدۆزمه‌وه. مارگریتا گوتی: "ئمم، ترسی له‌ مروّفی به‌رده‌دا، مۆسیقا‌که‌شی هه‌روایه."

ره‌جه‌بۆف گوتی: "منیش هه‌روامگوت."

مارگریتا به‌ سه‌ختی وه‌لامی دایه‌وه: "نا، ئیوه واتان نه‌فه‌رموو.

ئیه‌وه فه‌رمووتان جۆریک و دوایه‌که‌شیتان به‌ ده‌سته‌هێنان و بردن پیشاندا و من هه‌چی لی تینه‌گه‌یشتم."

مشتیکی خویین په‌ریه‌ سه‌ره‌ رووتاه‌که‌ی ره‌جه‌بۆفه‌وه. دیار بوو که به‌ له‌وی بوونی من هه‌رگیز چاوه‌پێی ئەو هه‌رشه‌ نه‌بوو. ئەوه‌م بۆ روون بۆوه که مارگریتا خۆشی ناوی. له‌ راستیشدا ئەوه‌م له‌ خوای ده‌ویست و یه‌کجار زۆریشم پێخۆش بوو.

جا مارگریتا چوو به‌رده‌می پیاوویه‌که و ماوه‌یه‌ک ژهنی. که‌وتمه‌ نیو بارودۆخیکی تا بلێی خۆش و میهره‌بانه‌وه‌هه‌زم ده‌کرد ته‌واوی دنیا وه‌ک من خۆشبه‌خت بن و تاموچێژی خۆشیان له‌و ساز و ئاوازه‌ خۆشانه‌ بکرایه‌ که به‌و په‌نجه‌ ناسک و میهره‌بانانه و به‌و هه‌موو گرانی و سه‌نگینه‌وه‌ له‌و ده‌زگا ئەفسوناویه‌وه‌ی هه‌ل‌ده‌ستاندا.

پیم خۆشبوو هه‌رچی نه‌هینییه‌کانی مارگریتایه‌ هه‌مووی له‌ چاوه‌کانیدا بخوینمه‌وه. نه‌مه‌دزانی چ لیده‌دا. به‌لام ئاوازه‌کانی گریان تیه‌ردابوو، و زمانه‌ی ئاگریم ده‌ دلیرا زمانه‌ی ده‌کیشا و ده‌هاته‌ ده‌ری. خوینم ده‌کولی و قولپی ده‌دا و خۆم به‌ خۆشبه‌ختترین بوونه‌وه‌ری ئەم دنیا به‌ ده‌زانی.

ئەو شەوہ تاکەى مامەوہ نازانم، وەبیرم نایە. ھەرچى بى کات وەد رەنگ کەوتبوو. رەجەبۆف و بابى مارگریتاى پیکەوہ لەژووہکەى تەنیشتیوہ دانیشتیوون. داوایى رەجەبۆف ھات و ویستی مالاوایى لە من بکات و منیش تیگەیشتم کە دەبى ھەستم. بپارماندا کە دەبى ھەفتەى شەش شەوان بچمە وئ. ھەر شەویکی من رووسیە بخوینم و شەویکیش فەرەنسى بەوى بلیم.

ئەوہ یەکەمین چاوی پیکەوتن و دانیشتم بوو لەگەل مارگریتا و لەو دەمى بەداوہ ھەمیشە نزیکەى، یانى ھەموو شەویک تا کاتژمیر دە و یازدە، مەگەر ھەندى شەوانى ھەینی، دەنا ھەر لەگەل وى بووم.

ئەوہ پێویست بەگوتنى ناکات کە ژيانى من شیوہیەکی تازە ترى بە خۆوہ گرت. بىر کردنەوہى من تەنیا ئەو بوو: چبکەم کە بەدلى مارگریتاى. جاریکیان پینگوتم کە ئەو ھەزى لە رەنگى شینى کالە. ئیدی لەوہ و پاش لە کراسى شینى کال بەولاوہ ھىچى دیم لەبەر نەدەکرد. ھەموو بیجامەکانم بوونە شینى کال. تا جاریکى دى پینگوتم:

"بە بۆچوونى من ئەو قژە رەشە و ئەو پێستە گەنم رەنگیەى تو ھەر رەنگى قاوہییان لیدى." ئیدی لەو دەمیەوہ ھەر جل و بەرگى قاوہی بەلای سوورمدا لەبەر دەکرد، لەو جارەپرا کە گریى بۆ ینباغەکەى بۆ ریک خستەوہ، من ھەمیشە وریای ئەوہ بووم کە جاریکى دى بۆینباغى ناریک نەبەستمەوہ. ئەو ھەزى لە موسیقای بەرز بوو. من وا رانەھاتبووم. بەلام ھەولم دەدا خۆم رابینم. قەوانە گرامافونم دەکرین.

چەندین کتیبى دەربارەى موسیقاشم کرین و خویندەمەوہ. تەنانەت باکی ئەو شەم نەما کە جار جارە دەربارەى روونکردنەوہى ھەندى شت لە خودى مارگریتا خۆى بپرسم.

ئەو رەجەبۆفی خۆش نەدەویست منیش ھەر بە پێودانگى وى دەمدزا. چەندى ھاتبا شیت و شەیدا و ئاشیفتەى مارگریتاى بامایە ھیندە و زیاتریش نەفرەتم لە رەجەبۆفی زیاتر دەبوو. شەویکی کە لە دەرسى بووینەوہ، داوای لە مارگریتا کرد کە من پیاو لیدا. مارگریتا تەماشایەکی منى کرد.

پێویست ناکا بلیم کە ئەو شەوہ خۆشترین شەوى تەواوى ژيانم بوو کە بە تەواوى سەربەستیم بەسەربردبى. ئەو سەیرکردنەى لەوہ زیاتر چ مانایەکی دیکەى نەبوو کە زۆرم خۆش دەوێى ئەوا ئامادەم بیژەنم و ئەگەر نا ئامادەم داواکەى رەجەبۆفی ئارەقخۆر رەتکەمەوہ. نا. وانەبوو، من سەیرکردنەکەى ویم والیکدايەوہ. نا. نەخیز. ئەوہ ئەو خولیايە بوو کە لە ناخى مندا دەبزوووت. بۆ خۆم ئەوم خۆش دەویست من ئەو سەیرکردنەم بە ئارەزووى ھەزى خۆم لیک دەدانەوہ. چەند شەو و چەند رۆژان بىر و ھۆشى من بە دەور و بەرى ئەو سەنجانەدا دەخولانەوہ، منیش سەیری ئەوم کردەوہ بەلام زۆرم خۆرپانەگرت، دەمارەکانى نیوچاوانم ھەموو تیکرا کتوپر راستبوونەوہ و خوینیان تیزا. وەک ھەرچى دنیاىە ھینابیتەم بەرچاوى خۆم وابوو. مارگریتا یا ماندوو بوو یا ھەر نەیدەویست داواکەى ئەو بە جى بینى.

مارگریتا لە وەلامى مندا گوتى: "ئىستا زۆر ماندووم، بە چاوان بۆتان دەژەنم."

دیسانه‌وه هه‌ریپی داگرت، به‌شیوه‌یه‌ک هینده‌ی نه‌مابوو دنیای روونی لئ تاریک بی.

ئه‌وده‌م بابی مارگریتای ناچار بوو تیوه‌گلی. مارگریتای ناچارکرد که بچیته‌سه‌ر پیاوویه‌که.

به‌رچاووم تاریک بوو. به‌لام سه‌یرم به‌وه ده‌هات که ره‌جه‌بۆف چۆن وا به‌و گویز و گومبه‌ته هینده‌ی په‌یوه‌ندی ده‌گه‌ل مۆسقادا په‌یدا کردوو و ته‌نانه‌ت وای بۆ ده‌چووم که نه‌ک هه‌ر په‌یوه‌ندی به‌لکه هه‌ر پیوستیشی پینیه‌تی.

هینده‌ی دیش به‌وه له‌ پیستی خۆم هاتمه‌ ده‌ری که دیتم مارگریتا به‌و هه‌موو توورپیی و ماندوو‌یه‌تییه‌وه‌ی خه‌ریکی ته‌په‌ ته‌پی لیدانی پیاووی بوو که‌چی ئه‌و سی و دوو‌جارانی باویشک دا، نو جارانی له‌ بیرچوو ده‌ست به‌ ده‌میوه‌ بگری و نزیکه‌ی یازده جارانیسی ئاو به‌ چاواندا هاته‌خواری.

مارگریتا لینیوه‌ گوتی: "ببورن چاکیشم لینه‌دا."

دوايه له‌ ژووری چوو ده‌ری. ره‌نگه‌ نیوکاتژمیری خایاندیی، ئه‌وده‌م پالتۆکه‌ی له‌ به‌ر کرد و هات مال‌اوابی له‌ من بکات.

روژی هه‌ینی بوو و ده‌یویست له‌گه‌ل مارفینکای پیکه‌وه‌ بچنه‌ سینه‌ما. منیش هه‌ستام و هه‌موومان پیکه‌وه‌ له‌ مالئ هاتینه‌ ده‌ری. مارفینکا له‌ هه‌ساری راوه‌ستا بوو. هه‌تا به‌رده‌می سینه‌مایان ده‌گه‌ل چووم.

له‌ ریه‌پیی گوتم: "ئه‌و شو زۆر خراپم ژه‌نی. من که زۆریان لیکردم هه‌رگیز ناتوانم چاک‌ی لیده‌م."

- ئاگادار بووم ده‌مزانی زۆر توورپیی.

- هه‌رکاتی زۆریم لیبکه‌ن ناتوانم بژه‌نم. بۆیه له‌ جیاتیان روژی هه‌ینی داها‌توو، مارفینکا دوا‌ی نیوه‌ریه‌ دیته‌ مالئ مه‌، ئه‌وه‌شم به‌ باو‌کم راگه‌یاندوو. ئه‌و قسه‌یه‌کی نییه‌. ئه‌وده‌م له‌گه‌ل مارفینکا دوو به‌ دوو چوار ده‌سته‌کی Dance macabre یت له‌سه‌ر پیاوۆ بۆ لیده‌ده‌ین.

هه‌ر زوو ئه‌وه‌م به‌بیردا هات که ره‌جه‌بۆفیش له‌وئ ده‌بی و ده‌ست به‌ باویشکدانی ده‌کات و منیش له‌ پیستی خۆم ده‌رداوی، بۆیه‌ بریارمدا کاریکی وابکه‌م که تائیس‌تا نه‌مکردوو.

- ببورن من ئه‌و هه‌ینییه‌ تیگه‌راوییه‌کم هه‌یه و ناتوانم بێم.

- چۆن، تیگه‌راوی چی؟

مارگریتا وای وپما، ئه‌وه‌ یه‌که‌م جار بوو که من داوای وی ره‌تکه‌مه‌وه.

- زۆر باشه‌ هه‌ینییه‌کی دی.

- ئیس‌تا تا هه‌ینییه‌کی دی خوا ده‌مینی و مولکی.

مارگریتا وای بۆ چوو که من مه‌به‌ستیکم هه‌یه. ئه‌و روژه‌شمان هه‌ر به‌ بیده‌نگییه‌وه‌ به‌سه‌ر برد. چه‌ند روژیکی تری دوا‌ی ئه‌مه‌ دیسانه‌وه‌ ته‌ک بووینه‌وه‌، لینی پرسیم: "ئه‌وشه‌وه‌ بۆ داواکه‌مت ره‌تکرده‌وه‌؟"

- ئیوه‌ نازانن بۆ؟ ئه‌و شه‌وه‌ که ئیوه‌ سه‌رقالی پیاوۆ لیدانی بوون سه‌ر و سه‌کوتی ره‌جه‌بۆفتان نه‌دیت. ئیوه‌ به‌و ئاوازه‌تان شیوه‌یه‌کی ژیا‌نی تازه‌ به‌ من ده‌به‌خشنه‌وه‌. من نامه‌وئ هه‌روا به‌ختو خۆراییی هه‌لیکی خۆشبه‌ختی وا له‌ ده‌ستبده‌م. ماوه‌یه‌کی زۆر

بوو دهمه‌ویست ئه‌و داوایه‌تان لیکه‌م که ئه‌و سه‌مای مهرگه
Dance macabre یه‌م بۆ بژهن.

- ئه‌دی بۆ داوایه‌که‌ی منتان ره‌تکرده‌وه‌؟

- چونکه ره‌جه‌بۆف له‌وی ده‌بوو.

- پیموایی ئیره‌ بیتان پیتی دی.

سوور هه‌لگه‌رام و هینده‌ی نه‌ما‌بوو چاوه‌کانم پرپین له‌ ئاو.
به‌لام خۆم راگرت. ئه‌و گفتوگۆیه‌ هه‌مووی به‌ده‌م ده‌رس
خویندنیوه‌ له‌ نیتوانماندا هاتوچوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی من به‌ فه‌ره‌نسی
ده‌دوام، راشکاوتربووم له‌ قسان، مارگریتاش ئه‌وه‌ی به‌ فه‌ره‌نسی
بۆی هاتبا ده‌نا به‌ فارسی ته‌واوی ده‌کرد. ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار بوو،
هه‌رچه‌نده‌ شیوه‌ی گالته‌شی پێوه‌ دیار بوو، که‌ ئاماژه‌ به‌ هه‌ست و
هه‌ستی من بکات.

- نا ئیره‌ییم پیتی نایه‌. به‌لام که‌ تو پینانۆ لیده‌ده‌ی، من به‌رگه‌ی
باویشکه‌کانی وی ناگرم.

- دلنیا بن که‌منیش هه‌ر له‌و پیاوه‌ی بیزارم. به‌لام ئه‌و مه‌رجه‌م
زۆر له‌لا دژواره‌. هه‌ولده‌ده‌م به‌ گویره‌ی ئاره‌ زووی ئیوه‌ بکه‌م.
ئیه‌وه‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ نازانن که‌ له‌ نیتوان ئیمه‌دایه‌. تو ئاگات لێی
نییه‌. پنیوست ناکا. من چاوه‌رێی هه‌لیکم.

به‌لام ئه‌و هه‌له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر هه‌ل نه‌که‌وت. تا شه‌ویک
له‌گه‌ل مارگریتا و بابیدا پیکه‌وه‌ له‌ سینه‌ما بووین، تووشی مارفینکا
و داکی بووین و تیکرا هه‌موو له‌ هه‌موو چووینه‌ گازیئوی
"ئه‌ستریا". ئه‌و شه‌وه‌ش دیسانه‌وه‌ ئاماژه‌ به‌ داوایه‌که‌ی من کرایه‌وه‌،
من دووباره‌ مه‌رجه‌که‌ی خۆم دووپات کرده‌وه‌.

راستییه‌که‌شی ئه‌وه‌ بوو من دهمویست هه‌رنه‌یی جارێک
مارگریتای به‌ ئازادی و سه‌ربه‌ستی خۆیه‌وه‌ ببینم، دهمویست
له‌کارتیکردن و فشاری ره‌جه‌بۆفی به‌ده‌ریی. دهمویست بزانه‌م کاتی
مارگریتا کۆیله‌ی هه‌سته‌کانی خۆیه‌تی چۆنه‌. هه‌ر بۆیه‌م بوو
چونکه‌ ده‌مزانی که‌ (سه‌مای مهرگ) Dance macabre له‌ هه‌موو
شتیک زیاتری کار لیکردوه‌ هه‌زم لیبوو که‌ ئه‌و له‌ ژیر کاریگه‌ری
ئه‌و پارچه‌ موسیقایه‌دا بیت، تا بۆم ده‌رکه‌وی و بزانه‌م مارگریتای
راسته‌قینه‌ چۆناوچۆن هه‌ست ده‌کات."

لیره‌دا ناچار بووم به‌ پێچه‌وانه‌ی ره‌وشت و خوی خۆم
قسه‌کانی مورته‌زای بیرم ولێی بپرسم:

"من ته‌نیا شتیکی به‌ چاکی تیناگه‌م. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو
گه‌رموگۆری و بزوته‌ی له‌ تۆدا بوو، مارگریتا چ جارن به‌رگریه‌ک،
ئاماژه‌یه‌ک، شتیکی، یان نیشانه‌یه‌کی که‌مه‌رخه‌می، یا بیزاریه‌کی
به‌رامبه‌ر ئه‌وانه‌ پێشان نه‌ده‌دایه‌وه‌ که‌ تو خۆشتمده‌وی و هه‌موو ئه‌و
هه‌لسوکه‌وتانه‌شت که‌ قسه‌یان له‌ سه‌رنیه‌ نیشانه‌ی ئه‌و
خۆشه‌ویستییه‌ت بوون."

"من خۆشتمده‌ویست و ئیستاش هه‌ر خۆشتمده‌وی. هه‌ر بۆیه‌شه
که‌ هینده‌م مردن پینخۆشه‌.

مه‌به‌ستی تو ئه‌وه‌یه‌ بزانی نیازی من چ بوو. چم ده‌ویست. داخوا
ئه‌ویش منی خۆشتمده‌ویست، نا، هه‌رگیز ئه‌وه‌ی نه‌درکاند. هه‌یچ نیشانه‌
و ئاماژه‌ یه‌کیشی له‌و بابه‌تانه‌ به‌ من نه‌کردوه‌: ئیمه‌ وه‌ک دوو
ئاوایی یه‌کتر بووین. به‌لام په‌یوه‌ندیه‌کانمان له‌و په‌یوه‌ندییه‌
سه‌ره‌رۆییه‌ به‌ولاوه‌تر نه‌چوو.

په‌له‌ت نه‌بئ، وه‌لامی ئەم پرسیاره‌شت ده‌ده‌مه‌وه. ئەویش له پیناو هزرێک، ئاره‌زوویه‌ک، بیرو باوه‌رێک، له پیناو هه‌رچییه‌کی شایسته‌ی به‌ختکردن بیت.

ئهو ژيانه پرگێرمه و کێشه و ناخۆشه یه‌کسه‌ره‌ی من چ نرخ و بایه‌خێکی هه‌بوو. ئاماده‌یی بۆ خۆ به‌ختکردن، ژیان شیرین و خۆشه و یستر ده‌کات... به‌لام مارگریتا چ هه‌لوێستیکی هه‌بوو چۆنی خۆپیشانده‌دا؟ ئیستا ده‌لێم، ئیمه له‌گه‌ل دهرس خویندنی‌دا ورده ورده هاتبوویه سه‌رکێتیه ئه‌ده‌بیه رووسییه‌کان. من داوام لیکرد که هه‌ندی له پارچه نوسینه‌کانی "ئوگینا ئەنگین" ی پۆشکین له‌به‌ر چاوی مارگریتا وه‌خوینم و ئەویش رازی بوو. هه‌رچه‌نده تینگه‌یشتنی ئەوانه‌ش بۆ من نه‌ختیک گران بوون، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ فه‌ره‌نسی خویندبوومه‌وه، به‌ ئاسانی ده‌متوانی په‌ی به‌ مه‌به‌ست و ماناکانی ببه‌م. کاتی گه‌یمه نامه‌کاریه‌کانی تاتیانا، هینده‌ی کار تیکردم ده‌توانم بلیم خۆم له‌ بیر چوو بۆوه. مارگریتا تینگه‌یی که ئەو نامه‌کارینه زۆریان کار تیکردووم و گوتی: "من تاتیانام خۆشه‌هوی و هه‌زم ده‌کرد وه‌ک وی بامایه."

من گوتم: "ئێوه هه‌رگیز ناتوانن بینه تاتیانا. کێ وه‌ک تاتیانای فیداکاری و خۆ به‌ختکردن به‌رامبه‌ر ئەو پیاوه‌ی پیده‌کری که خۆشیده‌هوی، و زۆر به‌ ئاشکرا و بی‌په‌رده‌دان به‌وه‌دا بئی و پئی بلی خۆشمه‌ده‌ویی. هه‌رچه‌نده تاتیانا پیشیویه که ره‌نگه ئەو پیاوه نه‌توانی وه‌لامده‌ره‌وه‌ی هه‌موو هه‌ست و نه‌سته ناسکه‌کانی‌شی بی، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا دیسانه‌وه هه‌ر بۆی ده‌نوسی و پئی ده‌لی که

هه‌رچی هه‌مه و نیمه ته‌واوی ئەو‌راز و نیازانه‌ی که ژیان‌ی منیشیان پێوه به‌نده، هه‌مووان تیکرا داویمه ژیر پئی تو چونکه گراوی منی."

من به‌ دوا‌ی و شاندا ده‌گه‌رام و وه‌گیرم نه‌ده‌که‌وتن.

- من ئەو قوربانی و فیداکاریانه له‌ تۆدا نابینم.
مارگریتا پیکه‌نی، جا ده‌بویست گالته‌م پیکه‌، یا هه‌روه‌ک جارێان ده‌بویست شادی بپژینێ و خۆشی بلاوبکاته‌وه و غه‌می من بره‌وینیته‌وه و یا بۆیه پیده‌که‌نی تا هه‌یچم پینه‌لی.

- نا، من ئەم تاتیانایه نالیم، من مه‌به‌ستم ئەوکاته‌یه که تاتیانا ژنی ژهنه‌راله‌، که تو هه‌شتا نه‌تخویندۆته‌وه و نازانی.

- خۆ نا، به‌ هه‌له‌دا چوو ویت، خویندوومه‌ته‌وه. تو ناتوانی ته‌نانه‌ت ئەو تاتیانه‌ش بیت، که ئیستا ژنی ژهنه‌راله‌، ئەو ژهنه‌راله‌ی که خۆشیشی ناوی، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌رگیز ئاماده‌ نییه که له‌گه‌ل کۆنه یاره‌ دیرینه‌که‌ی پیشووی که زۆر جارانی سه‌ر لیده‌دات و زۆر ده‌میکه‌ پشتی تیکردووه و ئیستاش په‌شیمان و هه‌ر خۆشیشی ده‌وی، ئەو ژنه‌راله‌ی که به‌ روواله‌ت زۆر خۆ به‌زل زان و له‌ خۆبایی داده‌نی و له‌ ناوه‌ وه‌شدا دلشکاو و راپا و ناراحه‌ته، ئاماده‌ نییه بچیته‌وه له‌گه‌ل ئەو کۆنه یاره‌یدا ژیان به‌سه‌ره‌ریت و میرده‌که‌ی خۆی به‌جی بیلێ. ئێوه ئەو جوړه فیداکاریانه‌تان له‌ ده‌ست نایه. دیسانه‌وه پیکه‌نییه‌وه له‌گه‌ل پیکه‌نییه‌که‌یدا قسیکی کرد که منی ده‌بیر و خه‌یالانه‌وه برد. ئەو رۆژه په‌یم به‌گرینگی قسه‌ و وشه‌کانی نه‌برد. ئەو رۆژه وامزانی که چونکه من هه‌لچوو بووم و له‌ هه‌ژمه‌تان خوینم قولی ده‌دا. ئەو ته‌نیا بۆ هیور کردنه‌وه‌ی من ئەو قسه‌ی کردووه، که پئی گوتم: "له‌ کویرا دیاره، به‌لکه من بمه‌وی

فیداکارییه‌کی له‌وه‌ش گه‌وره‌تر ئه‌نجامدهم. خو ناکرئ هه‌موو شتیکیش بلیی.

راوه‌سته با ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌ش ته‌واوکه‌ین... "ئاخری و ئوخری ئه‌و هه‌له ره‌خسا. روژیکێ هه‌ینی دواى نیوه‌رۆیه بوومه میوانی مارگریتا و بابی. مارفینکاش له وییوو.

ته‌واوی سه‌ر له به‌یانیه‌که‌ی ئه‌و روژه من له مالمی مامه‌وه. هه‌وا سارد و به‌سته‌له‌ک بوو. ته‌نیا چه‌ند دقیقه‌یه‌ک ئه‌و باسانه په‌یوه‌ندیان به‌جه‌نگه‌وه بوو ده روژناماندا خویندنه‌وه.

دوایه ته‌واوی ماوه‌که‌ی دیم به‌لیدانی قه‌وانی Dance macabre که ماوه‌یه‌کی زۆر بوو کرپیووم برده سه‌ر.

له کتیبه هونه‌رییه وینه‌یه‌کانی "هۆلباین" یشم که وینه‌کانی سه‌ردمی سه‌ده‌کانی ناوه‌ندی تیدا به‌رجه‌سته کردبوون، هیندیگ خویندنه‌وه. به‌ره‌به‌ری کاتژمیر دوو و نیو له مالمی هاتمه ده‌ری، به‌ پینان به‌ره و مالمی مارگریتاى چووم. بایه‌کی ساردی ده‌هات، هه‌وا وشک و سه‌هۆلبه‌ندانیکى ته‌واو بوو.

کات سینی دواى نیوه‌رۆ بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا تاو و ساو بوو، به‌لام به‌سته‌له‌ک و سه‌هۆل له بن پینان هه‌روا قرچه‌یان بوو.

خه‌لکی هه‌موو له سه‌رمان رایانده‌کرد. من هینده له‌گه‌ل خۆمدا سه‌رقال و جه‌نجال بووم. من ئه‌وه‌ی ئاگابی له‌سه‌رمایه‌م نه‌ما بوو.

ته‌نیا له بیرى مارگریتا دا بووم و له به‌ر خۆمه‌وه ده‌مگوت ده‌بی بۆ Dance macabre هینده‌ی کار لیکردبی. خو ئه‌و له هه‌ر شوپینیک بی ئه‌و جییه هه‌موو هه‌ر خۆشی و شادی و ئاسووده‌یی و دلنیایی و پیکه‌نین و له خو بورده‌یه‌یه، باشه ئه‌و چی له مهرگ و

مردن داوه Dance macabre سه‌مای مردووان، سه‌مای مهرگ ده‌توانی چ کارگه‌ریه‌کی له‌سه‌ر وی هه‌بی مروّف ده‌بی چه‌ند له ژيانی بیزار و که‌له‌لابیت تا له سه‌مای مهرگ، به‌لی سه‌مای په‌یکه‌ره‌ئیسکی مردووه‌کان چیژ وه‌رگرئ و ئاره‌زووی بکات. بۆوا په‌ریشان بووم؟ من ته‌واوی روژ و هه‌فته و مانگه‌کان دلی خۆم به‌وه خۆش ده‌کرد دواى نیوه‌رۆیه‌ک بچمه لای مارگریتا و ره‌جه‌بۆف له‌وی نه‌بی درۆیان له‌گه‌ل ره‌جه‌بۆفی کردبی و پینان گوته‌ی ئه‌ورۆ له مال نابین و ئه‌ویان هه‌لداوه. ئه‌ی ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ره‌جه‌بۆف په‌یدا بیه‌وه چی؟ هۆی ئه‌و په‌ریشانییه‌م چ بوو؟ هیشتا هیچ نه‌بووه دلی من ته‌په‌ی دی. هه‌رکه وه‌ژووری که‌وتم هه‌ستم کرد مارگریتا غه‌مباره ئه‌وه‌ش بۆیه نالیم مارگریتا پینه‌ده‌که‌نی. نا، تابلێ به‌ بلندی ئاوازی ده‌نگه ناسکه‌که‌ی ده‌له‌رانده‌وه که دیگوت: "ئای که خۆشه. به‌لام ئیستا چاتره. له‌وانه‌یه تا کاتژمیریکى دی ئه‌ویش بیت. سه‌رماتانه، فه‌رموونه به‌ر ئاگری..."

- ئه‌گه‌ر بابتان نه‌خۆشه، ئه‌وه ریم بدن با وه‌گه‌ریم.

هه‌رگیز، فه‌رموون، یه‌ک دنیا خۆش‌حالم به‌هاتنتان.

به‌رده‌وام ده‌دوا، له‌گه‌ل خۆشی ده‌گوت، له منیشی ده‌پرسی. هه‌ردوو‌کمان ته‌نیا بووین. هه‌لیکی چاکه وه‌ختیه‌تی، پێی بلیم تو بۆ من چیت چ شوپینیکت له ژيانی مندا داگیر کردووه، پێی بلیم که ژيانی من تا ئیستا ژيانیکى یه‌ک شیوه و یه‌ک ره‌نگ و ریچکه و ساده و ساکار بووه. به‌لام پر ده‌ردی سه‌ری. پێی بلیم که هه‌موو ژيانی من به‌ تال و لانه‌واز و بی ناز و تفت و تال و له هه‌مووشی خراپتر بی بزوات و هه‌لسوړو داسوړ و بی گۆران بووه.

پیی بلیم من تا ئیستا تەنەت ھەر بەلا و بەسەرھاتەکانی ژیان. برسییەتی خەلکی، ئازاری بیئەوایان، کوشت و کوشتار و زۆری و ستەم دیون و هیچی دی. پیی بلیم کە ھەموو رۆژی دووبارە لە خەورابوون، بی ھیواو مەبەست و ئامانجیک لە ژیان. دەستە و ئەژنوو دەست لەسەردەست دانان، ھەر رۆن و برنج کرین و لیتان کە بەراستی ئەمانە ھەر ھەموویان بۆ من کوشندە بوون. لەو کاتەوہش تۆم ناسیوہ،

دنیایەکی دیکەم لەبەر چاوان خۆ دەنوینی. پیی بلیم کە ئیدی ئیستا ژیان ھەر ھەمووی موسیقا و ھونەرە. پیی بلیم کە تا ئیستا ژیان من ھەر بی ھونەر بووہ و ئەگەر بووبیتیشی ھونەریکی مردووی بی گیان و ژیان بووہ، پیی بلیم کە تو دنیای راستەقینەیی ژیان بە من نیشاندا. پیی بلیم کە تو ژیان منت وا لیکرد قاییلی ژیان بی پیی بلیم خۆشەویستی تو ئومید و ھەز و ئارەزووہکانم پی دەبەخشیتەوہ، ئای، چەندەھا شتی دیکەش ھەبوون دەمویست پیی بلیم ھەزەمەکرد پیی بلیم خۆشەمەوپی کەچی زمانم گیراوە تەنیا بە چاوی تیبیرینەوہ ویستم ھەموو ئەو شتانەیی دیکەشی تیبگەینەم.

مارگریتا ھەمیشە لە سەرنجە قوولەکانی من تۆقیبوو، بەلام بە سەرخۆی نەدەھینا. کەچی ئەورۆ لە ھەموو رۆژیکی خراپتربوو، ساتەوہختیکیش رانەدەوہستا، ھەردەیکوت. یا لە بیئەنگییە دەترسا، یا دەیویست شتیکی لە دلدايە و بەو چەنە چەنەیی لیم بشاریتەوہ. دەو دەمەیدا مارفینکا پەیدا بوو. بە رووسی کەوتنە قسان. وردە شتیکیان لی حالی دەبووم. چا و شیرینیان ھینا. ئەوجا

ھەردووکیان بەرامبەر پیاوێیە کە دانیشتن و Dance macabre سەمای مردووان، کە لەسەر نۆتەکانی پیاوێیە کە نوسراو بوو سەمای مەرگ تەنیا مانایەکی ئەو وشانە بوون. ژوررە کە زۆر ھێدی و مات و خامۆش بوو خشەخشی نۆتەکان نەبی بە ئەسپایی، دەھاتنە بەرگۆی.

چەند ساتەوہختیک بیئەنگییەکی کش و مات بوو.

ئانیشکم لەسەر سوچیکی میزە کە دادا، ھۆش و بیرم ھەموو لای ئەوان بوو. سەرەتای ئاوازەکان کە ترسیان وەبەرنام. Macabre بوو، هیچ وشەیکە کوردی نییە جیی ئەم وشەییە بگریئەوہ. شووم بوون، من بۆ خۆم زۆر چاکم گیانی وشەکان دەنیو ئاوازەکاندا دەبیستن.

کاتژمیر، دوازدە جار لیدەدا، لە دەمی شەوێوہ تا بەرە بەیانی مردووہکان ئازادن ئازاد ئازاد، نیوہ شەوہ! چ شەوێکی سامناک.

ھەموو شەوہکان وا ترسناکن. چونکە ھەر ژیانە کە ی ئیمە خۆی لە خۆیدا وایە، گیان سۆزە. ئیدی خۆ ئەوان گیانیان نییە تا بسووتی، مردووہکان بی گیانن. ھەر بۆیەش کە ئیمە لەگەل ئەواندا وەک یەک نین، بەلام مردووہکان ھەموویان وەک یەکن.

لە نیوہ شەوێوہ تا کە لەبابی بەیانی ئەوہ مردووہکان جەژنیانە و ئاھەنگ دەگیرن. جەژن و ئاھەنگی ئازادی، جەژنی رەھا بوون لە ئازار و دەردە سەرییەکانی ژیان ھەموو یەکسانن. نە شا ھەییە و نەگەدا، نە پیر و نە جوان، نە کچ و نە کور، نە ژن و نە پیاو، ھەموویان مردوون. ھەموویان پەیکەرە ئیسکن. یەکیک جوققەیی شاھانەیی

له‌سه‌ر نییه و یه‌کێک پاتال له‌بەر، ده‌ست ده‌ناو ده‌ستی یه‌ک ده‌نێن و هه‌موو تێکرا هه‌له‌ده‌په‌رن. چونکه مهرگ له نیو هه‌موواندا هاوبه‌شه، که‌م و زۆری خودی ئه‌و په‌یکه‌ره ئێسکانه، مهرگ هه‌لیانده‌په‌رینی و سه‌مایان پێده‌کا. مهرگ به‌ لولاکه ئێسکیکی که‌ تا دوینی پا و پووزی کچیکی بالابه‌رزی شوخ بووه ئه‌وه ئیستا بوته دار ده‌ هۆلی دیواری ئه‌و کاسه سه‌ره هه‌لچنراوانه و ده‌یانکوتی.

که‌ بووه سه‌عات دوازه‌دی شه‌وئ، ئیدی په‌یکه‌ره ئێسکه‌کان هه‌موو له‌ گۆره‌کانیان دینه‌ ده‌ری و سه‌ما ده‌که‌ن و هه‌له‌ده‌په‌رن. مهرگ بۆ خۆی خودی هه‌موو ئه‌وانه، چونکه ئیدی نه‌فه‌رمانه‌وه‌او نه‌فه‌رمانه‌به‌ نه‌ماوه، ئاوازیکی له‌سه‌ر خۆ لێده‌دا.

مردوووه‌کان لیک خه‌ر ده‌بنه‌وه و ده‌ست هه‌له‌ده‌ته‌کێن و پێ له‌ زه‌وی ده‌کوتن.

ئه‌وه‌ی که‌ تا هه‌شتاش خه‌تیکی به‌ لا روومه‌تیوه‌ دیاره، ئه‌وه له‌ ژياندا قازی بووه و به‌ ئازار و ئه‌شکه‌نجه و نه‌هامه‌تی تاوانباره‌کاندا هاتوو و پێیان پیکه‌نیوه. شوینه‌واری ئه‌و خه‌ته‌ش به‌ زوویی ده‌سه‌رینه‌وه و نامینی، ئه‌و شوینه‌واری له‌ نیوان چه‌ناگه و روومه‌تی ره‌ش ده‌بینه‌وه. هه‌ر له‌بەر ئه‌وه‌ی که‌ مردوووه و ئیدی ئازاده.

ئه‌وه‌ی که‌ ئێسکی پشته‌ی کووره، ئه‌وه زۆری پشته‌ی داھیناوه‌ته‌وه و زۆری سه‌ر شوهر کردۆته‌وه ئه‌وه‌ی ئه‌وی پێ له‌ خه‌لکی دی جودا ده‌کراوه، به‌لام تازه‌ لیره‌ ئیدی پێویستی به‌ په‌یدا کردنی نانی روژانه‌ی نه‌ماوه، نه‌گریان هه‌یه و نه‌پیکه‌نین، نه‌ شادی و نه‌غه‌م، نه‌ دلته‌نگی و نه‌هیوا و ئومید و نه‌ خۆبادان و نه‌سه‌رکۆنه، نه‌ زۆر و

سته‌م و نه‌ بێده‌سه‌لاتی. نه‌برسیه‌تی و نه‌ تیری له‌ مهرگ و ئازادی به‌ولاوه‌ هه‌یچی دیکه‌ نییه.

ئایا ئه‌و مهرگ و ئازادییه‌ زۆر له‌ ژيانی کۆیلایه‌تی چاتر نییه.
ئایا ئه‌و مردنه‌ زۆر له‌وه‌ چاتر نییه‌ قازی گالته‌ی به‌ ملکه‌چی تاوانباره‌که‌یدا بێ و پێی پێکه‌نی؟

ئایا ئه‌و مردنه‌ زۆر له‌وه‌ چاتر نییه‌ نه‌ دارێک پشته‌ دانه‌وینی!
ئایا ئه‌و مردنه‌ زۆر له‌وه‌ چاتر نییه‌ مرووف له‌ زینداندا بێ؟
هه‌ر بۆیه‌ که‌ ئه‌وانه‌ وا جه‌ژن و ئاهه‌نگ ده‌گێرن. هه‌له‌ده‌په‌رن، چونکه‌ ئازادن.

مهرگ به‌ لولاکه‌ پێی کچیکی که‌له‌ سه‌ریکی زل ده‌کوتی و ئاوازی سه‌روودی مردوووانیان بۆ لێده‌دا.

ئای هه‌ی، ئه‌و ئازادییه‌ش هه‌ر سنوور به‌نده. که‌له‌باب بانگی هاتنی سه‌پیده‌ رادیلی. هه‌موو مردوووه‌کان، په‌یکه‌ره ئێسکه‌کان لیک ده‌ترازین... چرک... چرک بۆ ناو گۆره‌کانیان. من ئه‌م دیمه‌نه‌م له‌و پارچه‌ موسیقایه‌دا ده‌دیت که‌ مارگریتا و مارفینکا پیکه‌وه‌ ده‌یانژهنی. که‌ لیبوونه‌وه‌ هه‌ردووکیان ره‌نگیان تیکچوو بوو. سه‌یری منیان ده‌کرد. منیش تاس برده‌بوومیه‌وه. مورته‌زا هه‌ناسه‌یه‌کی درێژ و قوولی هه‌لکیشا. دوا به‌شه‌کانی دیکه‌ی هه‌روا له‌ خۆوه‌ ده‌گوتن. ئیدی ئاگای له‌وه‌ نه‌مابوو که‌سیک گویی لێیه‌تی یان نا. هه‌یچ گومانیک له‌وه‌دا نه‌بوو که‌ هه‌شتاش هه‌ر له‌ ژیر فشار و کارلیکرانی ئه‌و روژه‌دا بوو.

"ئیدی وه‌بیرم نایه‌ ئه‌و روژه‌ چ قه‌وما. ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانم که‌ ئه‌و شه‌وه‌ وه‌ک مردوووان تابه‌یانی لێیکه‌وتم. هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو که‌ بۆ

دوو به یانیش هر تووره و ناراحت بووم. ته‌نیا رهنه‌گه په‌ریوه‌که‌ی مارگریتام دوی لیوونه‌وهی Dance macabre به به‌رچاوانه‌وه دهات و ده‌چوو. دلنیا‌بووم له‌وهی که مارگریتا ئه‌و کچه لیو به‌خنده و دلخوش و شاد و شه‌نگوله نییه و له ژیر ئه‌و لیوه ناسکه پر زهرده‌خه‌نانه دا رازیکی ون و نادیار و شاراوه هه‌یه به‌وه زور په‌ریشان بووم که چون تا ئیستا وام نه‌ناسیوه. رۆژی دوی ده‌وربه‌ری سه‌عات شه‌شی ئیوارئ. له ژوره‌که‌م دانیشتیووم و گویم دابووه قه‌وانی Dance macabre که له‌پر ده‌ستیکی بچکولانه‌ی ده‌ستکیش له ده‌ستم دیت په‌رده‌ی ده‌رگا‌که‌ی بۆ سه‌رمایه‌م پیوه گرتبوو لادا. ده‌سته‌که چه‌ند جاریکانی تک تک له شووشه‌ی ده‌رگایه‌که‌وه هینا و مارفینکا وه ژوورکه‌وت.

له سه‌ر روویرا دیاربوو شتیکی تازه قه‌وماوه. ئه‌و فارسی وا فیر نه‌ببوو بتوانم به فارسی بیدوینم. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی لی تیگه‌یشتم که به هر زمانیک بووه ده‌یویست تیمبگه‌یه‌نی که هه‌رچی زووتره بگه‌مه مارگریتا. به‌لام چ قه‌وماوه، چ بووه، چیم له ده‌ست دئ ئوتومبیل و گالیسکه‌یه‌کم وه‌چه‌نگ نه‌که‌وتن. سه‌رما و سۆله و به‌سته‌له‌ک بوو گالیسکه‌کان خویان په‌نا دابوو- مارفینکا به‌خۆو پیلاویکی پاژنه باریکه‌وه نه‌یده توانی به‌سه‌ر به‌سته‌له‌کیدا غاردا، به‌ویم گوت: "ئه‌وه من ده‌رۆم و توش بۆ خۆت به‌ته‌نیا وه‌ره." نیوه‌ی زیاتری رتیه‌که‌م بریبوو و ئینجا گه‌یمه ئوتوبۆسیک، دوا‌بیش گالیسکه‌یه‌کم وه‌گیر که‌وت، له ناو گالیسکه‌که‌دا ئه‌و وشه رووسییه‌ی که مارفینکا لیکدا لیکدا دووباره‌ی ده‌کرده‌وه و فارسییه‌که‌ی "خۆ کوشتن" بوو.

مارگریتا ده‌یویست خۆ بکوژئ. من ده‌توانم نه‌یه‌لم. هر دوو چاوم تاریک بوون، خۆم راگرت. به‌هه‌ربانچیه‌که‌م گوت خیراتر لیخوړئ، له‌وه‌لامدا گوتی: "له‌وه‌ی زیاتر ناتوانم لیخوړم ئه‌سپه‌کانم له‌سه‌ر ئه‌و سه‌هۆلبه‌ندان و به‌سته‌له‌که‌ی ده‌خزن."

- هه‌روا توژیک خیراتر به‌لکه زوو ده‌گه‌می.
له‌جه‌سه‌ری شه‌قامی نادری هاتمه خوارئ. نه‌مویست که‌سم تینگا.

ده‌وربه‌ری سه‌عات هه‌وت گه‌یمه به‌ر ده‌رکی. هه‌وا تاریک بوو، ده‌رگا له‌سه‌ر گازی پشتی بوو، راست چوومه ژووری. که له پلیکانان هاتمه خوارئ زور ترسام. وامزانی شیته‌ بوویمه.

ره‌جه‌بۆف له ناوه‌راستی هه‌سارئ پان رابوو و خوینی له‌سه‌ری ده‌هات. له‌گه‌ل تاریکیه‌شدا زانیم خوینه. مارگریتا به‌واقی وپ و دووچاوی ئه‌بله‌ق و سه‌ر و روویه‌کی درێژکۆله، ده‌ست به‌ره‌و دواوه ده‌یزریکاند. بابی مارگریتاش ده‌ست به‌لیوی نه‌رده‌ی پلیکانه‌کانی هه‌یوانیوه ده‌یویست به‌ره‌ و خوار بیت.

مارگریتا له‌وه‌ی زیاتر: "من... من" ده‌نا زمانی گیرا بوو.
له‌ئامیزیم کرد و برده‌وه ژووری، ده‌تگوت بی ناو ئاوییه ده‌له‌رزئ.

پرسیم: "تو ئه‌وه‌ت کرد؟ تو کوشتت؟"

- من... من.

بابی مارگریتاشم هینایه‌وه ژووری.

- گوئ مه‌دهنی، له‌سه‌ره خۆزین ئارامتان بئ. من هەر ئیستا ده‌یگه‌یه‌نمه‌ نه‌خۆشخانه.

ئینجا رووم له‌ مارگریتا کرد.

- مارگریتا ئیدی ئه‌وه‌ به‌کەس نه‌لئی، هیچ کاتی، به‌لینم ده‌یه‌ که‌ ئه‌و قسه‌یه‌ت به‌سه‌ر زاریدا نه‌یه‌ته‌وه‌ و له‌ ده‌مت ده‌رنه‌چی. مارگریتا ئه‌گەر تۆزقالتیک منت خۆشده‌وئ به‌لینم ده‌یه‌، که‌ به‌ هیچ کەس نه‌لئی. به‌ هیچ کەس. ئه‌گەر بابیشت نه‌یزانیوه‌، ئه‌وه‌ مه‌هیله‌ بزانی، تۆ برۆ پشووویه‌ک بده‌.

من مارگریتام ده‌ئامیز نا، ده‌ست و ده‌موچاویم ماچکردن، دیسانه‌وه‌ لیم دووباره‌ کرده‌وه‌:

"مارگریتا، ئیستا ده‌یگه‌یه‌نمه‌ نه‌خۆشخانه، هیچی وانیه‌. چاک ده‌بیته‌وه‌، رامکرده‌ ده‌ری، به‌ دوا‌ی گالیسکه‌یه‌کدا ده‌گه‌رام دیتم مارفینکا تازه‌ وا‌ خه‌ریکه‌ دیت.

- تۆش بیگه‌یه‌، حالی باش نییه‌، چوو به‌ بنوئ.

گالیسکه‌م وه‌گیر نه‌که‌وت. گه‌رامه‌وه‌ هه‌ساری و هاوارم کرده‌وه‌.
- مارگریتا، مارگریتا به‌ هیچ کەس نه‌لئی، به‌ هیچ کەس. لاشه‌ نیوه‌ گیانه‌که‌ی ره‌جه‌بۆقم به‌ شانی دادا و له‌ مال وه‌ده‌ر که‌وتم. ده‌مویست چبکه‌م نازانم ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌م ئاگا لیبوو خه‌لکی ده‌وره‌یان لیدام و پاسه‌وانیکیش په‌لی گرتم و بردمیه‌ جیه‌کی. هه‌رچییه‌کیان لیده‌پرسیم، من هەر ده‌مگوت: "من ئه‌وه‌م کردووه‌، من کوشتوومه‌."
و ئیستاش هەر ده‌لیم: "من کردوومه‌."

به‌ مل خۆ داهینانی گوناھی یه‌کیکی دیکه‌ چهند خۆشه‌ و بوونی ئامانج و مه‌به‌ستیکیش له‌ ژياندا چهند شیرینه‌.

ئیدی مورته‌زا - ف- بیده‌نگ بوو له‌ دنیای خه‌ودا بوو. وه‌ک هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خه‌ون بووبن. من ده‌مزانئ بۆ وا به‌ تاسه‌ و خۆشحالیه‌وه‌ به‌ره‌وپیری مهرگ ده‌چی. هیواو ئامانجیکی بۆ ئه‌و ژيانه‌ پڕ و پووچه‌ی خۆی دۆزییووه‌.

-۳-

دوینی سبه‌ینی مورته‌زایان له‌ نیومه‌را برده‌ ده‌ری. هه‌روه‌ک چۆن شه‌که‌ نیریکی له‌ نیو په‌زیرا راده‌کیشنه‌ ده‌ری بۆ سه‌ربرینی. من ته‌نیا که‌سیک بووم که‌ به‌مه‌ زۆر خۆشحالبووم، هەر بۆیه‌ش له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ ده‌مگوت: "بۆ خۆی هه‌سایه‌وه‌ و ئه‌م شه‌ویش کاتژمیر دوازه‌ی شه‌وئ هاوبه‌شی سه‌مای مردووان ده‌کات. ده‌ستی ره‌جه‌بۆفی ده‌گرن و بی رق و کینه‌ پیکه‌وه‌، بی ئازار و چاوچنۆکی، به‌لام ئازاد ئازاد جه‌ژن و ئاهه‌نگی ئازادی ده‌گێرن. نا، کئ ده‌لی وایه‌.

ئه‌مرۆ به‌یانی هاتن و که‌ل و په‌ل و شتومه‌که‌کانیان کۆکردنه‌وه‌. ئیمه‌ به‌ ته‌واوی لیبیراین که‌ له‌ سیناره‌یان داوه‌. ده‌و ده‌مه‌یدا که‌ شتومه‌که‌کانیم کۆ ده‌کردنه‌وه‌ چهند په‌ره‌ کاغه‌زیکم له‌ بن نوینه‌کانی دیتنه‌وه‌. به‌دزی خۆیندنه‌وه‌ تا ئه‌گەر پنیوست بی ره‌گه‌ل شته‌کانیان خه‌م و بۆی بنیرمه‌وه‌، یا ئه‌گەر شتیکیان تیندا بیت ئه‌وه‌ به‌هەر شیوه‌یه‌ک بی بۆ مارگریتا، یان بۆ خوشکه‌که‌یان بنیرمه‌وه‌. به‌لام نوسینی سه‌رکاغه‌زه‌کان ده‌ستوخه‌تی مورته‌زای نه‌بوو. دیار بوو له‌ ده‌ریرا هاتبوو. ئه‌مه‌ش ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه‌:

"دۆستی خۆم، تاكە خۆشەوېستەكەم، من بەلای تۆو ھەمیشە كچىكى سەرە رۆ و بى جەلەو بووم، ھەر چەنەم دەدا و پىدەكەنیم زۆر كەمت بە غەمبارىيەو ە دیتووم، وەنا؟ جارىكيان دە قساندا پىت گوتم كە خۆبەختكرن و قوربانى لە دەست من ناىە. جارى وا دەبوو رەنگە پەرىوئەكەى دەمووچاوى من سەرنجى تۆيان بۆ رازە شاراوو نەپنىيەكانى ناخى دل و دەروونم رادەكيشا. بەلام دەستوبرد قاقاى پىكەننەكانى من لەو بىرو بۆ چوونانەى خۆتى سەبارەت بە من دوور دەخستىتەو، وەنا؟

لەوانەىە زۆر جارانىشت لە دللى خۆتدا گوتىبى ئەو ە ديارە يارى بە چارە نووسم دەكات و گوايە گالتەم بە تۆو ھەست و نەستە ناسكەكانت كردوو، وەنا؟

بەلام دەزانى بە ھەلەيان تىگەبىووى؟ پەى بردن بە ئىش و ئازارى خەلكى دى كاريكى ھىندە ئاسان نىيە، چ جاي ئەو ھەموو بەلا و بەسەرھات و ناخۆشيانەى بەسەر من ھاتوون و خۆم تىدا راگرتوون و ھىشتاش زۆر ئازايانە ھەر ئامادەم خۆم راگرم و بەرامبەريان بوو ەستم. ژيانى من سەرتاپاى فيداكارى و قووربانى بوو.

دۆستەكەى خۆم، داکم لە دوايىن نامەيدا نوسىويەتى زۆرم ئاگا لە بابم پىت.

داک و بابم يەكتريان زۆر خۆشەوېست، ئىستاش ھەروان، سوورى گەردوون ناچارى دەست لىك بەردانى كردن. زۆر جارام ئاگا لىبوو، بابم چەند سەعاتان بەرامبەر وىنەى داىكم دانىشى و تىيرابمىنى و دەبىر و خەيالانەو ە بچى. لەو كاتەو ە كە من گەورە بووم ھەمیشە داکم رايسپاردووم كە چاوم لە بابمەو ەبىت و بىم بە

بەلاو ەگىرى ناخۆشىيەكانى. بابم ھەمیشە منى زۆر خۆشويستوو ە ھەر لەبەر خاترى منىش بوو خۆى لە ژىر بارى ئەو ھەموو كارەساتانەى ژياندا راگرت. كەس ھىندەى بابمى رەجەبۆف نەدەدزا، كەسىش ھىندەى وى لى بىزار نەبوو بەلام چونكە زۆرى من خۆشەوېست تەواوى بە سەرھاتەكانى ژيانى و تەنانەت پىكەو ە ژيانى رەجەبۆفىشى لەگەل خۆماندا بە روويەكى خۆشەو ە قبول دەكرد. رەجەبۆف بۆ سوودى خۆى بابمى لە ئالو وىرىكى زۆر ترسناكدا كرىبوو ھاوبەشى خۆى. ھەر لەو رىگايەشەو ە ژيانى ئىمەى تال و كویر كرىو ە. لە رووسياىرا دەناسى و ئەو لەوى دەلال بوو، بەلام چونكە لەو دوا دوايانەدا چاوى تەماحى لەمن برىبوو ئىدى ژيانمان بەبى كۆمەك و يارمەتییەكانى وى نەدەسوړا. لەو ناو ە ناو ەشدا رەجەبۆف سوودى خۆشى ھەر و ەگىر دەكەوت.

چ رۆژانىكى سەختى ژيانى بابم بوون ئەو رۆژانەى لەبەر خاترى ژيان و گوزەران و ئاسوودەبى من بە دەست رەجەبۆفەو ە لە بابم رادەبردن. لەلایەكى دىشەو ە نەيدەتوانى من بەو بسپىرى. لەسەر دەمى ئەو بگرە و بەردانەدا بوو ئەتۆ پەيدا بووى.

ئازىزەكەم خۆزىا بە خۆزىاى خوداى ھەرگىز نەدەھاتى. تروسكەى ھىواو ئومىدىكى رووناك لە ژيانى مندا پەيدا بوو، ئەو خۆشەوېستىيە شاراو ە، كە ھىچ كەسىك تەنانەت مارفینكاش نەيزانى. ئەو خۆشەوېستىيەى كە لەتىنى ھەموو ئاگرىكى ھەلايساو بە تىن ترە، ئەو خۆشەوېستىيە ئومىدى گەشى وەبەر من ناىەو ە، من ئامادە بووم وەك تاتيانا ھەموو ژيانى خۆم قوربانى تۆكەم، بەلام داخوا دەمزانى كە تۆ ئەو خۆشەوېستىيەى من رەت

ناکه‌پته‌وه، وه‌نا؟ تا له دواییدا رییه‌کی دیکه‌م بۆ دلنیا بوونه‌وه و ئاسووده‌یی دل و میشکی بابم دۆزیه‌وه. روژیکی پیمگوت که من به هه‌موو چه‌ز و ئاره‌زووی خۆمه‌وه ئاماده‌م شوو به ره‌جه‌بوؤف بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو په‌له‌په‌ل و هه‌له‌هه‌له‌ی ره‌جه‌بوؤفیشدا بابم ئه‌وکاره‌ی هه‌ر وه‌دوا ده‌خست. چونکه هه‌ر دلنیا نه‌بوو.

ئهو روژه هه‌بنیه‌ی که ئیمه به ره‌جه‌بوؤفمان گوت له ماله‌وه نابین و بانگه‌پشتی ئاشنایه‌کی خۆمانین، کاتی که تو له مالی مه‌ وهدهر کهو تبووی، توی دیبوو و هه‌ر ئه‌و شه‌وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که، بابم نه‌خۆش بوو له‌باره‌ی منه‌وه‌ی له‌گه‌ل دووا بوو زۆریشی پینداگر‌تبوو که ده‌بی له‌ ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌دا کاره‌که یه‌کسه‌ره بپته‌وه و هه‌ر نه‌بی شیرینی بخورپته‌وه و ئه‌وکاره ئاشکرا بکریت و ئاهه‌نگی بۆ بگپردری. هه‌ر ئه‌و شه‌وه بابم له‌ چه‌ژمه‌تان تووشی دل‌ه‌کوته و سه‌کته بوو و ئیدی هاتمه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی که تازه له‌و نه‌خۆشیه‌ی قوتار نابیت یا ئه‌وه‌تا ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌که‌وینته سه‌رجینی. بیرم له‌وه‌ی ده‌کرده‌وه بابم له‌و دل‌ه‌راوکی و ئازار و به‌ خۆ داشکانه‌وانه‌ رزگارکه‌م و خۆم و بابم پیکه‌وه بکوژم. هه‌موو شتیکی ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌م بۆ ئه‌و روژی شه‌مووه‌ی ئاماده‌کردبوو ده‌مویست قه‌وانی Dance macabre یه‌که‌ بخرمه‌ سه‌ر و هه‌ر دووکه‌مان پیکه‌وه بمرین. من سه‌ر قالی ئاماده‌کردنی ئه‌و پیتشه‌کیانه‌ بووم که ره‌جه‌بوؤف هاته‌وه. له‌و جووره‌ سات و شوپینانه‌دا ئیدی دیتنی ره‌جه‌بوؤفی له‌ توانادا نه‌بوو. ئینجا زۆر به‌ راشکاوویه‌وه داوام لیکرد و پیم راگه‌یاند که له‌و ماله‌ی بچته‌ ده‌ری. که‌چی ئه‌و ئاماژه‌ی به‌و په‌ویوه‌ندییه‌ گه‌رموگوره‌ی نیوان من و تو

کرد. سه‌ره‌زنشتی کردم، په‌لاماری دام. ته‌نانه‌ت خه‌ریک بوو بێ ریژی بنوینن. سه‌رخۆش بوو. لیم تاودایه‌ دارده‌سته‌ ئه‌ستوره‌که‌ی بابم و له‌ ژووریم وه‌ده‌رنا. که‌ گه‌یه‌ هه‌یوانی له‌سه‌ر پلکانه‌کانرا پالیکم پتوه‌نا. پیتی ترازاو ته‌پلی سه‌ری وه‌گۆشه‌ی یه‌ک له‌ پلکانه‌کان که‌وت ئازیزه‌که‌م، ئیدی پاشماوه‌ی ئه‌و رووداوانه‌ی دوای ئه‌مه‌ش بۆ خۆت هه‌مووی ده‌زانی. کاریکی خراپم کرد. وا چاتربوو تو‌م ئاگادار بکردبایه‌، وه‌نا؟ بابیشم مرد، ئیستاش ئه‌وه‌ ده‌بینم که‌ نۆره‌ی قوربانی و فیداکاری و خۆبه‌ختکردنی من هیشتا تینه‌ په‌ریوه‌و هه‌رماوه‌. تا هیشتا‌ش نه‌مویراوه‌ هه‌والی مه‌رگی بابم به‌ داکم راگه‌یه‌نم. ئه‌و کاره‌ی بۆ تو به‌ جیدیلیم. هه‌رچی له‌ باره‌ی منیه‌وه‌ ده‌زانی بۆ داکمی بنووسه‌، بۆی بنووسه‌ که‌ من به‌راستی کچی شایسته‌ی ئه‌وم و ده‌شزانم چۆن خۆم به‌ختکه‌م. مه‌به‌ستیشم له‌ نویسی ئه‌م نامه‌یه‌ ته‌نیا ئه‌وه‌یه‌ که‌ من ناتوانم به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ خۆ راگرم که‌ تو له‌ به‌ندیخانه‌دا بپرزیت و یابم‌ری و منیش له‌ ده‌ره‌وه‌ ژیا‌نیکی بێ مه‌به‌ست و بێ هیواو ئومید بژیم و به‌سه‌ر به‌رم.

له‌وانه‌یه‌ ئه‌گه‌ر دادوه‌ره‌کان هه‌موو ئه‌و به‌سه‌ر هاتانه‌ی من به‌ ته‌واوی ته‌واوه‌تییه‌وه‌ بزانن، فه‌رماتی خنکاندم نه‌دن، ئه‌و ده‌می دوای ده‌ سال یان یازده‌ سالێ دی به‌رده‌بم و دیمه‌ ده‌ری. ئه‌وده‌می ده‌بمه‌ ئافره‌تیکی زۆر خۆشبه‌خت و تۆشم زۆر خۆشده‌وی و به‌ خۆشه‌ویستی تووه‌ ئه‌وه‌نده‌ی ماومه‌ ژیان به‌سه‌ر ده‌بم، خۆ ئه‌گه‌ر مردیشم ئه‌وه‌ هه‌ر به‌ ئاسووده‌یییه‌وه‌ سه‌ر ده‌نیمه‌وه‌. ئیستاش وام بریار داوه‌، هه‌ر ئه‌ورۆ خۆم ته‌سلیمی دادگا که‌م. مارگریتا"

دوای چهند روژیک هەر ئه‌و که‌سه‌ی که به ده‌نگیکی بَلند هاوار ده‌کا و ناوان ده‌خوینته‌وه و بانگی مورته‌زای کوری جه‌وادی کرد و بردی، ناوی منی بانگ کرد و هه‌ندئێ خواردن و کلاوه‌که‌می دامه‌وه. له‌و ده‌فته‌ره‌ی که ئه‌و شتانه‌م پێ وه‌رگرتن، نووسرابوو:

"هینته‌ر... مورته‌زا -ف-"

چهند روژیکێ دی دوو باره‌ پاره‌یان هینا. کاتی که یه‌ک له‌ هاو ژوو‌ره‌کانی من پسووله‌ی وه‌رگرتنی پاره‌کانی ئه‌و دیو ئه‌و دیو ده‌کردن تا پسووله‌که‌ی خۆی وه‌بیینی و ئیمزای کات چاوی به‌ پسووله‌یه‌کی که‌وت که پسووله‌ی به‌ندیخانه‌ی ژنان بوو له‌سه‌ری نووسرابوو:

"ناوی وه‌رگری شتوومه‌ک. مارگریتا."

۲۰۰۰/۱/۱ داره‌توو.

سه‌رچاوه‌/ چمدان- بزرگ علوی- چاپ اول، نگاه: ۱۳۷۷ (چاپ مکرر)
مؤسسه انتشارات نگاه.

گوتی: "به‌لئی ده‌زانم. وهک قسه‌کانم ماندووی کردب، به‌لای دیواریدا وهرسوورا. نیره کتکی ره‌شیش هاتبووه لیوی حه‌وزه‌که و به‌په‌نجه‌کانی ئاوه‌که‌ی لاده‌دا و ده‌یویست ماسییه‌کان بیته پیشی تا پریاندا‌تی و بیانفرینی. خه‌سره و دووباره به‌لای مندا وهرسوورایه‌وه و گوتی: "بۆ کتییی تازهم بۆ ناهینی؟ دکتور کتیب خویندنه‌وه‌ی لی قه‌ده‌غه کردووم، هه‌ر ده‌لئی شیته."

- تۆش په‌له مه‌که ددان به‌ خۆتدا بگره به‌لکه تا ئه‌و چه‌ند روژانه‌ی دی چاکتریش ده‌بی.

خه‌سره و کۆکه‌ی هاتی و ده‌ستشوره‌که‌ی بۆلای ده‌می برد، گوتی: "تۆ به‌راستیته و بیگومانی؟"

- به‌لئی زۆریش، چونکه من باوه‌ر و متانهم زۆر به‌و دکتوره‌یه، ئه‌وه بیجگه له‌وه‌ش که ره‌نگ و رووی تۆش سوور هه‌لگه‌پراونه‌وه و لوس و لیک و گه‌ش دیارن.

خه‌سره و برۆیه‌کانی تیکنان. وهک ئه‌وه‌ی بیرکردنه‌وه بۆ وی کاریکی یه‌کجار سه‌خت و دژوار بیته.

- بلئی تا ئیستا چاره سه‌ری نه‌خۆشی سیلیان دۆزیبته‌وه؟
من گوتم: "له‌ باره‌ی تۆوه سیل و میل له‌ گۆری نییه. تۆ ته‌نیا سه‌رمات بووه و پاریزیشت نه‌کردووه و لیت بۆته ره‌قیتته و سینگ ئیشه‌یه‌کی سه‌خت و دریژ خایهن."

- باسکردنی بیسووده؟ به‌رگه‌ی ناگرم.

دیسانه‌وه رووی لیوه‌رگێرامه‌وه.

له‌ ئیسکه ده‌رپه‌رپوه‌کانی روومه‌تیرا دیاربوو مهرگ قوربانیه‌کی دیکه‌ی تازهی هه‌لئاوه. به‌لام هه‌رگیز ئه‌وه‌م نه‌ ده‌چوووه میشکی؛

"قوربانی"

نووسینی / بزورگی عه‌له‌وی

دره‌خته‌کان تازه ورده چرویان ده‌ردا بوو، پیشتر نه‌رمه بارانیک باریبوو، به‌لام ئه‌ورۆ هه‌وا پاک و بیگه‌رد بوو. خه‌سره و له‌سه‌ر ته‌ختیکی راکشابوو. دوا‌ی سی مانگ نه‌خۆشی ئه‌وه یه‌که‌مجاری بوو ده‌رکی بکاته‌وه. ره‌نگ و روویه‌کی سفت و سۆل و چاوه‌کانی کز و مه‌ستانه‌یان ده‌نواند. سی مریشک له‌ حه‌وشی له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که خه‌ریکی پێپرکه بوون و چینه‌یان ده‌کرد.

که له‌باب و مریشکیکیش به‌ره و لای حه‌وزه‌که ده‌چوون، ده‌ستیان به‌ ئاو خواردنه‌وی کرد و له‌گه‌ل قووتدانی هه‌ر دلۆپه ئاویکیش سه‌ریکیان به‌لای یه‌کتیدا خوار ده‌کرده‌وه و سه‌یریکی یه‌کتریان ده‌کرد. من له‌سه‌ر لیواری ته‌خته‌که‌ی خه‌سره و دانیشتبووم. زۆر ده‌میک بوو خه‌سره و نه‌یده‌هیشته‌که‌سی بجیته‌لا. به‌لام من هه‌فته‌ی یه‌ک دوو جارنم بۆ ئه‌حوالپرسیه سه‌ر له‌ مالی وان هه‌ر ده‌دا. له‌گه‌ل داکیدا ده‌دوام. نازانم ئه‌ورۆ چۆن بوو ریی سه‌ردانی خۆی پێدام. من گوتم "چاکه. ئیستا زۆر باشی هه‌ریه‌ک دوو روژی دیکه‌یه هه‌لده‌ستیته‌وه." که وه‌لامی نه‌دایه‌وه، من سه‌رم له‌ دوو قسه‌کانی خۆم نا: تا ئیستا چه‌ند جاریکانت بۆ هه‌والپرسیه هاتووم. هه‌میشه هه‌والی ساغی ته‌ندروستیم له‌داکت پرسیه‌وه، ئه‌و

چۆن دەبىي خەسرەو بمرى؟ چۆن باهرېكەم؟ ئەو بەو ھەموو ئومىد و ھەز و ئارەزوو ۋە. لەپىر بىرى مەرگم لە مېشكىدا بە شىۋەيەكى يەكجار زۆر ترسناك لەبەر دەمدا بەرچەستە بوو. ھەرچى بى سىلىش ھەر ھۆيەكە. لەوانەيە ئەگەر سىلىش نەبى خەسرەو بە كۆلاندا بروت و پارچە خشتىكى بەسەردا بەرېتتە ۋە بىكوژى. بىرىكى ناخۇش بوو، ھەموو لەشم لەرزى، خەسرەويك بەو ھەموو ھەست و نەستە ناسك و پاك و خاۋىنەيە ۋە دەبى بمرى. باشە خۆ دواى مردنى ھىچ شۈبھە ۋە ئامىنى و تەۋاۋى بوونى ۋى ۋەنەبوون دەگەرچى. تەنبا گىمانەكەي دەمىتتە ۋە؟! بەلى. لە راستىدا لەو دەمەيىرا كە خەسرەو كەوتبۇ ۋە ناۋجى، يەكجار زۆر گۇرابوو.

جاران لە نىۋ ئاۋالاندا چەند روو خۇش و رووگەش بوو، دەگەل ھەموۋانى دەستبازى و جەفەنگ دەكردن. ھەموو كەس پىئوبوو خەسرە و مرۇقىكى سەرە رۆيە، بەلام دواى شەو درەنگانىكى درەنگ كە پىكە ۋە دەمىنە ۋە دواپىكمان پىكە ۋە ھەلدەدا بى ئەۋەي ۋەرتەمان لىنى تىك رادەماين و ئەۋىش يان پارچە كاغەزىك يا پاكەتى جگەرەكانى خۆي دەردىنا و ورد وردى دەكردن، يان ئەۋ دەمانەي دواى خواردەنەۋى قەۋانىكى گراما فۇنى داۋىشتە سەرى و گوىمان بۇ رادەداشت، ئا لەو دەم و ساتانەدا دەكرا خەسرەۋى راستى بناسى. من دەمزانى ئەۋ چىيە. بەلى ئەۋكاتانە روون دەبۇۋە كە ئەۋ مرۇقە سەرەرۆيە، لە راستىدا چەند شەيدا ۋە ئارەزوومەندە. ئەۋ ھەرگىز پىي وانە بوو كە دەبى بەراشكاۋى لەگەل كەسانى دىكەدا بدوئى. ھەمىشە ھەزى لەجەفەنگان بوو، بۆيە ھەركاتى يەككە لە ئاۋالەكانمان ژنى ھىتابايە، ئەۋ دەيگوت: "ئەۋە فلانىش

ژنى ھىنا، تازە ئەۋىش سەنگىن و رەنگىن بوو. بۇ ۋىش ۋاچاترە ھىندىك وردە بەردان لەبەرچى كا، تا قورستىت.

شەۋ دەرنگان كە كەسمان بە دەۋرەۋە نەدەما، ئەۋقسانەي پىشۋوى بە جۆرىكى دى دەكردن: "تۇ ۋەرە بىر بىكەرەۋە مرۇف بىھوى ژن بىنى. باشەكى بىنى، بۇ نمونە كچى فلانە بازركان، يافلانە سەرفەمانبەر، يافلانە پارىزەر، تۇ پىتۋايە ھىچ كامىكىان لەۋ فاتىلە شل و شەپرىۋ و تەمبەلانەي خۇمان چاترىن؟ دە تۇ بىرېكەرەۋە كە ئەۋانە لەدۋاى ھەر نانخواردنىكى دەستبەكەن بە قىردانى، يان نىۋە شەۋى گورانىيەكانى زىنەتولملوك لىدەن و خۆي بۇ راژىنن. تۇش ئەۋەندەت بەسە بۇتا ھەتايە و تاكۇتايى تەمەنت لە ژيان بىزار بى و بىزت لىنى بىتتە ۋە."

لەگەل ئەۋ ھەموو گالتە پىكردن و نەفرەت لە ئافرەت كىردنەشەيدا، ھەرمن دەمزانى چەند شەيدا و چەندى ھەز لەژنە...

جارىكىان لە فەرەنگى ھەز لە ژنىكى كىردوۋە. ئەۋ خۇشەۋىستىيە بە ھەزاران جۆر و شىۋە بۇ من باسكرد بىتتە ۋە كەمە... ئىستاش ئەۋە ئەۋ خەسرەۋەيە كە دەبى بمرى! دەۋ دەمەيدا كە من لە ئاۋە سەۋزەكەي نىۋ ھەۋزەكە رامابووم، دىتم ۋەرگىر دراۋىكى شۈپنەۋەرى لە بن سەرىنەكەي دەرىنا و ھىندىكى لە پەرەكانى ھەلدانە ۋە.

كاتى ۋىستم مالتاۋاىي لە خەسرەۋ بىكەم و لە ژوورەكەي ۋەدەرەكەوم، لە ژوورەكەي تەنىشتىيە ۋە دايكىم دىت لەسەر ەردى بەماتى دانىشتوۋە و سەرىۋشەكەي لەسەرىۋە پىچاۋە و گۆيى بۇ قسەكانى ئىمە رادا شتوۋە.

هه‌رکه منی دیت له جیی خۆی راستبۆوه، سلّوم لیکرد، دوایی منی برده ژوواریکی به‌ولاوه تره‌وه و له‌وی دهستی به‌داخ هه‌ل‌رشتنی دلی خۆی کرد.

- کاک خه‌سره‌و ته‌نیا گۆی له تو ده‌گری. ده‌بی کاریکی وابکه‌ی ئامۆژگارییه‌کانی دکتۆری په‌یره‌و بکات، چونکه به‌قسه‌ی ئیمه‌نا کات و هیچ گۆی ناداتی.

من گۆتم: "خانم، ده‌بی ئیوه‌ش زۆری له‌گه‌ل له سه‌ره‌خۆین. ئەو زۆر هه‌ست ناسکه. هه‌ولده‌ن زیاتر به‌گۆیره‌ی هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی وی ره‌فتار و هه‌لس و کهوت بکه‌ن."

- کاکه! ئەگه‌ر ده‌زانی! راستیت ده‌وی لیره‌ هیچ که‌سیک به‌بی مه‌یل و هه‌ز و ئاره‌زووکانی وی نه‌بی ناجوولیته‌وه. له‌و ماله‌یدا که‌س لام و جیمی له‌ قسه‌کانی ئەودا ناکات. ته‌نانه‌ت ری به‌که‌سیشمان نادات بچینه ژووهره‌که‌شیه‌وه. شتیکی دیش هه‌یه ده‌مه‌ویست پیتان بلّیم. یه‌ک مانگی ره‌به‌قه کچیکه ناشیناسم هه‌موو روژێ خوا دایناوه سه‌ریک لیره‌ ده‌دات. خوشکه‌کانی خه‌سره‌ و ده‌لّین، کچی خیزانیک ماله‌ گه‌وره‌ و چاکن. که‌چی خه‌سره‌و به‌ ئیمه‌ی گوتوو هه‌روه‌ختیک هات نه‌هیلن بیته ئیره‌ و ده‌ریکه‌ن که ئه‌وه‌ش کاریکی نه‌کرده‌نییه‌ و ناکرێ ده‌ریکه‌ین. ئەو روژێ به‌یانیان ده‌وده‌مه‌یدا بۆ هه‌والپرسیه‌ ده‌گاته ئیره‌. ئیوه‌ کاریکی وابکه‌ن که بۆ خۆی پێی بلّی چیدی نه‌یه. من پرسیم: "ئه‌ری ناوی فه‌روغ نییه‌؟"

- بۆ... نا، به‌لام راستیت ده‌وی ئیمه‌ شه‌رمی ده‌که‌ین پێی بلّین. من ده‌بیره‌وه چووم و که‌مترم ئاگا له‌ قسه‌کانی داکێ خه‌سره‌وی و ئەو ده‌رده‌ دل و سکا‌لایانه‌ی له‌ ده‌ست کوربه‌که‌ی ده‌یکردن هه‌بوو

و ئیره‌بیشی به‌وه ده‌هات که بۆ تا ئیستا هیچی ده‌رباره‌ی ئەو کچه‌ له‌لای وی نه‌ درکاندوو. له‌ قسه‌کانیشی واده‌رده‌که‌وت که ئەگه‌ر به‌ ده‌ست من بوايه، تا ئیستا ده‌میک بوو ده‌رگای ئەو ماله‌م له‌ روویدا داده‌خست به‌لام به‌داخه‌وه که خوشکه‌کانی نه‌هیلن. کاتی که خوشه‌ویستی و میه‌ره‌بانی و دل‌سۆزی له‌ دنیا‌به‌دا بینه هۆی ده‌ردی سه‌ری مروّف؟"

دوايه گۆتی: "دوینی دکتۆر ده‌یگوت که سوپاس بۆ خوا خه‌سره‌ و چاتربوو. ئەگه‌ر زۆریشی ئاگا له‌ خۆی نه‌بی و پارێزیه‌ نه‌کا له‌وانه‌یه ئەو نه‌خۆشیه‌ سالی دووچاران له‌و کاته‌دا هه‌ل‌داته‌وه، که ئه‌ویش بۆ وی زۆر جیی مه‌ترسییه‌. وه‌ره‌ مه‌ردی چابه‌ وابکه‌ هینده نه‌خوینیته‌وه."

له‌و دیوی په‌نجه‌ره‌که‌وه خه‌سره‌وم دیت که له‌ ژووهره‌که‌ی خۆی هاتۆته ده‌ری و له‌سه‌ر پلێکانه‌کانی ناو هه‌وشی دانیشتوو. داکێ کورسییه‌کی دانیشتنی بۆ برد. منیش هه‌ر چوومه‌ هه‌وشی و ته‌نیشته‌ وی. پێی گۆتم: "هه‌تاویکی چه‌ند خۆشه‌!" داکێ گۆتی: "خه‌سره‌وخان، ده‌بایه‌ خۆت چاک بپنچیه‌وه."

خه‌سره‌و رووی له‌ من کرد و گۆتی: "به‌راستی به‌هار، گیان وه‌به‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌کاته‌وه. ئەو دارشمشادانه‌ی ماله‌ی مه‌ تا دوینی هه‌موو ره‌ش و برش و ناشیرین بوون، که‌چی ئه‌ورۆ تیکرای گه‌لاکانیان سه‌وز و جوان و رازاوه‌ن. ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ی له‌ پایزیشدا مردبون. ئەوا ئیستا دووباره‌ زیندوو بوونه‌ته‌وه." له‌ راستیدا ئەمه‌ بار و دۆخی سروشتی خه‌سره‌و بوو. هه‌میشه‌ ده‌یویست و ئاره‌زووی بوو که بێر و بۆ چوونه‌کانی خۆی زۆر ساده‌ و

ساکارانه دهر بېرئ و بیانگه یه نیته خه لکانی ساده. به لآم زور جارن ئه و بیر و بو چوونانه ی خوئی به شیوه ی گالته جاری و گه نجه فه وه ده گوتن. ئیستا ش شیوه حاله تیکی سه نگینانه ی دیکه ی به خووه گرتووه. تو بلیی له و دیوی دهر کیوه گوئی له قسه کانی ئیمه نه بوئی؟ و امیدته بهر چاوان که هه ر ئه و خه سره وه ش زور له مردنی بترسی. له گه ل ئه وه شدا که تائینستا دوو جارانی هه ولی خو کوشتنی داوه و سه رنه که وتوووه و نه مردوووه.

پالتویه کی تووکنی به سه ر شاننه کانی داوو. سه ریشی دهن او یه خه بلنده کانی پالتو که یدا شار دبوو و له سه ر کورسییه کی له بهر هه تاوی دانیشتبوو. که داکی ههستی ئه وه یکرد پیمان خو شه به تهنی بین. رویشت. به لآم خه سره وه هیچ قسینی نه کرد. ههوت ههشت چوئله که له بهر ده می مه، له ناو باغچه که دا خه ریکی گه مان بوون. ته نیا جیکه جیکی ئه وان و دهنگی ده سکی ئه و هاوه نه ی گوشتی کالیان تیدا ده کوتا دهن گویمان له چ دهنگیکی دی نه بوو. خه سره و گوئی: "له گه ل داکمدا له چی ده دوان؟ بیگومان له باره ی فه روغه وه.

ئه و کچه تا ئیستا رهنگه هه زار جاری زیاتر به من گوئی به قوربانته بم و له دهوری سه رت گه ریم خوايه مه رگم پیش مه رگت که وی. هه ر ته نیا بو ئه وه ی من ئاوړیکی لیبده مه وه. ئیستا چونه تا قیبکه یه وه. بابزانین ده توانی قوربانی دا.

چاوه دريژکوله کانی خه سره وه ده و ده مه یدا که میک خرتریان ده نواند، وهک ئه وه ی که میک گرزیان لیوه بتکی.

- به راستی له مه بهسته کانت ناگه م.

خه سره و پیکه نی و گوئی: "مه بهست له وه یه، جه ژنی قوربانی له جیاتی شه که قوربانیه، فه روغی بکه یه قوربانی." دياره هه ر بو یه یه خه لکی ده لین خه سره و شیت بووه و بو ئه وه ش زیاتر له و باره یه وه نه دوی هه ستام و مائاوا ییم لیکرد و رویشتم.

کاتژمیر و نیویکی مابوو بو نیوه رو یه، که له مالی خه سره وی هاتمه ده ری، زور نه چوو بو، چاوم به ژنیکی که وت به ره و لای مالی وان ده چوو. له گه ل ئه وه شدا که سه رو پو شتی له سه ر و چاوی خو یه وه پیچابوو، هه ر ناسیم که فه روغه. له و سه ری شه قامه که وه هه لو یسته یه کم کرد، به لآم نه گه رایه وه. پیده چوو خه سره و پیشوازی لیکردی. له راستیدا ئه و چه ند قسانه ی دواییه ی خه سره و ده بیروه یان بر دم.

من و خه سره و له بانگه یشتنیکی ماله ناسراویکی شاریدا پیکه وه فه روغمان ناسی. ئه و روژه فه روغ جل و به رگی پوله که داری له بهر بوو، پرچه کانی زور جوان داهینا بوون و گو دله ی به سه ر نیو چه وانیدا کردبووه چه تر. کاتی خاوه ن مال من و خه سره وی به وی و داکی ناساند، فه روغ زور سوور هه لگه را. چونکه ئه وه یه که مجاری بوو که له بانگه یشتنیکی ئاوا له گه ل داکیدا به بی په چه و سه رو پو ش بیت. هه روه ها فه روغ هه ر له و روژانه شدا بوو که له پو لی یازده ده رچوو بوو بروانامه ی "خویندن ته واو کردنی" ی وه رگرتبوو. له سه ر نانخواردنی فه روغ له نیوان من و خه سره و یدا دانیشت. له رواله تدا چاودیری ئیمه یان به و ئه سپاردبوو، به لآم من له ژیره وه فه روغم ده دیت که له به کار هینانی که وچک و چه قو و چه نگالی

گه وره و بچووک و دهسته سړی کاغه زی، که وهک که لاله قه ندان له دهوروبه ر و سهر دهورییه کانیاں ریز کردبوون، زور دهستوپی سپی و دهسته پاچه بوو. خه سره و ئه و روژه به پیچه وانه وه زور دلخوش و شاد و رووگهش دههاته بهرچاو، به بوچوونی من وهک بای مانگیکی دیکه شی گه نهغه فه و جه فنگ وه دهست که وتبی. له کاتیکا که فپرورغ به شهرمه وه دانیشتیوو، خه سره و لیره و له وئ دهگه ل هممووان ده دوا و پرسیار و وهلامی لیده کردن، جاریکیشی روو له من کرد و لپی پرسیم: "من و تو ده بی له هممووان شاد و شهنگول و دلخوشتربین که فپرورغیاں له گه ل ئیمه داناوه."
له وهلامی ئه و قسانه دا فپرورغ هه ستایه وه و گوتی: "به پیچه وانه وه من به وه سهر به رزم که له که سانی گه وره و ریزداری وهک ئیوه وه نزیکم."

دوای نانخواردنی نیوه پویه من و خه سره و دانیشتیووین و شه تره نجان ده کرد، هه ندی له میوانه کانیش له ژووره کانی تر دا خه ریکی چاخواردنه وه و قسان بوون. پیموایی زوربه ی قسه کانیشیاں له سهر خه سره وی بوون. چونکه به و دوا دواییه خه سره و کتیبه به ناوبانگه که ی ته و او کردبوو که به دوایین نووسینی ئه و ده ژمیردرا. داکئ فپرورغی له ولاده تر دانیشتیوو و خانه خویش کچه که ی خوئی که کتیبه که ی خه سره وی به دهسته وه بوو و دهیوینده وه هینایه لای ئیمه. هه ر بو خو دهرخستنیس پرسیاریکی که له قوتابییه کی دهرچووی پؤلی یازده بووه شیتته وه لیکردین و پرسى: "به ریزان ببوورن لیره دا فهرمووتانه: ئه وچرایه ی

له ژیرچه تره سووره که دا دایيسا، مانایه کی شاراهوی هیماداری ده به خشی. مه به ستان له مه چیه؟"
خه سره و ئه سپه که ی راگرتیوو و خه ریکی روینی بوو؛ به لام بو ماوه یه ک پیی گرتته وه و به زه رده خه نه یه که وه گوتی:
"مه به ست ئه وه یه که فپرورغ خاتوون ئاوریکمان لیداته وه و چایه کمان بداتی."

فپرورغی بیچاره له و وه لامه بی جینییه سوور هه لگه را و روئی. دوايه خه سره و پیی گوتم: دیتت؟ نیوه ی تویه."
له وه به دواوه فپرورغ و دایکیمان له "قاوه خانه ی لاله زار" بی سه رپوش و هه ندی جاریش به سه رپوشه وه ده دیت. داکئ فپرورغی دهیزانی کوئ نیسکان دینئ. خه سره و جوانکیله و له خیزانیکی ریزدار و بنه ماله بوو. ئه ویستا هیچ کاریک و پاره و پوولیکی نه بوو. به لام بو ئه و ئه مانه گرینگ نه بوون. چونکه ئه وان پیویستیان به پاره و پوول نه بوو. ته نیا شتیک که داکئ فپرورغی دل نیگه ران ده کرد ئه وه بوو که له مالیدا زور قیر سیچمه بوو. ئه وه شی له نیو ژناندا بیستبوو. ئه وه ش شتیک وانه بوو، له وانه یه له گه ل ژنه که ی ریک و پیک و خو و ره و شتیک ی چاک ی بیئ.

دوايه که فپرورغ به جینه که ی ئیمه ی زانی، ئه و جا به ته نی ده هاته وئ، له دهوروبه ری کاتژمیر حهوت تا هه شت خه سره و تا دهرکی مالئی دهربرده وه، هه ندی جارنیش خه سره و که پییوابوو له وانه یه فپرورغ بیت، ئه و زووتر دهرویشت و منیشی ره گه له خوئی ده دا. په یوه ندی ئیمه و فپرورغی ئابه و جوژه بوو تا دوو چاری ئه و نه خویشییه هات. له و کاته وه ئه وه یه که مین جاره فپرورغی ده بیئ

له کاتی چوونه مالییان خۆی له من داده پۆشی. به ئاشکرا به داکیشی نه ده گوت که دهچته ویندهورئ. فه پروغ خهسرهوی زۆر خۆشدهویست. له هه مووشی گرینگتر قسه بهک بوو که ئه وپۆ خهسره و دهرباره ی فه پروغ کردی. ده بی مه بهستی چ بووبی؟ بیر و بۆ چوونیکه پهرش و بلاو که هه رگیز ناتوانم تانو پۆ و رایه له کانی لیک گریده م. تا دوو سی رۆژان نه چوممه وه مالی خهسره وی.. به لام دلّم هه ر دلّی ده خوارده وه. رۆژیکه به به رمالی فه پروغیدا رابردم، بی ئاگایانه له ده رکیم دا. نوکه ره که یان گوتی: "خاتوونه کان له مال نین".

که چوممه وه مالی کاغه زیکی خهسره ویان دامی دیتم نوسیویه تی که تا زوه بیگه می.

که چووم خهسره و که وه مه ریکی ده خۆوه پتچابوو له هه وشێ له سه ر کورسییه کی له به ر هه تاوی دانیشتبوو. لقه کانی دار قه یسییه که که تازه چرۆیان ده ردا بوو و به سه ر سه ریدا شوپ بپوونه وه و سینه ریان لیکردبوو. خوشکه بچووکه که ی له ته نیشتیه وه دانیشتبوو نارنجی بۆ پاکده کرد.

خهسره و گوتی: "دهک به خیریی، شادیت له گه ل خۆت هینا."

- کوربه واش نا، شادی به تۆوه یه.

زه رده یه کی هاتی و مات بۆوه، هه ر بۆ خۆی وابوو، من دلّم رانه ده وه ستا. به لام ئه و هه ره وک خۆوی پتوه گرتبوو هه موو شتیکی به سارد و سه ری و به کاوه خۆ وه رده گرت.

خوشکه که ی پیکه نی و گوتی:

- ده فه رموو نارنجیکی بخۆ.

- خوا تۆمان لی نه ستینی و سایه تمان له سه ره که م نه کا.

- هه ی ئافه رین، به راستی پتیشوازییه کی له جیی خۆیدا بوو.

ئیدی من وه لامیکی گونجاوترم وه گیر نه که وت وه لامی پتیده مه وه خهسره ویش رواله تیکی راشکاوانه تری به خۆوه گرت.

من پرسیم: "ئیشی چت پیم بوو؟ ئیستا که چوممه وه مالی نامه که ی تۆم دیت."

- ئیشیکی وام نه بوو. هه ر ویستم دهرباره ی ژن هینانی خۆم چه ند قسکانت ده گه ل بکه م.

به شله ژاوییه وه پرسیم: "تۆ؟ ژن هینان؟ کی؟"

- له گه ل فه پروغ!

- له گه ل فه پروغ؟

- ها، واقت ورمواه، جائه وه چیه؟ بۆ من نابی ژن بینم؟

به و چاوه دریزکۆلانه و ئه و ده موچاوه سی گوشه ییه وه ی زه رده خه نه یه کی سه یری هاتی. قۆلم له سه ر کورسییه که دادا بوو، و قاچه کانیشم هاویشتبوو نه سه ریه ک و گۆتم: "پیرۆزه"

به لام له دلّی خۆمدا بیریکی دیکه م کرده وه: باشه ئه دی ئه تۆ نه خۆش نی، تۆ نه خۆشی سیلته. باشه فه روغی به سته زمان گۆناهی چیه که تۆی ناسیوه. خهسره وم له پتیش چاوان ونبوو، گۆناهی ده رپه ریوی په یکه ره ئیسی مردوو یکم له جیی خهسره وی له سه ر کورسییه که هاته به رچاوان. فه پروغ دهستی به سه ر ئه و په یکه ره ئیسیکه دا دیتا...

خهسره و کورسییه که ی له من نزیکتر خسته وه و گوتی:

"هه سته ده کم که میک سه رسام بیت و ئه م کاره ی منیش به کاریکی

سەخت و نابەجى بزانى، باشە تۆ دەزانی من چ ئىش و ئازارېك دەچىژم؟ داخوا دەزانی چۆن دەسووتېم؟ من لە خەلكانى دى چاكتەر دەبىنم و باشترتىدەگەم. ھەر لەبەرھەندىيە خەلكى دىكە تاموچىژوكام لە ژيان دەكەن و من ئازار دەچىژم... لەوھش بترازى كى دەلى من دەمرم. ئەوھەت و چاكتەر بووم. بەلكە ئەو ژن ھىنانە تەندروستىم چاتركات. ئەدى تۆ بۆ خۆت نالىى من سىلم نىيە، نەخۆشىيەكەم كۆتايى ھاتووه. كى دەلى فەرۇغ لەگەل مندا بەدبەخت دەبى. بەلكە خۆشگوزەران و ئاسوودە و خۆشبەختىش بىت.

ماوھىك ھەروا دەدواو قسەى دەكرد و منىش تىيرامابووم. دوا قسەكانىشى ئەمانە بوون:

"بۆچى بەرگى لە خۆم بكەم. ئەو ھىزەى منى سىلاوى كردووھ و دەيووى بىكوژى، ھىچ بەرگرىك لە خۆى دەكا؟ منىش ھىز و توانايەكم و دەبى گۆرەپانىكى پان و بەرىن بۆ باى بالى خۆدانى پەيداكەم."

ھەرچەندە قسەكانى قىياتيان پىنەكردم، بەلام راستىشى دەكرد. قسەكانى وىم چوونە دە دلى. ئىدى ژن ھىنانەكەى ئەو سەرسامىيەى كە لە سەرەتادا ھەوتى كردم، وردە وردە رەويەوھ. بەلام لەلايەكى دىيەوھ دوو دل بووم. لەوھى دەترسام كە تەواوى نەخشە و پىلانەكەى خۆى پىنەگوتىم.

ھەرچۆنى بى پەسەندم كرد. بۆ خۆشى لە پىشدا لەگەل فەررۇغىدا دوابوو. ھەروھەدا كى خەسرەوىش ئەو زەماوئەندەى زۆر پىخۆش بوو بەلىنى ھەموو جۆرە كۆمەكەكىشى دابوو، دىكتورىش ئەوکارەى پەسند كردبوو، بەلام بە وریايەوھ، گوتبووى:

"لەوانەىە بۆ خەسرەوى زۆر باش بىت، لەوانەشە بۆ ھەردووکیان ترسناك بىت."

خەسرەو نەخشەكەى خۆى ئاوا بەم جۆرە بۆ روون كردمەوھ:

"بىرپارم داوھ زەويیە مىراتىيەكەى شەھرىار بفرۆشم و بە پارەكەى كە نزیكەى دوازە ھەزار تومان دەبى، لە گەیلان یان لەلاجانى، یا لە نزیك دەریایە پارچە زەويیەكى دەكړم و ھەر لەوئىش خانوویكى دورستدەكەم و سەرقالى كاریكى دەبم. ھەرواشم نیازە كە دەو خانوویدا ژنى وەگويزم."

منى راسپارد كە لەگەل داکى فەررۇغىدا بدویم.

سەرەنجامى ئەوكارانە نزیكەى ھەشت مانگ و نیوى خایاند ھەرچەندە داکى فەررۇغى لەبەر نەخۆشىيە خەسرەوى بەوکارەى تۆزىك نىگەران بوو بەلام لەگەل ئەوھشدا بەسەر خۆى نەھىنا چونكە بۆ خۆى پىى خۆش بوو. داکى خەسرەوىش كە دەیدىت كۆرەكەى خۆشحالە و جارجارەش بەدەمیەوھ پىدەكەنى، زۆر شاد و رووگەش بوو. ھەقىشى بوو چونكە ژن ھىنانى كۆپان و شووكردى كچان یاد و بىرەوھریيەكى زىندووى سەردەمى زەماوئەندى داک و بابانە.

لە روودسەر لە كەنارى دەریایە خانوویكى كوستانى كە بەسەر دەریایەیدا دەروانى و ھەيوانىكى پان و پۆرى ھەبوو جامخانەىكى سەرتاپا شووشە بەندى تىگىرابوو سى مانگەى ھاوینى من و خەسرەو سەرقالى نۆژەن كۆرئەوھى ئەو خانووه بووین. بەشئوھىەكى سەرپىنى خانووهكە كۆردا. خەسرەو پىنواوو كاتى كە لەگەل خەلكى گەرەكى ئاشنا بوون ئەو دەمى زەويیەكەش دەكړن.

بۇ نۆژەن كوردنەۋەي ئەو خانوۋەش ئەۋپەرى وردەكارى تىدا بەكار ھاتبۇ، خەسرەۋ ئەو خانوۋەي وا دەستوردا بوو كە يەكجار زۆر كەشخەي دەنۋاند.

كەل و پەلى ناو مالمەكەيان لە چاكترين كۆگا و موغازە و پيشانگاكان بە باشترين سەلىقەۋە كرىن. من دەلیم سەلىقە، بەلام ھىچيشيان بە دللى من نەبوون. بەللى مۆبىللى نەرم و خوش. قاللى و رايەخى جوان و رازاۋە بە نەخش و نىگار و وینەي جوان.

پەردە پەنجەرەي ئاوريشم، چلچراۋ قەندىلۆكەي دەستكارى ئەسفەهان. چارپايەچرا كە ھەمووى لە دار و تەختەي قورس و پتەو دروستكرا بوون. ئەۋشتانە كە يەكجار زۆریش جوان بوون، بەلام خەسرەۋ رەنگى سەير و سەمەرەي لى ھەلدەبژاردن.

دوۋەزار تومان بە ژوورى نوستنى درا كە خەسرەۋ پىدەگوت "ژوورى بووكى" تەۋاۋى رەنگى شتەكانى ئەو ژوورە ھەموو رەنگى زىركفت بوون. ديسانەۋە دەلیمەۋە، كە ئەۋانە ھىچيان بە دل و ھەز و ئارەزووى من نەبوون.

رۆژى ھەژدەي مانگى بە ھەمەنى كە لە رۆژ ژمىریدا نوسرابوو بووك گواستتەۋەي تىدا پىرۆزە، بووك و زاوا لە مالى داكى فەرۋغى مارەبىيان بىرى. ھەر ئەو رۆژە فەرۋرۋغ و خەسرەۋ و پىكەۋە بەرەۋ رود سەر ھاژوايان دووسبەي ئەو شەۋە من و داكى فەرۋرۋغ پىكەۋە بە ئوتومبىلىكى ھۇدسن لە لاجانى تىپەرىن.

بىرپار ۋابوو دەمە دەمى ئىۋارى بووك و زاوا بچنە نىۋ خانوۋە نۆيەكەۋە و ئىمەش بۇ بەيانى لەۋى بىن.

بايەكى توندى دەھات بەفرى بە درەختانەۋە نەھىشت. نارەتەيەكيش كە كەس نەيدەزانى لە گەرۋوى بايەكەۋە دىت يا سروسشت بۇ خۆي ۋادەكات، كەۋا بەۋ شىۋە سەيرەكار لە ناخى ناۋەۋەي مەرۋف دەكا. داكى خەسرەۋى و داكى فەرۋرۋغى ھەردووك پىدەكەنين، بەلام من چاۋەرىي پىشەتايىكم دەكرد. دللم ۋەپەلە پەل كەۋتبوو. ئوتومبىلەكە بە رىي پر لە بەفرۋ بە قورگىراۋدا ھەر ئىزە و ئەۋىي بوو تا دەھاتىش ئىمەي بەرەۋلاي ئەو خانوۋە نزيكتر دەكردەۋە كە بەلاي مەۋە خانوۋىكى يەكجار سامناك بوو. كاتمىر تو و نيو لە بەر دەركى راۋەستا. دەركە كرابۋوۋە و خزمەتكار و بەردەستىش ديار نەبوون. لە نىۋمالىش ۋەك باۋە، كەسما بە پىرەۋە نەھات و فەرۋموى لىنەكردىن. ھىشتا چراي دوى شەۋى ھەر دەسوۋتا و دوۋكەلى دەكرد. لە رۆژىكى ۋا كە بووكى تىدا دەگوزارايەۋە، نەدەبوو ئەو مالمە ئاۋايدەنگ و كشمات بى. لە پلىكانان ۋەسەر كەۋتىن. لە دالانى نەۋمى يەكەمدا كابرايەكى ئەرمەنى كە كەمانچەكەي ھەر دە دەستىدا بوو لەسەر لاتەختىكى خەۋى لىكەۋتبوو پرخەي دەھات. لەتەلارى گەرەشدا چەند شووشە و پەرداخىك كەۋتبوونە سەرەردى و ھەندى چراي دىش ھىشتا ھەر دايسىان. لەلايەكى دىرا كەكەس نەيدەزانى كۆيىيە بايەكى سارد بە تەۋاۋى نىۋ مالمەكەيدا دەھات بە شىۋەيەكى ۋا ھەرچى پەردە و چرا و قەندىلۆكە ھەبوون ھەر ھەمووى ۋەھەلەكە سەما خستبوون. ھەرچارە و لە پرىش دەرگايەك دەكرايەۋە و زۆر بەتوندى بە دىۋارىدا دەدا. ئاگام لە ژنەكان برا. شارەزاي مالمەكە بووم. يەكەمجار چوومە ژوورى نوستنى. لىفە و سەرىنى سەر

چارپايه كه پهرش و بلاو كه وتبوون، بى ئه وهى كه سيشى لىيى.
 بايه كه له لاي هه يوانيوهرا دههات. دهستوبرد چومه وى تا
 په نجه ره كان داخه م. بايه كى سارد دهنو خانوه كه يدا هه لى كرديوو و
 پىته لوو كهى دهويدا به به فرى ده كرد. له په نجه ره پرا ده رىا دياربوو،
 كه فى كرديوو، شه پوله كان به توندى خويان به ديوارى خانوه كه دا
 ددا، وهك بيانه وى له بناغه وه هه لى كه نن و ژيره و ژوورى كه ن. له
 نزىك په نجه ره يه كه وه فه پروغ به خووبه كراسىكى سىي دريژ و
 سه ر و پرچىكى ئالوزه وه له وى له سه ر عه ردى كه وتبوو. له پىشدا
 وامزانى مردووه. ورتهى لىنه دههات و نه ده بزوت. له شى سارد
 ببووه و پىخواستىش بوو. كه لىي نزيك بوومه وه هه لمگرته وه و
 ده سه روچاويم هه لپوانى، به چاوه كانى ئاماژهى بو ده رىا كرد.

* * *

دواى سالىك فه پروغيش به نه خو شى سيل مرد
 ئه و به قوربانى هه مووان بوو، ئه ميش به قوربانى ئه و.
 ۱۹۹۹/۱۱/۲۶ - داره توو.

سه رچاوه: له كتيبي - چمدان - چاپ اول، نگاه: ۱۳۷۷ (چاپ مكرد)
 مؤسسه انتشارات نگاه: خيابان ۱۲ فروردين شماره ۲۱ - دوه كراوه
 به كوردى

- غه ريب -

پیاوه‌که گوتی: (شتیکی وا نییه).

لاوه‌که رووی وهرگیرایه‌وه و ئیستا ده چاوه‌کانی پیاوه‌که‌یه‌وه دهروانی، ده‌قوولایی ئه‌و چاوانه‌ی که به دریزایی ئه‌و چند رۆژانه ده‌بان‌ه‌ویست و هه‌ولیان ده‌دا شتیکی بشارنه‌وه. ده‌ستی خسته سهر شانی پیاوه‌که و به‌نهرمییه‌وه گوتی: (باشه نات‌ه‌وی قسه‌ی دل‌ی خۆتم پی بل‌یی. ئه‌و چند رۆژانه من هه‌رچی ده‌ دل‌ی خۆمدا بوو هه‌موویم بۆ هه‌ل‌رشتی، که‌چی تۆ من به‌شایانی ئه‌وه نازانی قسه‌ی خۆتم بۆ‌بکه‌ی). لاهه‌که هه‌رپی داگرت: (جا ئه‌وه قسه‌یه، خۆ خوار‌دنه‌وه و نه‌درک‌اندن خراپترین نه‌خۆشییه‌که، هه‌روه‌ک لوویکی ناو له‌شی مروّف وایه و ئا ده‌میزاد له‌ناو ده‌بات).

(راستییه‌که‌ی تا ئیستا به‌ هیچ که‌سیکم نه‌گوتوه‌وه چ مهرگیکه‌مه. ته‌نانه‌ت به‌ هاوکاره‌که‌شم و نه‌شم هیش‌تووه ماله‌وه‌شمان ئاگادار که‌نه‌وه که‌ قاچم شکاوه، چونکه‌ ده‌زانی رییه که‌ دووره ئه‌گه‌ر بشه‌ین له‌وانه‌یه پینان وایی داخوا چ قه‌وماوه و هه‌موویان مل لیده‌نین و دین).

خۆر به‌ ته‌واوی ره‌نگی په‌ریبوو و گلۆپه‌کانی هه‌سار و ئه‌ولاتر و هه‌موو گلۆپه‌کانی نیوشاریش دایسان. لاهه‌که پرسى: (پیت خۆشه که‌ به‌یانی دهر‌چووم سه‌ریکی له‌ مال و منداله‌که‌ت هه‌لینم؟) پیاوه‌که گوتی: (نا قوربان‌ت بم، هه‌ر نامه‌وی بشزانن، منیش دوو سى رۆژی دی دهر‌ده‌چم و ده‌چمه‌وه مال‌ی، پینشمانییه به‌و حاله‌وه بتوانم تا یه‌ک دوو مانگی دی کارى بکه‌مه‌وه.

لاوه‌که ده‌ستی پیاوه‌که‌ی گوشى: (ده باشه ده‌ی بزائم بۆ هینده گرژ و نارعه‌تی، پیم بل‌ی داخوا بۆ نه‌خۆشییه‌که‌ت له‌ مال‌ی

"شهو‌ی نه‌خۆشخانه"

نووسینی / سه‌ید حوسین ئیعتی‌ماد زاده

ده‌مه‌و ئیواره دکتۆر هاتبوو به‌ کوره لاهه‌که‌ی گوتبوو که‌ به‌یانی دهر‌ده‌چیت. هه‌ستی غه‌ریبایه‌تی ته‌واوی بوونی ئه‌و پیاوه‌ی داگرتبوو.

ئه‌و چند رۆژانه‌ی که‌ هاتبووه نه‌خۆشخانه خوی به‌و کوره لاهه و قسه و گفتوگۆ گه‌رموگوره‌کانیه‌وه گرتبوو که‌ به‌ته‌ک قه‌ره‌ویله‌که‌ی ئه‌وه‌وه بوو له‌قسه‌کانی لاهه‌که‌وه تیگه‌یی که‌ سه‌ره‌رشتیاری کۆمپانیاکانی ده‌وله‌تییه و له‌ ئه‌نجامدانی یه‌کیک له‌ کاروباره‌کانی ئیشه‌که‌یدا تامپۆنی کردوه.

پیاوه‌که له‌ په‌نجه‌ره‌ی لای قه‌ره‌ویله‌که‌وه ده‌حه‌ساری نه‌خۆشخانه و دارچناره چره‌کانیه‌وه دهر‌وانی. ده‌نگی غژه غژی پانکه بنمیچییه‌که‌ نازاری ده‌دا و له‌هه‌مووکاتیکی تریش زیاتر دلته‌نگ بوو، ده‌نگیک وه‌خوی هینایه‌وه، رووی وهرگیرا لاهه‌که بوو: (ئه‌وه چته، ده‌بیر و خه‌یالاندای و دلته‌نگی). پیاوه‌که به‌تیرامانه‌وه سه‌یریکی کردی: (نا هیچ نییه). لاهه‌که له‌ په‌نجه‌ره‌ی سه‌یریکی دهر‌یی کرد و به‌ ده‌نگه نه‌رم وشله هه‌میشه که‌ییه‌وه‌ی گوتی: (ئیواره وه‌خته‌ی ئه‌م شاره، دلگیره. به‌لام پیده‌چی ئیوه به‌شتیکی دییه‌وه نارعه‌ت بن).

دەشارىيە (پىاۋەكە زەردەيەكى غەماۋى ھاتى و بە سەيركردنى
 ھەسارى بيمارستانى لە پەنجەرەكەيرا بەشيوەيەك كە لاۋەكە
 نەتوانى فرمىسكى چاۋەكانى بىيىنى گوتى: "كۆرەكەم پۆلى دوۋى
 راھنەمايىە بوو. مىلى لە بەرەللابى و گوى نەدان و كەمتەر خەمىيە
 نا، تا رۆژىكى قەول و بىرەكم دەگەل دا. ئەگەر بىت و بىتەۋە سەر
 وانە و مەشق و خويىندىن و قوتابخانەى و ۋەك سالانى پيشوو
 پىاوانە مل بداتەۋە و بخويىنى ئەۋە منىش بەلەين و پەيمانى دەگەل
 خوداى خۆمى دەدەمى يەك دانە دوۋچەرخەى چاكى بۆ بىكرم
 چونكە ھەموو ئاۋەلەكانى ھەيانبوو و ئەۋىش چاۋى تىۋە بوو.)
 كۆرەكەم گوتى: (بابەگيان ئەگەر من پەيمان و بەلەين بدەمەۋە كە
 كۆرپىكى چاك بىم، تەننەت يەكەمىش بىم، تۆ پەيمانى خۆت دەبەيتە
 سەر و لەسەرقسەكەى خۆت دەمىنىيەۋە.)
 كە ئەۋەم بىست ۋەبىرم ھاتەۋە كاتى دەچومە قوتابخانە و
 دەبوو لەگوندى خۆمانەۋە تا دىيەكەى دى بە پىيان چووبايىن و
 بەزىستانىش، ھەموو ئاۋەلەكانم چەكمەيان دەپىدايوو، ھەر من نەبى
 پىلاۋىكى دىراۋ و پەنجە بە دەرەۋە لە پى، چەندجاريكانم بە بابم
 گوتبوو، ھەر بەلەينى دەدا و چەكمەكەى بۆ نەدەكرىم، بۆيە تا
 ئىستاش ئەۋىاد و بىرەۋەرييەم ھەر دەدەل و دەرۋونىدا ماۋەتەۋە و
 لەبىرم ناچىتەۋە، ئەۋجا دەچاۋەكانمەۋە راما و درىژەى دايەۋە
 قسەكانى: (باشە بابە توخوا بەراستىتە دوۋ چەرخەم بۆ دەكرى؟!)
 قسەكانىم ۋەك تىرىكى دە دلى چەقى و گوتىم: (بە نامووسم،
 پەشيمان نابمەۋە و ھەر لەسەر قسەى خۆم.)

ھەلوئىستەيەكى كرد و بە لاۋەكەى گوت: (ئەگەر بەزەحمەتى
 نەزانى لاي سەرەۋەى قەرەۋىلەكەم تۈزىك بۆ بەرز كەيتەۋە ملىم
 شل بوو.)
 دەنگى غژە غژى فەنەرى ژىر قەرەۋىلەكە بىدەنگى ژوورەكەى
 شلەقاند بوو، لاۋە لەسەر قەرەۋىلەكە لە تەنىشت پىاۋەكەۋە
 دانىشتىۋو و گوتى: (خەرىك بوۋى دەتگوت كە ھەر بەراستى ژيانى
 مرقەكان چەند پىك دەچن، دەى تەۋاۋىكە.)
 پىاۋەكە درىژەى دايەۋە: (ھەر بۆ بەيانى ھەمان رۆژ كۆرەكەم
 ھاتەۋە كونجى مالى و سەرى بەسەر كىتتەكەيدا بەردايەۋە و مىلى
 لە خويىندىن و وانە و قوتابخانە نايەۋە و بوۋەۋە ئەۋ شتەى من
 دەمەۋىست و ئىدىۋازى لە ھەموو شتىك ھىنا و خەرىكى مەشق
 و وانەكانى بوو، كە لىشەدەبۆۋە دەچۆۋە بەردەمى موغازەى دوۋ
 چەرخە فرۆشىيەكەى لەۋى لە دوۋ چەرخانەۋە رادەما، بەتايىەتى
 لەۋانەى كە بۆخۆى ھەزى لىيان بوو، ئىنجا دەھاتەۋە و دەستى
 دەكرد بە وىنەكىشانىيان و بەمنى پىشان دەدان.)
 (كام شەقام.)
 (شەقامى سەعدى، ھەر لەسەرى كۆلانەكەى مەدا موغازەيەكى
 لىيە، ئىمە دەۋ كۆلانەيدا كرىچىن ئەگەر بەچاكت زانى سەرىكمان
 لىبىدە.)
 لاۋەكە زەردىكى ھاتى: (بۆ دىدەنى ئەۋ كۆرە نىگار كىشەت،
 زەحمەتلىكتان ھەر دەدەين)

(ورده ورده تا دەهات دەستی ویتە کردنیشی بالاتر دەبوو ویتە خۆی بەسواری دووچەرخواوە دەکیشان. ژوورەکە ی پرکردبوو لە ویتە ی دوو چەرخوا.)

لاوەکە پیکەنی: (دیاره مندالیکى وریایه، منیش کورپیکى چوار سالانەم ههیه. به گیانی تو، خوانهکا یه کیک به لینیکی پیدات و له بیری. بچیتەووه و به جیی نەهینی، ئیدی ئەو دەیکاته قیامەت.)

(خوا لیت نەستینی، سایه ی تو ی له سهری نەبری.)

(به راست نەتگوت چەند مندالت هەن؟!)

پیاوکه گوتی: (هەر ئەو یه کهم ههیه راستییه که ی (۱۰) ده سالان مندالمان نەبوو، هیندەمان نەزر و نیاز کرد تا خودا ئاوری لیداینه ووه و سه عیدی داینی)

لاوەکە به سه رسامییەووه ده روخساره شه پرپۆه که ی پیاوکه ووه راما و سهیریکی کردی. دهسته کانی گوشتی و به کورتییەکه ووه گوتی: (وازی له وانه کانی نەهینایه ووه؟!)

(نا، شهوی تا به یانی تیده کوشی، تەنانەت شه وانه ش ئەوهندە ی له خەوی هه ستابمه ووه دیتوومه ئەووه هه روا خه ریکه، پیشی ده لیم: (رۆله گیان وهره به سیه تی بنوو)

ده زانی چۆنم وه لام دەداتەووه: (به لیم داوه، ده بی واده و به لینه کهم به رمه سه ری)

لاوەکە گوتی: (منیش واده و به لینه که ی باوکه م هه روا له بیره و هه رگیز له بیریشم ناچیتەووه که نه بیرده سه ر)

پیاوکه بۆ ئەو ی قسه که بگورئ پرسی: (ئەدی ئەووه چۆن بووه هاتوویه ئەم شاره؟!)

پیاوکه به وهره زبیه ووه وه لامی دایه ووه: (له سه ریکه ووه له بهر بی ئیشیان، له لایه کی دیشه ووه به لیم به سه عید دابوو، له لایه کی دیکه شه ووه پتویستی و خه رچی ژیان زیادی کردبوو. منیش بیستبووم که ئیشی ته خته بارکردنی پارهیەکی چاکی تیدایه ده گەل سی که سی دیکه دا هاتینه ئەم شاره.

قۆنته راتچیه که ئیمه ی برده نیوه راستی جهنگه لی و گوتی:

(ته خته بارکردنی ئوتومییلانە. قونته راتیشه چه ند ته ختان زیاتر بارکه ن پارهی زیاتر وه درگرن، ده گه له خۆمدا لیک دایه ووه ئەگەر پازده رۆژان ئیشی بکه م، هه م پارهی دوو چەرخی کورده که م و هه م پاره و پولیکیش بۆ مالی پهیدا ده که م. له به ده ختییه من سیته مین رۆژی ئیشی ته خته یه که م به سه ر شانیه ووه بوو که ده نیو بۆدی ئوتومییلیدا سه رم سوورا و ته خته به و هه موو سه نگینییه ووه به سه ر قاچمدا که وت که ئەوه تا ئەوه دوا رۆژده که مه که ده بیینی.

ده رگای ژووره که کرایه ووه دهنگی په رستاره که هات: (ئەوه چیتە؟! کاتژمیر یازده ی شه ووه بنوون باشتره و بۆ خۆتان بسینه ووه) لاوەکه گوتی: (خانمی په رستار دیاریی شاره که ی ئیوه چییه بیبه مه ووه بۆ کورده که م)

پیاوکه له پاسی دابه زی. دارشه قه ی به بن هه نگلیوه، جانتا لیوار هه لوه شاووه که ی به شانوه، به لام په له ی چوونه ووه مالی نه بوو، ورده ورده و له سه ر خۆ ری ده کرد برستی لیبرابوو. نه ک له بهر نەخۆشییه که ی ئەو چه ند رۆژانه ی به لکه له به رووه ی چۆن ده رکه ی مالی بکاته ووه و چاوی به کور و ژنه که ی بکه ویتە ووه ئەو ده می چیان وه لام بداتە ووه دووباره به دهستی به تال هاتۆته ووه مالی. ده و دوو

چەرخی سوارانەشەوێ رادەما کە وەک (با) بە تەکیدا دەروێشتن و تێدەپەرین. وەقسە ھاتەوێ: (ئاخر خۆ نەمتوانی دوو چەرخی کە ی بۆ بکرم) ژنە کە ی دەھاتە بەرچاوان کە بە دەنگی بەرزەوێ گەردەنی کێل دەکرد و دەیگوت: (نەمگوت ئەوێ ئیشی تۆنییە و لەشاری مەچۆ دەری).

گەییە سەری کۆلانی، دە دوو چەرخی کانی ناو موغازە کەوێ رامما. بەخۆی دەگوت: (باشە چ دەبوو یەکیکیانم کەرییایە) لەبەر دەرکی راوێستا، ویستی دەرکی بکاتەوێ، دەستەکانی لەرزین... ماوێیە ک تێپەری ناچار بوو دەرگاکە بکاتەوێ، دەرگا کرایەوێ سەعید بەسەر دوو چەرخی کەوێ بوو. پیاوێ کە دەنیو دەرکێرا و شک بوو. مندالە کە داچلەکی و ھەوت بوو، ھەر دابەزی و دوو چەرخی کە ی بە دەرەختە کە ی نیوێ راستی ھەساریوێ ھەلپەسارد و بەرە و باوکییەوێ رایکرد:

(بابە گیان زۆر سوپاس، بە راستی بەلێنە کە ی خۆت بردەسەر) پیاوێ کە ش ھەروا بەتاسەوێ دەکۆرە کە یەوێ رامبوو و سەیری دەکرد.

لەکتییی: سکوت قلب: سید حسین اعماذ زادە... أنتشارات خاقانی... چاپ اول سال ۱۳۸۰- تهران- ھوێ کراوێ بە کوردی.

زۆری وا له دوکانی خار و بار فرۆشییهوه دوور نه‌که‌وتبۆوه که دهنگی ژنیکی له پشته‌وه بیست:

(ئه‌های نه‌مه‌کی. ئه‌های نه‌مه‌کی)

له‌رزى، وه‌جووله‌که‌وت، عه‌ره‌بانه ده‌ستیه‌که‌ی که‌وته قالدوان.

دهنگی ژنه‌که‌ی دووباره له گویدا زرنگایه‌وه: (نه‌مه‌کی راوه‌سته

ئیشم پیته)

له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: ناکرئ راوه‌ستم هه‌بئ و نه‌بئ خۆیه‌تی ده‌بئ هه‌رچۆنیک بووه له ده‌ستانی قورتاربم، هه‌نگاوه‌کانی توندتر کردن ئیدی دهنگی ژنه‌ی نه‌ما، وه‌بیری هاته‌وه: کاتئ ژنه بانگی کردبوو.

هه‌ر که پئی ده‌حه‌سارئ نا ژنیکی سه‌رپۆشی سپی گولدار به‌سه‌رخه‌ریک بوو ژووری عه‌مبارئیی پيشاندا که چه‌ند تووره‌گه نانیکى وشکه‌ی لیبوو. که زانی ژنه‌که ته‌نیايه ده ژووری عه‌مبارئیی په‌ستات و بۆ خۆی چوووه ژووری ناو مالى، هه‌ر به پيله‌قه‌کی کۆمه‌دینه‌که‌ی کرده‌وه چاوی به زه‌رفه نایلۆنیکى پر له‌زیرکه‌وت. تاويدايه و به‌غار له حه‌سارئ وه‌ده‌رکه‌وت. نیو سه‌عات ده‌بوو له‌و ماله‌ی دوور که‌وتبۆوه. هۆرئى ئوتومبیلیکی وه خۆی هینایه‌وه، ماندووته برستی لئ بریبوو خه‌ریک بوو پشووئى راوه‌ستئ. له هاتئى ژنه‌ی دلنایاببۆوه، به‌لام ده‌روون و ناخى ئالۆزبوو، هه‌روه‌ک یه‌کئ پئی بلئ:

نه‌ده‌بوو ئه‌و کاره‌ی کردبایه.

به‌خۆی گوت: (هیشتاش دره‌نگ نه‌بووه واباشتره ئه‌مانه بۆ

ژنه‌که به‌رمه‌وه و بلیم هه‌له‌م کردوو.)

"نه‌مه‌کی"

نووسینی سه‌ید حوسینی ئیعتیاد زاده

پیاوه حه‌جمینی لئ هه‌لگیرابوو. هه‌ر نه‌یزانی چۆن هه‌لاتوو، تا ئیره‌ بئ وچان رایکردبوو، ئاره‌قه‌ی به‌سه‌ر و روخساریدا ده‌هاته خوارئ، هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد تا پشووئیکى بپته‌وه به‌رئ. ده‌ستیکرده‌وه به‌ روئینئ: "نابئ بمدۆزنه‌وه، نا نا هه‌روا به ئاسانیم وه‌چنگ نه‌که‌وتوو تا به ئاسانترئ له‌ده‌سته‌مه‌وه."

وینه‌ی کچه‌ی بۆ ساته وه‌ختیکش له‌میشکی نه‌ده‌سپرایه‌وه. وه‌بیری هاته‌وه که دکتۆر گوتبووی که‌هیچی ده‌به‌رکندا نییه و ده‌ست کورت و هه‌ژاره. دووباره. دووباره دکتۆره‌که گوتبوویه‌وه: جا ئه‌گه‌رپیت خۆشه‌ بۆی بکه‌ی ئه‌وه شه‌ش سه‌د هه‌زار تومانی تیده‌چئ.

تۆزیکى خۆهینا و برده‌وه به‌لکه ئئ، که دکتۆر گوتیه‌وه ئیره دوکانی به‌قالیه نییه. هه‌ر لیره‌وه بریاریدا به‌هه‌رشیه‌یه‌ک بووه کچه‌که‌ی رزگارکات. هات و هاواری کابرای خارو بار فرۆش به‌خۆی هینایه‌وه که‌پچکه‌ی عاره‌بانه ده‌ستیه‌که‌ی وه‌نیو شووشه ساردییان که‌وتوو، به‌ داوای لیبوردنیوه توانی کابرای هیور کاته‌وه.

هەلۆهستەیه کی کرد و نا ئەدی کچه کهم، نابئ بهیلم له دەست چئ. عەرەبانە دەستییه کهی هاویشته بۆدی ئوتومبیلیکی راوهستاووه. به دیواریه وه راوهستا. جییه کی چۆل بوو. دهیتوانی پیشوئکی بدا.

داهاته وه پهنجە دی دهناو تورەگه کهی نا و نانه وشکه کهی دهرینا. سئ پارچه زیری دەست لینە درا و به کار نه هاتوو. ویستی گریی سەری زەرفه نایلۆنه که بکاته وه دیتی گریی کویره یه له ددانی نزیک کردوه په شیمان بۆوه، نه کا یه کیک له ولا رابیت. پریسکه کهی ده به رکی ئاخنی و کهوته وه رییه. خۆره تاوه که راسته و خو دههات ته پلئ سەری ئاور دها. ههوا له رۆژانی دی گهرمتر و پیاوهش له رۆژانی دی ماندووتر بوو. کاتی پیشوودان و نیو رۆژه خواردنی بوو.

هینده به په له به رییه دا هاتبوو هه موو له شی وه سه ر ئاره قه گه رابوو. ده بوو هه ر برۆا تا جییه کی چاک پهیدا دهکات و موغازه کانیش ده کرینه وه. به هانکه هانکه وه به هه ورازۆکه کیدا سه رده کهوت چاوی به دار تووه کهی سه ری کۆلانی کهوت. جیی هاموشۆیه نه بوو. له بن سییه ری دارتووه که تورەگه نانه وشکه کهانی داگرتن. له سه ر عاره بانه کهی دانیشته تا نان و ترییه کهی بخوا. برسی بوو به لام ئاره زووی خواردنی نه بوو له ماندووه تیان هه روا له سه ر عاره بانه کهی راکشا تا چاویک گهرم کات و سه ر خه ویک بشکینی بیر و لیندانه وه بۆ ساتیکیش ده ستیان لی به ر نه دها و لی جیا نه ده بوونه وه. جاروباره روخساری ژنه و جار و بارهش روخساری کچه کهی له به ر چاوان به رجه سه ته ده بوو. له عاره بانه کهی هاته وه خوارئ:

(شهیتان به له عه نه ت بی ئیستا چ بکه م بۆ نه چم بیده مه وه)
له سه ر عاره بانه کهی دانیشته وه ده ستیکی بۆ به رکی برد. هه ستیکرد کات وه ستاوه، پیی خو ش بوو تا زوه زیره کانی دیزه به دهرخۆنه بکات و له ده ستانی رزگار بیت.

کورپژگیکی بۆیاغچی له و لا را هات. له نزیک وییه وه له بن داره تووه کهی دانیشته، پیاوه که له کورپژگه کهی پرسئ: (هه روا له و نزیکانه وه ئیسی ده کهی؟)

"به لی ئه وه دوو ساله له و گۆره پانه ی ته جریش، ه خۆم به عه ردی داداوه. باوکه گیان رۆژ به رۆژ تادی خراپتر ده بی، بۆیاغی حازرکاری ئیمه ی شلۆق کردوو و له کاری کردووین، ئەدی ئیوه ئیشتان چۆنه؟"

"خراپ نییه ده روا"

پیاوه پرسیی وه: ئه و نزیکانه ش زیرینگه ری لینییه؟

بۆیاغچی پیکه نی: ناکا شتیک متیکت پهیدا کردبی! ها؟

نا بابه هه روا ده پرسم.

بۆیاغچی سه ریکی بادا و گوتی: خو گۆره پانی ته جریش شاره زای لای چه پییه وه بازاری زیرینگه رانه.

یه کیکیان هه ر کریاری خۆمه ده ته وی بته مه لای؟

پیاوه که له قسه کهی پاشگه ز بۆوه: (کچه که م به ته مایه له و رۆژانه دا شووبکا، هه ر بۆیه شم پرسئ. پیاوه که ترسا، ده بی لیره برۆا ورتکه نانه وشکه کهی هاویشته وه سه ر عاره بانه ده ستیه کهی و کهوته وه ری و گه بییه سه ر شه قامئ، نه یده زانی چ بکا زۆر له مالی ئه و ژنه یه وه دوور بوو. له به ر خۆیه وه گوتی: (ئیستا چ بکه م ده بی

ئەو ژنه له عەمباری هاتنیته ده‌ری؟ بچم بیده‌مه‌وه؟! و داوای لیبوردنیشی لیبکه‌م. عاره‌بانە دەستییه‌که له سووچیکی به‌جیدیلیم و زوو ده‌چم. عاره‌بانە‌که‌ی به‌دار چناریکه‌وه هه‌له‌په سارد و گه‌یییه گۆره‌پانه‌که. چاوی به‌ بازاری زیرینگه‌ران که‌وت بی ئیختیار به‌ره‌و لای زیرینگه‌ریکه‌وه چوو. (سلاو کاکه، ده‌مه‌ه‌وی زیره‌که‌م بفروشم) جحیلۆکه‌یه‌ک که له‌پشتی جامخانه‌یه‌وه زیره‌کانی هه‌لده‌واسین وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی دایه‌وه و گوتی:

پسووله‌ی کرینی زیره‌که‌ت پتییه؟

پیاوه‌که بلمه‌ بلمیکی لیوه‌هات و گوتی (ئاخر)

جحیلۆکه‌که گوتی: دابینه‌ بابیکیشم.

زه‌رفه‌ نایلۆنه‌که‌ی له‌ به‌رکی ده‌رینا و له‌سه‌ر شووشه‌که‌ی رۆنان. جحیلۆ گرتی زه‌رفه‌که‌ی پینه‌کرایه‌وه گوتی: کاک حاجی زیره‌کان ده‌فرین وات گریداون؟

پیاوه‌ ده‌بیر و خه‌یالی ئه‌وه‌یدا بوو پارهی زیره‌کان چۆن وا بشاریته‌وه کورگه‌لی گه‌راجی په‌ی پینه‌به‌ن و پینی نه‌زانن.

جحیلۆکه‌ زه‌رفه‌ نایلۆنه‌که‌ی دراند و پارچه‌ زیره‌کانی له‌سه‌ر شووشه‌که‌ی به‌رده‌می ریزکردن. چاوه‌کانی پیاوه‌ی وه‌ک نقیمه‌ ئه‌نگوستیله‌ی ده‌رپه‌ریوون و ده‌زیره‌کانه‌وه راماون. جحیلۆ یه‌که‌مین پرئیسکه‌ی کرده‌وه، هیچی تیدا نه‌بوو کاتی سینه‌می کرده‌وه به‌ توریه‌یه‌وه گوتی: شته‌کانی ناو ئه‌م پرئیسکانه‌ هیچیان زیر نین. پیاوه‌که وه‌ک په‌یکه‌ره به‌ردیک له‌ جی خۆی سارد ببۆوه*.

* له کتیبی سکوت قلب: سید حسین أعمادزاده.. انتشاراتی خاقانی- چاپ اول سال ۱۳۸۰ تهران- هوه‌ کراوه به‌ کوردی.

ئوتومبیله‌که چاتر نه‌بوو. ئەگەر کاغەزە زەرەدە کاییه‌که‌یم به نه‌رمونیا نییه‌وه دەست لێنه‌دابایه و هه‌لگیر و وه‌رگیرم نه‌کردبایه، وه‌ک په‌ره‌کانی ده‌نیو په‌نجه‌کاندا ورد ده‌بوو و هه‌لده‌وه‌ری .

هه‌شتا یه‌ک دوو لاپه‌ره‌م نه‌خویندبوونه‌وه که ده‌نگیک بانگی کردم: "کاکه بیورن. کتیبه‌که‌ت کۆنینه‌یه، کۆنه کتیبه؟"

سه‌رم هه‌لینا چاوم به‌قه‌یره‌ پیاویکی که‌وت که هه‌تا نیوقه‌دی به‌سه‌رکورسییه‌کاندا خوهینابوو و پیشی و چاوی ده‌کتیبه‌که‌ی منه‌وه بریبوو. زۆر به‌نا به‌دلایه‌وه وه‌لامم دایه‌وه: به‌لێ، کۆنینه‌یه!

"ئهو کتیبانه‌ زۆر به‌نرخن، ئیستا هه‌ر وه‌گیر ناکه‌ون."

گوتم: "به‌لێ، که‌م وه‌گیر ده‌که‌ون."

"به‌لێ، زۆر که‌س هه‌یانن به‌لام وه‌ده‌ریان ناخه‌ن!"

کتیبه‌که‌م پێوه‌دا ده‌ به‌رگه‌که‌یه‌وه رامام، هه‌نده‌ کۆن بوو که کابرای والیکرد ئهو پرسیاره‌م لێبکا.

ده‌و بیرو و لیکدانه‌وانه‌دا بووم لێی بپرسم، داخوا ئهو کتیبه‌ی خویندۆته‌وه یان نا؟

پیاوه‌که‌ پرسى: "دینه‌ دێیه‌که‌ی مه‌؟"

"به‌لێ ده‌مه‌وئ سهریکى له‌ براده‌ریکم هه‌لینم. کاک خه‌یروولای ده‌ناسی؟"

"به‌لێ ده‌یناسم، خه‌یروولای سمیلی ده‌لێی؟ ئاموزای خومه‌!"

سه‌ریکی ئه‌ولا ولام کرد له‌ من و ئهو پیاوه‌ی نه‌بی، ئه‌وانیدی هه‌موو خه‌وه‌ کوتکه‌ ده‌بیردنه‌وه.

پیره‌میرده‌ سه‌ری وه‌شانی من کرد و پرخه‌ی لێ هه‌ستا.

"کۆنه کتیب"

نووسینی / سه‌یید حوسینی ئیعمادزاده

په‌له‌م بوو، کتیبه‌کانی سه‌ر میزه‌که‌م هه‌موو ژیره‌ و ژوور کردن تابه‌کتیکیان لێ هه‌لگرم . وا راهاتبووم ده‌ناو ئوتومبیلیدا وه‌خوینم. ده‌نیوکتیبه‌کاندا چاوم به‌ "کوندی کویر"ی صادقی هیدایه‌ت که‌وت که تازه به‌تازه یه‌کتیک له‌ ئاوه‌له‌کانم بو‌ی هینابوو. کتیبه‌که‌م ده‌جانتایه‌که‌م نا به‌هه‌ناسه‌برکتیه‌وه خۆم گه‌یاند هه‌راجی. پێم نایه‌ نیو ده‌رکه‌ی پاسی و سه‌ریکم به‌ ناویندا خوار کرده‌وه و له‌ ریزی سیهه‌می کورسییه‌کی به‌تالم هه‌لنا. له‌ ته‌ک پیره‌میردیکه‌وه دانیشتم، پیره‌میرد له‌ بن لیوانه‌وه هه‌روا خه‌ریکی نزا و پارانه‌وئ بوو و ویردی ده‌خویندن. ده‌گه‌ل سه‌لاوات لیدانی ویدا ئوتومبیل پیچکه‌ی له‌ قیرتاوی داغ هه‌لقه‌نان، ده‌گه‌ل هاتنی وره‌ی بایه‌که‌یدا ئاورم گرت، گه‌رما وه‌ک له‌ گه‌رووی ته‌ندووریوه بیته‌ و هه‌تاوه‌که‌ش راسته‌ و خۆ له‌ نیوچه‌وانی ده‌دام، بۆ وه‌ی رۆژه‌که‌ نارحه‌تم نه‌کا په‌رده‌که‌م راکیشا! به‌ دوور که‌وتنه‌وه له‌ شاری، بایه‌کی فینک هاته‌ نیو پاسه‌که‌وه و ئیستا ده‌توانی هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده هه‌لکیشی. پیره‌میرده‌ واکلافه‌ ببوو به‌گه‌رمایه‌، لام و جیمی لێبرابوو و قسه‌ی پینه‌ده‌کرا به‌لام جارجاره‌ ده‌ روخساری منه‌وه راده‌ما. کتیبه‌که‌م له‌ جانتایه‌که‌م هینایه‌ ده‌ری. کتیبه‌که‌ی منیش له‌ په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌کانی

ئەو پیاوہی کہ دەگەلە مندا دەدوا بەسەر کورسییە کە پێدا شوڤر بۆتەو و پیرە لە خەوێ هەستاندەو.

پیرەمێردە، خەوہەکی رەویەو و داوای لیبوردنی لە من کرد و ویستی سکالایەکی بە مل رۆژگاردای بینی بەلام پیاوہە گوتی: "میر رەجەب، ئەو شەکرانە مەشکینە کاکێ ئەنداز یارت نارەحەت کرد."

ئەو دووانە کەوتنە گەرمی قسان و منیش لە وەلامدانەوہی پیاوہە کەم رزگار بوو و بەرمدا یەو خۆیندەوێ کە یەکاندەر دوو دەستی کەم وە شانی کەوت، سەرنجە کەوتە سەر ئەو پیاوہی، کاتی سەرنجە کانمان تیک ئالغان ئاماژە کتیبە کە سەر ئەژنوی کردم کە ھەروا کرابوو و پیکەوہ نەرابوو تا ھەلیگرمەوہ، من بە واقیکی و پەوہ، دەویبەوہ رامام. بەلام پیاوہە کە زۆر بە راشکاویبەوہ بە ئاماژە و چاو و برۆ بادانیوہ ھەر دەویست تێمبگە یەنی کە کتیبە کە ی بشارمەوہ، ھەرواشم کرد و کتیبە کەم ھاویشتەوہ ناو جانتاکەم. زەرەدخەنە یەکی ئاسوودەییە ھاتی، سەرم بەلای پەنجەرە کە پێدا سووراندەوہ، ئوتومبیلە کە بە ناو درەختە کانی لێرەواریدا تێدەپەری، سنبەری داران وە ک ریزی قوتابییان وە ئوتومبیلە کە ی دەکەوتن و خیرا خیراش تێدەپەرین. چاوم دە لێرەواری سەر سەوزەوہ بری، بەلام لە بیر و لیکدانەوان ھەر نەکەوتم. سەرنجە کانم دەگەل سروشتدا ئاوقا بوون بەلام دل ھەر بەلای قسە کانی پیاوہە کەوہ بوو. ھەروای بە خەیاڵدا ھاتووہ کە کتیبە کە قەدەغە یە! یا وە ک گوتم کۆنە کتیبە! گومانی لێ پەیدا بوو و نەویستووہ پیرەمێردە کە بیبینی؟! بەلام خۆ پیرەمێردە ی بیچارە، ھەر سەرنجیکی سەرپیتیشی لە کتیبە کە نەدابوو. لەوانە شە ئەو پیاوہ

بۆخۆی ئەندامی ئەنجومەن یا شوورای گوندی بی. کاتی کە ناوی صادقی ھیدایەتی خۆیندۆتەوہ پێیابووہ دەبیتە مایە ی دەردە سەریەم. بە ھەر حال ئیدی میوانی ئاموزاکەیم.

پیاوہە کە بە سەر کورسییە کە دا شوڤر بۆوہ و فەرمووی زەرە ترییەکی لیکردم، بە زەرەدخەنە یەکی وە ک دەستت خۆشی، بە سوپاسەوہ زەرە کەم رەتکردەوہ، بەلام سوور بوون و پێداگرتنە بی ئەندازە کە ی وایلیکردم چەند بۆلویکانی لێ دارنم، کە چی پاسە کە لە ناوہ راستی گەرەکی راوہستا، نەفەرە کانی یە کە یە کە ھەموو ھاتنە خواری، ئەو پیاوہی کە ھەر دەگەلە مندا دەدوا کرێی پاسە کە ی دام. گوتم: "ئەوہ کار نەبوو کردتان پێم خۆش نەبوو زەحمەتتان کیشا" پیاوہ دەستی گرتم و گوتی: "کاکێ ئەنداز یار ئەو قسانە چن ئیدی مالتە؟!"

بەرەو لای مائی ئاوەلە کە مەم مل لینا.

"بۆ کوێ؟ چۆن دەھیلم بی پیاڵە چایەکی ئەو ھەموو رییە ی، برۆی؟"

"ئەز یەتتان نادەم، زۆرت شەرمە زار کردم، ئیشاللا تۆلە ی دەکە ی نەوہ، با بۆ جاریکی دی بیت."

"دە تۆ ئیستا فەرموو، وەختی ئەوہ ی نییە، تۆزیک وەحەسی، دوا یە ش ھەروا پیکەوہ بە پێیان دەچین."

دوو دل بووم داخوا بچم یانە نا؟ راستییە کە شە ی چونکە کرێی ماشینە کە ی بۆ دابوو شەرمە زاری بووم قبوولم کرد.

پیاوہ پیلە قە یەکی لە دەرگا تەختە کە دا و دەرگا کە ش بە جیرە جیرەوہ کرایەوہ. ھاتو ھاوار و قا و قیزی مرای و قازان

دهحه ساریدا ههستا. ژنیك كه جلکی ده شوشتن، هاته پیتشی و سلأوی کرد و زهرفی دهستی میرده که ی وهرگرت، و به راکه راکه به رهو ژووریوه چوو. ئاویکمان به سهر و چاوانماندا پژاند، پیاوه که ههر داد و برۆی بوو له دهست توز و خوئی رییه. ژنه دهرکه ی ژووره که ی کرده وه، هه وایه کی فینک له په نجه ره که پرا ده هات، هیشتا ئاره قه مان وشک نه کرد بووه ژنه که چای هینا، پیاوه که پیاله چایه گهرمه داغه که ی یهک بین به سه رییه وه نا، خوار دییه وه، من راوه ستام تاسارد ده بیته وه، ههر به دوا ی دۆزینه وه ی به لگه ی ئه و هه موو دلسۆزیه و میهره بانیه ی کابراشه وه بووم.

پیاوه پرسی: "کاکه ئه ندازیار، له کوئی ئیش ده که ن؟"

من مامۆستام، مامۆستای منداله کانی مش خه یرو لالا، ئه و پیاوه داوا ی لیکردووم له هه لیکداییم و سه ریک له گوندی بدهم. به راستی خه لکیکی چاک و دلسۆز و میهره بانن، جاریکی دیش هه روا لامدابوو هاتبووم، ئه و ده می هه و زور سارد بوو.

قسه که ی پی بریم و گوتی: "ئه و هه وایه ی لیتره هه یه له هه یچ جیه کی دنیا یه دا نییه، به چله ی هاوینی به خۆت دانه ده ی سه رمات ده بی."

ده نیو قسه کانیه وه خو شی ئاشکرا کرد و خو ی ناساند و له باره ی ژیا نی خو یه وه شتیکی گوت، هه رچه نده یازده سه له ژنی هینا وه که چی به داخه وه تا ئیستا هه یچ مندالیکی لی پاشه که وت نه بووه، ناوی چه ندین پزیشکی شاریشی هینا که چۆته لایان، له وه ش بیگومان بوو که من ههر ده یانناسم.

به ئاماژه ی ژنه که ی، داوا ی لیبور دنی له من کرد و له ژووری چوه دهری.

سه ریکی دهر و دیواریم کرد له کتیبیک شتیکی ده گه رام ئه وی پی بناسم، به لام له سه ماوه ریکی وه رشه وی کۆنینه به ولاره چیدیم نه دیته وه.

گویم له چرپه چرپیان بوو، گویم بو کلور کردن، دهنگی پیاوه که ده هات: "ژنه که به ختمان سواره، له وانه، خو ئه گه ر رازیشی که م ئه وه زور باشتر."

دهنگه که برا، خۆم له دهرکی نزیک کرده وه پیاوه که بوو: "شیویکی لینی دهستی خو ی پیوه بخوا."

دهنگی ژنه که هاته وه: "جا پیتوا یه راست خو یه تی و هه وه؟"

"به لی بابه! من دنیا م دیوه ههر چاوم پیکه وت زانیم"

ده بیروه و چووم، ئاگام له قسه کانیان برا، له جی خو م قیت بوومه وه تا برۆم که پیاوه که هاته وه ژووری و گوتی: "ئه وه بو کوئی!! ئه وه منداله دراوستیه که مانم به دوا ی خه یرو لالا ی نار دووه، ئه گه ر له مالی، بی ههر ئیستا په یدا ده بی."

"کاکه سه یفوللا شیو و میوان دروسته که ن من ههر ده بی بجمه مالی خه یرو لالی چونکه سه بی نی زوو ده بی بگه ریته وه."

"بو قوربان پیتان وایه ئیمه چمان له دهست نایه و چمان نه دیوه؟ هیشتا ماویه تی بو ئیوار، ده بی چاوه ری خه یرو لالی بین."

تاپی وانه بی چیان له دهست نایه و ته ریق نه بنه وه (که له راستیدا من هه رگیز ئه وه م به خه یالدا نه هاتبوو) ته سلیم بووم و له جیه که ی خو م دانیشتمه وه.

"ته‌واوی گوندی وه‌ک به‌ره ده‌ستی خۆم شاره‌زام و ده‌ناسم، خۆ ئەگەر چه‌زیشته له‌ راو وشکاریش بی ده‌توانم هه‌ر جیگایه‌کی چه‌زت لێیه‌ بته‌بم."

"من هینده‌م چه‌ز له‌ راوی نییه‌، به‌لام پیم خۆشه‌ ده‌ ناوچه‌که‌یدا بگه‌ریم."

زۆر باشه‌ به‌لام ناگرێ به‌ ته‌نی بچیه‌ چ جێیان. زۆرانی دیکه‌ی خه‌لکی شاری هاتوون و به‌دوای مشتیکه‌وه‌ بوون به‌لام که‌ به‌ته‌نی چوون، هه‌یچیان ده‌ستگیر نه‌بووه‌ و نه‌یان‌توانیوه‌ چ کاران ئە‌نجام‌بده‌ن و تیماون.

ناشکرێ له‌لای هه‌موو که‌سیکی قسان بکه‌ی، هه‌ره‌وه‌ خه‌یرووللایه‌ی خۆمان خوا ته‌مه‌ن درێژی کا، بۆ ده‌کرێ شتیکی له‌لا بلی؟ ئاوی ده‌خواته‌وه‌، به‌ ژنه‌که‌ی ده‌لی، ژنه‌ش هه‌ر بۆ به‌یانی بلندگۆ به‌ ده‌سته‌وه‌، ئیدی ئە‌وه‌ جار ده‌دا، که‌ به‌لی فلانه‌که‌س دوی شه‌وی له‌ مالی مه‌بوو. وایکرد و وایگوت، هه‌رخوا ره‌حمی کرد ده‌ ترومبیله‌که‌یدا ناسیمیت، ئە‌وه‌ من وه‌ک خزمه‌تکاریکی هه‌رچی بفرمووی، له‌ خزمه‌تدایه‌، سوپاس بۆ خودا ده‌موزاری ژنی من، قوری پیدادراوه‌ و قروقه‌په‌، ئە‌وانه‌ی ئە‌وه‌ سه‌ره‌وه‌ش هه‌موویان ده‌زانن ئە‌گه‌ر لێره‌ سه‌ری برا و بشارمه‌وه‌ لام وجیم قسیکی ناکا، ئە‌وه‌ به‌سته‌زمانه‌ هه‌ر راست ده‌لی به‌رخۆله‌یه‌.

"کاکه‌ سه‌یفوللا پیتانوايه‌ من چ کاره‌م؟ من هه‌ر ته‌نیا مامۆستایه‌کم و چیدی خه‌یرووللا من چاک ده‌ناسی."

"جا بۆ خودانه‌کرده‌ من پیم گوتووی تو بکوژی یا یاغی و هه‌لاتووی؟! هه‌ر توکه‌ر و خزمه‌تکاری ئیوه‌م، مامۆستاگیان

ده‌گونیدا زۆرن ئە‌وانه‌ی خۆ ده‌هه‌موو شتیکی هه‌لده‌ قورتینن و کاران له‌ ده‌ست پیاوی ده‌دن. ئیوه‌ مرۆفیکی گه‌وره‌ و ریزدارن هه‌ر له‌به‌ر هیندییه‌ ده‌مه‌وی له‌ حوزورتاندا به‌هره‌یه‌کمان گیرکه‌وی.

هه‌یشتا قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌بیوو که‌ ده‌نگی یا ئە‌للایه‌ک هات، ده‌نگی خه‌یرووللا بوو، بالا به‌رزه‌که‌ی له‌ ده‌رکیوه‌وه‌ دیارکه‌وت و به‌ ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌شه‌وه‌ به‌ره‌ و رووم هات، یه‌کتیریمان ده‌ ئامیزگرت، سه‌یفوللاش به‌ روویه‌کی خۆشه‌وه‌ به‌خه‌راتنی کرد و هه‌روا به‌ده‌م قسه‌کانی خه‌یرووللاوه‌ که‌ خه‌ریکی گله‌ییان بوو گوتی:

"فه‌رقی نییه‌ ئیره‌ش هه‌ر مالی وه‌یه‌، باشه‌ ئە‌وه‌ بۆ هینده‌ت پێچوو" خه‌یرووللا هینور بووه‌وه‌ و هیندیک راوه‌ستا و ئە‌وجا ده‌ستی پیکرده‌وه‌: "چونکه‌، دیاره‌ هه‌ر له‌و ده‌میوه‌ که‌ مامۆستا ته‌شریفیان هینتاوه‌ من به‌و مانگا ماخۆ مرده‌یه‌وه‌ خه‌ریکم، لامه‌زه‌به‌ خه‌ریکی زاننیه‌، گرانزاشه‌ ئیستاش هه‌روا به‌ هه‌له‌داوانه‌وه‌ هاتووم ده‌نا ده‌رکی ته‌ویله‌ له‌سه‌ر پشتنیه‌ و هۆره‌ هۆری گویی پیاوی که‌رده‌کات، ده‌بی زوو بگه‌ریمه‌وه‌.

سه‌یفوللا گوتی: مه‌ردی خودای بۆ ده‌هیلم تو مامۆستای ببه‌ی، پارووه‌ نانیکمان هه‌یه‌ مامۆستا بیخوا.

خه‌یرووللا گوتی: ئە‌م قسانه‌ چین: بریار بوو مامۆستا ته‌شریف بینه‌ مالی مه‌.

سه‌یفوللا قسه‌که‌ی پێ بری و گوتی "من ئە‌مشه‌و ئە‌وه‌ هه‌یچ که‌ نایه‌لم به‌بی شتیو له‌ مالم وه‌ده‌رکه‌وی. خه‌یرووللا به‌وه‌ قایل بوو که‌ بۆ نان خواردنی ئیواری له‌وی بن. سه‌یفوللا له‌ ژووری چووه‌

دهرى، به ئاماژه و چاو وبرۆ بادانپوهم له خيرووللاى پرسى كه داخوا سهى فوللا چ پياويكه؟

خه يرووللاش هه ر باسى پياوه تى و نان بدهيى و ميوان نه وازييه وى ده كرد. دوای شيوان من هه ر ئه ولا و لای رویشتنيم بوو خه يرووللاش له من به په له تر بوو. ده روخساريدا ديار بوو كه درهنگيه تى. رووم ده خه يرووللاى كرد و گوتم: ئيدي له وهى زياتر به سه بابروين. پيکه وه هه ستاين. سه ي فوللا به پيکه نينه وه گوته: "خه يرووللا ئه وه تو قه يدي ناکا مؤله تت له ژنه که ت وهر نه گرتوو، ده ته وى بچيه وه، تو بچوو به لام نايه لم ماموستات ده گه ل بيته وه. ده ته وى به تاريک و نوته کيه ي ده چ چال و چولیکی باويى؟ باشه بو ئه مه ده سته نوينکمان نييه ما مؤستاي پى بنوي؟ ئه مه له خوامان ده وى ئه و شو کاکى ماموستا ليره روژ کاته وه و بنوي.

خه يرووللا گوته: "سه ي فوللا قه ت له جه فهنگى خو ت نانپى، ئه گه ر ئه من شه وى له مال نه بم کى شه وانه چوار دانه مانگا و مه ر و بزنه کان به سه ر ده کاته وه؟ ئه و يه ک دوو سه عاتانه شم له به ر خاترى کاکى ماموستا به جي هيشتوون. ئه وه هاتيشم، ئيستاش ده بي هه ر بچمه وه و تاسبه ينيش به ديار مانگا له کپوه بم ده نا گويلکو له ي ده خنکى و به مردوويى ده بي. خو تو بو خو ت ئه و مانگا نه فره تيه ي ده ناسى؟

به بيستنى ئه و قسانه ئه ژنوم سست بوون و گوتم: جا باشه ئه زيه ت و ماندوو بوون له وهى زياتر؟!

ئه گه ر مؤله ت بفرموون ئه منيش ده گه ل خه يرووللايدا ده روم به لکه ئى بتوانم يارمه تيه کيشى بدهم.

سه ي فوللا پيکه نى و گوته: "ئه زيه ت و ماندوو بوونى چى براله، ماموستا، ئه وه نده مان پى ره و نابيين؟! خه يرووللا رووى ده من كرد و گوته: "به ئاره زوى خو ت بکه، ئيره ش ده گه ل مالى مه ي فره قنييه."

پيم خو ش بوو به بيوريكى دوو له تيان كردبام و گويم له و قسه ي نه بايه، وه لام نه دايه وه، خه يرووللا رووى له سه ي فوللاى كرده وه و گوته: "به مه رجى وهى سبه ينى بو خو تى ده گه ل بيى و ماموستاي بينيه وه و نيوه روويه ش له وى بي."

خه يرووللا له ده ركى وه ده ركه وت و سه ي فوللاشى تا به ر ده ركى بو به به ريكردنى وه دوو كه وت. ژنه ده سته نوينكى متيل تيهه لكيشراوى راخست. له سه ر دوشه كه كه ي راكشام. كتبه كه مم ده رينايه وه و ده ستم كرده وه به خو ينده وى و دهنگى چرپ و چوپانى ژن و مي رده شم له سه ر سه كوى ده ريوه ده هاته گوئ. پياوه گوته: "ئاسيا خيرا كه برۆ به مير حه يدەر و قاسمى گو ر هه لکه ن بلئ سه عات دوا زده له به رده مى باغى مير شه عبانى را وه ستن تا من ديم، پاچ و پيمه ره ش ده گه له خو ياندا بينن."

دهنگه كه برا، به بيانوى پانتول به ديوار هه لواسينيوه له ده ركى نزیک بوومه وه كه دهنگى پياوه كه ي هاته وه: "ئاسيا له بيرت نه چى، بلئ چرا ده ستيش هه ر بينن."

به لام هيچ سه ره ده ريكم له قسه كانيان نه ده كرد، پيمو ابو بو شه وى ده چينه سه ر شينا ييه، به لام بو هينده سوور بوو له سه ر ئه وهى كه ده بي من هه ر له وى بنووم. ليم ببوو مه ته ل. ده گه ل

دهرکه کرانهوئ خۆم سهرقالی کتیب خویندنهوئ کرد، کاتی پیاوهکه هاتهوه ژوورئ گوئی:

کتیبهکهت چ دهلی؟ تۆزیکم بۆ لیوه باس بکه!

دهمم بهش کردهوه لهوانهشه. چاوم هه بهسه کتیبهکهوه بوو، که ناوی گۆرستانیم بهسه زاریدا هات. سهرم بهزکردهوه وهک وشهئ گۆرستانی بهلاوه مهتهلک یا نیشانه یا هیمایهک بیت، سهریکی بادا و گوئی: "گۆرستانی مه دووره، دوو دار چناریشی لینه که دهلین تهمنیان چوار سهه ساله!"

ههروا گویم له قسهکانی راگرتبوو که خه بهلایدا بردهمهوه و چاوم لیکنان. بهیانی دهگهله دهنگی کهلهباب خویندنان له خهوی رابووم بهلام سهیفوللا دیار نهمابوو. چووم دهست و دهموچاوم شوشتن، که هاتمهوه نوین ههگیرابوو سفره له ناوهراستی ژوورئ راخرابوو. دواي قاوهلتییه ژوورهکهم سهه و بن کرد کتیبهکه نهمابوو. پیمابوو رهنگه دهگهله نوینهکان چووبی، ههروهه رووشم نههات به ژنهکه بلیم و لی بیپرسم:

"ئهدی کاک سهیفوللا له کوئییه؟"

ژنه ههلوستهیهکی کرد و گوئی: "ئیه بفرموون قاوهلتییه نۆشی گیان کهن. سهیفوللا چووه گیای بۆ مانگایه بینئ، گوئیشی باکوړهکهی دراوسیمان بتانگهیهنیه مالی خهپروللای."

"ناکا کتیبه کهشیان دهگهله خویان بردهبیت و پینان وابووبی ئهوه کتیبی خهزنه نامهیه.

خۆ ئهوه کتیبی داستانان بوو."

رهنگی ژنهکه گۆرا و زهرد ههلهگهرا و چ وهلامیکی نهدايهوه.

له کتیبی / سکوت قلب- سیدحسین اعتماد زاده- انتشارات خاقانی-

چاپ اول: سال ۱۳۸۰ تهران- هوه کراوه بهکوردی.

- غههههه -

و نه‌چووم. له دلی خۆمدا دهمگوت ده‌بیته ناپیاوی له‌به‌ر خاتری نه‌خته زیادییه‌کی روژانه پیاو بچیته جییه‌کی دی. تا روژیکه له‌گه‌ل کابرای خاوه‌ن چاپخانه لیک هه‌لبووین و قسه‌مان لیک ترازان و هاتمه ده‌ری و ئه‌ویم به‌جیه‌یشت.

به‌وه‌ی دلخۆش بووم هه‌ر جییه‌کی رووی تیبکه‌م ئیش به‌پای پیلانه و په‌کم ناکه‌وی. به‌لام رووم له‌هه‌ر لایه‌کی ده‌کرد، به‌تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی که له پێشدا کرێی زیاتریشیان ده‌دامی، ده‌یانگوت، تازه، کریکاری له خۆمان زیادیشمان هه‌یه، سه‌یر بوو له‌و هه‌موو ئاشنا و روشنا و خاوه‌ن چاپخانه یه‌کیکیان ئیشیکیان نه‌دامی- دانیشتم که‌وتمه‌ راوێژان. گۆتم تازه ئیدی کاری چاپخانه هه‌ر ناکه‌م، دنیا پره‌ له ئیش: پینه‌ دۆزی. ئاسنگه‌ری. دارتاشی، به‌رگدروه‌تی. به‌لام دتگوت ده‌رکی هه‌موو دنیایان لێ داخستووم، رووم له‌ هه‌ر لایه‌کی ده‌کرد دیواریکی بلندی ده‌ست به‌روو نانه‌ویم له‌ به‌رده‌میدا قیت ده‌بووه‌.

سه‌رم به‌ ته‌واوی کارگه‌کاندا کرد، هه‌ر له‌کارگه‌ی شووشه‌ سازی تا کارگه‌ی شخارته‌. هه‌ر بێ سوود بوو. روژیکه بیستم کارگه‌ی چیتی (ره‌ی) کریکاری ده‌وین، هه‌موو روژێ ده‌گه‌ل گه‌ردی به‌یانیان هه‌له‌ستام و کارگه‌ی چیتی (ره‌ی) خۆت بگره‌، هاتم. ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی دیکه‌ی له‌ خۆم بیکار تر، له‌وێ راده‌وستاین، ده‌ده‌می بانگی نیوه‌رۆیه‌ یه‌کیک له‌ولا راده‌هات و ده‌یگوت، ئه‌ورۆ هه‌یچ، برۆن به‌یانی وه‌رنه‌وه‌. ره‌نگه‌ برواش نه‌که‌ن، که هه‌ر ئه‌ورۆ و سبه‌یه شه‌ش مانگی ره‌به‌قی خایاند. تا له‌ دواییدا گوتیان کارگه‌ پرېوو، ئیستاش که‌س نه‌یزانی له‌ کوپوه‌ پرېوو، کاک حه‌بیب

"ده‌بی بیت"

نووسینی / چتر نور

کاک حه‌بیب چه‌ناگه‌ی قسانی گه‌رم داها‌تبوو: کورپه‌ ئه‌وه هه‌موو هه‌ر قسه‌ن، ده‌بی بیت! تیگه‌یشتی؟ ده‌بی بۆ پیاوی هه‌ربیت! خوا نه‌کا به‌لا روو له‌ پیاوی کا ئیدی حیسابی ته‌واوه‌.

ئه‌گه‌ر خواش دای ئه‌وه برۆ پالده‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر نه‌شیدا هه‌ر برۆ پالده‌وه!

گۆتم: "واش نا خۆ پیاو ده‌بی کاریکی هه‌ر بکا."
گۆتی: "ئه‌من نالیم تۆ هه‌یچ مه‌که‌. هه‌ر ئیشیکه‌ی حه‌زت لێیه‌ و به‌ دلته‌ بیکه‌ و شه‌و و روژیش له‌ راکه‌ راکه‌ی رامه‌وه‌سته‌، به‌لام تا به‌خت و ناوچه‌وانیش نه‌یه‌ین، هه‌مووی بێ سووده‌ به‌لام لێره‌دا شتیک هه‌یه‌. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ نه‌به‌زی و مه‌یدانی چۆل نه‌که‌ی و له‌ رووی لافاوی کاره‌ ساتاندا سینگت ده‌رپه‌رینی و بیکه‌یه‌ قه‌لغان.

به‌کورتی زۆر بێ چاو و رووبی!
ئه‌و ده‌می له‌ چاپخانه‌ی ئیشمه‌ده‌کرد. کاره‌که‌م مه‌که‌مه‌که‌ی نه‌بوو. بۆیه هه‌رچی هه‌بوو هه‌رپیی خۆشبوو بچمه‌ لای وی و له‌لای ئه‌و ئیشی بکه‌م.

هه‌رکاتیکی تووشم ده‌بوون ده‌یانگوت حه‌بیب ئه‌گه‌ر بیته‌ لای مه‌ زۆر زیاترت ده‌ده‌ینی له‌وه‌ی ئیستا هه‌ته‌، به‌لام من گۆیم نه‌دایه‌

جگەرەيەكى بەلا لىۋەۋە ناۋ دايگىرساند، چەسپىكى توندى لە جگەرەكەي دا و دووكەلەكەي لە كونه لووت و دەمىەۋە بە با كردهۋە و گوتى: "بەلى دەسەر سەرت گەرېم، دوو سالى رەبەق خورد و خەومان تەنيا خويى جگەر بوو! بەيانيان پارچە نانېك بە چايەكى بېرەنگى ۋەك تىزاۋكەۋە، نيوەرۋيان ئاۋى سەرۋېن، كە ئەۋدەم لە ھەموو شتىكى دىكە ھەرزانتەر و بى بايەختەر بوو يەك قابىلەمەي پرى بەدوو (پەنابات) ان بوو، شەۋانەش نانوپپان، يا نان ۋەپەنير، يان ھەر نانى وشكى. خواجە حافىزى شىرازىش نەبى كەس نەمابوو قەرزى لىنەكەم. زۆر جار ان وام دەھاتە سەرى خۆ بكوژم! لاۋىكى تازە پىگەيشتوۋى بەشىنگ و تاقتە چۆن دەبى ھەموو رۆژى لە مالى ۋەدەر كەۋى و ئىۋاران لۆژە لۆژ بە دەستى بەتال بىتەۋە مالى، ئەۋەش بوۋە ژيان ژن و دايكە بىچارەكەشم ھىچ نەما نەيكەين. ھەرچى نەزر و نياز و نزا و پارانەۋەش ھەبوو سوۋدىكىان نەبوو- گوتم پى ناۋى ئەگەر بىەۋى نەيەت، نايەت! مېشكەم بە تەۋاۋى لەكار كەۋتېۋو، بستىك واۋەتر نەدەچوۋ. ھەر كە رۆژ دەبۆۋە، پەرت و پەرىشان و بى ئاگا ۋەك فېرۋكەي دەستى مندالان خۆم دەدايە دەست چارەنۋوس و بېرە و بەۋىدا دەخولامەۋە. لەو كۆلان بۆ ئەو كۆلان و لەو شەقامەۋە بۆ ئەم شەقام. ھەر بەم جۆرە تا رۆژىكىان كە لەشەقامى فېردەۋسىيەۋە بەرەو توپخانە نزيكى بالۋىزخانەي ئىنگلىزان شور بوۋمەۋە، ماندوو و برسى ھەنىسكەم لە ئەۋكى مابوو، بەلام گريانم نەدەھات. وام ھەستكرد خەرىكە بەلادادېم. ۋەك دىۋىك بە ھەموو قورسايى و زەبەللاحييە خۇيەۋە خۇي بەسەردا دابم و خەرىك

بى بە پەنجەكانى بەربىنگم بگرى و خنخنۆكەم بگوشى. بەلام كوا دىۋى چى.

ئەۋە دىۋى ژيان بوو بەو جۆرەي بەر بىنگ پىگرتېۋوم و بە پەنجەكانى لرخەلرخى ۋىخستېۋوم! مېش بە دەنگى بەرزى نووساۋەۋە گوتم... نەعلەتى بەرمەدە و تاتىنىشم تىدابوو مستىكم ۋەخرانده سەر و چاۋانى. ھەستمكرد لەشم سووك و دلشاد و شەنگولم. گوتم: ھۆ ھۆ ژيان لەگەل تۆمە، تۆ ناتوانى من بخنكىنى، ئەۋە منم كە تۆ دەخنكىنم، بەردەستت دەكەم، زۆر بە توندى پىيەكەم لە زەۋى كوتا، ۋەك ئەۋەي خەرىك بم ھەموو ژيان بخەمە ژىر پىيە خۆمەۋە و ورد و خاش و ھەپروون بەھەپروونى كەم.

لە پىر ھاتمەۋە سەرخۆ، سەيرم بە خۆم و ئەۋ ھەلسوكەۋتانه ھات و پىكەنېن گرتى بەۋەي چا بوو كەس لەو بار و دۆخەيدا نەدىۋوم! چونكە شەقامى فېردەۋسى، (۳۰) سال لەمەۋ پىش ۋەك ئىستا ھىندە قەلەبالغ و پىر ھاتوچۆ نەبوو، چوۋمە كەنار جۆگەلىكى و لەبن درەختىكى دانىشتم، شتىكى بارىكەلانەي خۇلاۋى لەۋى كەۋتېۋو، ھەلمگرتەۋە و تۆزەكەم لى تەكاند، كتوپىر چاۋم بە پرىسكەيەكى كەۋت، دەستە سىرىكى يەزدى بوو، كىرمەۋە، چ بىنم، بىست دانە بانكە نۆتى بىست تومانى! چوار سەد تومان. كە رەنگە ئىستا ئەۋ نىخ و بايەخەي نەبى، بەلام سى سال لەمەۋ پىش سامانىك بوو. دواي دووسال بىكارى ئەۋە يەكەمجار بوو چاۋم بەۋ ھەموو پارەيە بگەۋى. لەجىي خۆم بلىند بووم.

پارەكانم دەگىرفانى نا. دەستە سىرەكەم دەلمم ئالاند. لە بازارى ئەسلا مېۋى كە نەختىك لەۋلاترەۋە بوو ھەرچى حەزم لىبوو،

گوشت گوئلک، مریشک، ماسی، میوه، هیلکه، شیرینی، هممویم
کری.

کاتی هاتمه وه مالن ژنه کهم له چه ژمه تان زاری بهش بوو بووه:
گوتی حه بیب ئه وانه چن؟ پارهت له کوئی بوو؟ گوتم دوو سال بوو
قه رزیکم له سه رکابرایه کی بوو ئه ورۆ له ناوه راستی رییه مدا
تووشبوو و قه رزه کهی دامه وه!

ژنه کهم گوتی: خودایه زۆر شوکر، به لئی گیانه ئه وه نده پاره یه م
بۆ بووه سامانیکی ئه وتو که له وه ده میه وه تا ئیستا ئه وه (۳۰) سی
ساله رهنگی نه داری و تامی برسیتیه م نه دیوه و نه چیشتۆته وه و
سو پاس بۆ خوداش هینده م هه یه، که ئه گه ر تا په نجا سالی دیکه شی
خه رج کهم نه بری. هه ر بۆیه شه که ده لیم ده بی بۆ پیاوی بیت ده نا
کوړه ئه ویدی هه مووی هه ر قسه ن.

گوتم کاک حه بیب مادامه کی ئیستا هاتوه، برۆ پالده وه.
پیکه نی و گوتی "پالدا نه وهش ئه ندازه ی خو ی هه یه. که نگئ مردی،
هه زاران هه زار سال پال ده ده یه وه و ده نووی".

له کتیبی "ناخوانده" نوشته: چتر نور. چاپ اول: ۱۳۶۳. انتشارات:
جوانه - هوه کراوه به کوردی

- غه ریب -

دەستتېشان كىردىبو مالى بووكى چاۋەرى بوون رەحمەتوللا لە سەفەرى بېتەۋە ژنى ۋەگۈزى. بەلام كى چووزانى چارەنوس لە كۆيى ۋە تاۋىكى دى چ دەقەومى. ئەۋىش بە شادى ۋە شەنگولى ۋە دلى خۆشەۋە ترومبىلەكەى داژوى ۋە لەسەر ئاۋ ۋە ئاگرانە تۈزىك زووتر بېتەۋە. ئەۋ ھەر لە مندالىيەۋە متوى لىخورىنى ترومبىلى بوو. تازە تەمەنى بېست ۋە چوار سالى دەبوو كە شوفىرىكى زور بە زىيك ۋە زاكونى لى دەرچوۋبوو. بەلام مەرگ كەس لەھاتنى خۆى ئاگادار ناك. لە پىچىكى رى "ھەزار سەر" دا لە چاۋ تروكانىكا ھەموو شت تەۋاۋ دەبىت. لە ۋورىيە گەۋرە ۋە گرانە، چەند پارچە ئاسنەۋالىك نەبى دەۋ دۆلەيدا نەمايوو. بەلى خات ملوك، لەۋ رۆژەۋە تا ئىستا ئەۋ دايكە بىچارەيە ئىمەۋاى لىھاتوۋە. ئەۋى دەيدىت دەيگوت ھەر ئەۋرۆ ۋە سبەيەكە ئەۋىش دەمرى. بەلام... نەخىر، ھەرخۆى لەسەر پىيەكانى راناگرى ۋە گۆج ۋە ئىفلىجە دەنا لە من ۋە تۆ ساغترە. ئىستاش ھەر چاۋى لە دەركىيە. بۆيە ھەركاتى لە دەرگا بدرى بەۋ گۆيە گرانانەشەۋە گۆيى لىيە ۋە قوشقى دەبى. لە خۆى زياتر كەس بۆى نىيە دەرگاۋبكاتەۋە، ھەمىشە لەسەر ھەستە، چونكە ئىستاش دەلى:

"ھەر رەحمەتوللا بەخىر بېتەۋە ژنى بۆ دەگۈزىنەۋە."

ملوك دەيگوت "پەنا بەخۋا چەند زىتە، زىت...!"

منىش بەسەر خۆم نە دەھىنا چونكە دەترسام دايكم گۆيى لىيى دلى بېشى. بەۋەى چاك بوو ئەۋ بەسەرھاتە كارىشى كىردبوۋە سەر گۆيىەكانىشى ۋە گران بېوون دەنا خوتە ۋە بۆلەى ملوكى دەبوۋە جەنگى مەغلۇبەى. چوار پىنج سال تىپەرى. بوومە باۋكى

"جارى تۆ ئىنجا من"

نووسىنى / چتر نور

ھەردۋاى شەش مانگان ژنى يەكەمەم مرد. سالىك بى ژن بووم. ئەۋى تووشمبايە دەيگوت:
"ئەۋە بۆ ژنى ناھىيەۋە؟" ئەمنىش دەمگوت "كۆرىنە ھەر كەسە ۋە بەدەردى خۆيەۋە گرفتارە.

ئەۋەش بەشى ئىمەيە. لە ژنى يەكەمەم كەم چىشت نۆرەى يەكى دىيە؟ تازەش چ ژنىك دەگەل ئەۋ دايكە لە پى كەۋتوۋەى ھەلدەكات! بەلام دۆست ۋە ئاشنا ۋە رۆشنا ۋە خزم ۋە كەۋسوكار ھىندەيان سەركرەمە سەرى تاقەۋماندم ۋە ژنى دوۋەمىشم خواست. بەلام ملوك لەۋ ژنانە نەبوو ھىۋور ۋە ئارام ۋە ھىدى ددان بەخۇدا بگرى، چۆنى ھەزلىبا مى لىدەنا، ھەر جوۋلابايەۋە بۆلەى بوو. لەسەرەتاۋە ۋا نەبوو بەلام دۋاى چەند مانگىك بەزمەكە خۆش بوو. "ئەرى ئەۋە ناكرى بىبەيە جىيەكى، نەخۆشخانىكى بىنوئى؟

ئىستا كە نەخۆشخانە؟ تائىستاكەس دىۋىەتى لە نەخۆشخانەى ئىفلىجىكى بىنوئى؟ ئىستا بېست سالى تەۋاۋە ۋاى لىھاتوۋە، دوو سال دۋاى مردنى بابم كە ھەۋالى مەرگى رەحمەتوللاى براگچكەمى بېست رۆژى بەۋ رۆژە گەيشت ۋە لە ھىكەۋە ددانەكانى ھەلۋەرىن ۋە سەرى سىپى بوو ۋە لە پى كەوت. ناھەقى نەبوو، تازەيان ژن بۆ

دوو مندالان له ملوک خانج. کچه چوار ساله و کوره دوو ساله کهم هۆگری نه که ئیفلججه کهیان ببون. زور به هیوری چیرۆکۆکهی بۆ دهگیرانهوه و ئهوانیش به بیدهنگی گوئیان بۆ رادهداشت.

سوپاسی خوام دهکرد که ورده ورده ژيانه کهمان ئاهیکي تیگه رابوو ماله که دهنگ و رهنگی به خووه گرتیوو. ئیواران که له ئیشی دههاتمهوه تاویکم سهرده کرده سهر منداله کان و هیندیکیشم گالته و جهفهنگ دهگه ل پیره داییدا دهکرد: "باشه دایه کهنگی وهلامی یه دوللا مه شه دی ده دهیه وه؟"

ئهوان هه موو چاوه ری به لئی تون!

دایکم نیوچه وانی تیکه نا و به دهنگی بلند دهیشیراند:

"با بروا ئاو و ئاوچی، من له دواي مه رگی بابت میردی چ لیکه م!!؟" و ملوک قاقا پیده که نی. له دهمه دهمی هه را و هوریای گه مه و جهفهنگاندا کتوپر به قوونه خشکی به ره وه ده رکی ده چوو. سهیر بوو! به و گوئییه گرانانه وه لیدانی ده رکی له هه موو شتیکی دی چاتر ده بیست. شه وانه درهنگ که هه موو کهس له پرخی خهوی خو شیدا چاوی ئارامیان لیک دهنه، ئه و ژنه به ئاگا بوو. زور جارن که له بیرم ده چوو کلیلی ده رگای ده ری له گه ل خوم به رم، هه رکه له ده رگام دهنه و دایکه خشه خش به قونه خشکی ده هات و ده رگای ده کرده وه. تا رۆژیکی له پر تیکه وه گلا، وه ک ماشینی له کار که وته، دایکی بیچاره شم که وته سه رجی و ههستی لیبیرا، له وهی ده رچوو گوئی له دهنگی ده رکی بیت و به خیشه خیش بچی بیکاته وه. ته نیا ئه وهندهی مابوو له سوچیکی راکشابوو نالهی ده هات. ئه میستا خوته و بۆله بۆلی ملوکی زیاتر ببوو، به تاییه تیش

که ناسیایو یک یا دراوسییه کی دیتبایه هیندهی دی شوولی لن هه لده کیشا

"ئه وهش بووه ژیان، له سه به ینیوه تا ئیواری وه ک سهی پی سووتاو هه ر وه ره و برۆ، چیشتی لینی و هه وران بشۆ. توخوا بۆ کاره که ری مالان چاترنییه، خو هه ر نه بی له وی شتیکت ده دهنی.

تا شه ویکی دالک وه ک چرای نه وتی وه پرتیه پرت که وت و هه ر تا وه ناتاو یکیش هیندیکی ده هاتی و دواي کپ ده بووه. که سوکار و ناسیای و ده ر و دراوسی و خوشکه گه وره که شی له ده ور خر بوونه وه و چوار ده وریان ته نی، منداله کان نه بی که له ژووریکی دیکه مان نواندبوون. پنیه کانیمان به ره و قبیله راکیشان.

سه عاتیک دوو سه عات، سی سه عات، کازیوهی به یانی ئه نگوتبوو، گیان له جییه کی سه خته و نایه ته ده ری، ئه و هه روا به روحیوه بوو. خات ملوک به دهنگی بلند وه ک ژووری که سی لینه بی گوتی: "په نا به خوا پیریژن گیانی شی ده رناچی و له کۆل بیته وه و هه م..."

خات ملوک هینشتا قسه که ی ته واو نه کردبوو که شتیکی یه کجار زور سهیر روویدا. پیره داک له جی خوی راست بووه ده تگوت باسی مردنی هه ر له بیریش نییه، ته نانه ت له جارانش چاکتر بوو، چاوی ده چاوی خات ملوکیوه برین و گوتی: "هه ی سه گبابی سه، هه ی په تیاره ی سو زانی، من بمرم و توبه سییه وه، ئه و سه ری نه ی له بن سه ری خۆت ده ری نه، هه تا تو ئاوه و ئاوه نه چی و نه مری من نامرم!" وه ک بروسکه له ژووره که ی دابج. کهس ورته ی لینه ده هات. تا من له پر مه ی گریانیم دا، به دواي منیشدا خوشکه که م له

بانگو سه لای گریانیدا و ئهوانیدیش دهستیان پیکرد. پینج سال بهسهه ئه م رووداوه دا رابرد، له ته واوی ئه و ماوه یه دا وهک پیشوو هه موو جاریکی به قوونه خشکی دهچوو ده رگای ده کرده وه. خوته و پرته پرت و بۆله بۆلی خات ملوکیش له که میه ی دابوو. ده گهل ئه وه شدا که ته مه نی له بیست و هه وت سال زیاتر تینه ده په ری و چل سالیس له دایم چوو کتر بوو رۆژیکی به سه رمایه تیکچوو هه ر ئه و سه رما بوو نه شی بوو نه ی هیشته یه که هه فته زیاتر تیه ری و ته مه نی دریزی بو گویدیران به جیه هیشته ..

دوای مانگیک له مردنی خات ملوکی، دایکیشم ئیوه خو ش! مایه وه من و چوار مندالی سه لک و بنک، ئیستاش هه ر که سیکی ده مگاتی ده لی: "ئه وه بو ژنی ناهینه وه؟". به لام من تازه ژنم بو چییه؟

ئه که ره می کچم گه وره بو وه نو سالانه و وهک کابانیکی چاک مالی به ریوه ده بات و منداله کان پاکوخواوین راده گری. که سه یریشته ده کا هه ر ده لی خات ملوکه و له ویت داناوه. به لام ئه که ره م لیویک و هه زار زه رده خه نه ی لیده باری و هه رگیزیش خوته و بۆله یه کی لینایه.

هه ولیتر / داره توو

۱۹۹۸/۹/۱۴

له کتییی: "ناخوانده" نوشته: چترنور. چاپ اول: ۱۳۶۳- انتشارات: جوانه- هوه کراوه به کوردی.

- غه ریب -

پیاوھ گوتی: یەكجار وای لیمەكە. تازە ئەو رۆیی. لە دەرکێ لە پەنجەرەپرا رییەکی دەبینیتەو و تییرا دەچیتە دەری.
هێوری و لە سەرە خۆیی پیاوھ تینیکی وەبەر ژنەتیوی نا و بەهەرشیوھەیک بوو ئەو شەوھ تێپەری.

بۆ بەیانی ژنە خەریکی ئیشی ناو مائی بوو، جانەوەرە چکۆلەیی دیتەو لە بن رایەخان دەریپەری و وەك تیر خۆی ھاویشتە پشتی یەخچالەكەیان و ونبوو! دیسان قسەکانی مێردەكەیی وەبیر ھااتنەو: ئەو گیانلەبەرە بیئوھە کاری بەسەر كەسەوھ نییە و خۆی لەكەس ناگەپەنی.

نیوەرۆیە پیاوھ كە ھاوھە مائی، سەر لە نوێ بەزمی جانەوەری ھاوھە گۆری. ژنەگوتی: بۆ خۆم دەزانم!
ئەو لە پشت یەخچالەكەیی خۆ حەشارداوھ و لەوینیە! من بەچاوی خۆم دیتم چووھ ویندەری ئیستا دەتوانی بیگری!
پیاوھ گوتی: پیس پیسۆك لە ھەر مائیكدابی ئەوھ بەخت و شانسە و خیری پیوھە.

ژنە گوتی: وەیی وەیی! تازە بە پر و پووچ و ھەتەر و مەتەراندە دینیوھ و باوھریان پیدینی؟
ئەگەر پیس پیسۆك چاك بایە دەبوو ھەرچی لادیی ھەیی ھەموو خۆش بەخت و خۆشگوزەران و بەختیار و كامەران ژیابانایە چونكە مالمەکانیان ھەمووی كون و لانە و حەشارگای ئەو جۆرە جڕ و جانەوەرەن!

ئەدی وەبیرت نایە تازە چوو بووینە ئەو خانووەی دی، پیس پیسۆكیكت گرت و تادەستت ھینای لە پەنجەرێوھەلتدایە دەری!

"پیس پیسۆك"

نووسینی / چەتری نور

ژنە وای قیژاند و بەشیوھەیکە واشی خۆ دە ئامیزی پیاوھ ھاویشت، پرزەیی ھەر جۆرە بیرکردنەوھ و بۆ چوونییکی لیبری.
دوای تاویك پیاوھ گوتی: چییە؟ چ باسە؟
ژنەكە ئاماژەیی گۆشەییەکی ژوورەكەیی دەكرد بە زمانیکی تیکەل و پیکەلەوھ گوتی: پیس... پیسۆ... ك.
پیاوھ گیانلەبەریکی چکۆلەیی دیت وەك تیر لە گۆشەییەكەوھ بۆ گۆشەییەکی تری ژوورەكە دەریپەری.
پیاوھ وای ھاوھە بەرچاوی: تیلە سواغیکی زۆر چکۆلە لە دیواری بۆوھ و كەوتە خواری.

ژنە گوتی: ئەوھ بۆ وا حەپەساوی! دەبجوولی، بیگرە!
پیاوھ گوتی: نا! ژنەگوتی! چی؟ نایگری؟ دەتەوی شەوی بیتە گیانمان!

پیاوھ گوتی: ئەو گیانلەبەرە بە ستە زمانە پیوھەییە. کاری بەكەس نەداوھ ئەدی نایینی لە ترسان چۆن وا بە پرتا و ھەلدی، تابچی لە پەنایەکی خۆی وەشیری!...

ژنە گوتی: ئەمن ئەوشۆ لە ترسان خەوم لیناکەوئی!

پیاوه گوتی: به لئی ئه و کاره م کردوو، به لام جاریکی دی ئیشی واکه مه وه و ئه و گیانله به ره بی گوناوه بیوهیه ئازار ناده م. دل م ده لئی پیشهاتیکی به کجار زور خوشمان دیته پیشی.

* * *

ژن و پیاو ده سالیان به سه ر ژن و میردایه تیه دا تیده په ری. ژنه وه کو هه موو ژنانی دی ته نیا ئاواتی خانوویکی سه ر به خو بوو. چونکه به رگه ی بۆله بۆل و قسه ی خاوه ن خانووی له وه زیاتر نه ده گرت. ئه و هه موو گوازه گوازه و وه ره و برۆیه ش وایان له پیاوه که کرد هه رچۆنیک بووه جینییه کی بۆ خویان پهیدا که ن و له و بی جی و ریئییه وه هه سین.

مانگیک رابرد. ژنه پیس پیسۆکی له بیر چوو بۆوه، چونکه له ته وای ئه و ماوه یه دا ئازاریکی پینه که یاندبوو! پیس پیسۆکه که ش نه چوو بووه چ جینیان هه ر له ناو مالدیدا لیره و له وئ ده هات و ده چوو. پیاوه ده یزانی وایه، به لام بۆ دلنه وایی ژنه که ی پینی گوته وه که ئاخری ئه و جانه وه ره هه ر رۆیی! ژنه ش برۆای کردبوو!

* * *

پیاوه قه تی رۆژنامه نه ده کړی. به لام ئه و رۆژه "مانشیت" یکی گه وره سه رنجی راکیشا و رۆژنامه یه کی کړی تا ئه و هه واله به ژنه که شی راگه یه نی. به لام ژنه گوئی نه ده دایه هه وال و باسان.

هینانی لاپه ره گه وره کانی رۆژنامه که ی له سه ر رایه خه که پان راکردن و به سه ر پیته ورد و درشته کانی بورج و راز و نیازه کان و به شی کړین و فرۆشتنی خانواندا که وته چا وگێرانی. زۆربه وردی که وته سه نگ و سووکی و هه لسه نگاندنی ئه و ئاگاداری و

بانگه شانه ی مه به سستی بوون. له دنیای خه یالی خویدا ده ژیا، هه میشه هه ر وایبوو. بانگه شه و ئاگادارییه کانی له ته وای هه وال و ده نگوباسی دنیایه پی چاکتر و به نرختر بوو! زور ساده و ساکارانه به پیاوه که ی گوت: چۆنه ته له فۆنیکی بکه ی و ده رباره ی ئه و ئاپارتمانانه پرسیاریکی بکه ی!

پیاوه به بی تاقه تیه وه گوتی باشه، بیته بابزانین!

کاتی رۆژنامه که ی هه لگرت، چه ند ئاپارتمانیکی دیکه شی وه به ر چاوان که وت که سه رنجیان راکیشا. بیری کرده وه. "له وانه یه ئه مانه زور گونجاوبن!" ئاپارتمانی چل مه تری، شه ست مه تری، ئه مانه بۆی باشن! بۆ چه ند جینییه کی زه نگ لیدا، به لام هیه یه کیکیان له گه ل توانا و حال و بالی واندا نه ده هاتنه وه.

به کام پاره؟ دووباره به ته ماشا کردنی دا هاته وه. ناو ونیشانی ئاپارتمانیکی له خویان نزیکین وه به ر چاوان هات. ژنه گوتی: خو ته ماشا کردنی چ زیانیک ناگه یه نی!

پیاوه پیکه نی و گوتی: زور چاکه، چ عه بی نییه، سه به نی له سه ر رییه را سه ریکی لی هه لدینم!

سه به ی دوی نیوه رۆ پیاوه زهنگی ده رگای خانوویکی دیرینه ی لیدا و پیاویکی سیسه له ی به له باریک له په نجه ره ی نهومی دووه مه وه سه بیریکی خواریی کرد و گوتی: فه رموو بۆ ژوورئ، ده رگا که کراوه ته وه! پیاوه که له پلیکانان وه سه رکه وت. پیاوه سیسه له که له پیشدا نهومی دووه م و دوایش نهومی سییه می پی نیشاند و گوتی: هه ر دوو نهومی ئی فرۆشتنن، جانا زانم دل ت کامیان ده گری و په سه ندی ده که ی. پیاوه که پینی نایه یه ک

له ژووره کانی نهۆمی سیههه، جانه وه ریکی چکۆله وهک تیر خۆی خزانده که لینیکی! ئه و جانه وه رهش هه ر پیس پیسۆکیک بوو! هه ر ریک وهک ئه و پیس پیسۆکه ی که له مائی وان جیی لی خۆش کردبوو! پرشنگی رووناکییه که سه رتا پای دلی پیاوه که ی داگرت.

ئه وێ روژێ بۆ سبه نیی قسه یان برینه وه و ژن و میرده ش وهک خه ونی ببینن. هه مووکاره کان به خیرایی خزین و ده رپه رینی ئه و جانه وه ره بچکۆله یه هاتنه پیشی و ریک که وتن.

روژانی دوا یی و دواتریش. چ له کاتی گواستنه وه، یا له کاتی ریکخستنی که ل و په لی ناوما له که یان سووسه یه که له پیس پیسۆکان نه بوو. زۆربه ی شه وان هه پیاوه که له هه یوانه به رینه که ی پیش ئاپارتمان ه که راده وه ستا و ده ئاسمانی پر ئه ستیره وه راده ما. وهک ئاسمان ده سینگی ویدا بیت و ئه ستیره کان ده ویدا بین و بچن. پیاوه که ده هاته وه و به ژنه که ی دگوت:

راست ئه وه ی له خوام ده ویست. خانوویک که ته ختی ئاسمانی لیه دیار بی و مرو ف ئه ستیره کان به ئاسانی ببینی. ئیستاش نازانم بۆ هه ر له مندالییه وه که هاوینان له سه ربانی خانووه گله که ی خۆمان ده نووستم ده ته واوی ئه ستیره ورد و درشته کان را ده مام و چیژم لیده کرد. له وانیه باوه ر نه که ی که هه یچ دیمه نیک هینده ی ئاسمانی سامال و پر ئه ستیره من دلخۆش و شاد و شه نگول ناکه ن!

ژنه ش پیده که نی و ده یگوت: هه ساینه وه. ئه و جا خانووی خۆمانه!!

دیسانه وه پیاوه که ترس و له رزی ژنه که ی له پیس پیسۆکی وه بیر هاته وه که موژده هینی شه وی پر ئه ستیره ی ئه وان بوو.

هه ولیژ - داره توو

۱۹۹۸/۹/۵

له کتیبی: "ناخوانده". نوشته: چتر نور. چاپ اول: ۱۳۶۳ - انتشارات: جوانه - هوه کراوه به کوردی.

- غه ریب -

ته‌پۆلکه‌کانی لای رۆژ هه‌لاتی گوندی هه‌لاتن و هه‌ندیکیشیان بوونه خۆراکی ئەژدیهای لافاوی تیر نه‌خۆر.

لافاو! لافاو! خواجه‌هاوار. گریان و هاوار و له‌خۆدانی ژن و مندال و گه‌وره و چووکان له‌نیو‌هاشی هیرشی ئەو ئەژدیها سه‌رشیتته‌خوین مژده‌ی هه‌وسار پساوه‌دا ون ده‌بوو. "منداله‌کانم... منداله‌خۆشه و یسته‌کانم. کۆرپه‌له‌بی گوناوه‌کانم" هه‌زار هاواری وا به‌پوولیک، بۆبستیکی بر ده‌کرد؟.

که‌سه‌پیتوانه‌بوو دلۆپه‌بارانی روونی پرپیت و فه‌ر ئاوا ده‌بیتته‌مایه‌ی غه‌م و مال و ویرانی، ئیستا باران ئەو بارانه‌پرپیت و فه‌ر و دلۆقانه‌نییه، به‌لکه‌هه‌ر خوا بۆ خۆی ده‌زانێ چ شه‌پۆلیکی پیس و لیخن و خویناوییه.

لافاو خانووه‌قوربه‌کانی هه‌موو شوشته‌وه و ده‌رگا و ته‌خته و مه‌نجه‌ل و رایه‌خ و گیانه‌به‌ر و مروّقی زۆر بی به‌زه‌بیانه‌سه‌را وو بن ئاو ده‌کردن و بیزه و به‌وینیدا ده‌دان و ده‌پۆیی.

ئهو هیرشه‌بی به‌رگرییه‌چهند سه‌عاتیکی خایاند. تا ورده‌ورده ئاسمان رقی نیشته‌وه و هه‌وره‌چروپه‌کان لیک ره‌وینه‌وه.

که‌ئێوارێ ئه‌ستیره‌کان وه‌ک ده‌نکه‌مرواری له‌ئاسمانی په‌یدا بوونه‌وه، له‌و داوینی کێوانه‌وه جگه‌له‌شوینه‌واره‌کانی، ده‌نا سووسه‌یه‌ک له‌ئەژدیهای هار و هاجی هه‌لچوو نه‌ما‌بوو. لافاو گه‌یشتبوووه‌زییه و پیکه‌وه‌ده‌پۆشتن تا ئاوه‌دانی و پرد و ری و بانی دیکه‌ی سه‌ر ریبانیان تیک وهرده‌ن و کاول و ویرانی که‌ن به‌لام نا! ئەوه‌هه‌ر که‌فوکولیک بوو ئەوا ئیستا شه‌که‌ت و ماندوو و بی‌واز له‌رییه‌کی ده‌گه‌رێ سه‌ری خۆی تیه‌ه‌لکا و تاوان و

"لافاو"

نووسینی / چه‌تری نور

په‌له‌هه‌وره‌ره‌شه‌کان تیکه‌وه‌یان هاویشته و له‌سه‌ره‌خۆ پالیان ویک دا. سینه‌ری تاریکی ته‌واوی رووی زه‌وی به‌کێو و دۆل و باغ و باغات و ده‌ر و ده‌شته‌وه‌له‌خۆوه‌پێچا. ده‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌تا ئیستا چیشته‌نگاو قایم نه‌ببوو وای تاریک کرد هه‌ر ده‌تگوت شه‌و گه‌راوه‌ته‌وه، له‌ئاسمانی جه‌نگی مه‌غلووبه‌ی بوو، ده‌تگوت ئەوا بوونه‌وه‌رانی نادیارن و تاویانداوه‌ته‌چه‌ک و که‌وتوونه‌ته‌گیانی یه‌کتی، و ئاگری چه‌که‌کانیان هینده‌به‌تین و تاو و باق و بریق و برووسکه و تروسکه‌بوو گرم و هوریشیان ئاسمان و زه‌وی له‌به‌ر ده‌له‌رزی.

زۆری نه‌خایاند خوین له‌هه‌وران چۆرا و له‌چاو تروکانیکدا ریژنه‌و گه‌واله‌و شه‌سته‌بارانیک دایکرد مه‌پرسه. له‌داوینی کێوانه‌وه‌لافاو سه‌ره‌و خوار به‌ره‌و لای گوند و خانووه‌قوربه‌کانیانه‌وه‌وه‌ک ئەژدیهای تووره‌هیرشی هینا و هه‌رچی وه‌به‌ره‌تابیه‌تیک و پیکی ده‌شکاند و لوولی ده‌دا و هه‌لی ده‌لووشی. خه‌لکی گوندی به‌هیچ رانه‌گه‌یشتن، هه‌رچی هه‌یان بوو به‌جینیان هیشته، لاقه‌هه‌لی و سه‌ری رزگار که‌و به‌ره‌وگر و

ویرانکارییه‌کانی له بیران به‌ریته‌وه، بی ئاگا له‌وهی که رووداوه کاولکارییه‌کان پر تاو و تین و ته‌وژم و بی ئه‌ندازه‌ش توند و تیژ بی هر سه‌ریکه و دوایی ده‌بی هر بیه‌زی و به‌شهرمه‌زارییه‌وه هه‌لی و ته‌نیا په‌نایه‌کیش که سه‌ری تیه‌ه‌لده‌کا ده‌می دیوی نه‌مانی و سه‌رنگونی و له ناو چوونه، ئه‌وه‌ی ده‌میته‌ی هر ته‌نیا شوینه‌واری نه‌فره‌ت لیکراویه‌تی که له می‌شک و هۆش و بیر و خه‌یا‌لاندا و له ناو دل و ده‌رووناندا ناسپریته‌وه.

* * *

خوری پرشنگدار تیشکی گه‌شی به‌هه‌موو لایه‌کدا ته‌خشان و په‌خشان کردبوو. بابا ره‌جا گوتی: "چله‌ی هاوین و لافاو، کوربه و ه‌ل‌ل‌له‌ی شتیکی سه‌یره"

مه‌شه‌دی جومعه گوتی: "کوربه تاوان و گونا‌هو خراپه هه‌موو لایه‌کی دنیا‌یه‌ی داگرتوو، که‌س به‌زه‌یی به‌که‌سدا نایه‌ته‌وه، ویژدان نه‌ماوه، خوداش بۆیه توو‌په بووه. ئه‌وه غه‌زه‌بی خواجه بلا‌بوته‌وه.

به‌لام ئیمه‌ی بنیاده‌م چاومان قایمه و په‌ندی لی وه‌رناگرین!"
عومران گوتی: "ئه‌وه هه‌موو هر قسه‌ن! ئه‌دی بۆ تا ئیستا گونده‌کانی سه‌ره‌وه لافاویان لینه‌هاتوو، چونکه لافاو سه‌ره‌و ژوور ناروا." چه‌ند که‌س سیک دایانه قاقای پیکه‌نین.

بابا ره‌جا گوتی: "هه‌تیوه کفران مه‌که. ده‌ته‌وی خوا به‌لایه‌کیش بۆ مه‌نازل کا!"

مه‌شه‌دی جومعه گوتی: "واچاتره له جیی ئه‌و قسانه‌ بچین بزانیان ئه‌و به‌ده‌بخت و ناوچه‌وان ره‌شانه‌ چیان به‌سه‌ر هاتوو. ئیمه به‌ختمان هه‌یه که له رووباری‌وه دوورین عومران راست ده‌کا، له‌وه‌ته‌ی من وه‌بیرم دی هرکه لافاو هاتوو که ندووی له‌گه‌ل خوی هر راداوه. چونکه ئه‌وان ریک له بن شاخی و له‌ نزیک رووباری‌وه‌ن."

عومران گوتی: "ئه‌و هه‌موو ساله‌ دوور و درێژانه‌ عه‌قلیان پی نه‌شکاوه تۆزیک واوه‌تر بچن و خانووان بکه‌ن. میرووله له‌وانه ئاقل‌تره. میرووله هرکه زانی ئاوی دیته‌ بنی، خیرا جییه‌که‌یان ده‌گوزنه‌وه! خۆ ئه‌گه‌ر خوا به‌لاش ده‌نیرج ئه‌قلیشی داوه، ئه‌وه هر ئیمه‌ین تا نه‌ینین له‌ ته‌به‌ق نالین سه‌ده‌ده‌ق ئه‌گه‌ر به‌ گونا‌هو تاوان و خراپه‌ش بی ئه‌وا ده‌بی روژی سه‌د جارن بوومه‌له‌رزه و لافاو و گه‌رده‌ لوولمان لیبدا!"

نه‌ جانه‌م نا وانیه، که باران زۆر باری و رووبار لیاو لیاو پر‌بوو، هه‌ل‌ده‌ستی و ده‌بیته‌ لافاو!"

مه‌شه‌دی جومعه دیسانه‌وه گوتی: "بابچین بزانیان که‌ندووک چی ماوه؟"

چه‌ند که‌سیک وه‌ریکه‌وتن. تا ئه‌و دیوی گردی دوو کیلومه‌تره ری ده‌بوو، که گه‌ینه گوندی دیتیان له‌ په‌نجا مالی ته‌واو ئه‌گه‌ر پینجیان به‌ ساغی مایی! هر چوار لای قور و لیته‌ بوو. سه‌ره‌کاریته و دیرگه و نیرگه و قیسپ و کۆله‌گه له‌ قورج هاتبوونه ده‌ری. نه‌ باعه‌باعی به‌ر خۆلان و نه‌ وه‌ره و حه‌په‌ی سه‌گان و نه‌ زه‌ره‌زه‌ری که‌ران، هیچ ده‌نگیک وه‌به‌ر گوئیان نه‌ده‌هات. له‌ پر له‌

ناخی ئەو بیدەنگیە خامۆشە ترسناکەدا ژاوه ژاوی دوو دەنگی وەک گریانی مندالان که لەپەنایەکی گیرسابنەوه بڵند بوو.

عومران تا ئەژنۆیانی خۆ هەلکرد و وەنیو قور و لیتەیی کەوت، ئەوا لقی درەختیکی تەنومەندی ئەستور وەک دەستیکی راکشا و لانکەیهکی پتوویه، دەستی برد هینایە خواری، دەبین ئەوا دوو ساوای ساغو سەلیمی تێدایە! مەشەدی جومعه، هەردوو دەستی بەرەوئاسمان بەرز کردنەوه "لائیلایه..." ئەژدیهای ترسناک و درندە لانکەیی بە دەستیکی پاک سپاردبوو! هیشتا هەر وەر وکاس بوون، که دەنگی هاتوهارێکیان وەبەر گوێیان هات. کۆمەلێک هێروه دەهاتن. ئەوانەیی مابوون سەر بەرەوخواز بەگریدا دەهاتنە خواری که گەینە لای وان، بیدەنگ و بی هەست و چرپە چاویان بریبووو مانی ئەو نەماوانە. کەس نەیدەزانی چ بلی، باشە هیچ قسەیهک بۆ گوێتی مابوو؟

عومران بە زەر دەخەنەوه دەمی کردەوه و گوێتی: "ئەم ساوایانە..." نیویدی قسەکی دیکەیی لەسەر لیوان مەیی.

هاواری مندالەکان لەلانکیو بڵندبوو. ژنیک بە هات و هاوارەوه هاتە پیتشی "وای خودایە، کۆرپە خۆشەویستەکانم، چمکه نازەنینەکانم." و قولپەیی گریانی ژنەکه هەمووی وەگریان هینان. ئیستا هەموو دەگریەن. ژنە هەم لە خۆشیان و هەم لە تاوان دەگریا! گریانی بەسەر هاتەکه لە گریانی گەرەتر بوو. بەلام دەنگی دوو کۆرپەیی ساوا لە دلی ئەو دۆلە مەرگبارەدا مژدەیی دووبارە ژیانەوه و لە دایکبوونەوهیهکی نوێی دیکەیی دەدایەوه. وەک ئەویدی هەست بە ئیش و ئازار کردن هەمیشە نیشانی

جموچۆل و بوونەوهیی و بی هەستیش نیشانی مەرگ و لە ناو چوون و نەمان!

ئەوانەیی مابوون هەر تەنیا (۳۰) سی کەسیک دەبوون.

مەشەدی جومعه گوێتی: "ئێوه هەمووتان میوانی ئیمەن."

عومران گوێتی: "ئەم چارە هەموو پیکەوه خانووەکان دروستدەکەینەوه. بەلام ئاوا لەو خوارە نا بەلکە ئەها لەویانە." و پەنجەیی را داشته گردهکه. ئەو شوێنەیی ببوو پەناگای لافاوزه دەکان.

سەفەر گوێتی: "باشە، ئاوا ناگاتە وی. خۆ بەبی ئاویش ناتوانی بژیت."

عومران گوێتی: "شت نییە نەبی، ئاوی دەگەینەنینە ویندەریش. باشە ئەدی ئەوه خۆشە هەر بە چەند سالان چاریک ئاوا داغتان بەجەرگیهوه نریت و هەرچی هەتانه و نیتانه فووی لیکری؟"

* * *

بەهار بوو بۆنی گۆلیکه کێویله دەشت و دەر و چیا و لاپالی داگرتبوو. رووبار هەروا هاژەیی بوو، توورپە و تەنگاو، کەفی هەلداوو دەرپۆیشت. لەو سەرەوهش دوور لە رووباری لەسەر گردهکه، چوار پینچ خانووی قور لە ئامیزی غوربەتی خۆیاندا پالیان ویک دابوو.

گوندی کەندووکیش وەک مارمیلکەیی کلک قرتا و خۆی گەیاند بووه ئەو سەرەوه و هەستی لیبرا بوو متتەقی نەدەکرد. نیشانی ئاوه دانییە ئەو دینی لاپەپەکەش بە رۆژ تەنیا دوو کەلی ئەو لولە سوپایانە و شەوانەش تروسکەیی ئەو چرافانۆسە کزانە بوون که

لئیه وه دیار بوون. خه لکی گونده کانی دی که به گویدریژ و ئیستر و بارگینانه وه به لای ویدا تیده په رین، یان ده چوونه وه گونده کانی خو یان، ته نیا دهنگی گریانی ئه و دوو جمکه ساوایانه یان ده بیست که کوپ و کچیک بوون و پیکه وه هاتیوونه دنیا یه و پیکه وهش لافاو بردبوونی و پیکه وهش رزگاریان ببوو، و سالانی دوا بییش به یارمه تی و چاودیری خاله دهوله مهنده که یان له تاران و دوا بییش له ههنده ران خویندنیان ته واو کرد و ههردووکیان بوونه پزیشک و له سه ر تابلوی عیاده که شیان ئه و رسته یه نووسرابوو:

"بلیت بو هه ژاران به خو پاییه."

داره توو - هه ولیر

۲۰۰۶/۱۰/۱۲

له کتیبی: ناخوانده، نوشته: چتر نور. چاپ اول: ۱۳۶۳ انتشارات جوانه... وه کراوه به کوردی

- غه ریب -

مائل‌اوایی له‌م ژیانه بکات ئه‌وه زۆر به‌ خوین ساردی و به‌بی هیچ داخ و که‌سه‌ر و ئه‌فسوسیکه‌وه روو له‌م ژیان و جیهانه وهرده‌گیرئ و به‌جییان ده‌هیلئ. هه‌ر ئه‌و بیر و باوه‌رانه‌ش بوون که‌نه‌سروللایان والیکردبوو هاتوچۆی که‌سه‌ نه‌کات و له‌گه‌ل که‌سه‌ نه‌ بیته ئاشنا.

چهند ئاژاوه و شه‌ر و هه‌رایه‌ک له‌ خوراسانی قه‌وما. هه‌رچه‌نده ئیرانییه‌کانیشی تیدا سه‌رکه‌وتوو بوون به‌لام دوايه به‌فرت و فیل و ده‌سیسه‌ی ده‌لالان ده‌بوايه هه‌رات و زۆر شوینی دیکه‌ی ئه‌و ده‌وروبه‌رانه‌ش بۆ ئینگلیزان به‌جی بیلن. ئه‌و ده‌نگۆیه هه‌موو خه‌لکی هه‌راتیی هه‌ژاند و ته‌نیا هه‌ر نه‌سروللا بوو که‌ غه‌می له‌وه‌ی نه‌خوات و گوئی نه‌داتی.

خوا پینداوه‌کانی شاری، هه‌موو وه‌ک نیشتمانپه‌روه‌رانیکی راست و دلسۆز هه‌راتیان به‌جیه‌ه‌شت و به‌ره‌و خوراسان ملیان نا. ئه‌وه‌ی شتیکی هه‌بوو به‌ نرخیکی هه‌رزانی دها و ده‌یفروشت و ده‌چوو تا له‌مه‌شه‌هد یا له‌ شاریکی دیکه‌ی ئیرانی نیشه‌جی بی. شتیکی روون و ئاشکرایه، له‌و جۆره‌ کات و شوینانه‌دا، که‌کاری نه‌سروللا کۆلکیشییه، ئیشه‌که‌ی چهند به‌ره‌و پینش ده‌چی و ده‌سکه‌وتی رۆژانه‌ی چهند هه‌له‌ده‌کشئ.

شه‌وانه که‌ نه‌سروللا له‌ ئیشی ده‌بۆوه له‌ چایخانه‌که‌ی هه‌راتی ده‌ستی ده‌کرد به‌سه‌رزهنشت کردنی هاوشارییه‌کانی. گالته‌ی پئ ده‌هاتن. به‌لای و بییه‌وه ئه‌وه‌ی به‌ر و مال و خانوو به‌ره‌و دارایی خۆی به‌ دوا‌ی خه‌یالیک‌ی پووچدا له‌ ده‌ستده‌دا و ماندوو وشه‌که‌تی و ره‌نجی دوا رۆژه‌کانی ته‌مه‌نیان به‌لاوه شتیکی ئاسان بوو، هه‌موویان شیت بوون! هه‌موو جیه‌ک هه‌ر سه‌رزه‌مینی خوی نییه؟

"ماله باوان"

نووسینی / سه‌عیدی نه‌فیزی

هه‌شتا سال پینش ئیستا پیره‌میردیک‌ی له‌وان کۆنه ئیرانی نه‌ژادانه له‌ شاری (هه‌رات)ی داده‌نیشته. نه‌سروللا هه‌فتا و چوار سالی ته‌مه‌نی به‌سه‌ر بردبوو. رووداوه‌کانی دنیا به‌په‌راگه‌نده‌ی هه‌راتیی کردبوو له‌وئ کۆلکیشی ده‌کرد.

نه‌سروللا له‌و جۆره‌ که‌سانه‌ بوو که‌ دل‌ی به‌ هیچه‌وه نه‌ده‌نوسا، له‌به‌ر وه‌ش که‌ هه‌ر له‌ مندالیه‌وه هه‌تیو که‌وتبووه و به‌ گه‌وره‌بیش ژنی هه‌رنه‌هینا، بۆیه هه‌ستی مال و خیزانداری به‌لاوه هیچ بوو. له‌ کووچه و کولان و ری و بانان دایکیکی دیبایه مندالی به‌ به‌روباوه‌شی خۆیه‌وه نووساندوو و لیک لیک ماچی ده‌کات، پئی سه‌یر بوو نه‌فرینی لیده‌کرد. له‌ به‌روه‌ش که‌ هه‌ر شه‌وه‌ی له‌ جیه‌یه‌کی به‌سه‌ر ده‌برد و مالیک‌ی دیاریکراویشی نه‌بوو، دل‌ی به‌ چ جییان خۆش نه‌بوو هه‌رگیز جیه‌یه‌کی پئ له‌ جیه‌یه‌کی دی چاتر نه‌بوو.

ئیدی ئه‌و پیره‌میرده وه‌ک یه‌کیک له‌و فه‌یله‌سووفه بی به‌ند و بارانه بوو که‌ هیچ شتیکی خۆش نه‌ده‌ویست و هیچی به‌دلیه‌وه نه‌ ده‌نوسا و له‌ ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆیشیدا سۆز و دلنه‌واوییه‌کیشی له‌که‌سه نه‌دیتبوو هه‌ر بۆیه‌ش به‌رده‌وام ده‌یگوت که‌ هیچ شتیکی له‌و گه‌ردوونه‌دا نییه ئه‌و دل‌ی پێخۆش کا. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و رۆژه‌ش هات

جياوازی نيوان هرات و مه شهه دی چیه؟ نه سروللا له هه موو شتی زیاتر سه ری له وهی سورمابوو که ئەو شیتانه هه موو به رهامهندی و ئاره زووی دلی خویانه وه ده رۆن، ئەدی بۆ وا دوو دل و دلگیر و په شیمانیشن له رۆینی؟ خۆ کهس ناچاری نه کردوون!

باشه ئەگەر ئەو بهر و مالانه یان خوشدهوین ئەدی (ئەوانه) بۆ به جیدیلن.

ئاشنا و رۆشنای نه سروللا و پیرانی هراتی هه ر چه ندیان ده کرد تیی بگه یه نن که مروّف هه میشه هه ر چاوی له دووی نیشتمان و جی نیشته نی و زیدی له دایکبوونی خویه تی و نابی هه روا به ئاسانی لئی دابیرئ ئەو نه ده چوووه گوئی. وهک هه ر له و شته ی نه گات و نه گات، بۆیه هه ر له سه ر سئ جار بیسته ی خوی بوو.

رۆژیک یهک له (خان)هکانی هراتی نه سروللای بانگ کرد و پیتی گوت:

"نه سروللا تو ئەوا تازه پیر و که نه فت بوویت و هیزی کاریت نه ماوه، منیش دهمه وئ له هراتی برۆم و ئەو باغهی له دهوری شاریم هه یه بی خاوهن دهمینیته وه، ئیستاش که زۆربه ی زۆری خه لکی مال و حالی خویان فرۆشتوووه و رۆیون باغه که کریاری نییه.

ئەو باغهی به تو ده سپیرم تا بزاینن خوا چ دهکا. جارئ تو چاویکت له باغه که وه بیت و له و زه و بیانه ی ده ور و به ریشی پاروووه نانیکي بۆخۆت لی بخۆ. هه ر له ویش بمینه وه، تا ده شمزی

هینده وا به ناچاری به دوای پاروووه نانیکي رۆژانه دا بیز و به ویدا ناچی"

نه سروللا ورده ورده هه سته پیریه ی له خویدا ده کرد. ئەوه ی له خودای ده ویست که ئاوړیکي وای لیبده نه وه. هه ر خیرا برۆبیزگور و پرئسکه و پاتالی تاودانی و به ره وباغی ده ری شاری هه لینگی دا.

رۆژانه وهک خوی جارانی زوو له خه وئ هه لده ستا. زۆرینه ی کاتهکانی خوی ده گه ل گول و دار و دره ختهکانی باغه که یدا به سه ر ده برد. که ماندووش ده بوو له سه ر لیواری جوگه له ئاوه که ی نیوباغی داده نیشته و ده بیر و خه یالانه وه ده چوو. تا ده هات شتی تازه ی ده دیت.

رۆژیکیان له پر به خه یالیدا هات که ئەو ورده زیخ و چه وانهی ناو جوگه که ده لئی خانووچکه یان بۆ خویان دروستکردوون. هه میشه ده گه ل هیزی ئاوه که دا له به ریه کدان و به ره ره کانیانه.

وهک ئەوه ی ئاوه که بیه وئ له ماله خویانین وه ده رنی، به لام ئەوان نه رۆن. سه ره نجام ئاوه که رایانده مالی و له جیی خویانین هه لده که نی و به ره و خوار تریان ده بات، به لام ئەوان دیسانه وه هه ر چنگه چرئیه، خویان له چنگو نینوکی دوژمنی داگیرکه ر رزگارکه ن، به ده وری خویاندا ده سوورئینه وه و خول ده دن وهک هه میشه به حه سره ته وه له دواوه ی خویانه وه ده روانن و به تاسه وه ئاوړ له مال و حاله کانیان ده دنه وه وه سه یریان ده که ن.

سه رنجام رۆژیک ئینگلیزهکان هه راتیان گرت.

دهستیان به سهر زهوی و زاری ئه وانه ی رویشتبوون داگرت و له وانه باغی (خان) یش. نه سروللا ناچار بوو به خویشی و به ناخویشی لئی بجیته ده ری. تازه ئیدی ئه و باغه پیویستی به پاسه وانیکی وهک ئه و پیره میرده ی (دهه خارقانی) نه ده کرد!

سه ره نه جام نه سروللا باغی خانی به جیهیشت، به لام هه موو روژی جاریکی ده هاته وه به رده رکی باغی و به سه سه رته وه له درزی ده رکیپرا ته ماشایه کی نیو باغی ده کرده وه.

ئه وه ی راستی بی، هه ره ئه و نه سروللا بی به ند و بار و بی خانومانه دلئ نه ده هات له و سه سار و ده ور و به ره ی دوور که ویته وه. هه رکاتی دیمه نی دار و بار و گول و گولزاری باغه که ی وه بیر ده هاته وه بی ئیختیار دهستی ده کرد به گریان و جنیودانی خاوه نه تازه کانیا ن. چون که سیش نه بوو به خوی کات و وه خوی بگری ناچار بوو سه ره له نوی مل له به ره کولکیشیه بنیته وه، به لام خو ئه و کولکیشیه ی ئیستا کولکیشیه که ی دوومانگ له مه و پیشی نه بوو. ئه و نه سروللا بی به ند و باره ی که ئاشنا و روشنایه تی و دوست و دوژمنایه تی که سی ده دلیدا نه بوو خوی له که س نه ده گه یاند ئیستا هه ره کاتی که ناچاری هه لگرتنی کول و باری تازه هاتوویکی ده بی- مه بهستی ئینگلیزه کانه- وه رگیپ- به رق و کینه وه به کولنی داده دا و جار جاره ش وا ریک ده که وت که ده نیوه ی رینه دا شتیک ختوو که ی بدا و کوله که ی دانی و نه یبا، زور جارانیشی به میشتکی داده هات هه مووان به عه ردی دادا و بیانشکینی!

هه موو دوژمنایه تییه که ی ئه وه بوو ده گه ل ئه و خاوه ن شتومه کانه که ئه ویان له باغه خو شه ویست و نازه نیه که ی وه در نابو!

روژیکی ده رییه دا خه یالی جوگه ی ناو باغی خان و ئه و ورده زیخ و چه وه گیرودانه ی به چنگ و نینوکی ئاوه که ی به میشتکی داها تنه وه.

وه بیر ی هاته وه که چون ئه و ورده به ردا نه یه ک به دوای یه کدا پییان چه قاندبوو نه یانده ویست له جیی خویان هه لکه ندرین و رامالدرین و وه درنرین و برۆن!

بو به یانی ئه و روژه ئیدی که س نه سروللا ی له شاری هه راتی نه دیته وه و دوو مانگ دواتر ئه و که سانه ی له سه رده می لاوه تییه ئه ویان له (دهه خارقمان) دیتبوو، پیرمیردیکی گوچان به دهستی تو زاوی و کوله باریک به پشته وه خوی به سه ره گوچانه که ی دادابوو له مالی ره جبه عه لی باوکی نه سروللا ی ده پرسی.

سه رچاوه: دریای گوهر- کۆکردنه وه و به چاپ گه یاندنی: د. مه دی، چاپ هفتم.

- کئ ئیشی به منه؟
 چهند دهنگیکی ئاوقای یهک، وه لام دهنه وه:
 - ئیمه هه موومان ده مانه وی بتبینین و چاومان پیت که وی،
 خیراکه و دوامه که وه!
 دهو ده مانه دا چهند که سئیکی جیاواز به قهد و قهواره و سهر و
 سیمای جورا و جوری ئه وتوو ده بینم وهک له مه و پیشیش
 ناسیبن، دینه ژووری، ده پرسم:
 - ئیوه کئین؟
 بهرپرسیاره که ی من هه موو تیکرا رهنگ و رواژای سهر و
 چاویان ده گوری و دینه وه لام:
 - من سربیم، من نه مساویم، من ئه لمانیم، من بولگاریم، من
 یونانیم، من ئینگلیزیم، من فه رانسه ویم، من عوسمانیم، من ئیتالیم!
 قسه یان پی ده برم و دووباره ده پرسمه وه:
 - زور چاکه، باشه چتان له من ده وی؟
 - ته نیا هه ر تومان گه ره که.
 - ئه وه منم ده فه رموون مه به سه کانتان بلین.
 هه موو تیم هه لده پروانن و هاوار ده که ن: کوای؟ خو ناتبینین!
 - ئه وه نییه لیره به ته کتانه وه م.
 هه موو ده گه ل یهک ده که ونه وه فسکه فسک و به ئاماژه ی چاو و
 برؤ و هینان و بردنی لچ و لیوانه وه شتیکی پیکتر ده لین و هات و
 هاواره که ی ده ست پیده که نه وه:-
 ناشتی! ناشتی!

"ده‌هوی سیاسی"

نووسینی / یوسف اعتصام الملک

کۆمه‌لیک له ژووری چاوه‌روانییه دانیشتبوون.
 پیاویکی لاوازه‌ی، پشت کووری، سهر وریش ئالۆزی، تۆزای،
 که سهر و سه‌کویتیکی سیس و ژاکا وو په‌ریشانی هه‌بوو له نیوئه و
 ئاپۆره‌یه‌دا ده‌بینرا؛ هه‌ر ده‌تگوت ئه‌وه تازه له‌به‌ره‌ی شه‌ر و
 پیکدادانیرا هاتۆته‌وه.
 به‌رده‌سته‌که هاته ژووری و گوتی:
 - کاک "ناشتی" فه‌رموون سه‌ره‌تانه.
 کابرای ناوبراو هه‌ستا و چوو له به‌رامبه‌ر دکتۆری له‌سه‌ر
 کورسییه‌کی دانیشت. دکتۆر به‌ چاویکی زور وردیینه‌وه تیی
 هه‌لروانی و لئی پرسی چتانه؟
 نه‌خۆشه‌که چهند جاریکی سهر بادان و گوتی:
 - حالم باش نییه، خه‌ونی ناخۆش ده‌بینم، هه‌موو چرکه‌یه‌ک
 وهک ئه‌وه‌ی وایه یه‌کیک بانگم کا و به‌ هه‌موو هیز و توانا و ده‌نگی
 خۆیه‌وه بقیژینئێ:
 - ناشتی! ناشتی! ئه‌وه تو له‌کوویی ئیمه هه‌موومان تاسه‌ی
 دیداری تومانه! به‌و ده‌نگه‌ی هه‌موو ده‌ماره‌کانی میشک و له‌شم
 گرژ ده‌بن و وه‌له‌رزه‌ دین، و ده‌لیم:

لهو فیل و دهۆ و تهلهکه بازیهی وهتهنگ دیم و ههنگاویکی
به ره و لای وانهوه ههلهدینم و دهلهیم:
- ئهها ئهه، ئهوه هاتم!

ههرکه ههنگاوی چوونه پیشی منیان دیت ئیدی ئهوان چه ندین
ههنگاو بو دواوه دهکشینهوه.. لیره دا من ئارام نامینی و ئوقره م
لیته لدهگیر، وه دووی ئهه ئاره زوو مهند و به تاسانهوهی خۆم
دهکهوم و سهریان له دوو دهنیم، بهلام ئهوان له من خیراتر
را دهکهن و له چاوان ون دهین... ئهمنیش ماندوو و مردوو
دهگه پیمهوه مالی، ههر که گهیشتمهوه دهبینم بی ئینسافانه ئهوه
ههموو لهوی ئاپورهیان داوهتهوه! و سهه بیره و بهویدا دهکهن و
له کهلین و قوژبان دهگه پین و به دهنگیکی کز و مات و
نائومیدانهوه دهلین:

- ئهه (ناشتی) یه ئازیز و خوشهویستهی مه چی لیهاهت؟ چووه
کوئ؟

ههرچهنده هاوار دهکهم "ئهوه تام لیره" دهلینی ههر ههموویان
که پ و گوینیان له دهنگم نییه! به دهور و خولمدا دین و دهچن و
واز له بهزمی خوشیان ناهینن. جاری وایه له خۆم دهپرسم "ئهه
نووستووم؟ به ئاگام؟" ناچار خۆم به سهه کورسییهکی دا دهدهم و
دهکهومه ته ماشا کردنی ئهه وگالته و گه په و ئهه سههیر و
سوعبه تهی.

دهو دهمانه دا، به زمانیکی لووس و لیک و روون و رهوان ئهوه
باس ههر باسی گونجان و جوانی و شوخی و لهباری منیانه و ناخ

و داخ و غه م و ئهفسوسی بی توانایی و لینه هاتوویی و بووده لهیی
خویان ههلهدکیشن و دهخۆنهوه! یه کیکیان دهلی:

- ماوهیهک پیش ئیستا دیتم... ئیستا نازانم داخوا چونه؟
- ئهه وکاتهی دیتم تابلێ زور چاک و ریک و پیک و بیوهی بوو.
به داخهوه که ئیستا له دیتنی رووی گهش و رووناک و پاک و
بیگهردی بییهشین.

- خوا بکا ههر جاریکی دیکه مان چاو به دیداری بکهوێتهوه!
- باشه ئهگه ره ئهه و تاسه و ئاره زووانه ههموو راستن
ئیدی بو نهیدۆزینهوه؟

دکتور گیان، له دیتنی ئهوان دیمه نانه و بیستنی ئهوان قسانه
جارس بوو وم. ئهوه مانگیکه ههموو روژی ئهوه دهردمه. کاتی که
له بهر ده میانم ناتوانن یا نایانهوی. بمبین، کهچی هه می شهش ههر به
دوا مهوه ن و لیره و لهوی به دوامدا دهگه پین. وه ره و مهردی
خوای به له چنگ و نینۆکی ئهه و دهرد و نهخۆشیه م بیننه ده ری و
رزگارم کهن. دکتور به تهواوی سه رنج و تیرامانی وردهوه و زور
له سهه خۆ گوئی بو قسه کانی نهخۆشه که شلکرد و گوئی:

- له کوئ ده ژیهیت؟

له ئهرووپا.

- ده می که له ویی؟

- زور نییه...

- ئهوه نهخۆشی (سه رسامی سیاسی) یه، ئاو و ههوا ی
ئهوروپات پیناکهوی.

ئەوانەى كە تۆيان بانگ كرددووه و خوڤشان به تو ناساندووه،
ئەوانە هەموو فیلبار و تەلەكە بازى چاپووك و زیتەلە و وريان كە
به جورەها فیل و دەھۆ و دەسیسەوتەلەكە بازى خەلكى
هەلدەخەلەتین و لە خستەى دەبەن و دەبانەوئ لەو رییەوه به
مەبەست و مەرامى ناپەسەند و نارەواى خوڤان بگەن تا خوا خەزكا
ئەو میکروبانە خەتەر و ترسناكن.

تەنیا چارەى تو ئەوێهە كە لە تەواوى پانتایى ئەورووپا دوور
كەوێهە و برۆى،

جارىكى دى ئەو زگ برسى و چاوچنۆكانە نەبینییهوه و ئەگەر
بۆشت دەكرى لە بەریان هەلى بۆ ولاتىكى دى.

لە كتیبى / دریای گوهر... كۆكۆدنهوهى.. د. مهدى حمیدی.. چاپ
هفتم - هوه كراوه به كوردی

۲۰۰۱/۲/۲۷

دارەتوو

به پی و شوینی خیزانم کهس خوی له من نه‌ده‌گه‌یاند و کاریان به من نه‌بوو. داکئ مندانان ویست و ئاره‌زووه‌کانی خوی به شیوه‌یه‌ک دهرده‌برین که‌من وا تیگه‌یه‌نی ئه‌و شتانه‌ی ئه‌و ده‌یه‌وین ئه‌وه بریاری خومه و من له بیرم چوونه‌ته‌وه. به پرسپاری کچوله‌که‌م تیگرا ده‌بووم. بو ئه‌وه‌ی لیشم وده‌ر نه‌که‌وی، ده دلی خومدا ده‌مگوت:

- باب‌ه سلاو!

چاوه‌ری دهما تا ده‌ستی ده‌گه‌ردنی وهر‌دینم و ماچی ده‌که‌م.

چیشته خۆشکه‌م ده‌کرد و ئه‌وجا ده‌ولاولای خومم ده‌روانی تا داکئ وه‌بینم و بیکه‌مه هه‌را:

- دل‌ت داکه‌وت ژنی؟ ئه‌وه له باتیان به‌و گه‌ردی به‌یانیه‌ی فیره سلاو و به‌یانی باشیان که‌ی!

ژنه تیوه ده‌رسی چاک له‌به‌ربوو. قه‌ت له جییه‌کی نه‌ دهنوست ئاوی بیته‌ بنی.

ده‌یزانی به‌یانیان زوو هه‌ر له‌خۆرا مرچ و مۆنم و چاوه‌ری بیانووئیکم تا به‌بی ناشتا له‌ مائی ده‌ریه‌پم. ری بیانوانی لیده‌گرتم، خوی دینا و ده‌برد و سه‌ری خوی به‌ ئیشی نیو مائیوه قال ده‌کرد و ئه‌وجا نه‌فه‌ری دووه‌می ده‌ نارده مه‌یدانی. نه‌فه‌ری دووه‌میش کوره‌ چووه‌که‌له‌ که‌مان بوو. ته‌مه‌نی سی سالان بوو هیشتا فیره قسان نه‌بووو. داکئ مندانان ده‌یزانی که‌ ئه‌و بکاته قه‌لغان شه‌ر و هه‌را ناقه‌ومی، بۆیه ئه‌ویش به‌و په‌ری شیرن زمانیه‌وه‌ی و به‌زهرده‌خه‌نه‌ی سه‌ر لئوه ئارام به‌خشه‌کانیه‌وه‌ ده‌هاته پیشی و ده‌یگوت:

"پشووی هه‌فتانه"

نووسینی / شه‌می ئال ئه‌حمه‌د

یه‌ک دوو سالی هه‌وه‌لی سه‌ره‌تای ئوتومیئل داریه‌مان، بی‌تاقه‌یه‌که‌مان بو ده‌رچوو بوو.

هیشتا یه‌ک دوو روژیکی دهما بو پشوودانی هه‌فتانه‌ی، به‌شیوه‌یه‌کی وا که من نه‌زانم، داکئ مندانانم لیده‌چۆوه پیستی مندانان. بو خوی هه‌موو روژه پشووه‌کانی ده‌زانین، هه‌رکه منداناله‌کان ده‌چوونه قوتابخانه ئه‌و ده‌که‌وته گیانم. ئه‌وه منداناله‌کان و کاره‌که‌ره‌که‌شمان له‌ولای راوه‌ستن، ئه‌وان به‌رنامه و ئه‌ویش پشووی خوی هه‌بوو، جا ریکه‌وتی هه‌ر روژیکی هه‌فته‌ی کردبایه ئه‌وه سی چوار روژی لیده‌دان و ده‌رویشته و منداناله‌کانی به‌ر هه‌لدا ده‌کردن.

ده‌وده‌موساتانه‌دا چه‌ند روژیکان پیشتەر و به‌ نه‌خشه و پلانیکئ زۆر ورده‌وه داکئ مندانان ده‌سته‌به‌کار ده‌بوو.

ده‌پیشدا کیژۆله‌ که‌مانی دینایه مه‌یدانی. کچه‌که مندانالی گه‌وره‌مان بوو. له‌سه‌ر قاوه لئیه به‌یانی ده‌هاته ته‌که‌مه‌وه وه‌ک پشیلۆکه‌ی خوی تیه‌له‌لده‌سویم و ده‌پرسی:

- دایه‌ش ده‌به‌ینه سه‌فه‌ری؟

- بابە سه یام!

هه رکه وه لامم ده دایه وه ده پیرسی:

- پیتت خو سه ماسیکت که م؟

هه همیشه هه زم لیبوو و به ئاواته وهش بووم. به لام ئه و هیشتا ماچکردنی نه ده زانی و فیری نه ببوو.

رووم لی ده برده پیشی ماچیکه م. دهسته خه په تۆله کانی به روومه تمه وه ده نا:

- لا وهسته.

سمیله چر و پره زبره کانی به لاوه ده نان و ئه و جا دیگوت:

- ئیستا ماسم که.

روومه تی به ده میه وه ده نام. که له ماچه که ی ده بوومه وه،

ده رفه تی ئه وه ی نه ده دام مرچ و مؤنیه که ی تاویک له وه و پیشم بیربچینه وه. له وه لامی خوشکه که یدا پییده گوت:

- بابە ده یه وئ بمانباته سه فه لی!

کورده که به ده م داگرنتی له سه ر وشه ی "من" ه که وه دیگوت:

- بابە "من" یس ده به یه جاییوس!

دوایه ده یویست بن زمانم تاقیکاته وه:

- بابە ئه میس بیمه جاییوس؟

ئه وه چالوس هیچ. ئه گه ر به و پیودانگه ی تا په ترییوتیش نه چم چاکه.

به ختم هه بوو که هه ر ده بوو تا چالوسی بچین. ئه دی ئه گه ر

خالی داکئ مندالان له زاهدان بایه، چم ده گوت؟

که به رنامه که به ئاکام گه یشت و ئاشکرا بوو و بلا بووه، داکئ مندالان به و سه رکه و تنه ی وه ک گولی گه شایه وه.

ده ستوبرد خو ی گه یاندمی تا منداله کانی بیزار و ناره حه تم نه که ن! که چایه که ی له به ر ده می دانام، له منداله کانی پرسى:

خۆ بابە تان ناره حه ت نه کردوو!

له وه لامی منیشدا که لیم پرسیبوو:

- بریاره بچییه چالوس؟

به بی ئه وه ی به سه ره خو ی بیئى، خو ی له گیلییه دا و به ماتییبه که وه گوتى:

- جاکوا، خو زیا...

که کوره که شمان هاته ناو قسه کانی دایکیه وه و به منى گوت:

- بابەش دیته جاییوس!

داکئ مندالان گورجیک قسه که ی قوزته وه:

- به لام خو منداله کان جلیشیان نییه!

وه ی خواجه له وژنه نازدار و نازه نینه ی داکئ مندالان. ئیدی خو

له وهش گه یشتبووم و شاره زای هیندیش ببووم که نابى هه روا

به خاوی و نه زانیه وه به رپه رچی داکئ مندالان بده مه وه. ده نا به بی

شه رمانه وه زۆر چه قاوه سووانه ده ده ستى ده نام که:

- جا ئه من بلیم چی. تو بو خو ت هه زت له سه فه رییه ده نا ناوی

سه فه ریته وه به رگوئی مندالان نه ده دا.

تازه له دهستم ده رچوو بوو. ده بوایه هه ر له و رۆژه پرا ئیدی

وه دوای وه رگرنتی مؤله تی که وم و پاره ی جل و به رگ و

ده ستودیارییبه په یدا که م. ئیدی لیروه هه یچ شتیک په یوه ندی به داکئ

مندالانهوه نه بوو. ئه وه ده میك بوو هه ر به تاقیکردنه وهی خوُم را ده زانی. ئی باشه به داکئ مندالان چی من پاره چوَن و له کوئ پهیدا ده کهم. ئه و پئیوابوو نابئ قهت دهست ده کاروباری منه وه وهدا. ده بویست سهر به ست بم. خو ئه گه ر چه ندین جاریشی به ر و باخه ل هه لته کاندووم و په ره کاغه زه کانی گیرفانی پهرت و بلاو کردوومه وه، خوانه خواسته مه به ستیکی خراپی نه بووه. هه ر بویه یان تیگه پراوه تا جله کان بنیریتته شوستنی، یا هه ر بۆ هیندی دهیه وی ته واو دلنیا بیت که من به ته واوه تی له کاروبارو دار و نه دارم دا سهر به خو و ته واو سهر به ست بم.

* * *

میردی پووری خیزانیشم ئه وه هه ر مه پرسه چ پیاویکی به داووناو و به جی و رییه. قازانی به چل میردان پر نابئ. هینده ده گه ل من روو خوَش و میهره بانه هه ر مه پرسه. ئه وه ش له به ر هیندی نا که پیم گوتبوو:

- به سه د وه زیران یه کی وه ک تو یان تینابئ.

به لکه له به ر ئه وه ی بوو که منی به پیاویکی ته واو تیگه یشتوو داده نا که زورم سه ر له شتان ده رده چی. له خزمایه تیه شدا هه ر منی به هاو ده ردی خو ی ده زانی. به لام واشی به باش ده زانی که له لای خیزانه که ی خو له وشه ی "هاو ده رد" بپاریزی. بویه زور جارن که خیرانه که ی له وی بایه به خوازه وه وشه یه کی دیکه ی به کار ده هینا و بانگی ده کردم:

- هاو ریش:

میردی پووری خیزانم، ئه ندازیار، و له من به خو ژیتربوو. روژی دوو جارانی ریش ده تاشی و ده گه ل ئه وه شدا هه ر بانگی ده کردم:

- هاو ریش!

هینده ی ددان به به شی دووه می وشه که دا دینا، که خیزانه که ی هه ستیکی کردبوو، بویه ئه ویش به ناره زاییه وه ده یگوت:

- ئه وه ریشتان ده به رکی کیدا بووه پیکه وه؟

میردی پووریش وه لامه که ی به دزه نیگایه که وه ده گو یسته وه چاوه کانی من و منیش به جو ریک که که س نه زانی لاسمیلتیکم لی باده دا. پووری خیزانیشم که هه میسه هه ر ئه و پرسیاره ی ده کرد:

- ئه وه ئه و سمیلانه ت بۆچن ئاوات به رداونه وه؟

وه لامم ده دایه وه:

- ئه دی عه رزم نه کردن کار و باری ئه و زه مانه ی به بی سمیل ناروا؟

خوشکه زا و پوور پیکه وه هه ر ده تگوت ئاشقه و ماشقه ن. قسه یان تا روژی قیامه تی نه ده بران.

کلکیان لیک گریدا بوو پیکه وه مه شقی ئوتومیلت لیخو رپینی بکه ن. ده یانزانی ئه من و ئه ندازیاریش به رووان ته نکین و له رووان داده مینین و قسان ناکه یین. کاتی که ده چووینه چالوس، ده رگای ئوتومیلت که ی به ریوه به رایه تیان قور داده دا، تا "به کار هینانی تایبه تی قه ده غه یه" که ی وه شیرن و دیار نه بی. ئه و جا ده ستیان ده کرد به مه شق کردنی.

ئه و ئاپارتمان ه ی تیندا ده ژیا یین، قه فه زیکی مه یله و گه وره بوو که داکئ مندالان کردبوویه مؤزه خانه یه کی وه ک مؤزه خانه ی لۆقه ر و

هه ر بۆخۆشی بهرپۆیهی دهبرد. ده ر و دراوسیش یهک "نابی نامه" یان ریک خستبوو چا پیشیان کردبوو که ئیمهش بۆ خۆ شمان چه ند برگه یهکی دیکه مان لی زیاد کردبوو.

مندالی ناو ئاپارتمانکه هه موو برگه کانی ئه و "نابی نامه" یه یان وهک ئاوئ له بهر بوو. ده یانزانی که نابی راکه ن، نابی دهست بۆ ههچ شتیک بهرن، نابی قاو و قیژی بکه ن. نابی شه ره ئاوئ بکه ن، نابی توپ توپینی بکه ن، نابی سواری دووچه رخه ی بن و سه رت نه یه شینم نابی مندال بن. هه ر به و پینهش تا گه یشتینه بهر کونه که ی تونیلی که ندووان. ئوتومبیلمان ده کوژانده وه و داده به زین. منداله کان وهک له قه فه زئ به ره لدا بوو بن ده ستیان ده کرد به گه مه و یاری و هه لبه ز و دابه ز و راکه راکه. هه موو جارئ هه روا ده بایه چاره کیک بیست ده قیقه له ده رکی تونیلی چاوهرئ بین تا نوره ی روینیمان ده هات. تونیلی که ندووان یهک سه ره بوو. له و ده ور و به ره ش ئه گه ر به فریش نه مابایه کار و به رخۆله و سه ی شوانان بایی دلخۆشییه مندالان هه ر ده بوو سه ری خۆیانان پنه قال که ن.

جاریکیان کوره که مان له بهر ده می کونی تونیلیرا بانگی خوشکه که ی کرد:

- ئاهوو و!

تونیل له جیاتی که ی که گوئی له و بانگکردنه ی نه بوو گوئی:

- هوو و

منداله کان روو به رووی ئه زموونیکی تازه بوونه وه. ئه و جا هه ر دووکیان پیکه وه له ته نیشته یه کتری و له بهر ده می کونی تونیلی راوه ستان و پیکه وه یهک به خۆیان هاواریان کرد:

- ئاهوو! ئاهوو و!

له وه لامی واند تونیل یهک به خۆ گوئی وه:

- هوو! هوو و!

گه مه ی ئه و روژه ی مندالان بووه ئه وه. ئه وه ی ده یانناسی ناوه که یان ده گه رووی تونیلی ده کرد. به لام تونیل، هه ر راست وهک منداله ورده کان ته نیا هه ریه ک وشه فیر ببوو به دوا واند ده یگوته وه:

- هوو! هوو و

ئه و روژه که که گلۆپی سه وزی تونیله که هه لبوو ری روینی دا، سوار بووینه وه. که له کونی ئه و سه ری تونیلی هاتینه وه ده ری، ئه و جا مندال ده ستیان کرد به پرسیاران له دایکیان. کچۆله که مان پرسی:

- تونیل بۆ ده لی: ئاهوو و؟

دایکیان ده وه لامی واند گوئی:

ئه وه ده نگدانه وه یه. وه لامه که راست و به جی بوو. به لام مندالان بۆ چوونی خۆیان هه یه.

وهک دلایان ئاوئ نه خوارد بیته وه پرسیان ئه دی:

- تونیل بۆ ده لی، هوو هوو؟

داکی مندالان خۆی که ناردا. و منداله کانی ده سه ر و پۆته لاکی من به ردا که:

- برۆن له بابتان بپرسن.

ئهن ئه وه ده بیرو خه یالانرا چوو وم، داخوا چۆ ناو چۆن و به چ زمانیکیان وه لام بده مه وه.

کچۆله که مان هه لیدایه و پرسى:

- بابە تونیل دەلى چى؟

دە تايست سال دەبوو دەرسى پیتۆل "فەلسەفە"ى ئەرەستۆم بە مندالانى خەلکى دەگوتەو. ئەو لۆژیکەى ئەرەستۆشم پى لۆژیکى مندالانە بوو. بۆیە بە پشتیوانییه وى گوتم:

- تونیل دەلى: هوو هوو

دواى بە چەنە لیدان و هەلەت و پەلەتیکەو دەریژەم دایە:

- ئیمە بە مندالى، تونیلمان نە دیبوو. وینەى پردى (ورسک) و تونیلکیان لە کتیبەکانى قوتابخانە دابوون. لیشیان نووسیوو تونیلی کەندوو ان یەکیکە لەشاکارە دەستکردەکانى رى و بانى جیهان. پیش ئەو دەش تونیلی لیدەن، خەلکى بەسەر لوتکەى چیايدا هاتوچۆیان دەکرد. کە ئەو لوتکانەش یا بەفر گرتبوونى، یا سەرما... کچۆله که مان لە پشت سەرمەو و راوەستاوو. وینەکەیم دە ئاوینەکەى بەر دەمدا دیت. دەمویست پى بلیم:

- ئاهوو گیان دانیشە با دواوہ ببینم.

دیتم هەروا ئەبلەق راوەستاوہ داخوا ئە من چ دەلیم. ئەوہى لە من نەدیوو کە وەک دایکى هیندە چەنەى لیدەم. کتوپر هاتمەوہ سەر خۆم و تیگەیشتم کە مندالەکانم گىژو وىژ کردوون.

باشە خۆ ئەوانە نەمانای "شاکار" و نە مانای "ورسک" و نەمانای زۆرشتى دى دەزانن. کتیبى خویندنى کچەکەم دیبوو. هیچ یەک لە موجیزاتانەى زەمان و سەردەمى مندالیە مەیان تیدا نەبوو. کتیبى وان موجیزاتى سەردەمى خۆیانیان تیدا بوو.

وہبیرم هاتەوہ کە هەر کتیبە و شتى سەردەمى خۆى تیدایە و هەریەکەیان چیرۆکى سەردەمى خۆى دەگىریتەوہ و باسى کە لاوہ ویرانەکانى پاشماوہى کۆنى (رەى) کە دەکەونە دەرەوہى شارى تارانى دەکەن. بە ناچارى لە کچۆله کهم پرسى:

- ئاهوو گیان تۆچت بە تونیلەکە گوت؟

بە زەردەخەنە یەکەوہ گوتى:

- بۆ خۆى دەیدوت ئاهوو.

من پرسیم:

- باشە تونیلەکە چى دەگوت؟

مندالەکان هەموو پیکەوہ گوتیان:

- تونیل دەگوت: هوو هوو.

من فیلیم لیکردن. هەر پرسیارەکەى ئەوم کردەوہ. بەلام ئەحمەد بە پەلە گوتى:

- دایە دەلى ئەوہ: دەنگدانەوہ یە.

ئاهو و دایکى پیکەنین. ئاهوو گوتى:

- من نازانم تونیل بۆ دەلى: هوو هوو.

دەو دەمەیدا من گوتم:

- کاتى تونیل دەلى هوو هوو، ئەوہ دەگریە.

من لە دەمم دەرچوو. بەلام مندالەکان دەیانەویست بزائن تونیل بۆ دەگری. ئەوجا بۆ خوشم تیمام. تاقەت و وازى قسانم نەبوو.

مندالەکانم وىل کردن و گوتم:

- ئەوہى لە بابە گەورەى بپرسن. ئەو دەزانى

بابه گه وره له سه رده می لاوه تیهیدا فه رمان به ری دایه ری ری و بان بووه. ساله های سال وهک سهی پی سووتاو هر به کیو و بیابانانوه بووه. یان له گه رمان ئاره قه ی دهر داوه و یان له سه رمان هه ل له رزیوه. زور جارانیسی ئاگاله گیاندان و تیدا چوونی کریکارانی ری و بانان بووه. به دریزی ری سه فه ریشمان سه ری منداله کانمان به و شتانه وه قال کرد. که هاتیشینه وه، مندال که وتنه شوین بابه گه وره و پرسیان:

- بابه مه محمود تونیل بو ده گریه؟

- بابه مه محمود، بابه گه وره ی مندالان، وهک هر پیریکی دی، پیش ئه وه ی بو خوی ببیته به شیکی ئه فسانان ببووه ئه فسانه گو. به منداله کانی گوت:

- تونیل بو خوی ناگریه. کاتیک خه ریک بوون تونیلان لیده دان. کریکاره کان به کومه ل کومه ل هه ره سی رووخانی چیا و به رد و خاک و خولیان به سه ردا ده هات و بن ده که وتن. زور جارن که تاشه به رده کان ده خزین و به سه ر سه ری ئه و کریکاره بی دهره تانانان دا ده هاتن و ده بووه شین و گابور و گریان و له خودان، ئه و گریان و هاتوهاوار و زریکه و له خو دانان هه مووی ده بوونه هه نیسک و ده گه رووی ئه و کیو و تونیلهیدا گیر ده بوو و ده مایه وه. بویه ئیستاش که مندالیک له به رده می کونی تونیلیوه هاوارکا، ئاهوو! تونیله که پیوایه ئه وه منداله کانی ئه و کریکارانه ن و هاتوون بو بابیان بگرین. بویه تونیلش کولی هه لده ستی و به دهم گریانیه ده لی:

ئوهوو ئوهوو.

وه لامی بابه گه وره ی هینده به دلی مندالان بوو که ئاهوو و ئه حمده پییان وابوو تونیل میهره بانترین دوست و ئاوالی وانه. هر بویه ش منداله کانمان شهیدای "جایوس" و "ته ندوان" بیوون. داکی مندالانیش ئه وه ی کردبووه بیانوو سالی چه ند جاریکانی پی ده لینگه که وشیکی ده نان و چالوس خوت بگره هاتم. به ناخیری گیانمان ئیمه ش ئوتومبیلمان هه یه؟

سه رچاوه: کتیبی عقیقه / مجموعه داستان / شمس ال احمد / انتشارات آبان.

- وهی وهی له و ناوه، ناوی موسلمانان خوا ده‌بی هه‌رناوی
پیاوچاکان بی. ده‌بی له ناوه‌کانی خودابن. دواپی کۆکه‌یه‌کی بۆکرد.
دووباره ریشی خوراندوه‌و گوتی: "ده‌لای گل و خۆله‌که
په‌ستراونه‌ته‌وه و گران به‌خاکه‌ناز هه‌لده‌درینه‌وه."

کرێکاره‌که که بیلی راده‌وه‌شاند و هینگه‌هینگه‌ی بوو وه‌لامی
دایه‌وه: "به‌لای قوربان، ره‌قه، شتیکی ده‌وی پیی بده‌مه‌وه."
کاک حاجی رووی له ناو مائی کرد و بانگی کرد: "عیف‌هت،
عیف‌هت دا ئه‌و پاچه‌ی بیته."

دواي توژیک، کچیک به‌چارشیه‌وه که ده‌موچاوی چاک
داپۆشیبوو، له هۆلی هاته‌ده‌ری. ده‌ستی به‌پاچیکی بریقه‌داره‌وه له
بن چارشیه‌وه‌که‌وه هینایه‌ده‌ری، چارشیه‌وه‌لاکه‌وت. کرێکاره‌که پا
و پووژه سپیبه‌که‌ی دیت.

کاک حاجی له‌به‌ر هه‌تاوی له‌سه‌ر چرپایه‌کی چه‌رمینی جوان
دانیشته‌ و له کاتیکدا که لاسایی ده‌نگی (پیرو پیاو چاک) نی
ده‌کرده‌وه، ده‌ستی به‌قسان کرد: "یه‌دوللا نوێژان ده‌که‌ی؟"

- به‌لای قوربان، نوێژان ده‌که‌م. به‌یانی زوو عه‌رزم کردن که
نوێژان ده‌که‌م.

- کاک حاجی وه‌بیری هاته‌وه که ئه‌وی له شوینی کۆبوونه‌وه‌ی
کرێکاراندا دیبۆوه‌ گوتبووی که نوێژان ده‌کا و هه‌ر بۆیه‌شی ده‌گه‌ل
خۆیدا هینابوووه‌وه.

- باشه، خیزانیشته‌ نوێژان ده‌کات؟

- به‌لای قوربان، به‌لای. ژنی پیاوی موسلمان چۆن ده‌بی نوێژان
نه‌کا؟

"پاچ"

نووسینی / عه‌لی ئه‌شه‌رفی ده‌روێشان

کاک حاجی له ناوه‌راستی ژوووی دانیشتبوو. په‌ره‌کانی کتیبی
چل کللیه‌ی هه‌لده‌دانه‌وه و له په‌نجه‌ره‌شرا چاودیری ئه‌و کرێکاره‌ی
ده‌کر که به‌یانی ئه‌و روژه هینابوو. کرێکاره‌که گل و خۆلی بن
ئه‌و دیواره‌ی چه‌ند مانگیک له مه‌وپیش، له خانوو دروستکردنی
مابۆوه، به‌خاکه‌ناز ده‌یکرده‌ ستله‌وه و له‌حه‌ساریی ده‌برده‌ ده‌ری.
کاک حاجی کتیبه‌که‌ی داخست. ریشه‌ کورته‌که‌ی خوراند کۆ
نه‌باتیکی موته‌ره‌کی هاویشته‌ زاری. له ژیر لێوه‌وه‌ نزایه‌کی خویند و
چوو‌ه‌ه‌ساری.

هه‌ر کرێکار هه‌ستی پیی هاته‌ به‌رگۆی ده‌نگی له‌خاکه‌نازی
هه‌ستاند. گل و خۆله‌که په‌سترابوونه‌وه و به‌گرانی به‌خاکه‌ناز
هه‌لده‌درانه‌وه. کاک حاجی هاته‌ پێشی. کرێکاره‌که ئه‌ورۆژه
چه‌ندجاریکانی وه‌لامی سه‌لامان دابۆوه‌ کاک حاجی که هه‌ولی ده‌دا
ده‌نگی گر و مه‌لایانه‌ بی. گوتی: "سه‌لامه‌له‌یکوم و خوا قه‌وه‌تت دا.
گوتت ناوت چ بوو؟"

کرێکاره‌که به‌سه‌ر ده‌سته‌ی چاکه‌ته‌که‌ی لووتی خوی ده‌سپری و
به‌ریزه‌وه‌ گوتی: "یه‌دوللائی تۆکه‌رت."

زور چاکه زور چاکه ئافهرين بو ئه و شيره ي خوار دوو ته خوا
پاداشتان بداته وه. ئه دى منداله کانت؟

- حاجى گيان دوو مندالم هه ن ئه وانيش چووکه له ن، هيشتا
شايسته ي نويزي نين.

کاک حاجى که ده ستى به ورگ و گيپاله ده رپه رپوه که يدا دينا، به
ويقاريکه وه ده ستى به ئاموژگاريان کرد: "نويزي کو له که ي دينه.
ئه گه ر نويزان بکه ي هه ميشه کارت راست ديت. هه ر نويزه کان بکه،
جا هه رچى ده يکه ي بيکه.

ده بي روژي چه نديجاريگان هه ر سوپاسى خودا ي بکه ين،
سوپاسى ئه و هه موو به خششه ي پييداوين.

باشه براله، ئه وه هات و ميز گيرا، ئه و ده زگا ئوتوماتيکيه خوايه
راوه ستا، چ ده که ي؟ ده بي فاتحيا ي بوخوت. بخويى. ئه و له شه ي
ئيمه ده ليى ميشكى ئه ليکترونييه. سه يري په روه ردگار چى کردوه !!
هه رکاتى ته نگاو ده بي وه ک چرا ي خه ته ر (گلوپى سوور) بو خوى
چاو داده گرى. هيج ئاميرو مه کينه يه ک هينده وردنييه. پيش ئه وه ي
خوت پيسکه ي، ئاگادارت ده کاته وه، ئاخو ئه وه موعجيزه يه، گه وره
ترين کاره. شاکاره که لي ره دا يه هه ر سه يري ئه و پاچه ي ده ستت که
چون به رز و نزم ده بيته وه، به چ شيوه يه ک گل و خو له که وردده کات.
ئه وه ده ستى تويه و ده ستى توش فه رمانى خوا به جى دينى. ته نانه ت
بجوو کترين.... " يه دوللا له گيژاوى. بي ره کانى خويدا خولى و ده خوارد
و هيج ئاگايه کى له قسه کانى کاک حاجى نه بوو.

که به يانى هاتبوو ژنه که ي گوتبووى: "ئه گه ر ئه مپوش کارت
وه گير نه که وى، چ وه لاميكى زگى برسى منداله کان بده مه وه؟ خو

عه بده ليش چوار روژه نه خو شه، خه سه خانه ش پارهى ده وى. له
کو يى بينين پيا وه که؟

کاک حاجى شه ويلا که ي گه رم داها تيوو:

يه دوللا له بي ري خيزانه که يدا بوو که له وان ه يه ئيستا له مالى
ئه نديازياره کانداه ريکى ئاو ده ست شوشتنى بي. دياريش نه بوو
داخوا کام پييه يانى له پيشدا ده نيته ناو ئاوده ستيوه. هه روا که گل و
خو له که ي ده دا يه وه، سه رنجيکى کرياران ه ي له پاچه که دا. پاچه که ي
له لايه که وه دانا. ستله که ي پرکرد و چوو ده ري.

له بي ري ئه وه شدا بوو: "ئيواري حاجى پارهى چه نده ده دا؟
ئه مشه و نانى ده کرم، خورما ي ده کرم، چا ي ده کرم. له وان ه يه
هينديکيش دارچينى بو دل ئيشه که ي عه بده ليش بکرم، خوا که ريمه."
هاته وه دووباره سه ر قالى هه لکه ندى گل و خو ل و پر
کردنه وه ي ستله که بووه. کاک حاجى وه ک زه رده واله ويزه ويزى
ده کرد: "که شه وى چوو يه وه مالى، هه زار جار بلئ توبه توبه،
توبه کانيش به ته زبيح بزميره تا ليت تىک نه چى چونکه يه کيکى که م
بي ده بي سه ر له نوئى له سه ره وه پيدا بيته وه. که هه زار جارت گوت
توبه، به ياننيه که ي پاکو خاوينى. ئيدى گونا هت نامينى.

ده فته رى کردارت وه ک له پى ده ستى من سپى سپى ده بي..."
ده نكيکى ژنانه له هو له که وه کاک حاجى بانگ کرده وه. يه دوللا
به ته نى ما يه وه. دووباره چاويکى به پاچه که دا خشانده وه. پاچه که
نوئى و بريقه دار بوو. ئاره قه ي ناوچه وانى به سه ر ده ست ه ي چاکه
ته که ي سريه وه.

ئیواره تا دهات نزیك دهبووه. خور له بهردهمه رهمه ركهانى لئواری سه ربانى خانووه كهی دابوو. بهرده مه رهمه ركهان شیرو ماستی وهبیر یه دوللای هینایه وه. تفی ناو دهمی قووتدایه وه و كهوته وه ئیشی.

كاك حاجی نوژی عهسریی كردبوو. دانیشتیوو قورئانی دهخویند و له ژیریشه وه چاوه دیری یه دوللای دهكرد. یه دوللا بهدزییه وه سهیریکی ئهم لاولایانی كرد. كه دلنیا بوو كهس ئاگای لئی نییه، له سه رخو پاچه كهی خسته ناو سنله كه وه و به پهله گل و خولی وه سهردا و سنله كهی برده ده ری. حاجی قورئانه كهی پیکه وه نایه وه و بی ماچكردنی له سه ر زهوییه كهی دانا و رایكرده هه ساری. یه دوللا هاتبووه. له سه رخو دواين ستلی پر دهكرد. حاجی له هه ساری چوو ده ری. بهرا كرده وه رووی كرده كوگله كو كراوه كانی پشت دیواره كه وه، گل و خوله كهی كولییه وه و پاچه كهی هینایه وه ده ری. له پشته خو ی گرت و هاته وه مالی. یه دوللا گو شه یه کی هه ساری گهسك ده دا و له زهوییه كه وه رامابوو.

* * *

ئیش ته واو ببوو. یه دوللا دهست و ده موچاوی شوشه. هه ر سه له واتیشی لیده دان. له لای په نجه ره كه وه راوه ستا و بانگی كاك حاجی كرد: "كاك حاجی هه قی ماندوو بوونه كه مان به رموون، ئه وه روژئاوايه. نوژده كه م ده چی. خوا دهست به عومرتانه وه بگری." حاجی هاته ده ری. چوار تمه نی نایه دهستی. یه دوللا وایده زانی هه ر نه بی له شهش تمه نی كه متر هه ر ناداتی.

ویستی نه یه وئ به لام پاچه كهی وهبیر هاته وه؟ پاره كهی وه رگرت و له هه ساری وه ده ركه وت. حاجی له سه ر خو ده رگای هه ساریی لیک ترازاند و بهدزییه وه له درزی ده رگا كه وه سهیری ده ریی دهكرد.

یه دوللای دیت خه ریکی هه لدانه وه و ئه و دیواو دیو كردنی گل و خوله كه یه. حاجی له دلای خویدا پیکه نی و له به رخوییه وه گوتی: چلی وهك تو به تینوویه تی ده به مه سه راوی، ئاویشی نادم ده شییه نیمه وه، دزی سه گباب!"

گه رایه وه و پالی به سه رینیکی نه رمه وه دا. سه ركه وتوانه كتیبی چل کلیله كهی تاو دایه وه و دهستی كرده وه به خویندنه وه: "یاسه تتاره ل عیوب، یا ئه لالا. یاعه لالا مه ل غیوب، یا ئه لالا. یاساتیره كولی مه ستورین، یا كاشیفه كولی مه شكوفین" هه وا تاریك بوو بوو و له كولانیوه هینشتا هه ر دهنگی گل و خول تیک وهردانی دههات.

۱۹۸۵/۴/۲ وه رگی پر دراوه

له كتیبی / (از این ولایت) انتشارات شبگیر. درویشیان / علی اشرف. خیابان شاهرضا. خیابان فروردین. چاپ اوفست نوبهار. اذماه ۳۶. چاپ سوم-هوه كراوه به كوردی.

"كو تایی"